

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 150

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

61. évfolyam

2018. június 14.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/848 rendelete (2018. május 30.) az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről, valamint a 834/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről 1

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/849 irányelve (2018. május 30.) az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK irányelv, az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékkelelemekről és -akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelv, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 93
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/850 irányelve (2018. május 30.) a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 100
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/851 irányelve (2018. május 30.) a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 109
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/852 irányelve (2018. május 30.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 141

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/853 határozata (2018. május 30.) az 1257/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek, a 94/63/EK és a 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint a 86/278/EGK és a 87/217/EGK tanácsi irányelvnek a környezetvédelmi jelentéstételre vonatkozó eljárási szabályok tekintetében történő módosításáról, valamint a 91/692/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről 155

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/848 RENDELETE

(2018. május 30.)

az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről, valamint a 834/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az ökológiai termelés a gazdaságirányítást és az élelmiszer-termelést is magában foglaló összetett rendszer, amely ötvözi a legjobb környezetvédelmi és éghajlatvédelmi gyakorlatokat, a magas szintű biológiai sokféleség biztosítását, a természeti erőforrások megőrzését és a magas szintű állatjóléti normák és az olyan magas szintű termelési szabályok alkalmazását, amelyek megfelelnek a természetes anyagok és eljárások használatával előállított termékek iránti növekvő fogyasztói keresletnek. Az ökológiai termelésnek így kettős társadalmi szerepe van: egyrészt ellátja a fogyasztók ökológiai termékek iránti igénye által megteremtett speciális piacot, másrészt olyan közjavakat termel, amelyek hozzájárulnak a környezet védelméhez és az állatok jólétéhez, valamint a vidékfejlesztéshez.
- (2) Az ökológiai termékek előállítása során a magas szintű egészségügyi, környezetvédelmi és állatjóléti normák betartása szervesen hozzájárul az ökológiai termékek kiváló minőségéhez. A mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitikáról szóló, 2009. május 28-i bizottsági közlemény is kiemelte, hogy az ökológiai termelés a mezőgazdasági termékekre vonatkozó uniós minőségrendszerek közé tartozik, az 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁴⁾ megfelelően a földrajzi jelzésekkel és a hagyományos különleges termékekkel, illetve a 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁵⁾ megfelelően a legkülső uniós régiók termékeivel egyetemben. Az ökológiai termelés ebben az értelemben a közös agrárpolitika (KAP) ugyanazon céljait szolgálja, mint a mezőgazdasági termékekre vonatkozó többi uniós minőségrendszer.
- (3) Így különösen az ökológiai termelésre vonatkozó szakpolitikai célok illeszkednek a KAP célkitűzéseivel, biztosítva azt, hogy a mezőgazdasági termelőknek tisztességesen megtérüljön az ökológiai termelési szabályok betartása. Az ökológiai termékek iránti növekvő fogyasztói kereslet pedig lehetővé teszi az említett termékek piacának további fejlődését és bővülését, és ezáltal biztosítja, hogy a mezőgazdasági termelők számára kifizetődőbb legyen az ökológiai termelés.

⁽¹⁾ HL C 12., 2015.1.15., 75. o.

⁽²⁾ HL C 19., 2015.1.21., 84. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. április 19-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. május 22-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1151/2012/EU rendelete (2012. november 21.) a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről (HL L 43., 2012.12.14., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 228/2013/EU rendelete (2013. március 13.) az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról és a 247/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 23. o.).

- (4) Az ökológiai termelés mindemellett egy olyan rendszer, amely a környezetvédelmi követelményeknek a KAP-ba való beépüléséhez is hozzájárul, és ezáltal előmozdítja a mezőgazdasági termelés fenntarthatóságát. Ezért kerültek bevezetésre a KAP keretében – nevezetesen az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ – az ökológiai termelést anyagilag is támogató intézkedések, amelyeket különösen az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott vidékfejlesztési szakpolitika jogszabályi keretének megreformálása során erősítették meg.
- (5) Az ökológiai termelés elősegíti az Unió környezetvédelmi szakpolitikája célkitűzéseinek megvalósítását is, különös tekintettel „A talajvédelemről szóló tematikus stratégia” című, 2006. szeptember 22-i bizottsági közleményben, az „Életbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia” című, 2011. május 3-i bizottsági közleményben és a „Környezetbarát infrastruktúra – Európa természeti tőkéjének növelése” című, 2013. május 6-i bizottsági közleményben foglalt célkitűzésekre, valamint az olyan környezetvédelmi jogszabályokban megállapított célkitűzésekre, mint a 2000/60/EK ⁽³⁾, a 2001/81/EK ⁽⁴⁾, a 2009/128/EK ⁽⁵⁾ és a 2009/147/EK ⁽⁶⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 91/676/EGK ⁽⁷⁾ és a 92/43/EGK ⁽⁸⁾ tanácsi irányelv.
- (6) Az ökológiai termelésre vonatkozó uniós szakpolitika célkitűzéseinek fényében az említett szakpolitika végrehajtását szolgáló jogi keretnek a tisztességes verseny és az ökológiai termékek belső piaca megfelelő működésének elősegítésére, az ökológiaiként jelölt termékekbe vetett fogyasztói bizalom fenntartására és igazolására, valamint olyan feltételek biztosítására kell törekednie, amelyek mellett a szakpolitika a termelési és piaci fejleményekkel összhangban tud fejlődni.
- (7) Az Európa 2020 stratégia „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményben meghatározott szakpolitikai prioritásai között szerepel a tudásra és az innovációra épülő versenyképes gazdaság kialakítása, a magas foglalkoztatottsággal, valamint szociális és területi kohézióval jellemezhető gazdaság kialakítása, továbbá az erőforrás-hatékony és alacsony széndioxid-kibocsátású gazdaság felé való elmozdulás. Az ökológiai termelésre vonatkozó szakpolitikának tehát az is feladata, hogy a gazdasági szereplők számára biztosítsa a termékek eredményesebb megkülönböztetéséhez és népszerűsítéséhez szükséges eszközöket, ugyanakkor megvédje őket a tisztességtelen gyakorlatokkal szemben.
- (8) Az uniós ökológiai gazdálkodási ágazat az elmúlt években gyors fejlődést mutatott, nemcsak az ökológiai gazdálkodási célra használt mezőgazdasági területek tekintetében, hanem a mezőgazdasági üzemek száma és az Unióban regisztrált ökológiai gazdasági szereplők teljes száma alapján is.
- (9) Az ökológiai ágazat lendületes fejlődésére tekintettel a 834/2007/EK tanácsi rendelet ⁽⁹⁾ megállapította, hogy felül kell vizsgálni az ökológiai termelésre vonatkozó uniós szabályokat, és ennek során figyelembe kell venni az említett szabályok alkalmazása révén szerzett tapasztalatokat. A Bizottság által elvégzett felülvizsgálat szerint az ökológiai termelés uniós jogi keretét fejleszteni kell annak érdekében, hogy szabályai megfeleljenek a fogyasztók magas elvárásainak, és kellően egyértelműek legyenek azok számára, akiket érintenek. Ezért a 834/2007/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni, és helyébe egy új rendeletnek kell lépnie.
- (10) A 834/2007/EK rendelet alkalmazása során nyert eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy egyértelművé kell tenni, mely termékekre alkalmazandó ez a rendelet. E rendelet hatálya alá kell tartoznia elsősorban az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) I. mellékletében felsorolt, mezőgazdasági eredetű termékeknek, beleértve az akvakultúra-termékeket és a méhészeti termékeket is. E rendelet hatályának ki kell terjednie továbbá a feldolgozott, élelmiszernek vagy takarmánynak szánt mezőgazdasági termékekre is, mert e termékek ökológiai terméként történő forgalomba hozatala egyrészt jelentős piacot biztosít a mezőgazdasági termékek számára, másrészt a

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1307/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 608. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1305/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 487. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/81/EK irányelve (2001. október 23.) az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről (HL L 309., 2001.11.27., 22. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/128/EK irányelve (2009. október 21.) a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 309., 2009.11.24., 71. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 91/676/EGK irányelve (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács 834/2007/EK rendelete (2007. június 28.) az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 189., 2007.7.20., 1. o.).

fogyasztók számára láthatóvá teszi azon mezőgazdasági termékek ökológiai jellegét, amelyekből ezeket előállították. Mindezek mellett e rendelet hatályának egyéb olyan termékekre is ki kell terjednie, amelyek az élelmiszernek vagy takarmánynak szánt feldolgozott mezőgazdasági termékekhez hasonlóan szoros kapcsolatban állnak a mezőgazdasági termékekkel, mivel vagy e mezőgazdasági termékek piaci megjelenésének formáit, vagy azok előállításának nélkülözhetetlen elemeit képezik. Végül a tengeri só és az élelmiszernek vagy takarmánynak szánt egyéb sókat is e rendelet hatálya alá kell vonni, mivel azok természetes módszerek alkalmazásával is kitermelhetők, kitermelésük továbbá hozzájárul a vidéki területek fejlesztéséhez, így megfelel e rendelet célkitűzéseinek. Az egyértelműség érdekében az ilyen, az EUMSZ I. mellékletében fel nem sorolt egyéb érintett termékeket e rendelet egyik mellékletében kell felsorolni.

- (11) E rendelet egyes nem alapvető elemeinek kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (12) Az e rendelet hatálya alá tartozó, a mezőgazdasághoz szorosan kapcsolódó egyéb termékek jegyzékének az új termelési módszerek, új anyagok, illetve nemzetközi kötelezettségvállalások figyelembevétele céljából történő bővítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni jogi aktusok elfogadására.
- (13) Az e rendelet hatálya alá tartozó, de a vadon élő állatok vadászatából vagy halászatából származó termékek nem tekinthetők ökológiai termékeknek, mert ezek előállítási folyamata nem ellenőrizhető teljeskörűen.
- (14) A vendéglátó, illetve közétkeztetési tevékenységek helyi jellege miatt a tagállamok és a magántanúsítási rendszerek által e téren hozott intézkedések elegendőnek tekinthetők az egységes piac működésének biztosításához. Ezért a vendéglátók, illetve közétkeztetők által a saját telephelyükön készített élelmiszerre nem kell e rendelet hatályát kiterjeszteni, és következésképpen azt nem szabad az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójával jelölni vagy reklámozni.
- (15) A kutatások azt bizonyítják, hogy az ökológiai élelmiszerek piacán alapvetően fontos a fogyasztói bizalom. A nem kellően megbízható szabályok hosszú távon alááshatják a közbizalmat és a piac összeomlásához vezethetnek. Az uniós ökológiai termelés fenntartható fejlődéséhez ezért uniós szinten összehangolt, következetes termelési szabályokra van szükség, amelyeknek meg kell felelniük a gazdasági szereplők és a fogyasztók azon elvárásainak, amelyek az ökológiai termékek minőségével és az e rendeletben megállapított elveknek és szabályoknak való megfelelésével kapcsolatosak.
- (16) Ezt a rendeletet a kapcsolódó jogszabályok, ezen belül különösen az élelmiszerlánc biztonságára, az állategészségügyre és az állatjólétre, a növényegészségügyre, a növényi szaporítóanyagokra, a jelölésre és a környezetvédelemre vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.
- (17) E rendeletnek az ökológiai termelés fenntartható fejlődésének és pozitív környezeti hatásainak alapját kell képeznie, és egyúttal garantálnia kell az ökológiai termékek belső piacának hatékony működését és a tisztességes versenyt, segítve ezáltal a mezőgazdasági termelőket a tisztességes jövedelem elérésében, biztosítva a fogyasztók bizalmát, védve a fogyasztók érdekeit, valamint előmozdítva a rövid ellátási láncokat és a helyi termelést. Ezeket a célokat az ökológiai termelésre vonatkozó általános és konkrét elveknek, valamint általános és részletes termelési szabályoknak megfelelően kell megvalósítani.
- (18) Az ökológiai termelési rendszerek sajátosságaira tekintettel a növényfajták kiválasztása során az agronómiai teljesítményre, a genetikai sokféleségre, a betegségekkel szembeni ellenálló képességre, az élettartamra, valamint a különféle helyi talaj- és éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodóképességre kell összpontosítani, és tiszteltetben kell tartani a keresztezés természetes korlátait.
- (19) Az ökológiai termelési szabályok be nem tartásának kockázata magasabb azokban a mezőgazdasági üzemekben, amelyek bizonyos egységeit nem az említett szabályok alapján üzemeltetik. Ezért célszerű előírni, hogy egy

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

megfelelő átállási időszak után minden olyan uniós mezőgazdasági üzem, amely ökológiai termelést szeretne folytatni, teljes egészében az ökológiai termelésre alkalmazandó követelményeknek megfelelő módon működjön. Mindazonáltal célszerű lehetővé tenni, hogy bizonyos feltételek mellett olyan mezőgazdasági üzemek is működ-hessenek, amelyek az ökológiai termelési szabályok szerint és a nem ökológiai termelési szabályok szerint üzemel-tetett egységeket is magukban foglalnak; az egyik ilyen feltétel, hogy az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termelőegységek, valamint az említett termelőegységekben előállított termékek megfelelően el legyenek különítve egymástól.

- (20) mivel az ökológiai termelésben a külső erőforrások igénybevételének korlátozottnak kell lennie, célszerű meghatá-rozni olyan célokat, amelyekre bizonyos termékeket és anyagokat szokásosan felhasználnak a mezőgazdasági termékek, illetve a feldolgozott mezőgazdasági termékek előállítása során. Az említett célokra szokásosan használt termékek vagy anyagok felhasználását célszerű csak abban az esetben lehetővé tenni, ha azok e rendelettel össz-hangban engedélyezésre kerültek. Ilyen engedély azonban csupán addig maradhat érvényben, amíg a szóban forgó külső erőforrásoknak a nem ökológiai termelésben való felhasználását uniós jogszabály vagy uniós jogszabályon alapuló nemzeti jogszabály nem tiltja. A növényvédő szerekben lévő, illetve azokat alkotó, hatóanyagoknak nem minősülő termékeknek vagy anyagoknak az ökológiai termelésben való felhasználását lehetővé kell tenni mind-addig, amíg felhasználásuk engedélyezett az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfele-lően, és amíg a szóban forgó növényvédő szerek forgalomba hozatalát, illetve felhasználását a tagállamok az említett rendelettel összhangban nem tiltják.
- (21) Ha egy teljes mezőgazdasági üzemet vagy annak egy részét ökológiai termékek előállítására kívánják felhasználni, az üzemnek, illetve üzemrésznek átállási időszakon kell átesnie, amely alatt az üzemet, illetve üzemrészt már az ökológiai termelési szabályok szerint üzemeltetik, de azok még nem állíthatnak elő ökológiai termékeket. A termékek csak az átállási időszak lejártát követően hozhatók forgalomba ökológiai termékként. Az átállási időszak azt követően kezdődhet meg, hogy a mezőgazdasági termelő, illetve az algát vagy víziállatokat termelő gazdasági szereplő bejelentette az ökológiai termelésre való átállását a mezőgazdasági üzem helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak, és ennek megfelelően a mezőgazdasági üzem bekerül a tagállamok által az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ és az e rendelettel összhangban létrehozandó ellenőrzési rendszerbe. A bejelen-tést megelőző időszakot az illetékes hatóságok csak abban az esetben ismerhetik el visszamenőlegesen átállási időszakként, ha az adott mezőgazdasági üzem vagy annak érintett része vonatkozásában uniós forrásokból támo-gatott agrár-környezetvédelmi intézkedéseket alkalmaztak, illetve ha az adott mezőgazdasági üzem vagy annak érintett része legalább három éven keresztül olyan természetes vagy mezőgazdasági területnek minősült, amelyen nem használtak ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékeket vagy anyagokat.
- (22) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak az ökológiai termelés tekintetében való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáférés biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a mezőgazdasági üzemek ökológiai, átállási, illetve nem ökológiai termelőegységekre való felosztására vonatkozó további szabályokra vonatkozóan.
- (23) Az ionizáló sugárzás, az átlaklónozás, a mesterségesen létrehozott poliploid állatok, illetve a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO-k) és a GMO-kból vagy azok felhasználásával előállított termékek összeegyeztethe-tetlenek az ökológiai termelés fogalmával és a fogyasztók ökológiai termékekről alkotott elképzeléseivel. Ezért meg kell tiltani ezek felhasználását az ökológiai termelésben.
- (24) Az e rendeletnek való megfelelés támogatása és elősegítése érdekében a gazdasági szereplőknek adott esetben az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában megelőző intézkedéseket kell alkalmazniuk a biológiai sokféleség és a talaj minőségének megőrzése, a károsítók és a betegségek megelőzése és az ellenük való védekezés, valamint a környezetre és az állatok és növények egészségére gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állat-egészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, továbbá a 999/2001/EK, a 396/2005/EK, az 1069/2009/EK, az 1107/2009/EK, az 1151/2012/EU, a 652/2014/EU, az (EU) 2016/429 és az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1/2005/EK és az 1099/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a 98/58/EK, az 1999/74/EK, a 2007/43/EK, a 2008/119/EK és a 2008/120/EK tanácsi irányelv módosításáról, és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 89/608/EGK, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK, a 96/23/EK, a 96/93/EK és a 97/78/EK tanácsi irányelv és a 92/438/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a hatósági ellenőrzésekről szóló rendelet) (HL L 95., 2017.4.7., 1. o.).

céljából. A gazdasági szereplőknek továbbá adott esetben az ellenőrzésük alá tartozó, arányos elővigyázatossági intézkedéseket kell tenniük az e rendelet értelmében ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel és anyagokkal való szennyeződés megelőzése, valamint az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termékek keveredésének elkerülése céljából.

- (25) Helyénvaló, hogy az átállási időszak alatt előállított termékeket ne lehessen ökológiai termékként forgalomba hozni. A fogyasztók félrevezetésének és megtévesztésének elkerülése érdekében az említett termékeket átállási termékként sem szabad forgalomba hozni, kivéve a növényi szaporítóanyagokat és az egyetlen mezőgazdasági növényi összetevőt tartalmazó, növényi eredetű élelmiszer- és takarmánytermékeket, de azokat is csak azzal a feltétellel, hogy a betakarítást megelőzően betartottak egy legalább 12 hónapos átállási időszakot.
- (26) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a további állatfajokra vonatkozó átállási szabályokra vonatkozóan.
- (27) Az ökológiai termelés céljainak és elveinek egységessége, valamint az azoknak való megfelelés biztosítása érdekében részletes termelési szabályokat kell megállapítani a növénytermesztés, az állattartás és az akvakultúrás termelés vonatkozásában, kitérve a vadon termő növények és az algák begyűjtésére, továbbá a feldolgozott élelmiszerek és takarmányok, valamint a bor és az élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztő előállítására.
- (28) mivel az ökológiai növénytermesztés alapja a növényeknek elsősorban a talaj ökoszisztémáján keresztül történő táplálása, helyénvaló, hogy a növényeket csak az altalajjal és az alapkőzettel kapcsolatban álló élő talajban lehessen termeszteni. Következésképpen nem szabad lehetővé tenni sem a hidroponikus termesztést, sem az olyan növény-tartókban, zsákokban vagy ágyásokban való termesztést, amelyben a növény gyökerei nem érintkeznek az élő talajjal.
- (29) Mindazonáltal meg kell engedni bizonyos, talajhoz nem kapcsolódó olyan termesztési gyakorlatokat, amelyek esetében nem alkalmazható a talajhoz kapcsolódó növénytermesztés elve, illetve amelyek esetében nem áll fenn annak kockázata, hogy a fogyasztót megtévesztik az előállítási módot illetően, ideértve például a csíráztatott magok és a cikóriafejek előállítását, valamint a cserépben nevelt olyan dísz- és gyógynövények termesztését, amelyeket cserépben kínálnak megvételre a fogyasztónak. Annak érdekében, hogy ösztönözzék az ökológiai termesztést a növények minél korábbi fejlődési szakaszában, meg kell engedni a magoncok és a palánták növénytartóban való, a további átültetésig tartó nevelését is.
- (30) A termőföldhöz kapcsolódó növénytermesztésnek és a növények elsősorban a talajökoszisztémán keresztül történő táplálásának az elvét a 834/2007/EK rendelet állapította meg. Egyes gazdasági szereplők azonban körülhatárolt ágyásokban való növénytermesztésen alapuló gazdasági tevékenységet alakítottak ki, és a nemzeti hatóságok a 834/2007/EK rendelettel összhangban ökológiaiként ismerték el őket. 2017. június 28-án rendes jogalkotási eljárásban megállapodás született arról, hogy ökológiai termelésnek olyan, talajhoz kapcsolódó termelés minősülhet, amelynek keretében a növényeket elsősorban a talajökoszisztémán keresztül táplálják, valamint hogy a körülhatárolt ágyásokban való növénytermesztés a megállapodás napjától kezdve nem megengedett az ökológiai termelésben. Annak érdekében, hogy ehhez az új szabályhoz alkalmazkodni tudjanak azok a gazdasági szereplők, amelyek az említett időpontig körülhatárolt ágyásokban való növénytermesztésen alapuló gazdasági tevékenységet alakítottak ki, lehetővé kell tenni számukra, hogy a nemzeti hatóságok által az említett időpont előtt a 834/2007/EK rendelettel összhangban ökológiaiként minősített termelési területeiket az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított további tíz évig fenntartsák. A tagállamok által a Bizottságnak nyújtott információk szerint 2017. június 28-a előtt az Unióban csak Finnországban, Svédországban és Dániában engedélyeztek ilyen tevékenységet. A körülhatárolt ágyásoknak az ökológiai mezőgazdaságban való használatáról a Bizottságnak jelentést kell készítenie, amelyet az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított öt év elteltével közzé kell tenni.
- (31) Az ökológiai növénytermesztés keretében a környezetet nem, vagy csak minimális mértékben szennyező módszereket lehet alkalmazni.
- (32) Míg a nem ökológiai mezőgazdaságban több külső eszköz vehető igénybe a környezethez való, az optimális növénynövekedést célzó alkalmazkodásra, az ökológiai növénytermesztési rendszerek esetében olyan növényi szaporítóanyagokra van szükség, amelyek képesek alkalmazkodni a betegségekkel szembeni ellenálló képesség tekintetében, a különféle helyi talaj- és éghajlati viszonyokhoz és az ökológiai gazdálkodás sajátos termesztési gyakorlataihoz, hozzájárulva ezáltal az ökológiai ágazat fejlődéséhez. Következésképpen fontos, hogy az ökológiai gazdálkodásra alkalmas ökológiai növényi szaporítóanyagok kerüljenek kifejlesztésre.
- (33) A talajerő-gazdálkodás és a tápanyag-utánpótlás tekintetében meg kell határozni az ökológiai növénytermesztésben megengedett termesztési gyakorlatokat, valamint a trágyák és a talajjavító szerek használata tekintetében feltételeket kell megállapítani.

- (34) A növényvédő szerek használatát jelentősen korlátozni kell. Előnyben részesítendő a károsítók és a gyomok elleni védekezés azon módszerei, amelyek nem járnak növényvédő szerek használatával, például a vetésforgó alkalmazása. A károsítók és a gyomok jelenlétét figyelemmel kell követni, hogy megítélhető legyen, gazdasági és ökológiai szempontból indokolt-e a beavatkozás. Amennyiben az említett módszerekkel nem biztosítható kielégítő védelem, célszerű lehetővé tenni bizonyos olyan növényvédő szerek használatát, amelyeket az ökológiai termelés elveivel és céljaival való összeegyeztethetőségük értékelését és megállapítását követően az 1107/2009/EK rendelettel összhangban engedélyeztek, ideértve azon eseteket is, amikor az említett termékeket a felhasználásukra vonatkozó korlátozások mellett engedélyezték, és amelyek használatát következképpen e rendelet alapján is engedélyezték.
- (35) Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a minőséget, a nyomonkövethetőséget, az e rendelet előírásainak való megfelelést és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítást, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el bizonyos eltérésekre, az átállási, illetve nem ökológiai növényi szaporítóanyagok felhasználására, a mezőgazdasági üzemek üzemeltetői között kötött megállapodásokra, a károsítók és a gyomok elleni védekezést szolgáló további intézkedésekre, valamint az egyes növényekre, illetve növénytermesztési formákra vonatkozó további részletes szabályokra és termesztési gyakorlatokra vonatkozóan.
- (36) Azok az Unióban folytatott kutatások, amelyek a fajta fogalom meghatározásának a homogenitást illetően meg nem felelő növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatosak, rámutattak arra, hogy – különösen az ökológiai termelés esetében – előnyökkel járhat az ilyen heterogén anyagok alkalmazása, például azáltal, hogy ilyen szaporítóanyagok alkalmazása esetén a betegségek kevésbé képesek terjedni, nagyobb a növények ellenálló képessége és nő a biológiai sokféleség.
- (37) Ennek megfelelően lehetővé kell tenni az ökológiai termelésben az olyan növényi szaporítóanyagok felhasználását, amelyek nem tartoznak egy adott fajtához, hanem egy önálló növényrendszertani egységen belüli növevénycsoportosításba tartoznak, és amelyeket az egyes reprodukció egységek közötti nagyfokú genetikai és fenotípusos sokféleség jellemez.

Következképpen lehetővé kell tenni a gazdasági szereplők számára, hogy anélkül forgalmazzanak ökológiai heterogén anyagból származó növényi szaporítóanyagokat, hogy megfelelnének a nyilvántartásba vételre és a szuperelit, az elit és a minősített anyag minősítési kategóriákra, illetve az egyéb kategóriákra vonatkozó, a 66/401/EGK ⁽¹⁾, a 66/402/EGK ⁽²⁾, a 68/193/EGK ⁽³⁾, a 98/56/EK ⁽⁴⁾, a 2002/53/EK ⁽⁵⁾, a 2002/54/EK ⁽⁶⁾, a 2002/55/EK ⁽⁷⁾, a 2002/56/EK ⁽⁸⁾, a 2002/57/EK ⁽⁹⁾, a 2008/72/EK ⁽¹⁰⁾ és a 2008/90/EK ⁽¹¹⁾ tanácsi irányelvben, illetve az ezen irányelvek alapján elfogadott jogi aktusokban foglalt követelményeknek.

Az említett forgalmazásra azt követően kerülhet sor, hogy bejelentést tesznek az említett irányelvekben említett felelős hivatalos szerveknek, miután a Bizottság már elfogadta az ilyen anyagokra vonatkozó harmonizált követelményeket, feltéve, hogy a szóban forgó anyag megfelel az említett követelményeknek.

- (38) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a meghatározott nemzetséghez vagy fajhoz tartozó ökológiai heterogén anyagok növényi szaporítóanyagainak előállításáról és forgalmazásáról szóló szabályokra vonatkozóan.
- (39) Az ökológiai termelők igényeinek oly módon való kielégítése, a kutatás oly módon való elősegítése és az ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták oly módon való kifejlesztése érdekében, amely figyelembe veszi az ökológiai mezőgazdaság olyan sajátos szükségleteit és céljait, mint például a fokozott genetikai sokféleség, a betegségeknek

⁽¹⁾ A Tanács 66/401/EGK irányelve (1966. június 14.) a takarmánynövény-vetőmagok forgalmazásáról (HL 125., 1966.7.11., 2298. o.).

⁽²⁾ A Tanács 66/402/EGK irányelve (1966. június 14.) a gabonavetőmagok forgalmazásáról (HL 125., 1966.7.11., 2309. o.).

⁽³⁾ A Tanács 68/193/EGK irányelve (1968. április 9.) a vegetatív szőlő-szaporítóanyagok forgalmazásáról (HL L 93., 1968.4.17., 15. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 98/56/EK irányelve (1998. július 20.) a dísznövények szaporítóanyagainak forgalmazásáról (HL L 226., 1998.8.13., 16. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2002/53/EK irányelve (2002. június 13.) a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről (HL L 193., 2002.7.20., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2002/54/EK irányelve (2002. június 13.) a répvetőmag forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 12. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 2002/55/EK irányelve (2002. június 13.) a zöldségvetőmagok forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 33. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 2002/56/EK irányelve (2002. június 13.) a vetőburgonya forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 60. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács 2002/57/EK irányelve (2002. június 13.) az olaj- és rostnövények vetőmagjának forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 74. o.).

⁽¹⁰⁾ A Tanács 2008/72/EK irányelve (2008. július 15.) a vetőmagokon kívüli zöldség- és gyümölcszaporító és -ültetési anyagok forgalmazásáról (HL L 205., 2008.8.1., 28. o.).

⁽¹¹⁾ A Tanács 2008/90/EK irányelve (2008. szeptember 29.) a gyümölcsstermő növények szaporítóanyagai, illetve a gyümölcsstermésztésre szánt gyümölcsstermő növények forgalmazásáról (HL L 267., 2008.10.8., 8. o.).

való ellenálló képesség, illetve a betegségekkel szembeni tűrőképesség, valamint a különféle helyi talaj- és éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodóképesség, ideiglenes kísérletet kell végrehajtani a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 68/193/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK, a 2002/56/EK, a 2002/57/EK, a 2008/72/EK és a 2008/90/EK irányelvvel összhangban. Az említett, hét éven keresztül folytatandó ideiglenes kísérlet keretében kellő mennyiségű növényi szaporítóanyagot kell vizsgálni és évente jelentést kell tenni az eredményekről. A kísérletnek arra kell irányulnia, hogy meghatározásra kerüljenek az említett anyagok jellemzőinek leírására vonatkozó kritériumok, valamint az említett anyagok előállítási és forgalmazási feltételei.

- (40) mivel az állattartás természetesen mezőgazdasági földterületek kezelésével jár, melynek során a keletkező szerves trágyát haszonnövények táplálására használják fel, a földterület nélküli állattartást – a méhészet kivételével – be kell tiltani. A fajtakiválasztásakor előtérbe kell helyezni az ökológiai mezőgazdaságban fontosnak számító olyan jellemzőket, mint például a nagyfokú genetikai sokféleség, a helyi viszonyokhoz való alkalmazkodás képessége, valamint a betegségekkel szembeni ellenálló képesség.
- (41) Az ökológiai állatok nem mindig állnak elegendő mennyiségben és minőségben azon mezőgazdasági termelők rendelkezésére, akik első alkalommal kívánnak állatállományt kialakítani, illetve akik növelni vagy megújítani kívánják állatállományukat. Helyénvaló ezért, hogy bizonyos feltételek mellett nem ökológiai módszerekkel nevelt állatokat is be lehessen vinni egy ökológiai termelőegységbe.
- (42) Az állatokat az ökológiai termelés szabályainak megfelelően termesztett, lehetőleg a mezőgazdasági termelő saját mezőgazdasági üzeméből származó takarmánnyal kell etetni, figyelembe véve az állatok élettani szükségleteit. Mindazonáltal bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni a mezőgazdasági termelők számára, hogy a saját mezőgazdasági üzemükből származó, átállási takarmányt használjanak fel erre a célra. Ezenkívül az állatállomány alapvető tápanyagigényeinek fedezése érdekében lehetővé kell tenni a mezőgazdasági termelők számára bizonyos mikrobiális vagy ásványi anyagok, illetve takarmány-adalékanyagok és technológiai segédanyagok használatát gondosan meghatározott feltételek mellett.
- (43) Az állategészségügyi intézkedéseknek elsősorban a betegségek megelőzését célzó intézkedéseket kell magukban foglalniuk. Emellett speciális tisztítási és fertőtlenítési intézkedéseket is alkalmazni kell. A kémiai úton előállított allopátiás gyógyászati készítmények – az antibiotikumokat is ideértve – megelőző használatát nem szabad lehetővé tenni az ökológiai termelésben. Mindazonáltal helyénvaló, hogy azonnali beavatkozást igénylő betegség vagy sérülés esetén legfeljebb az állat jóllétének helyreállításához szükséges ideig használni lehessen az említett készítményeket. Ilyen esetben az ökológiai termelés fogyasztók szempontjából való integritásának fenntartása érdekében az említett gyógyászati készítmények használatát követő, a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt élelmiszer-egészségügyi várakozási időnek a szokásos várakozási idő kétszeresét kell kitennie és legalább 48 óra hosszúságúnak kell lennie.
- (44) Az ökológiai állatok tartási körülményeinek és gyakorlatainak meg kell felelniük az állatok viselkedési igényeinek és biztosítaniuk kell az állatok jóllétének magas szintjét, és bizonyos szempontokból meg kell haladniuk az általános uniós mezőgazdasági állatjóléti normákat. A legtöbb esetben folyamatos hozzáférést kell biztosítani az állatok számára a mozgásukat lehetővé tévő szabadtéri területhez. Az állatok teljes élete során el kell kerülni, illetve a minimumra kell korlátozni az állatok szenvedését, fájdalmát, illetve szorongását. Az állatok kikötése és megcsonkítása, például a juhok farokkurtítása, az élet első három napján belül végzett csőr-kurtítás, valamint a szarvkezedmények eltávolítása csak bizonyos feltételek mellett lehetséges, és csak akkor, ha azt az illetékes hatóságok megengedik.
- (45) mivel az ökológiai termelés a szarvasmarhafélék, a juhok, a kecskék, a lófélék, a szarvasfélék és a sertésfélék, valamint a baromfifélék, a nyúl és a méhek esetében a legfejlettebb, az említett fajokra kiegészítő részletes termelési szabályoknak kell vonatkozniuk. Az említett fajokra vonatkozóan a Bizottságnak meg kell határoznia bizonyos, az említett állatok tartására vonatkozó olyan követelményeket, mint az állománysűrűsége, a minimális alapterületre és a jellemzőkre vonatkozó követelmények, valamint az állatállomány elhelyezésére vonatkozó technikai szabályok. Egyéb fajokat illetően abban az esetben célszerű ilyen követelményeket megállapítani, ha az említett fajokra is kiegészítő részletes termelési szabályok vonatkoznak.
- (46) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az állatok eredetére vonatkozó mentességek korlátozására, a teljes állománysűrűséggel összefüggő szervesnitrogén-határértékekre, a méhcsaládok etetésére, a méhészetek fertőtlenítésére, a *Varroa destructor* fertőzés elleni fellépésre szolgáló módszerekre és kezelésekre, valamint a további fajokra vonatkozó részletes termelési szabályokra vonatkozóan.
- (47) E rendelet az akvakultúra kapcsán figyelembe veszi az új közös halászati politika célkitűzéseit, ugyanis a vízi eredetű élelmiszerek iránti világszerte növekvő kereslet kontextusában az akvakultúra kulcsfontosságú szerephez jut az élelmiszerellátás hosszú távon fenntartható biztosításában, miközben hozzájárul a növekedéshez, a foglalkoztatáshoz, valamint a vadon élő halállományok terhelésének csökkentéséhez. Az uniós akvakultúra fenntartható fejlesztésével foglalkozó stratégiai iránymutatásról szóló, 2013. április 29-i bizottsági közlemény beszámol az uniós akvakultúra főbb nehézségeiről és növekedési lehetőségeiről. Az említett közlemény az ökológiai akvakultúrát különösen ígéretes ágazatnak minősíti, hangsúlyozva az ökológiai tanúsítás jelentette versenyelőnyt.

- (48) Az ökológiai termelésen belül az ökológiai akvakultúra viszonylag új terület az ökológiai mezőgazdasághoz képest, ahol az egyes gazdaságok szintjén jelentős mennyiségű tapasztalat halmozódott fel. Mivel az ökológiai akvakultúra-termékek iránti fogyasztói kereslet egyre nő, valószínűsíthető, hogy egyre több akvakultúrás termelőegység fog átállni az ökológiai termelésre. Ez a tapasztalatok és a szakmai ismeretek gyarapodásához, valamint fejlődéshez fog vezetni, így az ökológiai akvakultúra terén bekövetkező fejleményekkel a termelési szabályoknak is lépést kell tartaniuk.
- (49) Az ökológiai akvakultúrának ökológiai termelőegységekből származó fiatal állományok tenyésztésén kell alapulnia. A szaporítás vagy tenyésztés céljára felhasználható, ökológiai víziállatok nem mindig állnak elegendő mennyiségben és megfelelő minőségben rendelkezésre ahhoz, hogy ki tudják elégíteni a víziállatokat termelő gazdasági szereplők szükségleteit. Helyénvaló ezért, hogy bizonyos feltételek mellett vadon kifogott, illetve nem ökológiai víziállatokat is be lehessen vinni az ökológiai termelőegységekbe.
- (50) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a víziállatok takarmányozására és állatorvosi kezelésére, valamint a tenyészállomány-kezelésre, a szaporításra és a növendékállomány tenyésztésére vonatkozóan.
- (51) Az ökológiai élelmiszert vagy takarmányt előállító gazdasági szereplőknek a kritikus feldolgozási lépések szisztematikus azonosításán alapuló megfelelő eljárásokat kell alkalmazniuk annak érdekében, hogy a feldolgozott termékek megfeleljenek az ökológiai termelés szabályainak. A feldolgozott ökológiai termékeket olyan feldolgozási módszerekkel kell előállítani, amelyek biztosítják, hogy a termék ökológiai jellemzői és tulajdonságai az ökológiai termelés minden szakaszában megmaradjanak.
- (52) Szabályokat kell megállapítani a feldolgozott ökológiai élelmiszerek és takarmányok összetételére vonatkozóan. Kíváncos ugyanis, hogy az ilyen élelmiszereket túlnyomórészt ökológiai mezőgazdasági eredetű, illetve egyéb, az e rendelet hatálya alá tartozó ökológiai összetevőkből állítsák elő, de korlátozott mértékben megengedhető egyes, e rendeletben meghatározott, nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők használata is. Fontos továbbá, hogy a feldolgozott ökológiai élelmiszerek és takarmányok előállításához csak bizonyos, e rendelettel összhangban engedélyezett termékeket és anyagokat lehessen felhasználni.
- (53) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: a feldolgozott élelmiszert, illetve takarmányt előállító gazdasági szereplők által meghozandó elővigyázatossági intézkedések és megelőző intézkedések; a feldolgozott élelmiszerekben való felhasználásra engedett termékek és anyagok típusai, összetétele, valamint a felhasználásuk feltételei; a mezőgazdasági eredetű összetevők százalékarányának kiszámítása, beleértve az ökológiai termelésben felhasználható azon adalékanyagok meghatározását is, amelyeket mezőgazdasági eredetű összetevőkként vesznek figyelembe azon százalékarány kiszámításakor, amelyet a terméknek el kell érnie ahhoz, hogy azt a kereskedelmi megnevezésben ökológiai terméknek lehessen megjelölni.
- (54) Az ökológiai borra is alkalmazni kell a feldolgozott ökológiai élelmiszerekre vonatkozó releváns szabályokat. Mivel azonban a bor az ökológiai termékek egyik sajátos és fontos kategóriáját képezi, kiegészítő részletes előállítási szabályokat kell meghatározni az ökológiai borra vonatkozóan. Az ökológiai bort kizárólag ökológiai alapanyagokból kell előállítani, és csak az e rendelettel összhangban engedélyezett bizonyos termékek és anyagok adhatók hozzá. Egyes borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések alkalmazását az ökológiai borok esetében meg kell tiltani. Más eljárások, folyamatok és kezelések alkalmazását pontosan meghatározott feltételekhez kell kötni.
- (55) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a további tiltott borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések meghatározására, illetve a megengedett borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések jegyzékének módosítására vonatkozóan.
- (56) Az élesztő a 834/2007/EK rendelet alapján eredetileg nem minősült mezőgazdasági eredetű összetevőnek, ezért nem kellett figyelembe venni az ökológiai termékek mezőgazdasági eredetű összetevőjeként. A 889/2008/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ azonban úgy rendelkezett, hogy az ökológiai termelés szempontjából az élesztőt és az

⁽¹⁾ A Bizottság 889/2008/EK rendelete (2008. szeptember 5.) az ökológiai termelés, a címkézés és az ellenőrzés tekintetében az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről szóló 834/2007/EK rendelet részletes végrehajtási szabályainak megállapításáról (HL L 250., 2008.9.18., 1. o.).

élesztőtermékeket 2013. december 31-től kötelező mezőgazdasági eredetű összetevőként figyelembe venni. Ennek megfelelően az élelmiszerekben, illetve takarmányokban felhasználandó ökológiai élesztő előállításához 2021. január 1-től kizárólag ökológiai módszerekkel előállított táptalaj használható. Emellett az ökológiai élesztő előállításához, valamint az élesztő tartalmú termékekhez és készítményekhez csak bizonyos termékek és anyagok használata engedhető meg.

- (57) A minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az ökológiai élesztőre vonatkozó kiegészítő részletes előállítási szabályokra vonatkozóan.
- (58) Bár e rendelet arra hivatott, hogy a hatálya alá tartozó összes termék vonatkozásában uniós szinten harmonizálja az ökológiai termelési szabályokat, valamint a különféle termékkategóriák tekintetében részletes termelési szabályokat határozzon meg, egy későbbi szakaszban lesz csak lehetséges bizonyos termelési szabályokat, például az olyan további állatfajokra, illetve termékekre vonatkozó kiegészítő részletes termelési szabályokat elfogadni, amelyek nem tartoznak azokba a kategóriákba, amelyekre vonatkozóan e rendelet részletes termelési szabályokat határozott meg. Amíg az említett termelési szabályok uniós szinten elfogadásra nem kerülnek, célszerű, hogy a tagállamok nemzeti szabályokat határozhassanak meg a saját nemzeti termelésükre vonatkozóan, azzal a feltétellel, hogy az említett szabályok nem lehetnek ellentétesek e rendelettel. Az említett nemzeti szabályokat a tagállamoknak ugyanakkor nem szabad alkalmazniuk az e rendeletnek megfelelő, más tagállamokban előállított, illetve forgalmazott termékekre. Amennyiben nem léteznek ilyen részletes nemzeti termelési szabályok, a gazdasági szereplőknek – amikor az ökológiai termelésre utaló megjelöléssel kívánják az említett terméket forgalomba hozni – meg kell felelniük legalább az általános termelési szabályoknak és az ökológiai termelés elveinek, amennyiben az érintett termékek esetében lehetséges az említett szabályok és elvek alkalmazása.
- (59) Annak érdekében, hogy az e rendeletben meghatározott egyedi termelési szabályok hatálya alá nem tartozó termékekre vonatkozóan a jövőben egyedi termelési szabályok születessenek, valamint a minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendeletnek való megfelelés, továbbá a későbbiekben a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az említett termékekre vonatkozó részletes termelési szabályok, illetve az átállási kötelezettségről szóló szabályok meghatározása céljából.
- (60) Az ökológiai termelési szabályok alóli kivétel lehetőségét a katasztrófhelyzetek fennállásának esetére kell korlátozni. Annak érdekében, hogy ilyen esetekben az ökológiai termelés folytatódhasson, illetve újraindulhasson, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározása céljából: azon kritériumok, amelyek szerint egy helyzet katasztrófhelyzetnek minősül; az arra vonatkozó különös szabályok, hogy a tagállamok milyen intézkedéseket hozhatnak a katasztrófhelyzetek kezelésére, ideértve az e rendeletről való eltérés lehetőségét is; valamint az ilyen esetekben szükséges nyomonkövetési és jelentéstételi követelmények.
- (61) Meghatározott feltételek mellett ökológiai termékek, átállási termékek és nem ökológiai termékek egyidejűleg is begyűjthetők és szállíthatók. Egyedi rendelkezéseket kell megállapítani annak érdekében, hogy az ökológiai termékeket, az átállási termékeket és a nem ökológiai termékeket kezelésük során megfelelően elkülönítsék, és a keveredésük kizárható legyen.
- (62) Az ökológiai termelés integritása és a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás érdekében fel kell hatalmazni a Bizottságot, hogy jogi aktusok elfogadása útján szabályokat határozzon meg az ökológiai termékek csomagolására és szállítására vonatkozóan.
- (63) Az ökológiai termelésben minimálisra kell csökkenteni bizonyos termékek vagy anyagok – úgymint a növényvédő szerként felhasználandó, az 1107/2009/EK rendelet hatálya alá tartozó hatóanyagok, a trágyák, a talajjavító szerek, a talajtápok, az állati takarmányok különféle eredetű, nem ökológiai összetevői, a takarmány-adalékanyagok, a technológiai segédanyagok, valamint a tisztító- és fertőtlenítőszeresek – felhasználását, és annak meg kell felelnie az e rendeletben megállapított egyedi követelményeknek. Ugyanezt a megközelítést kell alkalmazni a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításához élelmiszer-adalékanyagként, illetve technológiai segédanyagként felhasznált termékekre és anyagokra, valamint a nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők felhasználására. Ezért az e rendeletben megállapított elveknek megfelelően meg kell határozni, hogy az említett termékeket és anyagokat milyen feltételek mellett lehet felhasználni egyrészt általában az ökológiai termelésben, másrészt kifejezetten a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállítása során.
- (64) Általában az ökológiai termelés és különösen a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállítása tekintetében a minőség, a nyomonkövethetőség, az e rendelet előírásainak való megfelelés, valamint a technikai fejlődéshez való hozzáigazítás érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az általában az ökológiai termelésben és különösen a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállítása során felhasználható termékek és anyagok engedélyezésére, továbbá az említett engedélyek visszavonására vonatkozó további kritériumok meghatározására vonatkozóan.

- (65) Az olyan mezőgazdasági eredetű összetevőkhöz való hozzáférés biztosítása érdekében, amelyekből ökológiai minőségben nem áll elegendő mennyiség rendelkezésre feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításának céljára, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy bizonyos feltételek mellett, korlátozott időre engedélyezzék a nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők felhasználását is.
- (66) Az ökológiai termelés előmozdítása érdekében és a megbízható adatok szükségességére tekintettel célszerű információkat és adatokat gyűjteni az ökológiai és átállási növényi szaporítóanyagok, az ökológiai állatok és az ökológiai akvakultúrából származó növények piaci elérhetőségére vonatkozóan, és az összegyűjtött információkat és adatokat terjeszteni kell a mezőgazdasági termelők és gazdasági szereplők körében. Ennek érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy területükön ilyen információkat tartalmazó, rendszeresen naprakésszé tett adatbázisok és rendszerek működjenek, a Bizottságnak pedig nyilvánosságra kell hoznia ezeket az információkat.
- (67) Az ökológiai termelésre vonatkozó követelményeknek való megfelelés, valamint az e termelési mód iránti fogyasztói bizalom biztosítása érdekében a gazdasági szereplőknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságokat vagy az ellenőrző szervezeteket arról, ha felmerül annak alátámasztott vagy el nem osztható gyanúja, hogy az általuk előállított, elkészített vagy importált valamely termék, illetve az általuk más gazdasági szereplőtől kapott valamely termék nem felel meg e rendeletnek. Ilyen gyanú többek között akkor merülhet fel, ha olyan termék vagy anyag van jelen, amelynek az ökológiai, illetve átállási termékként felhasználni vagy forgalmazni kívánt termékben való felhasználása nem engedélyezett. A gazdasági szereplőknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat, amennyiben alá tudják támasztani, illetve nem tudják eloszlatni a meg nem felelés gyanúját. Ilyen esetekben az érintett termékeket nem szabad ökológiai, illetve átállási termékként forgalomba hozni mindaddig, amíg a meg nem felelés gyanúját nem lehet eloszlatni. A gazdasági szereplőknek együtt kell működniük az illetékes hatóságokkal, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságokkal vagy az ellenőrző szervezetekkel a meg nem felelés tényének és okainak megállapításában.
- (68) Annak elkerülése érdekében, hogy az ökológiai termelés olyan termékekkel és anyagokkal szennyeződjön, amelyeket a Bizottság az ökológiai termelésben bizonyos célokra való felhasználásra nem engedélyezett, a gazdasági szereplőknek az ellenőrzésük alá tartozó, arányos és megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az ilyen szennyeződések kockázatának azonosítására, illetve elkerülésére. Az említett intézkedéseket rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén ki kell igazítani.
- (69) Annak érdekében, hogy Unió-szerte harmonizált megközelítést alkalmazzanak a meg nem felelés – különösen az ökológiai, illetve átállási termékekben nem engedélyezett termékek és anyagok jelenléte miatt felmerülő – gyanúja esetén meghozandó intézkedéseket illetően, valamint hogy el lehessen kerülni a gazdasági szereplőket érintő bizonytalanságokat, helyénvaló, hogy az illetékes hatóságok, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságok vagy az ellenőrző szervezetek az (EU) 2017/625 rendeletnek megfelelően hatósági vizsgálatot hajtsanak végre annak céljából, hogy ellenőrizzék az ökológiai termelésre vonatkozó követelményeknek való megfelelést. A meg nem felelés nem engedélyezett termékek vagy anyagok jelenléte miatt felmerülő gyanúja esetén e vizsgálatnak arra kell irányulnia, hogy megállapításra kerüljön az ilyen termékek vagy anyagok jelenlétének forrása és oka, annak biztosítása érdekében, hogy a gazdasági szereplők megfeleljenek az ökológiai termelésre vonatkozó követelményeknek és különösen ne használjanak az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékeket és anyagokat, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a gazdasági szereplők arányos és megfelelő elővigyázatossági intézkedéseket tegyenek az ökológiai termelés ilyen anyagokkal és termékekkel való szennyeződésének megelőzése céljából. Az említett vizsgálatnak arányosnak kell lennie az állítólagos meg nem feleléssel, ezért azt a lehető leghamarabb, észszerű időn belül el kell végezni, figyelembe véve a termék tartósságát és az ügy összetettségét. A vizsgálat a hatósági ellenőrzésekre szolgáló bármely, megfelelőnek vélt módszert és eljárást magában foglalhat annak érdekében, hogy az e rendeletnek való meg nem felelés gyanúja hatékonyan és szükségtelen késedelem nélkül eloszlatásra vagy megerősítésre kerüljön, ideértve az olyan releváns információk felhasználását is, amelyek lehetővé teszik a meg nem felelés gyanújának helyszíni vizsgálat nélküli eloszlatását, illetve megerősítését.
- (70) Az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékek és anyagok ökológiai, illetve átállási termékként forgalmazott termékekben való jelenlétének eseteit, valamint az e tekintetben hozott intézkedéseket a tagállamoknak és a Bizottságnak nyomon kell követnie. Helyénvaló ezért, hogy a Bizottság az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított négy év elteltével jelentést nyújtson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azon információk alapján, amelyeket a tagállamok azon esetekre vonatkozóan gyűjtöttek össze, amelyekben nem engedélyezett termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználása került kivizsgálásra. A jelentést adott esetben a további harmonizációra irányuló jogalkotási javaslat kísérheti.

- (71) Ilyen további harmonizáció hiányában azon tagállamok számára, amelyek megközelítéseket dolgoztak ki annak elkerülése érdekében, hogy az ökológiai termelésben bizonyos célokra való felhasználásra nem engedélyezett terméket vagy anyagot bizonyos mennyiségben tartalmazó termékek ökológiai, illetve átállási termékként legyenek forgalmazva, lehetővé kell tenni az említett megközelítések alkalmazásának folytatását. Mindazonáltal az ökológiai és az átállási termékek uniós belső piacon való szabad mozgásának biztosítása érdekében az említett megközelítések nem tilthatják, korlátozhatják, illetve akadályozhatják a más tagállamban e rendeletnek megfelelően előállított termékek forgalomba hozatalát. Az említett megközelítések ezért csak azokra a termékekre vonatkozhatnak, amelyeket az említett megközelítést továbbra is alkalmazó tagállam területén állítottak elő. Az ezzel a lehetőséggel élni kívánó tagállamoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell erről a Bizottságot.
- (72) Amellett, hogy az ökológiai és átállási termékeket előállító, készítő, importáló, illetve felhasználó gazdasági szereplők, valamint az illetékes hatóságok, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek e rendelet értelmében kötelesek bizonyos intézkedéseket tenni az ökológiai, illetve átállási termékeknek az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel és anyagokkal való szennyeződése elkerülése érdekében, a tagállamok számára is lehetővé kell tenni, hogy saját területükre vonatkozóan további olyan megfelelő intézkedéseket hozzanak, amelyekkel elkerülhető a nem engedélyezett termékeknek és anyagoknak az ökológiai termelésben való szándékolatlan jelenléte. Az ezzel a lehetőséggel élni kívánó tagállamoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell erről a Bizottságot és a többi tagállamot.
- (73) A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek jelölésére alkalmazni kell az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ foglalt általános szabályokat, különösen a fogyasztók félrevezetésére és megtévesztésére alkalmas jelölés kizárását szolgáló rendelkezéseket. E rendeletnek továbbá külön rendelkezéseket kell tartalmaznia az ökológiai és az átállási termékek jelölésére vonatkozóan. E rendelkezéseknek egyrészt a gazdasági szereplők azon érdekét kell szolgálniuk, hogy termékeik megfelelően azonosíthatóak legyenek a piacon és egyenlő versenyfeltételeket élvezzenek, másrészt a fogyasztóknak a megalapozott döntésekhez fűződő érdekét is védeniük kell.
- (74) Ennek megfelelően az ökológiai termékek megjelölésére használatos kifejezések tekintetében az Unió egész területén biztosítani kell, hogy azokat – nyelvtől függetlenül – ne lehessen nem ökológiai termékek jelölésére használni. E védelemnek ki kell terjednie az említett kifejezésekből képzett köznyelvi szavakra és rövidítésekre is, függetlenül attól, hogy önállóan vagy társítva használják-e őket.
- (75) Feldolgozott élelmiszereket csak abban az esetben szabad ökológiai termelésből származóként jelölni, ha valamennyi vagy szinte valamennyi mezőgazdasági eredetű összetevőjük ökológiai termelésből származik. Az ökológiai termelésből származó összetevők felhasználásának ösztönzése érdekében lehetővé kell tenni azt is, hogy bizonyos feltételeknek való megfelelés mellett kizárólag a feldolgozott élelmiszerek összetevőinek felsorolásában jelenjen meg ökológiai termelésre való utalás, különösen amennyiben a szóban forgó élelmiszer megfelel bizonyos ökológiai termelési szabályoknak. Egyedi jelölési rendelkezésekben kell továbbá lehetővé tenni a gazdasági szereplők számára, hogy megjelöljék az olyan termékekben felhasznált ökológiai összetevőket, amelyeket főként vadászatból vagy halászatból származó összetevő alkot.
- (76) Feldolgozott takarmányt csak abban az esetben szabad ökológiaiként jelölni, ha valamennyi vagy szinte valamennyi mezőgazdasági eredetű összetevője ökológiai.
- (77) Annak érdekében, hogy a fogyasztók az uniós piac egészén egyértelmű tájékoztatást kapjanak, az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának használatát valamennyi, az Unióban előállított, előrecsomagolt ökológiai élelmiszer esetében kötelezővé kell tenni. Továbbá az Unióban előállított, nem előrecsomagolt ökológiai termékek és a harmadik országokból importált ökológiai termékek esetében, valamint tájékoztatás és szemléletformálás céljára lehetővé kell tenni az említett logó önkéntes használatát. Meg kell határozni az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának mintáját.
- (78) Annak érdekében azonban, hogy a fogyasztókat ne lehessen megtéveszteni egy termék egészének ökológiai jellegét illetően, célszerű az említett logó használatát az olyan termékekre korlátozni, amelyek kizárólag vagy csaknem kizárólag ökológiai összetevőket tartalmaznak. Ezért a logó használata nem megengedett átállási termékek, illetve olyan feldolgozott termékek jelölésére, amelyek mezőgazdasági eredetű összetevőinek tömegszázalékban kifejezve kevesebb mint 95 %-a ökológiai.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).

- (79) Egy termék uniós vagy nem uniós eredete tekintetében a fogyasztók bármely lehetséges félvezetésének elkerülése érdekében az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának használata esetén a fogyasztókat tájékoztatni kell a termék összetételében szereplő mezőgazdasági nyersanyagok előállításának helyszínéről. Ezzel összefüggésben az ökológiai akvakultúra-termékek címkéjén a mezőgazdasági eredet feltüntetése helyett lehetővé kell tenni az ökológiai akvakultúrára való utalást.
- (80) A fogyasztók egyértelmű és megfelelő tájékoztatása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az ökológiai termékek jelölésére vonatkozó kiegészítő szabályok meghatározása céljából, valamint az ökológiai termelésre utaló kifejezések e rendeletben foglalt jegyzékének, az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának és az arra vonatkozó szabályoknak a módosítása céljából.
- (81) E rendelet hatályának nem szükséges kiterjednie bizonyos, növényvédő szerekben vagy trágyaként használt termékekre vagy anyagokra, ezért azokra főszabályként nem alkalmazandók e rendelet szabályai, többek között a jelölésre vonatkozó szabályok. Mindazonáltal, mivel az említett termékek és anyagok fontos szerepet töltenek be az ökológiai mezőgazdaságban és felhasználásuk e rendelet értelmében engedélyhez kötött, és mivel gyakorlati bizonytalanságok merültek fel e termékek és anyagok jelölésére – különösen az ökológiai termelésre utaló kifejezések használatára – vonatkozóan, egyértelművé kell tenni, hogy az e rendelettel összhangban ökológiai termelésben való felhasználásra engedélyezett ilyen termékek vagy anyagok ekként jelölhetők.
- (82) Az ökológiai termelés csak akkor lehet megbízható, ha az előállítás, a feldolgozás és a forgalmazás valamennyi szakaszában hatékony ellenőrzés társul hozzá.
- (83) Az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében a gazdasági szereplőkre vonatkozóan egyedi követelményeket kell meghatározni. Mindenekelőtt rendelkezni kell a gazdasági szereplők tevékenységeinek az illetékes hatóságoknak való bejelentéséről, valamint az ökológiai termelésre és az ökológiai termékek jelölésére vonatkozó szabályoknak megfelelő gazdasági szereplők tanúsítására szolgáló rendszerről. Az említett rendelkezéseknek főszabályként az érintett gazdasági szereplők alvállalkozóira is vonatkozniuk kell, kivéve, ha az alvállalkozói tevékenység teljesen beépül az alvállalkozó gazdasági szereplő fő tevékenységébe, és annak keretében ellenőrizve van. A tanúsítási rendszer átláthatóságát oly módon kell biztosítani, hogy a tagállamok számára kötelezővé kell tenni a bejelentett tevékenységet folytató gazdasági szereplők jegyzékének közzétételét, valamint az ökológiai termelési szabályoknak való megfelelésre vonatkozóan folytatott ellenőrzések esetleges díjainak közzétételét.
- (84) Azok a kiskereskedelmi egységek, amelyek az előrecsomagolt ökológiai termékeken kívül nem értékesítenek más ökológiai terméket, viszonylag alacsony kockázatot jelentenek az ökológiai termelési szabályoknak való meg nem felelés tekintetében, ezért helyénvaló, hogy az ökológiai termékek értékesítése miatt ne kelljen aránytalan terhekkel szembesülniük. Célszerű továbbá, hogy ezekre az egységekre ne vonatkozzanak a bejelentési és tanúsítási kötelezettségek, ugyanakkor továbbra is alá kell vetni őket azoknak a hatósági ellenőrzéseknek, amelyek célja az ökológiai termelésre és az ökológiai termékek jelölésére vonatkozó szabályoknak való megfelelés ellenőrzése. Hasonlóképpen hatósági ellenőrzéseknek kell alávetni a csomagolatlan ökológiai termékeket értékesítő kiskereskedelmi egységeket is, de az ökológiai termékek forgalmazásának megkönnyítése érdekében a tagállamok számára lehetőséget kell adni arra, hogy mentesítsék ezeket az egységeket a tevékenységeik tanúsítására vonatkozó kötelezettség alól.
- (85) Az Unióban a mezőgazdasági kistermelők és az algát vagy víziállatokat termelő gazdasági szereplők az ökológiai tanúsításhoz kapcsolódóan, külön-külön, viszonylag magas, ellenőrzéssel járó költséget fizetnek és jelentős adminisztrációs terheket vállalnak. A tanúsítással és az ellenőrzéssel járó költségek, valamint a kapcsolódó adminisztrációs terhek csökkentése, továbbá a helyi termelői hálózatok erősítése, a termékek könnyebb piacra juttatása és a harmadik országok gazdasági szereplőivel egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében lehetővé kell tenni a csoportos tanúsítást. Be kell tehát vezetni és meg kell határozni a „gazdálkodói csoport” fogalmát, és olyan szabályokat kell meghatározni, amelyek tükrözik a mezőgazdasági kistermelők és a gazdasági szereplők igényeit és erőforrásbeli kapacitását.
- (86) Az ökológiai termelési és jelölési rendszer eredményességének, hatékonyságának és átláthatóságának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a gazdálkodók, illetve a gazdálkodói csoportok által vezetendő nyilvántartásokra vonatkozó követelményekre, valamint a megfelelőségi tanúsítvány mintájára vonatkozóan.
- (87) A csoportos tanúsítás eredményességének és hatékonyságának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a gazdálkodói csoportok egyes tagjaira háruló felelősségekre, a tagjaik földrajzi közelségének meghatározására vonatkozó kritériumokra, valamint a csoportjaik belső ellenőrzési rendszereinek felépítésére és működésére vonatkozóan.

- (88) Az ökológiai termelést az (EU) 2017/625 rendeletnek megfelelően végzett hatósági ellenőrzésnek és más hatósági tevékenységnek kell alávetni annak megállapítása céljából, hogy érvényesülnek-e az ökológiai termelésre és az ökológiai termékek jelölésére vonatkozó szabályok. Mindazonáltal –, kivéve, ha e rendelet másként rendelkezik – az említett rendeletben meghatározottakon kívül további szabályoknak kell vonatkozniuk az ökológiai termelésre az alábbiak tekintetében: az illetékes hatóságok, valamint adott esetben az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által végzett hatósági ellenőrzések és az általuk hozott intézkedések, a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok által hozandó intézkedések, bizonyos hatósági ellenőrzési feladatok és más hatósági tevékenységhez kapcsolódó bizonyos feladatok átruházása és ezek felügyelete, valamint a meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés esetén hozott intézkedések, ideértve a termékek ökológiai vagy átállási termékként történő forgalmazásának tilalmát, amennyiben a megállapított meg nem felelés kihat az ökológiai, illetve átállási termékek integritására.
- (89) Annak érdekében, hogy a területükön egységes megközelítést biztosíthassanak, kizárólag az illetékes hatóságok feladatának kell lennie, hogy összeállítsák a meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés esetén alkalmazandó intézkedések jegyzékét.
- (90) E rendeletben az (EU) 2017/625 rendelet rendelkezéseit kiegészítő további rendelkezéseket kell meghatározni egyes releváns információknak az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok, ellenőrző szervezetek, valamint egyes egyéb szervek közötti cseréjére, valamint az általuk hozott intézkedésekre vonatkozóan.
- (91) Az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzését szolgáló hatósági ellenőrzések és más hatósági tevékenységek végrehajtásának elősegítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan: az olyan hatósági ellenőrzések elvégzésére vonatkozó konkrét kritériumok és feltételek meghatározása, amelyek célja egyrészt a nyomonkövethetőség biztosítása az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában, másrészt az e rendeletnek való megfelelés biztosítása; továbbá azoknak a további elemeknek a meghatározása, amelyeket a gyakorlati tapasztalatok alapján a meg nem felelés valószínűségének megállapításához figyelembe kell venni.
- (92) Az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzését szolgáló hatósági ellenőrzések és más hatósági tevékenységek végrehajtásának elősegítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el azoknak a feltételeknek a meghatározására vonatkozóan, amelyek a hatósági ellenőrzési feladatok és más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok ellenőrző szervezetekre való átruházására vonatkoznak, és kiegészítik az ebben a rendeletben meghatározott feltételeket.
- (93) Az ökológiai termékeknek az Unióba történő behozatala tekintetében a 834/2007/EK rendelettel bevezetett szabályokkal kapcsolatos tapasztalatok azt mutatják, hogy az említett szabályok felülvizsgálatra szorulnak, egyrészt azon fogyasztói elvárásnak való megfelelés érdekében, hogy a harmadik országokból behozott ökológiai termékek az uniós normáknak megfelelő szintű normáknak feleljenek meg, másrészt az uniós ökológiai termékeknek a nemzetközi piacra való bejutása megkönnyítése érdekében. Emellett egyértelművé kell tenni az ökológiai termékek exportjára vonatkozó szabályokat, és ehhez létre kell hozni az ökológiai termékek exporttanúsítványait.
- (94) Meg kell erősíteni az uniós termelési és jelölési szabályoknak megfelelő azon termékek behozatalára vonatkozó rendelkezéseket, amelyek tekintetében a gazdasági szereplőket a Bizottság által a harmadik országokban folytatott ökológiai termelés ellenőrzése és tanúsítása terén elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek ellenőrzik. Így különösen azokra az akkreditáló szervekre vonatkozóan, amelyek az Unióba behozandó ökológiai termékek megfelelőségét vizsgáló ellenőrző szervezetek akkreditálását végzik, olyan követelményeket kell meghatározni, amelyek révén biztosítható, hogy az ellenőrző szervezeteknek a Bizottság általi felügyelete egységes feltételek mellett történjen. Annak érdekében, hogy az ellenőrző hatóságok, illetve ellenőrző szervezetek felügyelete hatékonyabbá váljon, lehetőséget kell továbbá biztosítani arra, hogy a Bizottság közvetlenül kapcsolatba lépjen a harmadik országbeli akkreditáló szervekkel és illetékes hatóságokkal. A különleges éghajlati és helyi viszonyokkal rendelkező harmadik országokból vagy az Unió egyes ilyen legkülső régióiból behozott termékek esetében helyénvaló, hogy a Bizottság egyedi engedélyeket adhasson bizonyos termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználására vonatkozóan.
- (95) Továbbra is lehetővé kell tenni, hogy a harmadik országokból származó ökológiai termékek akkor is bejuthassanak az Unió piacára, ha az ökológiai termelésre vonatkozó uniós szabályoknak ugyan nem felelnek meg, de származási országuk ökológiai termelési és ellenőrzési rendszerét az uniós rendszerrel egyenértékűnek ismerték el. A harmadik országoknak a 834/2007/EK rendelet szerinti egyenértékűség szempontjából való elismerésére azonban kizárólag olyan, az Unió és az említett harmadik országok közötti nemzetközi megállapodások révén kerülhet sor, amelyek az Unió számára is kölcsönös elismerést biztosítanak az adott harmadik országban.
- (96) A 834/2007/EK rendelet értelmében az egyenértékűség szempontjából elismert harmadik országok számára e rendelet értelmében korlátozott ideig továbbra is biztosítani kell ezt az elismerést mindaddig, amíg a rendszer zökkenőmentesen át nem áll egy nemzetközi megállapodás révén történő elismerésre, feltéve, hogy a harmadik

országok továbbra is biztosítják, hogy az ökológiai termelési és ellenőrzési szabályaik egyenértékűek a hatályos uniós szabályokkal, és eleget tesznek az összes olyan követelménynek, amely az elismerésük Bizottság általi felügyeletéhez kapcsolódik. E felügyeletnek elsődlegesen az említett elismert harmadik országok által a Bizottsághoz eljuttatott éves jelentéseken kell alapulnia.

- (97) Az egyenértékű garanciákat nyújtó, importált termékek ellenőrzésére és az egyenértékűségüket igazoló tanúsítvány kiállítására hatáskörrel rendelkezőként a Bizottság által elismert, harmadik országbeli ellenőrző hatóságokkal és ellenőrző szervezetekkel kapcsolatos tapasztalatok azt mutatják, hogy az e hatóságok és szervezetek által alkalmazott szabályok eltérőek, és esetenként nehezen állapítható meg az említett szabályoknak a megfelelő uniós szabályokkal való egyenértékűsége. Emellett az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek normáinak sokfélesége megnehezíti a Bizottság által gyakorolt felügyelet megfelelő ellátását. Ezt a fajta egyenértékűség-elismerési rendszert ezért el kell törölni. Elegendő időt kell azonban biztosítani az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek számára az arra való felkészüléshez, hogy az uniós szabályoknak megfelelő termékek importjára jogosultként elismerjék őket. Mindemellett már e rendelet hatálybalépésének időpontjától kezdve alkalmazandónak kell lenniük azoknak az új szabályoknak, amelyek az ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek az e rendeletnek megfelelő termékek importjára jogosultként való elismerésére vonatkoznak, hogy a Bizottság előkészíthesse az ilyen ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától való elismerését.
- (98) Elő kell írni, hogy az e rendeletben foglalt behozatali szabályok alapján az Unióba importált ökológiai termékek csak akkor hozhatók forgalomba ökológiai terméként, ha rendelkezésre állnak az élelmiszerláncon belüli nyomonkövethetőségüket biztosító információk.
- (99) A gazdasági szereplők közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a harmadik országok vámhatalmát bemozgatandó iratokra – különösen az ökológiai termékek exporttanúsítványaira – vonatkozóan.
- (100) Annak érdekében, hogy az e rendeletnek megfelelő ökológiai termékek importjával összefüggésben biztosítva legyen az ellenőrző hatóságokra és ellenőrző szervezetekre vonatkozó elismerési és felügyeleti eljárások átláthatósága, valamint az importált termékek ellenőrzésének hatékonysága, eredményessége és átláthatósága, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan: az e rendeletnek megfelelő ökológiai termékek importjával összefüggésben az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek elismerésére, illetve az említett elismerés visszavonására vonatkozó további kritériumok; a Bizottság által elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek felügyeletének gyakorlása; valamint az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által e célból elvégzendő ellenőrzések és egyéb tevékenységek.
- (101) Ha az e rendelet szerinti tanúsítás, vagy az ellenőrzések és tevékenységek tekintetében súlyos vagy ismétlődő jogsértésekre derül fény, és az érintett ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet a Bizottság kérését követően nem tesz kellő időben megfelelő helyreigazító intézkedéseket, a szóban forgó ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet elismerését haladéktalanul vissza kell vonni.
- (102) A 834/2007/EK rendelet szerint az egyenértékűség szempontjából elismert harmadik országok jegyzékének kezelése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az ezen elismert harmadik országok által megküldendő, az elismerésük felügyeletéhez szükséges információkra, valamint e felügyeletnek a Bizottság általi gyakorlására vonatkozóan.
- (103) Rendelkezést kell hozni annak biztosítása érdekében, hogy az e rendelet előírásainak megfelelő és az egyik tagállamban ellenőrzött ökológiai termékek mozgását egy másik tagállam ne korlátozhassa.
- (104) Az e rendelet végrehajtásához szükséges megbízható információk rendelkezésre állása érdekében a tagállamok ezeket rendszeresen eljuttatják a Bizottsághoz. Az egyértelműség és az átláthatóság érdekében a tagállamoknak naprakész nyilvántartást kell vezetniük az illetékes hatóságokról, az ellenőrző hatóságokról és az ellenőrző szervezetekről. A tagállamoknak nyilvánosságra kell hozniuk, a Bizottságnak pedig közzé kell tennie az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékét.
- (105) A nem ökológiai növényi szaporítóanyagok, a nem ökológiai tartású baromfi és a nem ökológiai állatok tenyésztési célú felhasználására vonatkozó eltérések fokozatos megszüntetése céljából a Bizottságnak figyelembe kell vennie az ilyen anyagoknak az Unió piacán ökológiai formában való rendelkezésre állását. A Bizottságnak ebből a célból, az ökológiai anyagok rendelkezésre állására vonatkozó, a tagállamok által létrehozott adatbázisok és rendszerek révén gyűjtött adatok alapján öt évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ilyen anyagok rendelkezésre állásáról, valamint az ökológiai termelést folytató gazdasági szereplők ilyen anyagokhoz való esetleges korlátozott hozzáféréseinek okairól.

- (106) A baromfifélék és a sertésfélék esetében használt, nem ökológiai fehérje takarmány felhasználására vonatkozó eltérések fokozatos megszüntetése céljából, az ilyen fehérje takarmánynak az Unió piacán ökológiai formában való rendelkezésre állására vonatkozó, a tagállamok által évente szolgáltatott adatok alapján a Bizottságnak öt évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára az ökológiai fehérje takarmány rendelkezésre állásáról, valamint az ökológiai termelést folytató gazdasági szereplők ilyen takarmányokhoz való esetleges korlátozott hozzáféréseinek okairól.
- (107) Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az ökológiai növényi szaporítóanyagok, az ökológiai állatok, valamint a baromfifélék és a sertésfélék esetében használt, ökológiai fehérje takarmány piaci rendelkezésre állásának alakulását, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a nem ökológiai növényi szaporítóanyagok, a nem ökológiai állatok, valamint a baromfifélék és a sertésfélék esetében használt, nem ökológiai fehérje takarmány felhasználására vonatkozó eltérések és engedélyek megszüntetésére vagy meghosszabbítására vonatkozóan.
- (108) Intézkedéseket kell meghatározni annak érdekében, hogy zökkenőmentes legyen az átmenet az e rendelettel módosított, az ökológiai és az átállási termékek Unióba való behozatalát szabályozó jogi keretre.
- (109) Meg kell határozni továbbá az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek egyenértékűség szempontjából való, a 834/2007/EK rendelet szerint történt elismerése lejártának határidejét, és rendelkezni kell a helyzet kezeléséről az addig fennmaradó időben. Rendelkezéseket kell meghatározni továbbá a harmadik országok által a 834/2007/EK rendelet értelmében benyújtott azon, egyenértékűség szempontjából való elismerés iránti kérelmek tekintetében, amelyek e rendelet hatálybalépésének időpontjában még függőben vannak.
- (110) A 834/2007/EK rendelet szerint az egyenértékűség szempontjából elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékének kezelése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az ezen ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által megküldendő, az elismerésük felügyelete céljából szükséges információkra, valamint e felügyeletnek a Bizottság általi gyakorlására vonatkozóan.
- (111) A harmadik országok által benyújtott, az e rendelet hatálybalépésekor még függőben lévő egyenértékűség szempontjából való elismerés iránti kérelmek elbírálásának megkönnyítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a harmadik országok függőben lévő kérelmeinek elbírálásához szükséges eljárási szabályokra vonatkozóan.
- (112) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: valamely korábbi időszaknak az átállási időszak részeként való elismerése céljából benyújtandó dokumentumok; azon minimális időtartam, amelyen belül a szopós állatokat anyatejjel kell táplálni, valamint az állatállomány elhelyezésére és a tartási gyakorlatokra vonatkozó bizonyos technikai szabályok; az algák és víziállatok fajaira vagy fajcsoportjaira vonatkozó részletes szabályok az állománysűrűség, valamint a termelési és zárt tartási rendszerek egyedi jellemzői tekintetében; az élelmiszeripari vagy takarmánytermékek feldolgozása során engedélyezett technológiák; általában az ökológiai termelésben és különösen a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításában felhasználható termékek és anyagok engedélyezése vagy az ilyen engedélyek visszavonása, továbbá az említett termékek és anyagok engedélyezési eljárásai, jegyzékei és adott esetben az említett termékek és anyagok leírása, az összetételükre vonatkozó követelmények és felhasználási feltételeik.
- (113) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: a rendelkezésre álló, ökológiai termelési módszerrel előállított, ökológiai, illetve átállási növényi szaporítóanyagok adatbázisainak létrehozására és karbantartására vonatkozó technikai részletek, valamint az ökológiai és átállási növényi szaporítóanyagokra, az ökológiai állatokra és az ökológiai víziállatok ivadékaikra vonatkozó adatok rendelkezésre bocsátására szolgáló rendszerek létrehozásával és karbantartásával kapcsolatos technikai részletek, továbbá az adatok e célból való gyűjtésére vonatkozó előírások; a gazdasági szereplőknek az említett rendszerekben való részvételére vonatkozó részletes szabályok; továbbá a tagállamok által az alábbiakra vonatkozóan szolgáltatandó információk: az ökológiai növényi szaporítóanyagok, az ökológiai állatok és az ökológiai takarmányok felhasználásától való eltérések, valamint egyes ökológiai termékek piaci rendelkezésre állása.
- (114) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: a gazdasági szereplők által az ökológiai termelés és termékek nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződése kockázatának azonosítása és elkerülése céljából elfogadandó és felülvizsgálandó intézkedések; a meg nem felelés gyanúja esetén követendő eljárási lépések és a vonatkozó dokumentumok; a nem engedélyezett termékek és anyagok jelenlétének kimutatására és értékelésére vonatkozó módszerek; továbbá a tagállamok által a Bizottságnak és a többi tagállamnak továbbítandó, a nem engedélyezett termékek vagy anyagok jelenlétével kapcsolatos vizsgálatok eredményeire vonatkozó információk részletes meghatározása és formátuma.

- (115) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: a bizonyos átállási termékek jelölésére és reklámozására vonatkozó részletes követelmények; az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek kódszámainak, illetve a mezőgazdasági nyersanyagok termelési helyének feltüntetésére szolgáló megjelölések alkalmazására, megjelenítésére, elrendezésére és méretére vonatkozó gyakorlati előírások; a kódszámok kiutalása az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek részére, valamint a mezőgazdasági nyersanyagok termelési helyének megjelölése.
- (116) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok tevékenységeinek az illetékes hatóságok felé való bejelentésének formájára és technikai megvalósítására vonatkozó részletes előírások, az ilyen gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok jegyzékei közzétételével kapcsolatos intézkedések, valamint az ellenőrzésekért beszédhető díjak közzétételével kapcsolatos eljárások és intézkedések; a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok tanúsítványainak formátumára vonatkozó részletes előírások, valamint a tanúsítvány kiállításához szükséges műszaki eszközök; a gazdálkodói csoportok összetétele és mérete, a vonatkozó dokumentumok és nyilvántartási rendszerek, a belső nyomonkövethetőséget szolgáló rendszer, valamint a gazdasági szereplők jegyzéke; továbbá a gazdálkodói csoportok és az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok, illetve az ellenőrző szervezetek közötti információcsere, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti információcsere.
- (117) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: az összes hatósági ellenőrzésből előzetes értesítés nélkül elvégzendő ellenőrzések minimális aránya és a kiegészítő ellenőrzések minimális aránya, valamint a gazdálkodói csoporton belül vett minták és az azon belül ellenőrzött gazdasági szereplők minimális száma; a megfelelést bizonyító nyilvántartások, a hatósági ellenőrzésekhez szükséges nyilatkozatok és egyéb közlemények, valamint a megfelelés biztosítását célzó megfelelő gyakorlati intézkedések; azokra az esetekre vonatkozó egységes szabályok, amikor az illetékes hatóságoknak meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés kapcsán intézkedéseket kell hozniuk; a meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés esetén szolgáltatandó információk, az ilyen információk címzettjei, továbbá az ilyen információszolgáltatáshoz alkalmazott eljárások, a használt számítógépes rendszer funkcióit is beleértve.
- (118) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: a harmadik országok által kiállított ellenőrzési tanúsítványok tartalma, az említett tanúsítványok kiállítása és ellenőrzése során követendő eljárás; az említett tanúsítványok kiállításához szükséges műszaki eszközök; a harmadik országokban ellenőrzések végzésére és ökológiai tanúsítványok kiállítására jogosult ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek elismerése, valamint az említett elismerés visszavonása, illetve az említett ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékének összeállítása; a meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés esetén hozandó intézkedések alkalmazásának biztosítására szolgáló szabályok, különösen az importált ökológiai termékek vagy átállási termékek integritását érintő esetekben; a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében elismert harmadik országok jegyzékének összeállítása és e jegyzék módosítása; valamint a meg nem felelés gyanúja vagy a megállapított meg nem felelés esetén hozandó intézkedések alkalmazásának biztosítására szolgáló szabályok, különösen az említett országokból importált ökológiai termékek vagy átállási termékek integritását érintő esetekben.
- (119) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak tekintetében: az e rendelet végrehajtásához szükséges információk továbbítására szolgáló rendszer, a továbbítandó információk részletes meghatározása és az említett információk továbbításának határideje; valamint a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (3) bekezdése értelmében elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékének összeállítása és e jegyzék módosítása.
- (120) A Bizottságra ruházott végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (121) A Bizottságot fel kell hatalmazni azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusok elfogadására, ha a tisztességtelen vagy az ökológiai termelés elveivel és szabályaival összeegyeztethetetlen gyakorlattal, a fogyasztók bizalmának megtartásával vagy a gazdasági szereplők közötti tisztességes verseny fenntartásával összefüggésben felmerülő, kellően indokolt esetben ez rendkívül sürgős okból szükséges, azon meg nem felelések gyanúja, illetve azon megállapított meg nem felelések esetén meghozandó intézkedések alkalmazásának biztosítása érdekében, amelyek az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek általi ellenőrzés tárgyát képezik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (122) Rendelkezni kell arról, hogy a 834/2007/EK rendelettel összhangban, e rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt előállított termékek készleteit az említett időpont után fel lehessen használni.
- (123) mivel e rendelet céljait, nevezetesen a tisztességes verseny, az ökológiai termékek belső piacának megfelelő működése, valamint az ökológiai termékekbe és az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójába vetett fogyasztói bizalom megőrzése, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban – lévén hogy szükséges az ökológiai termelési szabályok összehangolása – jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (124) E rendelet alkalmazásának kezdőnapját úgy kell megállapítani, hogy a gazdasági szereplőknek legyen idejük alkalmazkodni az új követelményekhez,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet meghatározza az ökológiai termelés elveit és megállapítja az ökológiai termelésre, a kapcsolódó tanúsításra és az ökológiai termelésre utaló jelzések jelöléseken és a reklámozásban való használatára, valamint az (EU) 2017/625 rendeletben megállapított ellenőrzéseket kiegészítő további ellenőrzésekre vonatkozó szabályokat.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet az EUMSZ I. mellékletében felsorolt alábbi, mezőgazdasági eredetű – ezen belül akvakultúrából és méhészetből is származó – termékekre és az ezen termékekből származó termékekre alkalmazandó, amennyiben e termékeket előállítják, elkészítik, jelölik, forgalmazzák, forgalomba hozzák, az Unióba importálják vagy az Unióból exportálják, illetve amennyiben ezeket a termékeket előállítani, elkészíteni, jelölni, forgalmazni, forgalomba hozni, az Unióba importálni vagy az Unióból exportálni kívánják:

- a) élő vagy feldolgozatlan mezőgazdasági termékek, beleértve a vetőmagokat és egyéb növényi szaporítóanyagokat is;
- b) feldolgozott, élelmiszernek szánt mezőgazdasági termékek;
- c) takarmány.

Ez a rendelet alkalmazandó az e rendelet I. mellékletében felsorolt, a mezőgazdasághoz szorosan kapcsolódó bizonyos egyéb termékekre is, amennyiben azokat előállítják, elkészítik, jelölik, forgalmazzák, forgalomba hozzák, az Unióba importálják vagy az Unióból exportálják, illetve amennyiben azokat előállítani, elkészíteni, jelölni, forgalmazni, forgalomba hozni, az Unióba importálni vagy az Unióból exportálni kívánják.

(2) Ez a rendelet minden olyan gazdasági szereplőre alkalmazandó, aki vagy amely az (1) bekezdésben említett termékek előállításának, elkészítésének és forgalmazásának valamely szakaszához tartozó tevékenységben részt vesz.

(3) Az 1169/2011/EU rendelet 2. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott vendéglátó, illetve közétkeztető által végzett vendéglátó, illetve közétkeztetési tevékenységek nem tartoznak e rendelet hatálya alá, kivéve az e bekezdésben foglaltakat.

A vendéglátó, illetve közétkeztetési tevékenységekből származó termékek előállítására, jelölésére és ellenőrzésére a tagállamok nemzeti szabályokat, vagy ennek hiányában magán szabványokat alkalmazhatnak. Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója nem használható az említett termékek jelölésén, megjelenítésében vagy reklámozásában, továbbá nem használható a vendéglátó, illetve közétkeztető reklámozására sem.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában e rendelet a kapcsolódó uniós jogszabályok, különösen az élelmiszerlánc biztonsága, az állategészségügy és az állatjólét, a növényegészségügy és a növényi szaporítóanyagok terén elfogadott jogszabályok sérelme nélkül alkalmazandó.

(5) Ez a rendelet az egyes termékek forgalomba hozatalára vonatkozó egyéb egyedi uniós jogszabályok és különösen az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ és az 1169/2011/EU rendelet sérelme nélkül alkalmazandó.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják az I. mellékletben szereplő termékjegyzéket, hogy további termékeket vesznek fel a jegyzékbe vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további elemeket. Az említett jegyzékbe csak olyan termékek vehetők fel, amelyek szoros kapcsolatban állnak valamely mezőgazdasági termékkel.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „ökológiai termelés”: az e rendeletnek megfelelő termelési módszerek használata az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában, a 10. cikkben említett átállási időszak alatt is;
2. „ökológiai termék”: a 10. cikkben említett átállási időszak alatt előállított terméktől eltérő, ökológiai termelésből származó termék. A vadon élő állatok vadászataiból vagy halászatából származó termékek nem tekinthetők ökológiai termékeknek;
3. „mezőgazdasági nyersanyag”: tartósítási vagy feldolgozási eljárásnak alá nem vetett mezőgazdasági termék;
4. „megelőző intézkedések”: a biológiai sokféleség és a talaj minőségének megőrzése érdekében a gazdasági szereplők által az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában meghozandó intézkedések, a károsítók és betegségek megelőzésére és az ellenük való védekezésre szolgáló intézkedések, valamint a környezetre és az állatok egészségére, illetve a növények egészségére gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése céljából meghozandó intézkedések;
5. „elővigyázatossági intézkedések”: az e rendelettel összhangban az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződés kivédése, valamint az ökológiai termékek nem ökológiai termékekkel való keveredésének elkerülése céljából a gazdasági szereplők által az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában meghozandó intézkedések;
6. „átállás”: a nem ökológiai termelésről az ökológiai termelésre való átmenet meghatározott időszak alatt, melynek folyamán alkalmazzák e rendeletnek az ökológiai termelésre vonatkozó rendelkezéseit;
7. „átállási termék”: a 10. cikkben említett átállási időszak alatt előállított termék;
8. „mezőgazdasági üzem”: az azonos irányítás alatt működő, a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, élő vagy feldolgozatlan mezőgazdasági termékek, beleértve az akvakultúrából és méhészetből származó termékeket, illetve az I. mellékletben felsorolt termékek – az illóolajok és az élesztő kivételével – előállítása céljából üzemeltetett összes termelőegység;
9. „termelőegység”: egy mezőgazdasági üzem valamennyi eszköze, mint például az elsődleges termelésre használt létesítmények, mezőgazdasági parcellák, legelők, szabadtéri területek, állattartó épületek vagy azok részei, kaptárak, halastavak, zárt tartási rendszerek és termelőhelyek algák vagy víziállatok számára, nevelőegységek, part menti vagy tengerfenéki termelőhelyek, valamint a termények, növényi termékek, algatermékek, állati termékek, nyersanyagok és bármilyen más releváns inputanyag tárolására szolgáló helyiségek, amelyeket a 10., a 11. vagy a 12. pontban leírtak szerint üzemeltetnek;
10. „ökológiai termelőegység”: az ökológiai termelésre alkalmazandó követelményeknek megfelelően üzemeltetett termelőegység, kivéve a 10. cikkben említett átállási időszak alatt;
11. „átállási termelőegység”: a 10. cikkben említett átállási időszak alatt az ökológiai termelésre alkalmazandó követelményeknek megfelelően üzemeltetett termelőegység; ez a termelőegység állhat mezőgazdasági parcellákból vagy más eszközökből, amelyek vonatkozásában a 10. cikkben említett átállási időszak különböző időpontokban kezdődik meg;
12. „nem ökológiai termelőegység”: nem az ökológiai termelésre alkalmazandó követelményeknek megfelelően üzemeltetett termelőegység;
13. „gazdasági szereplő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az ellenőrzése alá tartozó előállítás, elkészítés és forgalmazás valamennyi szakasza során gondoskodni köteles az e rendeletnek való megfelelésről;
14. „mezőgazdasági termelő”: olyan természetes vagy jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek olyan csoportja – a nemzeti jog által az említett csoport és annak tagjai számára biztosított jogállástól függetlenül –, aki vagy amely mezőgazdasági tevékenységet folytat;
15. „mezőgazdasági terület”: az 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott mezőgazdasági terület;
16. „növények”: az 1107/2009/EK rendelet 3. cikkének 5. pontjában meghatározott növények;

17. „növényi szaporítóanyag”: olyan növények és a növényeknek a fejlődés bármely szakaszában lévő olyan részei, ideértve a magvakat is, amelyeket egész növények előállítására szántak és amelyek erre alkalmasak;
18. „ökológiai heterogén anyag”: az a legkisebb besorolású önálló növényrendszertani egységen belüli növénycsoportosítás, amely:
- a) egységes fenotípusos tulajdonságokkal bír;
 - b) az egyes reprodukzív egységek között nagyfokú genetikai és fenotípusos sokféleség jellemzi, így az említett növénycsoportosítást az anyag egésze, nem pedig néhány egység reprezentálja;
 - c) nem fajta a 2100/94/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (2) bekezdése értelmében;
 - d) nem különböző fajták keveréke; és
 - e) előállítására e rendelettel összhangban került sor;
19. „ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajta”: a 2100/94/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott fajta, amely:
- a) az egyes reprodukzív egységek közötti nagyfokú genetikai és fenotípusos sokféleség által jellemezhető; és
 - b) az e rendelet II. melléklete I. részének 1.8.4. pontjában említett ökológiai nemesítési tevékenységek eredménye;
20. „anyanövény”: olyan beazonosított növény, amelyből új növények szaporítása céljából növényi szaporítóanyagot vettek;
21. „nemzedék”: növények olyan csoportja, amelyek az egymást követő utódok sorában ugyanazon a leszármazási szinten helyezkednek el;
22. „növénytermesztés”: mezőgazdasági termények kereskedelmi célú előállítása, ideértve a vadon termő növényi termékek begyűjtését is;
23. „növényi termékek”: az 1107/2009/EK rendelet 3. cikkének 6. pontjában meghatározott növényi termékek;
24. „károsító”: az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 1. cikkének 1. pontjában meghatározott károsító;
25. „biodinamikus készítmények”: a biodinamikus gazdálkodásban hagyományosan alkalmazott keverékek;
26. „növényvédő szerek”: az 1107/2009/EK rendelet 2. cikkében említett termékek;
27. „állattartás”: házi- vagy háziasított szárazföldi állatok tartása, a rovarokat is beleértve;
28. „fedett karám”: a baromfi tartására szolgáló épülethez csatlakozó fedett, de szigetetlen kültéri építmény, amelynek leghosszabb oldala általában drótkerítéssel vagy hálóval felszerelt, hőmérséklete kültéri, megvilágítása természetes és szükség esetén mesterséges, padlója pedig alommal borított;
29. „jérce”: a *Gallus gallus* fajhoz tartozó, 18 hétnél fiatalabb fiatal állat;
30. „tojtyúk”: a *Gallus gallus* fajhoz tartozó, legalább 18 hetes állat, amelyet étkezesítőjás-termelés céljából tartanak;
31. „hasznosítható terület”: az 1999/74/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 2. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott hasznosítható terület;
32. „akvakultúra”: az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 25. pontjában meghatározott akvakultúra;
33. „akvakultúra-termék”: az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 34. pontjában meghatározott akvakultúra-termék;

⁽¹⁾ A Tanács 2100/94/EK rendelete (1994. július 27.) a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról (HL L 227., 1994.9.1., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2031 rendelete (2016. október 26.) a növénykárosítókkal szembeni védekező intézkedésekről, a 228/2013/EU, a 652/2014/EU és az 1143/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 69/464/EGK, a 74/647/EGK, a 93/85/EGK, a 98/57/EK, a 2000/29/EK, a 2006/91/EK és a 2007/33/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 317., 2016.11.23., 4. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1999/74/EK irányelve (1999. július 19.) a tojtyúkok védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (HL L 203., 1999.8.3., 53. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

34. „zárt visszaforgatásos akvakultúrási létesítmény”: olyan létesítmény a szárazföldön vagy hajón, amelyben az akvakultúra termelés zárt környezetben, a víz visszaforgatásával történik, és állandó külső energiaforrást igényel a víziállatok környezetének stabilizálása érdekében;
35. „megújuló energiaforrásból származó energia”: nem fosszilis megújuló energiaforrások, mint például a szél-, a nap-, a geotermikus, a hullám- és árapályenergia, a vízenergia, a hulladék-lerakóhelyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok és a biogázok energiája;
36. „keltető”: a tenyésztésre, illetve termesztésre, keltetésre és nevelésre szolgáló helyek a víziállatok, különösen a halak és a külső vázas, ehető, vízi gerinctelenek korai életszakaszában;
37. „ivadéknvelő”: olyan hely, ahol közbenső akvakultúrási termelési rendszert alkalmaznak a keltetés és a nyújtás szakaszai között. Az ivadéknvelés szakasza mindig a termelési ciklus első harmadában fejeződik be, a szmolitifikáción áteső fajok kivételével;
38. „vízzennyezés”: a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének 33. pontjában és a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikkének 8. pontjában meghatározott szennyezés, az említett két irányelv hatálya alá tartozó vizeken;
39. „polikultúra”: az akvakultúrában két vagy több, általában különböző trofikus szinten álló faj nevelése ugyanabban a kultúrában;
40. „termelési ciklus”: a víziállat vagy alga élettartama a legkorábbi életszakasztól (a víziállatoknál ez a megtermékenyült ikra) a lehalászig vagy betakarításig;
41. „helyi fajok”: olyan akvakultúrási fajok, amelyek a 708/2007/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 3. cikkének 6., illetve 7. pontjának értelmében idegen és nem honos fajoktól eltérő fajok, valamint az említett rendelet IV. mellékletében felsorolt fajok;
42. „állatorvosi kezelés”: egy adott betegség egy előfordulásához kapcsolódó gyógyító vagy megelőző kezelések összessége;
43. „állatgyógyászati készítmény”: a 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 1. cikkének 2. pontjában meghatározott állatgyógyászati készítmény;
44. „elkészítés”: az ökológiai, illetve átállási termékek tartósítására vagy feldolgozására irányuló műveletek, illetve a feldolgozatlan terméken az eredeti termék módosítása nélkül elvégzett bármely más művelet, például a vágás, a darabolás, a tisztítás vagy őrlés, továbbá a csomagolás, a jelölés vagy a jelölésnek az ökológiai termeléshez kötődő megváltoztatása;
45. „élelmiszer”: a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 2. cikkében meghatározott élelmiszer;
46. „takarmány”: a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 4. pontjában meghatározott takarmány;
47. „takarmány-alapanyagok”: a 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ 3. cikke (2) bekezdésének g) pontjában meghatározott takarmány-alapanyagok;
48. „forgalomba hozatal”: a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 8. pontjában meghatározott forgalomba hozatal;
49. „nyomonkövethetőség”: képesség arra, hogy az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában nyomonkövessék az élelmiszereket, a takarmányokat, a 2. cikk (1) bekezdésében említett termékeket és minden olyan anyagot, amely valamely élelmiszerbe, takarmányba vagy a 2. cikk (1) bekezdésében említett bármely termékbe szándékoltnak vagy várhatóan be fog kerülni;
50. „az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás szakasza”: az ökológiai termék elsődleges termelésétől a termék raktározásáig, feldolgozásáig, szállításáig, értékesítéséig és a végső fogyasztó részére történő átadásáig tartó bármely szakasz, ideértve adott esetben a jelölést, a reklámozást, a behozatalt, a kivitelt és az alvállalkozói tevékenységeket is;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

⁽²⁾ A Tanács 708/2007/EK rendelete (2007. június 11.) az idegen és nem honos fajoknak az akvakultúrában történő alkalmazásáról (HL L 168., 2007.6.28., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/82/EK irányelve (2001. november 6.) az állatgyógyászati készítmények közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 767/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.).

51. „összetevő”: az 1169/2011/EU rendelet 2. cikke (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott összetevő, illetve élelmiszerből eltérő termékek esetében a termékek előállítása vagy elkészítése során felhasznált bármely olyan anyag vagy termék, amely a késztermékben – akár módosult formában is – továbbra is jelen van;
52. „jelölés”: valamely termékre vonatkozó olyan szó, leírás, védjegy, márkanév, képi információ vagy jel, amely a terméket kísérő vagy arra utaló csomagoláson, iraton, feliraton, címkén, gyűrűn vagy fémgyűrűn található;
53. „reklámozás”: a termékeknek a nyilvánosság részére történő bemutatása a címkétől eltérő bármely olyan eszközzel, amely a fogyasztói hozzáállást, meggyőződést és viselkedést szándékoltan vagy valószínűsíthetően befolyásolja és formálja annak érdekében, hogy közvetlen vagy közvetett módon előmozdítsa a termékek eladását;
54. „illetékes hatóságok”: az (EU) 2017/625 rendelet 3. cikkének 3. pontjában meghatározott illetékes hatóságok;
55. „ellenőrző hatóság”: az (EU) 2017/625 rendelet 3. cikkének 4. pontjában meghatározott ökológiai ellenőrző hatóság, illetve a Bizottság vagy a Bizottság által elismert harmadik ország által elismert, harmadik országokban az Unióba importálandó ökológiai és átváltási termékek ellenőrzésének lefolytatására felhatalmazott hatóság;
56. „ellenőrző szervezet”: az (EU) 2017/625 rendelet 3. cikkének 5. pontjában meghatározott, felhatalmazással rendelkező szervezet, illetve a Bizottság vagy a Bizottság által elismert harmadik ország által elismert, harmadik országokban az Unióba importálandó ökológiai vagy átváltási termékek ellenőrzésének lefolytatására felhatalmazott szervezet;
57. „meg nem felelés”: e rendeletnek való meg nem felelés, vagy az e rendelettel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusoknak való meg nem felelés;
58. „géntechnológiával módosított szervezet” vagy „GMO”: a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott, géntechnológiával módosított szervezet, amelyet nem az említett irányelv I.B. mellékletében felsorolt genetikai módosítási technikák alkalmazásával állítottak elő;
59. „GMO-kból előállított”: teljesen vagy részben GMO-kból származó, de GMO-kat nem tartalmazó és nem azokból álló;
60. „GMO-k felhasználásával előállított”: az előállítási folyamatban utolsó élő szervezetként GMO-t alkalmazó, de GMO-kat nem tartalmazó, nem azokból álló, és nem is GMO-kból előállított;
61. „élelmiszer-adalékanyag”: az 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott élelmiszer-adalékanyag;
62. „takarmány-adalékanyag”: az 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ 2. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott takarmány-adalékanyag;
63. „mesterséges nanoanyag”: az (EU) 2015/2283 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ 3. cikke (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott mesterséges nanoanyag;
64. „egyenértékűség”: ugyanazon célok megvalósítása és ugyanazon elvek érvényesítése olyan szabályok alkalmazása révén, amelyek a megfelelés tekintetében azonos szintű garanciát nyújtanak;
65. „technológiai segédanyag”: az élelmiszerek esetében az 1333/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott technológiai segédanyag, a takarmányok esetében pedig az 1831/2003/EK rendelet 2. cikke (2) bekezdésének h) pontjában meghatározott technológiai segédanyag;
66. „élelmiszerenzim”: az 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott élelmiszerenzim;
67. „ionizáló sugárzás”: a 2013/59/Euratom tanácsi irányelv⁽⁶⁾ 4. cikkének 46. pontjában meghatározott ionizáló sugárzás;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/18/EK irányelve (2001. március 12.) a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 106., 2001.4.17., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1333/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszer-adalékanyagokról (HL L 354., 2008.12.31., 16. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1831/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.) a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról (HL L 268., 2003.10.18., 29. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2283 rendelete (2015. november 25.) az új élelmiszerekről, az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 258/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1852/2001/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 327., 2015.12.11., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1332/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszerenzimekről, valamint a 83/417/EGK tanácsi irányelv, az 1493/1999/EK tanácsi rendelet, a 2000/13/EK irányelv, a 2001/112/EK tanácsi irányelv és a 258/97/EK rendelet módosításáról (HL L 354., 2008.12.31., 7. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2013/59/Euratom irányelve (2013. december 5.) az ionizáló sugárzás miatti sugárterhelésből származó veszélyekkel szembeni védelmet szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 89/618/Euratom, a 90/641/Euratom, a 96/29/Euratom, a 97/43/Euratom és a 2003/122/Euratom irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 13., 2014.1.17., 1. o.).

68. „előrecsomagolt élelmiszer”: az 1169/2011/EU rendelet 2. cikke (2) bekezdésének e) pontjában meghatározott előrecsomagolt élelmiszer;
69. „baromfitartó épület”: baromfiállomány elhelyezésére szolgáló rögzített vagy mobil épület, amely magában foglal egy tetővel ellátott felületet, így egy fedett karámot is; az épület külön egységekre osztható, amelyek mindegyikében a baromfiállomány egy csoportja kap helyet;
70. „talajhoz kapcsolódó növénytermesztés”: az altalajjal és az alapkőzettel kapcsolatban álló élő vagy az ökológiai termelésben megengedett anyagokkal és termékekkel kevert vagy termékennyé tett talajban történő termesztés;
71. „feldolgozatlan termék”: a 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének n) pontjában meghatározott feldolgozatlan termék, a csomagolási és jelölési műveletektől függetlenül;
72. „feldolgozott termék”: a 852/2004/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének o) pontjában meghatározott feldolgozott termék, a csomagolási és jelölési műveletektől függetlenül;
73. „feldolgozás”: a 852/2004/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének m) pontjában meghatározott feldolgozás; ide tartozik az e rendelet 24. és 25. cikkében említett anyagok felhasználása, ugyanakkor nem tartoznak ide a csomagolási és jelölési műveletek;
74. „az ökológiai vagy átállási termékek integritása”: azon tény, amely szerint a termék esetében nem merül fel olyan meg nem felelés, amely:
- a) az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás bármely szakaszában befolyásolja a termék ökológiai, illetve átállási jellemzőit; vagy
 - b) ismétlődő vagy szándékos;
75. „karám”: olyan elkerített terület, amely magában foglal egy olyan részt, ahol az állatok védve vannak a kedvezőtlen időjárási viszonyokkal szemben.

II. FEJEZET

AZ ÖKOLÓGIAI TERMELÉS CÉLJAI ÉS ELVEI

4. cikk

Célok

Az ökológiai termelés általános céljai a következők:

- a) hozzájárulás a környezet és az éghajlat védelméhez;
- b) a talaj hosszú távú termőképességének fenntartása;
- c) hozzájárulás a magas szintű biológiai sokféleséghez,
- d) jelentős hozzájárulás a méreganyagoktól mentes környezeti állapot eléréséhez;
- e) hozzájárulás a magas szintű állatjóléti normákhoz és különösen az állatok fajspecifikus viselkedési igényeinek kielégítéséhez;
- f) a rövid értékesítési láncok és a helyi termelés ösztönzése az Unió különböző területein;
- g) a ritka és őshonos, kihalás által veszélyeztetett fajták megőrzésének ösztönzése;
- h) hozzájárulás az ökológiai mezőgazdaság sajátos igényeihez és céljaihoz igazodó növényi genetikai anyagok kínálatának fejlesztéséhez;
- i) hozzájárulás a magas szintű biológiai sokféleséghez, különösen változatos növényi genetikai anyagok, például ökológiai heterogén anyagok és ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták használatával;
- j) az ökológiai növénytermesztési tevékenységek fejlesztésének előmozdítása az ökológiai ágazat kedvező gazdasági kilátásaihoz való hozzájárulás érdekében.

5. cikk

Általános elvek

Az ökológiai termelés fenntartható gazdálkodási rendszer, amely a következő általános elveken alapul:

- a) a természetes rendszerek és ciklusok tiszteletben tartása, a talaj, a víz és a levegő állapotának, a növények és az állatok egészségének, továbbá az ezek közötti egyensúlynak a megőrzése és javítása;
- b) a természeti tájlemek, például a természeti örökségi helyszínek megőrzése;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 852/2004/EK rendelete (2004. április 29.) az élelmiszer-higiéniáról (HL L 139., 2004.4.30., 1. o.).

- c) az energia és a természeti erőforrások, úgymint a víz, a talaj, a szerves anyagok és a levegő felelősségteljes használata;
- d) az olyan kiváló minőségű élelmiszerek és egyéb mezőgazdasági és akvakultúra-termékek széles skálájának előállítása, amelyek eleget tesznek a fogyasztók olyan termékek iránti igényének, amelyek előállítása a környezetre, az emberi egészségre, a növények egészségére, illetve az állatok egészségére és jólétére nézve nem ártalmas eljárások alkalmazásával történik;
- e) az ökológiai termelés integritásának biztosítása az élelmiszerek és takarmányok előállításának, feldolgozásának és forgalmazásának valamennyi szakaszában;
- f) az ökológiai rendszereken alapuló biológiai folyamatok megfelelő tervezése és irányítása a gazdálkodási rendszeren belüli természeti erőforrások felhasználásával, olyan módszerek igénybevételével, amelyek:
 - i. élő szervezetek és mechanikai termelési módszerek alkalmazásával járnak;
 - ii. talajhoz kapcsolódó növénytermesztést és termőföldre kapcsolódó állattartást foglalnak magukban, illetve olyan akvakultúrás tevékenységet végeznek, amely megfelel a vízi erőforrások fenntartható kiaknázása elvének;
 - iii. az állatgyógyászati készítmények kivételével kizárják a GMO-k, valamint a GMO-kból vagy GMO-k felhasználásával előállított termékek használatát;
 - iv. kockázatértékelésen, valamint adott esetben elővigyázatossági intézkedések és megelőző intézkedések alkalmazásán alapulnak;
- g) a külső erőforrások (input) felhasználásának korlátozása; amennyiben külső erőforrásokra van szükség, vagy nem állnak rendelkezésre az f) pontban említett megfelelő irányítási gyakorlatok és módszerek, a külső erőforrásokat az alábbiakra kell korlátozni:
 - i. ökológiai termelésből származó inputanyagok, a növényi szaporítóanyagok esetében az ökológiai mezőgazdaság sajátos igényeinek és céljainak való megfelelés céljára szelektált fajtákat kell előnyben részesíteni;
 - ii. természetes anyagok vagy természetes anyagokból nyert anyagok;
 - iii. lassan oldódó, ásványi eredetű trágyák;
- h) szükség esetén a termelési folyamat kiigazítása e rendelet keretein belül az egészségügyi helyzet, az ökológiai egyensúly, az éghajlat és a helyi feltételek regionális különbségei, a fejlődési szintek, valamint a sajátos állattartási gyakorlatok figyelembevétele érdekében;
- i) az állatok klónozása, a mesterségesen létrehozott poliploid állatok tenyésztése, valamint az ionizáló sugárzás kizárása a teljes ökológiai élelmiszerláncból;
- j) az állatok magas szintű jólétének biztosítása a fajspecifikus igények figyelembevételével.

6. cikk

A mezőgazdasági tevékenységekre és az akvakultúrára vonatkozó konkrét elvek

A mezőgazdasági tevékenységek és az akvakultúra esetében az ökológiai termelés különösen a következő konkrét elveken alapul:

- a) a talaj élővilágának, valamint a talaj természetes termékenységének, stabilitásának, vízmegtartásának és biológiai sokféleségének fenntartása és javítása, a talajtömörödés, a talajerózió és a talajban lévő szervesanyag-tartalom csökkenésének megelőzése és az ezek elleni küzdelem, továbbá a növényeknek elsősorban a talaj ökoszisztémáján keresztül történő táplálása;
- b) a nem megújuló erőforrások és a külső erőforrások használatának minimálisra korlátozása;
- c) a növényi és állati eredetű hulladék és melléktermékek visszaforgatása inputanyagként a növénytermesztésbe és az állattartásba;
- d) a növények egészségének megőrzése megelőző intézkedések révén, különös tekintettel a károsítóknak és betegségeknek ellenálló megfelelő fajok, fajták vagy heterogén anyagok kiválasztására, a megfelelő vetésforgóra, a mechanikai és fizikai módszerekre, valamint a károsítók természetes ellenségeinek a védelmére;
- e) nagyfokú genetikai sokféleséggel rendelkező, a betegségekkel szemben ellenálló és hosszú élettartamú vetőmagok és állatok használata;
- f) a növényfajtáknak az egyes ökológiai termelési rendszerek sajátosságaira tekintettel történő kiválasztása, az agronómiai teljesítményre, a betegségekkel szembeni ellenálló képességre, a különféle helyi talaj- és éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodóképességre és a keresztezés természetes korlátainak tiszteletben tartására helyezve a hangsúlyt;

- g) ökológiai növényi szaporítóanyag, például ökológiai heterogén anyag növényi szaporítóanyagának használata és ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták használata;
- h) az ökológiai fajtáknak a természetes reprodukciós képességre támaszkodva történő termesztése, a termesztésnek a keresztezés természetes korlátai között tartására helyezve a hangsúlyt;
- i) a 2100/94/EK rendelet 14. cikkének és a tagállami jogban garantált nemzeti növényfajta-oltalomnak a sérelme nélkül a mezőgazdasági termelők számára annak lehetővé tétele, hogy a saját gazdaságukból származó növényi szaporítóanyagot használjanak az ökológiai termelés sajátos feltételeihez igazodó genetikai erőforrások előmozdítása céljából;
- j) az állatfajtáknak a nagyfokú genetikai sokféleségnek, az állatok helyi körülményekhez való alkalmazkodási képességének, tenyésztékének, élettartamának, életképességének és betegségekkel vagy egészségi problémákkal szembeni ellenálló képességének figyelembevételével történő kiválasztása;
- k) területhez alkalmazkodó és termőföldhöz kapcsolódó állattartás folytatása;
- l) az immunrendszert erősítő és a betegségekkel szembeni természetes ellenálló képességet fokozó tartási gyakorlatok alkalmazása, ideértve a rendszeres járatást, valamint a szabad térhez és a legelőhöz jutást is;
- m) az állatok ökológiai termelésből származó mezőgazdasági eredetű összetevőkből és természetes, nem mezőgazdasági eredetű anyagokból álló ökológiai takarmánnyal való etetése;
- n) az ökológiai állati termékek olyan állatokból való előállítás, amelyeket egész élettartamuk alatt a születés vagy kikelés óta ökológiai gazdaságokban tartottak;
- o) a vízi környezet egészségének, valamint a környező vízi és szárazföldi ökoszisztémák minőségének folyamatos fenntartása;
- p) a vízi szervezeteknek az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelő fenntartható halászati gazdálkodásból származó takarmánnyal, vagy ökológiai termelésből – az ökológiai akvakultúrát is beleértve – származó mezőgazdasági eredetű összetevőkből és természetes, nem mezőgazdasági eredetű anyagokból álló ökológiai takarmánnyal való etetése;
- q) a természetvédelmi szempontból értékes fajok ökológiai termelés következtében esetlegesen felmerülő veszélyeztetésének elkerülése.

7. cikk

Az ökológiai élelmiszerek feldolgozására alkalmazandó konkrét elvek

A feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállítása különösen a következő konkrét elveken alapul:

- a) az ökológiai élelmiszer ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevőkből készül;
- b) az élelmiszer-adalékanyagok, a főként technológiai és érzékszervi jelentőségű nem ökológiai összetevők, a mikrotápanyagok, valamint a technológiai segédanyagok használata minimálisra korlátozott, és kizárólag alapvető technológiai szükséglet esetén vagy speciális élelmezési célokból lehetséges;
- c) az olyan anyagok és feldolgozási módszerek kizárása, amelyek a termék valódi jellegét illetően megtévesztőek lehetnek;
- d) az ökológiai élelmiszerek gondos feldolgozása, lehetőleg biológiai, mechanikai és fizikai módszerek alkalmazásával;
- e) a mesterséges nanoanyagokat tartalmazó vagy azokból álló élelmiszerek kizárása.

8. cikk

Az ökológiai takarmányok feldolgozására alkalmazandó konkrét elvek

A feldolgozott ökológiai takarmányok előállítása különösen a következő konkrét elveken alapul:

- a) az ökológiai takarmány ökológiai takarmány-alapanyagokból készül;
- b) a takarmány-adalékanyagok és a technológiai segédanyagok használata minimálisra korlátozott, és kizárólag alapvető technológiai vagy tenyésztéstechnikai szükséglet esetén vagy speciális takarmányozási célokból lehetséges;

- c) az olyan anyagok és feldolgozási módszerek kizárása, amelyek a termék valódi jellegét illetően megtévesztőek lehetnek;
- d) az ökológiai takarmányok gondos feldolgozása, lehetőleg biológiai, mechanikai és fizikai módszerek alkalmazásával.

III. FEJEZET

TERMELÉSI SZABÁLYOK

9. cikk

Általános termelési szabályok

- (1) A gazdasági szereplőknek be kell tartaniuk az e cikkben meghatározott általános termelési szabályokat.
- (2) A mezőgazdasági üzem egészét e rendelet ökológiai termelésre vonatkozó előírásainak megfelelően kell üzemeltetni.
- (3) A 24. és a 25. cikkben és a II. mellékletben említett célokra és felhasználásokra ökológiai termelésben csak az említett rendelkezések értelmében engedélyezett termékek és anyagok használhatók fel, feltéve, hogy felhasználásukat az uniós jog vonatkozó rendelkezéseinek és adott esetben az uniós jogon alapuló nemzeti rendelkezéseknek megfelelően a nem ökológiai termelésben is engedélyezték.

Az 1107/2009/EK rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett alábbi termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználása megengedett, feltéve, hogy azokat az említett rendeletnek megfelelően engedélyezték:

- a) védőanyagok [antidótumok], kölcsönhatás-fokozók [szinergisták] és segédanyagok [koformulánsok] növényvédő szerek összetevőjeként;
- b) növényvédő szerekhez kevert hatásjavítók [adjuvánsok].

Az e rendelet hatálya alá tartozó céloktól eltérő célokra szolgáló termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználása abban az esetben megengedett, ha a felhasználásuk a II. fejezetben meghatározott elveknek megfelelően történik.

- (4) Tilos ionizáló sugárzást használni az ökológiai élelmiszerek vagy takarmányok kezelésére, valamint az ökológiai élelmiszerekben vagy takarmányokban felhasznált nyersanyagok kezelésére.

- (5) Tilos az állatok klónozása és a mesterségesen létrehozott poliploid állatok tenyésztése.

- (6) Az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában adott esetben megelőző és elővigyázatossági intézkedéseket kell hozni.

- (7) A (2) bekezdés ellenére egy mezőgazdasági üzem felosztható egyértelműen és hatékony módon elkülönített ökológiai, átállási és nem ökológiai termelőegységekre, feltéve, hogy a nem ökológiai termelőegységeken:

- a) állatok esetében eltérő fajokat tartanak;
- b) növények esetében eltérő, könnyen megkülönböztethető fajtákat termesztenek.

Algák és víziállatok esetében azonos fajok is termelhetők, amennyiben a termelőhelyek és termelőegységek egyértelműen és hatékony módon elkülönülnek egymástól.

- (8) A (7) bekezdés b) pontjától eltérve a legalább hároméves termesztési időszakot igénylő élő növények esetében egymástól nem könnyen megkülönböztethető eltérő fajták vagy ugyanazon fajták is termesztethetők, amennyiben a szóban forgó termesztés átállási terv részét képezi, és az ökológiai termelésre való átállás a szóban forgó termesztésben érintett terület utolsóként átálló részén a lehető legkorábban megkezdődik, és legfeljebb öt éven belül befejeződik.

Ilyen esetekben:

- a) a mezőgazdasági termelőnek az illetékes hatóságot, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságot vagy az ellenőrző szervezetet minden érintett termék betakarításának kezdetéről – azt legalább 48 órával megelőzően – értesítenie kell;
- b) a betakarítás befejezésekor a mezőgazdasági termelőnek tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságot vagy az ellenőrző szervezetet az érintett termelőegységeken betakarított pontos mennyiségekről, valamint a termények elkülönítésére tett intézkedésekről;
- c) az átállási terv kezdetét követően az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy az ellenőrző szervezetnek minden évben meg kell erősítenie az átállási tervet, valamint a hatékony és egyértelmű elkülönítés biztosítása érdekében tett intézkedéseket.

- (9) Az eltérő fajokkal és fajtákkal kapcsolatban a (7) bekezdés a) és b) pontjában megállapított követelmények nem alkalmazandók a kutatóközpontok és oktatási központok, a szaporító iskolák, a vetőmag-szaporítók és a nemesítő intézetek esetében.

(10) Amennyiben a (7), a (8) és a (9) bekezdésben említett esetekben a mezőgazdasági üzemnek nem az összes termelőegységét üzemeltetik az ökológiai termelési szabályok szerint, a gazdasági szereplők kötelesek:

- a) az ökológiai és az átállási termelőegységekben használt termékeket elkülönítve tartani a nem ökológiai termelőegységekben használt termékektől;
- b) az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termelőegységekben előállított termékeket egymástól elkülönítve tartani;
- c) a termelőegységek és a termékek hatékony elkülönítését megfelelően feltüntető nyilvántartást vezetni.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják e cikk (7) bekezdését, hogy további szabályokkal egészítik ki azt a mezőgazdasági üzem ökológiai, átállási és nem ökológiai termelőegységekre történő felosztására vonatkozóan, különösen az I. mellékletben szereplő termékek tekintetében, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

10. cikk

Átállás

(1) A mezőgazdasági termelőknek és az algát vagy víziállatokat termelő gazdasági szereplőknek átállási időszakot kell tartaniuk. Az átállási időszak egésze alatt tiszteletben kell tartaniuk az ökológiai termelésre vonatkozóan e rendeletben meghatározott összes szabályt és különösen az átállás tekintetében ebben a cikkben és a II. mellékletben foglalt alkalmazandó szabályokat.

(2) Az átállási időszak legkorábban akkor kezdődhet meg, amikor a mezőgazdasági termelő, illetve az algát vagy víziállatokat termelő gazdasági szereplő a 34. cikk (1) bekezdésével összhangban bejelenti a tevékenységet az illetékes hatóságoknak abban a tagállamban, amelyben a tevékenységet folytatja és ahol az említett mezőgazdasági termelő vagy gazdasági szereplő mezőgazdasági üzeme az ellenőrzési rendszer része.

(3) Ezt megelőző időszak visszamenőlegesen nem számítható bele az átállási időszakba, az alábbi esetek kivételével:

- a) a gazdasági szereplő mezőgazdasági parcellái az 1305/2013/EU rendelet értelmében végrehajtott programban meghatározott intézkedések tárgyát képezték, amelyek garantálják, hogy az adott mezőgazdasági parcellákon kizárólag az ökológiai termelésben való felhasználásra engedélyezett termékek vagy anyagok kerüljenek felhasználásra; vagy
- b) a gazdasági szereplő bizonyítani tudja, hogy a mezőgazdasági parcellák korábban természetes vagy mezőgazdasági területek voltak, amelyeket legalább három éven keresztül nem kezeltek az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal.

(4) Az átállási időszak alatt előállított termékek nem forgalmazhatók ökológiai termékként vagy átállási termékként.

Átállási termékként forgalmazhatók azonban az átállási időszak alatt az (1) bekezdésnek megfelelően előállított alábbi termékek:

- a) növényi szaporítóanyag, amennyiben legalább 12 hónapos átállási időszakot tartottak;
- b) növényi eredetű élelmiszeripari termékek és növényi eredetű takarmánytermékek, amennyiben a termék csak egyetlen mezőgazdasági növényi összetevőt tartalmaz és a betakarítást megelőzően legalább 12 hónapos átállási időszakot tartottak.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják a II. melléklet II. részének 1.2.2. pontját, hogy az átállásra vonatkozó szabályokkal egészítik ki azt a II. melléklet II. részében a 2018. június 17-én szabályozott fajoktól eltérő fajokra vonatkozóan, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

(6) A Bizottság adott esetben végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a korábbi időszakok e cikk (3) bekezdése szerinti visszamenőleges elismerése céljából benyújtandó dokumentumokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

11. cikk

A GMO-k használatának tilalma

(1) Ökológiai termelés során GMO-k, és GMO-kból vagy azok felhasználásával előállított termékek nem használhatók fel élelmiszerben és takarmányban, illetve élelmiszer, takarmány, technológiai segédanyag, növényvédő szer, trágya, talajjavító szer, növényi szaporítóanyag, mikroorganizmus vagy állat gyanánt.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított tilalom alkalmazásában, a gazdasági szereplők a GMO-k és GMO-kból előállított, élelmezési vagy takarmányozási célú termékek esetében hagyatkozhatnak a termékeknek a 2001/18/EK irányelv, az 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ és az 1830/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ szerint rögzített vagy rendelkezésre bocsátott címkeire vagy bármilyen más, az említett jogszabályok előírásai szerint mellékelt kísérőokmányokra.

(3) A gazdasági szereplők feltételezhetik, hogy a vásárolt élelmiszer és takarmány előállítása során nem használtak fel GMO-kat, illetve GMO-kból előállított termékeket, ha a (2) bekezdésben említett jogi aktusoknak megfelelően azon nem rögzítettek vagy bocsátottak rendelkezésre címkét, illetve ahhoz nem mellékeltek kísérőokmányt, feltéve, hogy nem jutottak más olyan információhoz, amely szerint az érintett termékek jelölése nem felel meg az említett jogi aktusoknak.

(4) Az (1) bekezdésben megállapított tilalomnak a (2) és a (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó termékek vonatkozásában történő alkalmazásában azoknak a gazdasági szereplőknek, akik harmadik felektől vásárolt nem ökológiai termékeket használnak fel, az eladótól igazolást kell kérniük arról, hogy az említett termékeket nem GMO-kból vagy GMO-k felhasználásával állították elő.

12. cikk

Növénytermesztési szabályok

(1) A növényeket termesztő vagy növényi termékeket előállító gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet I. részében meghatározott részletes szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:

- a) a II. melléklet I. részének 1.3. és 1.4. pontját az eltérések tekintetében;
- b) a II. melléklet I. részének 1.8.5. pontját az átállási és nem ökológiai növényi szaporítóanyagok felhasználása tekintetében;
- c) a II. melléklet I. részének 1.9.5. pontját, kiegészítve azt a mezőgazdasági üzemek üzemeltetői között kötött megállapodásokra vonatkozó további rendelkezésekkel, vagy módosítva ezeket a további rendelkezéseket;
- d) a II. melléklet I. részének 1.10.1. pontját, kiegészítve azt a károsítók és a gyomok elleni védekezést szolgáló további intézkedésekkel, vagy módosítva ezeket a további intézkedéseket;
- e) a II. melléklet I. részét, kiegészítve azt egyes növényekre és növényi termékekre vonatkozó további részletes szabályokkal és termesztési gyakorlatokkal, beleértve a csíráztatott magokra vonatkozó szabályokat is, vagy módosítva ezeket a további szabályokat.

13. cikk

Az ökológiai heterogén anyag növényi szaporítóanyagának forgalmazására vonatkozó egyedi rendelkezések

(1) Az ökológiai heterogén anyag növényi szaporítóanyaga forgalmazható a nyilvántartásba vételre és a szuperelit, az elit és a minősített anyag minősítési kategóriákra, illetve az egyéb kategóriákra vonatkozó, a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 68/193/EGK, a 98/56/EK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK, a 2002/56/EK, a 2002/57/EK, a 2008/72/EK és a 2008/90/EK irányelvben, vagy az ezen irányelvek alapján elfogadott jogi aktusokban foglalt követelményeknek való megfelelés nélkül.

(2) Az (1) bekezdésben említettek szerinti ökológiai heterogén anyag növényi szaporítóanyaga azt követően forgalmazható, hogy a szállító a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 68/193/EGK, a 98/56/EK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK, a 2002/56/EK, a 2002/57/EK, a 2008/72/EK és a 2008/90/EK irányelvben említett felelős hivatalos szervek részére értesítést küld az ökológiai heterogén anyagról, amelyben eljuttatja hozzájuk az alábbiakat tartalmazó dokumentációt:

- a) a kérelmező elérhetősége;
- b) az ökológiai heterogén anyag faja és megnevezése;
- c) az adott növénycsoportosításra jellemző fő agronómiai és fenotípusos tulajdonságok leírása, beleértve a nemesítési módszereket, az említett tulajdonságokra vonatkozó, rendelkezésre álló tesztek eredményeit, a termesztési országot és a felhasznált szülő növényt;
- d) a kérelmező nyilatkozata arról, hogy az a), b) és c) pontban szereplő elemek megfelelnek a valóságnak; és
- e) egy reprezentatív minta.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1829/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.) a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról (HL L 268., 2003.10.18., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1830/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.) a géntechnológiával módosított szervezetek nyomunkövethetőségéről és címkézéséről, és a géntechnológiával módosított szervezetekből előállított élelmiszer- és takarmánytermékek nyomunkövethetőségéről, valamint a 2001/18/EK irányelv módosításáról (HL L 268., 2003.10.18., 24. o.).

Az értesítést tértivevényes ajánlott levélben vagy a hivatalos szervek által elfogadott más kommunikációs csatornán – a kézbesítésről hivatalos visszaigazolást kérve – kell megküldeni.

A kézbesítési visszaigazolásán feltüntetett időpontot követő három hónap elteltével úgy kell tekinteni, hogy a felelős hivatalos szerv nyugtázta az értesítést és annak tartalmát, feltéve, hogy nem kért kiegészítő információt, illetve a dokumentáció hiányossága vagy a 3. cikk 57. pontjában meghatározottak szerinti meg nem felelés miatt nem tájékoztatta a szállítót a kérelem hivatalos elutasításáról.

Az értesítés kifejezett vagy hallgatóságos nyugtázását követően a felelős hivatalos szerv jegyzékbe veheti a bejelentett ökológiai heterogén anyagot. Az említett jegyzékbe vétel a szállító számára ingyenes.

Az ökológiai heterogén anyag jegyzékbe vételéről tájékoztatni kell a többi tagállam illetékes hatóságait és a Bizottságot.

Az említett ökológiai heterogén anyagnak meg kell felelnie a (3) bekezdéssel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított követelményeknek.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet úgy, hogy szabályokat határoznak meg a meghatározott nemzetséghez vagy fajhoz tartozó ökológiai heterogén anyagok növényi szaporítóanyagainak előállítására és forgalmazására vonatkozóan az alábbiak tekintetében:

- a) az ökológiai heterogén anyag leírása, beleértve a vonatkozó nemesítési és termesztési módszereket és a felhasznált szülő növényt;
- b) a vetőmagtételre vonatkozó minőségi minimumkövetelmények, beleértve a fajtaazonosságot, a specifikus tisztaságot, a csírázási arányt és egészségi állapotot;
- c) jelölés és csomagolás;
- d) azok az információk és a termesztésből származó azon minták, amelyeket a gazdasági szereplőknek meg kell őriznie;
- e) adott esetben az ökológiai heterogén anyag fenntartása.

14. cikk

Állattartási szabályok

(1) Az állatokat tartó gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet II. részében és az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott részletes állattartási szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:

- a) a II. melléklet II. részének 1.3.4.2., 1.3.4.4.2. és 1.3.4.4.3. pontját, csökkentve az állatok származására vonatkozó százalékos arányokat, amint megállapítást nyert, hogy az uniós piacon elegendő ökológiai állat áll rendelkezésre;
- b) a II. melléklet II. részének 1.6.6. pontját a teljes állománysűrűséggel összefüggő szervesnitrogén-határérték tekintetében;
- c) a II. melléklet II. része 1.9.6.2. pontjának b) alpontját a méhcsaládok etetése tekintetében;
- d) a II. melléklet II. része 1.9.6.3. pontjának b) és e) alpontját a méhészetek fertőtlenítésére és a *Varroa destructor* fertőzés elleni fellépésre szolgáló módszerek és kezelések tekintetében;
- e) a II. melléklet II. részét, kiegészítve azt az említett részben a 2018. június 17-én szabályozott fajoktól eltérő fajokra vonatkozó részletes állattartási szabályokkal, vagy módosítva ezeket a további szabályokat az alábbiak tekintetében:
 - i. eltérések az állatok származását illetően;
 - ii. az állatok táplálása;
 - iii. elhelyezés és tartási gyakorlatok;
 - iv. egészségvédelem;
 - v. állatjólét.

(3) A Bizottság adott esetben végrehajtási jogi aktusokat fogad el a II. melléklet II. része tekintetében, szabályokat határozva meg az alábbiakról:

- a) az 1.4.1. pont g) alpontjában említett azon minimális időtartam, amelyen belül a szopós állatokat anyatejjel kell táplálni;
- b) a meghatározott állatfajok esetében alkalmazandó állatállomány-sűrűség és legkisebb bel- és kültéri alapterület, annak biztosítása érdekében, hogy az állatok fejlődési, élettani és viselkedési igényei az 1.6.3., az 1.6.4. és az 1.7.2. pontnak megfelelően ki legyenek elégítve;

- c) a legkisebb bel- és kültéri alapterület jellemzői és műszaki követelményei;
- d) a méhek kivételével valamennyi állatfaj tekintetében az épületek és karámok jellemzői és műszaki követelményei annak biztosítása érdekében, hogy az állatok fejlődési, ételtani és viselkedési igényei az 1.7.2. pontnak megfelelően ki legyenek elégítve;
- e) a szabadtéri területek növényzettel való ellátásának követelményei és a védőlétesítmények jellemzői.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

15. cikk

Az algákra és a víziállatokra vonatkozó termelési szabályok

- (1) Az algákat és víziállatokat termelő gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet III. részében és az e cikk (3) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott részletes termelési szabályoknak.
 - (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:
 - a) a II. melléklet III. részének 3.1.3.3. pontját a húsevő víziállatok takarmányozása tekintetében;
 - b) a II. melléklet III. részének 3.1.3.4. pontját, kiegészítve azt bizonyos víziállatok takarmányozására vonatkozó további különös szabályokkal, vagy módosítva ezeket a további szabályokat;
 - c) a II. melléklet III. részének 3.1.4.2. pontját a víziállatok állatorvosi kezelése tekintetében;
 - d) a II. melléklet III. részét, további részletes fajspecifikus feltételekkel egészítve ki azt a tenyészállománnyal való gazdálkodásnak, a szaporításnak és a növendékállomány tenyésztésének vonatkozásában, vagy módosítva ezeket a további részletes feltételeket.
 - (3) A Bizottság adott esetben végrehajtási jogi aktusok útján fajonként vagy fajcsoportonként részletes szabályokat állapít meg az állománysűrűsége, valamint a termelési rendszerek és zárt tartási rendszerek egyedi jellemzőire vonatkozóan a fajspecifikus igényeknek való megfelelés biztosítása érdekében.
- Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (4) E cikk és a II. melléklet III. része alkalmazásában „állománysűrűség”: a víziállatok vízköbméterenkénti élőtömege a nyújtási időszakban, a lepényhalalakúak és garnélarákok esetében pedig az egyedek négyzetméterenkénti élőtömege.

16. cikk

A feldolgozott élelmiszerekre vonatkozó előállítási szabályok

- (1) A feldolgozott élelmiszert előállító gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet IV. részében és az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott részletes előállítási szabályoknak.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:
 - a) a II. melléklet IV. részének 1.4. pontját a gazdasági szereplők által meghozandó elővigyázatossági intézkedések és megelőző intézkedések tekintetében;
 - b) a II. melléklet IV. részének 2.2.2. pontját olyan termékek és anyagok típusai és összetétele, valamint felhasználásuk feltételeinek tekintetében, amelyek feldolgozott élelmiszerekben való felhasználása megengedett;
 - c) a II. melléklet IV. részének 2.2.4. pontját a 30. cikk (5) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában és b) pontjának i. alpontjában említett mezőgazdasági eredetű összetevők százalékos arányának kiszámítása tekintetében, beleértve a 24. cikk alapján ökológiai termelésben való felhasználásra engedélyezett azon élelmiszer-adalékanyagokat, amelyeket a százalékos arány említett kiszámításakor mezőgazdasági eredetű összetevőként vesznek figyelembe.

Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem terjedhetnek ki olyan aromaanyagok, illetve aromakészítmények használatának lehetővé tételére, amelyek az 1334/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 16. cikkének (2), (3) és (4) bekezdése értelmében nem természetesek, továbbá nem ökológiaiak.

- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapíthatja az élelmiszeripari termékek feldolgozása során engedélyezett technológiákat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1334/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről, valamint az 1601/91/EK tanácsi rendelet, a 2232/96/EK és a 110/2008/EK rendelet, valamint a 2000/13/EK irányelv módosításáról (HL L 354., 2008.12.31., 34. o.).

17. cikk

A feldolgozott takarmányokra vonatkozó előállítási szabályok

(1) A feldolgozott takarmányt előállító gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet V. részében és az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott részletes előállítási szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják a II. melléklet V. részének 1.4. pontját, hogy a gazdasági szereplők által meghozandó további elővigyázatossági intézkedésekkel és megelőző intézkedésekkel egészítik ki azt, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további intézkedéseket.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapíthatja a takarmánytermékek feldolgozása során felhasználásra engedélyezett technológiákat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

18. cikk

A borra vonatkozó előállítási szabályok

(1) A borágazati termékeket előállító gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet VI. részében meghatározott részletes előállítási szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:

a) a II. melléklet VI. részének 3.2. pontját, kiegészítve azt további tiltott borászati gyakorlatokkal, eljárásokkal, és kezelésekkkel, vagy módosítva ezeket a további elemeket;

b) a II. melléklet VI. részének 3.3. pontját.

19. cikk

Az élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztőre vonatkozó előállítási szabályok

(1) Az élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztőt előállító gazdasági szereplőknek eleget kell tenniük különösen a II. melléklet VII. részében meghatározott részletes előállítási szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják a II. melléklet VII. részének 1.3. pontját, hogy az élesztő előállítására vonatkozóan további részletes szabályokkal egészítik ki azt, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

20. cikk

Meghatározott állatfajokra és víziállatok meghatározott fajaira vonatkozó egyes termelési szabályok hiánya

Az alábbiak elfogadásáig:

a) a II. melléklet II. részének 1.9. pontjában szabályozottaktól eltérő állatfajokra vonatkozó további általános szabályok, a 14. cikk (2) bekezdése e) pontjának megfelelően;

b) a 14. cikk (3) bekezdésében említett, állatfajokra vonatkozó végrehajtási jogi aktusok; vagy

c) a 15. cikk (3) bekezdésében említett, víziállatok fajaira vagy fajcsoportjaira vonatkozó végrehajtási jogi aktusok,

a tagállamok meghatározott állatfajokra, illetve állatfajcsoportokra részletes nemzeti termelési szabályokat alkalmazhatnak az a), b) és c) pontban említett intézkedések által szabályozandó elemek tekintetében, feltéve, hogy az említett nemzeti szabályok megfelelnek e rendeletnek, és nem tiltják, korlátozzák vagy akadályozzák a területükön kívül előállított, e rendeletnek megfelelő termékek forgalomba hozatalát.

21. cikk

A 12–19. cikkben említett termékkategóriákon kívül eső termékekre vonatkozó termelési szabályok

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják a II. mellékletet, hogy kiegészítik azt részletes termelési szabályokkal, valamint átállási kötelezettséget megállapító szabályokkal a 12–19. cikkben említett termékkategóriákon kívül eső termékekre vonatkozóan, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az ökológiai termelés II. fejezetben meghatározott céljain és elvein kell alapulniuk, továbbá meg kell felelniük a 9., 10. és 11. cikkben meghatározott általános termelési szabályoknak, valamint a hasonló termékek tekintetében a II. mellékletben megállapított meglévő részletes termelési szabályoknak. Követelményeket kell meghatározniuk különösen az érintett termékek vonatkozásában megengedett vagy tiltott kezelések, gyakorlatok és inputanyagok, illetve az esetükben alkalmazandó átállási időszakok tekintetében.

- (2) Az (1) bekezdésben említett részletes termelési szabályok hiányában:
- a) a gazdasági szereplőknek az (1) bekezdésben említett termékek tekintetében eleget kell tenniük az 5. és 6. cikkben meghatározott, és értelemszerűen a 7. cikkben meghatározott elveknek, valamint a 9–11. cikkben meghatározott általános termelési szabályoknak;
 - b) a tagállamok az (1) bekezdésben említett termékek esetében alkalmazhatnak részletes nemzeti termelési szabályokat, feltéve, hogy az említett szabályok megfelelnek e rendeletnek, és nem tiltják, korlátozzák vagy akadályozzák a területükön kívül előállított, e rendeletnek megfelelő termékek forgalomba hozatalát.

22. cikk

Rendkívüli termelési szabályok elfogadása

- (1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik ezt a rendeletet az alábbiak meghatározása révén:
- a) azok a kritériumok, amelyek alapján megállapítható, hogy az 1305/2013/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének h), i), j), k) és l) pontjában meghatározott „kedvezőtlen éghajlati jelenség”, „állatbetegségek”, „környezeti esemény”, „természeti katasztrófa”, illetve „katasztrófaesemény” miatt kialakult körülmények vagy azokkal összehasonlítható helyzet katasztrófálisnak minősíthető-e;
 - b) arra vonatkozó különös szabályok – beleértve az e rendeletről való eltérés lehetőségét is –, hogy a tagállamok miként kezeljék az ilyen katasztrófahelyzeteket, amennyiben ezen cikk alkalmazása mellett döntenek; és
 - c) az e helyzetben folytatandó nyomonkövetésre és jelentéstételre vonatkozó különös szabályok.

Az említett kritériumokra és szabályokra az ökológiai termelésre vonatkozóan a II. fejezetben megállapított elvek vonatkoznak.

(2) Amikor valamely tagállam egy eseményt hivatalosan az 1305/2013/EU rendelet 18. cikke (3) bekezdésében és 24. cikke (3) bekezdésében említettek szerinti természeti katasztrófává nyilvánított, és az említett esemény miatt nem lehet megfelelni az e rendeletben megállapított termelési szabályoknak, az adott tagállam – a II. fejezetben meghatározott elveket és az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat tiszteletben tartva – korlátozott időre, addig, amíg az ökológiai termelés újrakezdése lehetségessé nem válik, eltéréseket engedélyezhet a termelési szabályoktól.

(3) A tagállamok az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban intézkedéseket fogadhatnak el annak érdekében, hogy az ökológiai termelést folytatni lehessen vagy újra lehessen indítani katasztrófa-helyzetek esetén.

23. cikk

A termékek összegyűjtése, csomagolása, szállítása és tárolása

- (1) A gazdasági szereplőknek gondoskodniuk kell arról, hogy az ökológiai és átállási termékek összegyűjtésére, csomagolására, szállítására és tárolására a III. mellékletben foglalt szabályokkal összhangban kerüljön sor.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:
- a) a III. melléklet 2. szakaszát;
 - b) a III. melléklet 3., 4. és 6. szakaszát, úgy, hogy azokat további különös szabályokkal egészítik ki az érintett termékek szállítására és átvételére vonatkozóan, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

24. cikk

Termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználásának engedélyezése

- (1) A Bizottság az ökológiai termelésben az alábbi célokra engedélyezheti bizonyos termékek és anyagok felhasználását, és minden ilyen engedélyezett terméket és anyagot korlátozó jegyzékekbe vesz fel:
- a) növényvédő szerekben használandó hatóanyagok;
 - b) trágyák, talajjavító és tápanyag-utánpótló szerek;
 - c) nem ökológiai, növényi vagy állati eredetű, illetve élesztő- vagy algaalapú takarmány-alapanyagok, illetve mikrobiális vagy ásványi eredetű takarmány-alapanyagok;
 - d) takarmány-adalékanyagok és technológiai segédanyagok;
 - e) állattartási célra használt tavak, ketrecek, tartályok, átfolyóvízes rendszerek folyosói, épületek vagy létesítmények tisztítására és fertőtlenítésére szolgáló termékek;
 - f) növénytermesztési célra használt épületek és létesítmények, többek között a mezőgazdasági üzem raktárainak tisztítására és fertőtlenítésére szolgáló termékek;

g) a feldolgozó és tároló létesítmények tisztítására és fertőtlenítésére szolgáló termékek.

(2) A Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban engedélyezett termékeken és anyagokon kívül bizonyos további termékek és anyagok feldolgozott ökológiai élelmiszerek és élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztő előállításában való, az alábbi célokra történő felhasználását engedélyezheti, és minden ilyen engedélyezett terméket vagy anyagot korlátozó jegyzékekbe vesz fel:

a) élelmiszer-adalékanyagok és technológiai segédanyagok;

b) feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításához használandó nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők;

c) élesztő és élesztőtermékek előállításához használható technológiai segédanyagok.

(3) Az (1) bekezdésben említett termékek és anyagok ökológiai termelésben való felhasználásának az engedélyezésére a II. fejezetben meghatározott elvek és az alábbi, összességükben értékelendő kritériumok vonatkoznak:

a) alapvető fontosságúak a fenntartható termelés és a tervezett felhasználásuk szempontjából;

b) valamennyi érintett termék és anyag teljes mértékben növényi, állati, mikrobiális vagy ásványi eredetű vagy algaalapú, kivéve, ha ilyen eredetű termék vagy anyag megfelelő mennyiségben vagy minőségben nem áll rendelkezésre, illetve nem áll rendelkezésre alternatíva;

c) az (1) bekezdés a) pontjában említett termékek esetében:

i. felhasználásuk nélkülözhetetlen egy olyan károsító féken tartásához, amely ellen nem áll rendelkezésre más biológiai, fizikai, nemesítési alternatíva, vagy növénytermesztési gyakorlat, illetve egyéb hatékony gazdálkodási gyakorlat;

ii. amennyiben az említett termékek nem növényi, állati, mikrobiális vagy ásványi eredetűek vagy algaalapúak, valamint nem azonosak a természetes formájukkal, akkor a felhasználásuk feltételei kizárják a növényi eredetű részével való közvetlen kapcsolatot;

d) az (1) bekezdés b) pontjában említett termékek esetében használatuk nélkülözhetetlen a talaj termékenységi tételéhez vagy termékenysége fenntartásához, vagy a növénykultúra meghatározott tápanyagszükségletének kielégítéséhez, illetve a meghatározott talajjavítási célok eléréséhez;

e) az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett termékek esetében:

i. használatuk szükséges az állatok egészségének, jólétének és életképességének megőrzéséhez, továbbá hozzájárul az érintett állatfaj élettani és viselkedési szükségleteinek megfelelő érendhez, vagy ezen anyagok felhasználása nélkül a takarmány előállítása vagy tartósítása nem lehetséges;

ii. ásványi eredetű takarmány, nyomelemek, vitaminok vagy provitaminok kizárólag akkor használhatók fel, ha természetes eredetűek, kivéve, ha ilyen termék vagy anyag megfelelő mennyiségben vagy minőségben nem áll rendelkezésre, illetve nem áll rendelkezésre alternatíva;

iii. növényi vagy állati eredetű, nem ökológiai takarmány-alapanyagok használata szükséges, mivel az ökológiai termelési szabályoknak megfelelően előállított, növényi vagy állati eredetű takarmány-alapanyagok nem állnak rendelkezésre elegendő mennyiségben;

iv. nem ökológiai fűszerek, gyógynövények és melasz használata szükséges, mivel az említett termékek ökológiai formában nem elérhetők, az említett termékek előállítása vagy elkészítése kémiai oldószerek használata nélkül történjen, és az említett termékek használata – évente, a mezőgazdasági eredetű takarmányok szárazanyag-tartalmának százalékos arányaként kiszámítva – az adott faj takarmányadagjának 1 %-ára korlátozódik.

(4) A (2) bekezdésben említett termékek és anyagok feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításában vagy az élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztő előállításához való felhasználásának engedélyezésére a II. fejezetben meghatározott elvek és az alábbi, összességükben értékelendő kritériumok vonatkoznak:

a) az e cikkel összhangban engedélyezett helyettesítő termékek vagy anyagok vagy az e rendeletnek megfelelő technológiák nem állnak rendelkezésre;

b) felhasználásuk nélkül az élelmiszer előállítása vagy tartósítása, vagy az uniós jogszabályok alapján megállapított élelmészeti előírásoknak való megfelelés nem lehetséges;

c) a természetben megtalálhatók, és kizárólag mechanikai, fizikai, biológiai, enzimatis vagy mikrobiális folyamatokon mentek keresztül, kivéve, ha ilyen forrásokból származó termékek vagy anyagok nem állnak rendelkezésre megfelelő mennyiségben vagy minőségben;

d) az ökológiai összetevő nem áll rendelkezésre elegendő mennyiségben.

(5) A kémiai úton előállított termékek és anyagok e cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban lévő használata kizárólag azokban az esetekben engedélyezhető, amikor az 5. cikk g) pontjában említett külső erőforrások használata elfogadhatatlan környezeti következményekkel járna.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják e cikk (3) és (4) bekezdését, hogy olyan további kritériumokkal egészítik ki azokat, amelyek az általában az ökológiai termelésben és különösen a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításában felhasználható, az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett termékek és anyagok engedélyezésére vagy az ilyen engedélyek visszavonására vonatkoznak, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további kritériumokat.

(7) Amennyiben valamely tagállam úgy véli, hogy egy terméket vagy anyagot fel kell venni az engedélyezett termékek és anyagok (1) és (2) bekezdésben említett jegyzékébe, illetve törölni kell abból, vagy a termelési szabályokban említett felhasználási feltételeket módosítani szükséges, akkor a termék jegyzékbe való felvételére, abból való törlésére vagy a más módosításokra vonatkozó indokokat összefoglaló dokumentációt juttat el hivatalos úton a Bizottság és a többi tagállam részére és – az uniós és nemzeti adatvédelmi jogszabályokban foglaltak tiszteletben tartása mellett – gondoskodik arról, hogy az nyilvánosan elérhető legyen.

A Bizottság nyilvánosságra hozza az e bekezdésben említett valamennyi kérést.

(8) A Bizottság rendszeres időközönként felülvizsgálja az e cikkben említett jegyzékeket.

A nem ökológiai összetevőknek a (2) bekezdés b) pontjában említett jegyzékét évente legalább egyszer felül kell vizsgálni.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el általában az ökológiai termelésben és különösen a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításában felhasználható termékek és anyagok (1) és (2) bekezdéssel összhangban történő engedélyezéséről vagy engedélyének visszavonásáról, továbbá az ilyen termékek és anyagok említett engedélyezésére vonatkozó eljárásoknak, az ilyen termékek és anyagok jegyzékeinek és adott esetben leírásának, az összetételükre vonatkozó követelményeknek és felhasználási feltételeinek a meghatározásáról.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

25. cikk

Nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők feldolgozott ökológiai élelmiszerekben való használatának tagállami engedélyezése

(1) Amennyiben az bizonyos mezőgazdasági eredetű összetevőkhöz való hozzáférés biztosítása érdekében szükséges, és az ilyen összetevők ökológiai formában nem állnak elegendő mennyiségben rendelkezésre, a gazdasági szereplő kérésére a tagállam átmenetileg, legfeljebb hat hónapos időtartamra engedélyezheti a területén nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevőknek feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállításában való felhasználását. Az említett engedély az adott tagállamban tevékenységet folytató valamennyi gazdasági szereplőre alkalmazandó.

(2) A tagállamok a területükre vonatkozóan az (1) bekezdéssel összhangban megadott engedélyekről haladéktalanul értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot a Bizottság által rendelkezésre bocsátott, dokumentumok és információk elektronikus cseréjét lehetővé tévő számítógépes rendszeren keresztül.

(3) A tagállamok az (1) bekezdésben meghatározott engedélyt két alkalommal, alkalmanként hat hónappal meghosszabbíthatják, amennyiben egyetlen másik tagállam sem emelt kifogást a (2) bekezdésben említett rendszeren keresztül, jelezve, hogy az említett összetevők ökológiai formában elegendő mennyiségben rendelkezésre állnak.

(4) A 46. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert ellenőrző hatóságok, illetve ellenőrző szervezetek legfeljebb hat hónappal az e cikk (1) bekezdésében említettek szerinti ideiglenes engedélyt adhatnak harmadik országok ilyen engedélyt kérő és az adott ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet ellenőrzése alatt álló gazdasági szereplői számára, amennyiben az említett bekezdésben foglalt feltételek az érintett harmadik országban teljesülnek. Az engedély legfeljebb két alkalommal, alkalmanként hat hónappal meghosszabbítható.

(5) Amennyiben az ideiglenes engedély második meghosszabbítása után objektív információk alapján valamely tagállam megállapítja, hogy az említett összetevők ökológiai formában továbbra sem állnak rendelkezésre a gazdasági szereplők minőségi és mennyiségi szükségleteinek megfelelő mennyiségben, a tagállam a 24. cikk (7) bekezdésének megfelelően kérelmet terjeszthet a Bizottság elé.

26. cikk

Az ökológiai és átállási növényi szaporítóanyagoknak, az ökológiai állatoknak és az ökológiai módszerrel tenyésztett víziállatok ivadékaiknak piaci elérhetőségére vonatkozó adatok gyűjtése

(1) Valamennyi tagállam gondoskodik a területén rendelkezésre álló – a palántákat nem tartalmazó, de a burgonya-vetőgumót magában foglaló – ökológiai és átállási növényi szaporítóanyagok rendszeresen frissített adatbázisának létrehozásáról.

(2) A tagállamoknak rendelkezniük kell olyan rendszerekkel, amelyek lehetővé teszik az ökológiai vagy átállási növényi szaporítóanyagokat, ökológiai állatokat, illetve ökológiai módszerrel tenyésztett víziállatok ivadékait forgalmazó, és azokat elegendő mennyiségben és észszerű határidőn belül szállítani képes gazdasági szereplők számára, hogy önkéntes alapon, térítésmentesen, nevük és elérhetőségük megadásával közze tegyék az alábbi információkat:

- a) a rendelkezésre álló ökológiai és átállási növényi szaporítóanyag, például az ökológiai heterogén anyag növényi szaporítóanyaga, illetve az ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták, a burgonya-vetőgumókkal együtt és a palánták kivételével; az említett anyag tömegben kifejezett mennyisége; és az év azon időszaka, amelyben az említett anyag rendelkezésre áll; az említett anyagot legalább a tudományos latin elnevezés megadásával kell feltüntetni;
- b) azon ökológiai állatok, amelyek esetében a II. melléklet II. része 1.3.4.4. pontjával összhangban eltérés alkalmazható; a rendelkezésre álló állatok száma nemek szerinti bontásban; adott esetben a különböző állatfajokkal kapcsolatos, a rendelkezésre álló fajtákra és vonalakra vonatkozó információk; az állatok fajtái, az állatok kora; valamint minden egyéb vonatkozó információ;
- c) az ökológiai víziállatoknak a mezőgazdasági üzemben rendelkezésre álló ivadécai, azok egészségi állapota a 2006/88/EK tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően, valamint a termelőkapacitás fajonként.

(3) A tagállamok olyan rendszereket is létrehozhatnak, amelyek lehetővé teszik a II. melléklet II. részének 1.3.3. pontjával összhangban az ökológiai termeléshez igazodó fajtákat és vonalakat, vagy ökológiai jércéket forgalmazó, és az említett állatokat elegendő mennyiségben és észszerű határidőn belül szállítani képes gazdasági szereplők számára, hogy önkéntes alapon, térítésmentesen, nevük és elérhetőségük megadásával közze tegyék a vonatkozó információkat.

(4) Azok a gazdasági szereplők, akik vagy amelyek úgy döntöttek, hogy a (2) és a (3) bekezdésben említett rendszerekbe beviszik a növényi szaporítóanyagokkal, állatokkal, illetve a víziállatok ivadékaival kapcsolatos információkat, kötelesek gondoskodni az információk rendszeres frissítéséről, továbbá arról, hogy az információkat töröljék a jegyzékből, amint a növényi szaporítóanyagok, állatok, illetve a víziállatok ivadécai már nem állnak rendelkezésre.

(5) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában a tagállamok továbbra is használhatják a már meglévő, vonatkozó információs rendszereket.

(6) A Bizottság az e célból létrehozott bizottsági honlapon közzéteszi az egyes nemzeti adatbázisokra, illetve rendszerekre mutató hivatkozásokat, annak érdekében, hogy a felhasználók az Unió egészében hozzáférjenek az említett adatbázisokhoz, illetve rendszerekhez.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az alábbiak tekintetében:

- a) az (1) bekezdésben említett adatbázisok és a (2) bekezdésben említett rendszerek létrehozására és karbantartására vonatkozó technikai részletek meghatározása;
- b) az (1) és a (2) bekezdésben említett információgyűjtésre vonatkozó előírások meghatározása;
- c) az (1) bekezdésben említett adatbázisokban és a (2) és a (3) bekezdésben említett rendszerekben való részvétel részletes szabályaira vonatkozó előírások meghatározása; valamint
- d) a tagállamok által az 53. cikk (6) bekezdésével összhangban nyújtandó információk részleteinek meghatározása.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

27. cikk

Kötelezettségek és intézkedések meg nem felelés gyanúja esetén

Amennyiben egy gazdasági szereplőben felmerül a gyanú, hogy az általa előállított, elkészített vagy importált, illetve a más gazdasági szereplőtől kapott termék nem felel meg e rendeletnek, az említett gazdasági szereplő a 28. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel köteles:

- a) az érintett terméket azonosítani és elkülöníteni;
- b) ellenőrizni, hogy a gyanú alátámasztható-e;
- c) tartózkodni az érintett termék ökológiai vagy átállási termékként való forgalomba hozatalától, valamint ökológiai termelésben való felhasználásától, amennyiben a gyanút nem lehet eloszlatni;
- d) amennyiben a gyanút alátámasztották, vagy amennyiben az nem zárható ki, haladéktalanul tájékoztatni az érintett illetékes hatóságot, illetve adott esetben az érintett ellenőrző hatóságot vagy ellenőrző szervezetet, és adott esetben át kell adni számára a rendelkezésre álló adatokat;
- e) maradéktalanul együttműködni az érintett illetékes hatósággal, illetve adott esetben az érintett ellenőrző hatósággal vagy ellenőrző szervezettel a gyanítható meg nem felelés okainak ellenőrzésében és azonosításában.

⁽¹⁾ A Tanács 2006/88/EK irányelve (2006. október 24.) a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állategészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről (HL L 328., 2006.11.24., 14. o.).

28. cikk

Elővigyázatossági intézkedések a nem engedélyezett termékek és anyagok jelenlétének elkerülése érdekében

(1) Az olyan termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződés elkerülése érdekében, amelyek ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezettek, a gazdasági szereplők az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában kötelesek meghozni az alábbi elővigyázatossági intézkedéseket:

- a) arányos és megfelelő intézkedések meghozatala és fenntartása az ökológiai termelés és termékek nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződése kockázatának azonosítása céljából, beleértve a kritikus eljárási lépések szisztematikus azonosítását is;
- b) arányos és megfelelő intézkedések meghozatala és fenntartása az ökológiai termelés és termékek nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződése kockázatának elkerülése céljából;
- c) az említett intézkedések rendszeres felülvizsgálata és kiigazítása; valamint
- d) e rendelet egyéb vonatkozó, az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek elkülönítését biztosító előírásainak való megfelelés biztosítása.

(2) Amennyiben egy gazdasági szereplőben felmerül a gyanú, hogy egy termék nem felel meg e rendeletnek, mivel a szóban forgó, ökológiai vagy átállási termékként felhasználni vagy forgalmazni kívánt termékben olyan termék vagy anyag van jelen, amely ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett, a gazdasági szereplő köteles:

- a) az érintett terméket azonosítani és elkülöníteni;
- b) ellenőrizni, hogy a gyanú alátámasztható-e;
- c) tartózkodni az érintett termék ökológiai vagy átállási termékként való forgalomba hozatalától, valamint ökológiai termelésben történő felhasználásától, amennyiben a gyanút nem lehet eloszlatni;
- d) amennyiben a gyanút alátámasztották, vagy amennyiben az nem zárható ki, haladéktalanul tájékoztatni az érintett illetékes hatóságot, illetve adott esetben az érintett ellenőrző hatóságot vagy ellenőrző szervezetet, és adott esetben át kell adni számára a rendelkezésre álló adatokat;
- e) maradéktalanul együttműködni az érintett illetékes hatósággal, illetve adott esetben az érintett ellenőrző hatósággal vagy ellenőrző szervezettel a nem engedélyezett termékek és anyagok jelenléte okainak ellenőrzésében és azonosításában.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján egységes szabályokat határozhat meg a következők vonatkozásában:

- a) a (2) bekezdés a)–e) pontjával összhangban a gazdasági szereplők által követendő eljárási lépések, és az általuk benyújtandó, vonatkozó dokumentáció;
- b) a gazdasági szereplők által elfogadandó és felülvizsgálandó azon arányos és megfelelő intézkedések, amelyek célja az (1) bekezdés a), b) és c) pontjával összhangban a szennyeződés kockázatának azonosítása és elkerülése.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

29. cikk

Nem engedélyezett termékek vagy anyagok jelenléte esetén meghozandó intézkedések

(1) Amennyiben az illetékes hatóság, illetve adott esetben az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet megalapozott információt kap olyan termékek vagy anyagok jelenlétéről, amelyek ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezettek, vagy valamely gazdasági szereplőtől a 28. cikk (2) bekezdésének d) pontjával összhangban tájékoztatást kap, vagy ilyen termékeket vagy anyagokat észlel egy ökológiai vagy átállási termékben:

- a) az (EU) 2017/625 rendelettel összhangban haladéktalanul hatósági vizsgálatot végez abból a célból, hogy megállapítsa a forrást és az okokat a 9. cikk (3) bekezdése első albekezdésének és a 28. cikk (1) bekezdésének való megfelelés ellenőrzése érdekében; e vizsgálatot a lehető leghamarabb, észszerű határidőn belül el kell végezni, figyelembe véve a termék tartósságát és az eset összetettségét;
- b) az a) pontban említett vizsgálat eredményének rendelkezésre állásáig ideiglenesen megtiltja mind az érintett termékek ökológiai vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalát, mind annak az ökológiai termelésben való felhasználását.

(2) Az érintett terméket nem lehet ökológiai vagy átállási termékként forgalomba hozni, illetve azt ökológiai termelésben felhasználni, amennyiben az illetékes hatóság, illetve adott esetben az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet megállapítja, hogy az érintett gazdasági szereplő:

- a) olyan termékeket vagy anyagokat használt fel, amelyek ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezettek;
- b) nem hozta meg a 28. cikk (1) bekezdésében említett elővigyázatossági intézkedéseket; vagy
- c) az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek korábbi vonatkozó kéréseire válaszul nem hozott intézkedéseket.

(3) Az érintett gazdasági szereplő számára lehetővé kell tenni, hogy az (1) bekezdés a) pontjában említett vizsgálat eredményéhez észrevételeket fűzzön. Az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek nyilvántartást kell vezetnie az általa elvégzett vizsgálatokról.

Szükség esetén az érintett gazdasági szereplő köteles meghozni az ahhoz szükséges javító intézkedéseket, hogy a jövőben elkerülhető legyen a szennyeződés.

(4) A Bizottság 2024. december 31-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára e cikk végrehajtásáról, az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett termékek és anyagok jelenlétéről, valamint az e cikk (5) bekezdésében említett nemzeti szabályok értékeléséről. Az említett jelentést adott esetben a további harmonizáció érdekében jogalkotási javaslat kísérheti.

(5) Azon tagállamok, amelyek rendelkeznek szabályokkal arra vonatkozóan, hogy az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett termékeket vagy anyagokat egy bizonyos határérték felett tartalmazó termékeket tilos ökológiai termékként forgalmazni, az említett szabályokat továbbra is alkalmazhatják, amennyiben az említett szabályok nem tiltják, korlátozzák vagy akadályozzák a más tagállamokban e rendeletnek megfelelően előállított termékek ökológiai termékként történő forgalomba hozatalát. Az e bekezdés nyújtotta lehetőséggel élő tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(6) Az illetékes hatóságoknak dokumentálniuk kell az (1) bekezdésben említett vizsgálatok eredményeit, továbbá minden olyan intézkedést, amelyet a legjobb gyakorlatok kialakítása és az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett termékek és anyagok jelenlétének elkerülését szolgáló további intézkedések meghatározása céljából hoztak.

A tagállamok a Bizottság által rendelkezésre bocsátott, dokumentumok és információk cseréjét lehetővé tevő számítógépes rendszeren keresztül elérhetővé teszik az említett információt a többi tagállam és a Bizottság számára.

(7) A tagállamok a területükön megfelelő intézkedéseket hozhatnak az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett termékek és anyagok ökológiai mezőgazdaságban való, nem szándékos jelenlétének elkerülése érdekében. Az említett intézkedések nem tilthatják, korlátozhatják vagy akadályozhatják a más tagállamokban e rendeletnek megfelelően előállított termékek ökológiai vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalát. Az e bekezdés nyújtotta lehetőséggel élő tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján egységes szabályokat határoz meg a következők vonatkozásában:

- a) az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján nem engedélyezett termékek és anyagok kimutatására és értékelésére vonatkozó, az illetékes hatóságok, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által alkalmazandó módszerek;
- b) a tagállamok által az e cikk (6) bekezdésével összhangban a Bizottság és a többi tagállam részére rendelkezésre bocsátandó információk részletei és formátuma.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(9) A tagállamok március 31-ig minden évben elektronikus úton megküldik a Bizottságnak az előző évben bekövetkezett, a nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződéssel járó esetekre vonatkozó releváns információt, így az azok jellegére, különösen azok okára, forrására és szintjére, valamint a szennyeződés által érintett termékek mennyiségére és jellegére vonatkozó információkat, ideértve a határállomásokon gyűjtött információkat is. Az említett információkat a Bizottság az általa rendelkezésre bocsátott számítógépes rendszer révén gyűjti és azokat fel kell használni a szennyezés elkerülését célzó legjobb gyakorlatok kialakításának elősegítésére.

IV. FEJEZET

JELÖLÉS

30. cikk

Ökológiai termelésre utaló kifejezések használata

(1) E rendelet alkalmazásában egy termék akkor tekintendő ökológiai termelésre utaló kifejezéssel megjelöltnek, ha jelölésén, reklámanyagaiban vagy kereskedelmi okmányaiában a terméket, annak az előállításához használt összetevőit vagy takarmány-alapanyagait olyan kifejezésekkel írják le, amelyek a vásárló számára azt sugallják, hogy a terméket, az összetevőket vagy a takarmány-alapanyagokat e rendelettel összhangban állították elő. A 2. cikk (1) bekezdésében említett, e rendeletnek megfelelő termékek jelölésére és reklámozására az Unió egészében különösen a IV. mellékletben felsorolt kifejezések, valamint az azokból képzett szavak és rövidítések – például a „bio” és az „öko” – használhatók önmagukban vagy összetételben, a mellékletben felsorolt bármely nyelven.

(2) Az Unió területén a 2. cikk (1) bekezdésében említett termékek jelölésén, reklámanyagaiban és kereskedelmi okmányain nem tüntethetők fel a IV. mellékletben említett nyelveken az e cikk (1) bekezdése szerinti kifejezések abban az esetben, ha a termék nem felel meg e rendeletnek.

A jelölésen vagy a reklámozásban nem alkalmazhatók továbbá olyan kifejezések – beleértve a védjegyekben vagy a vállalatnevekben használt kifejezéseket is – vagy gyakorlatok, amelyek megtéveszthetik a fogyasztót vagy a felhasználót, azt sugallva, hogy a termék vagy annak összetevői megfelelnek e rendeletnek.

(3) Az átállási időszak alatt előállított termékek nem jelölhetők és reklámozhatók ökológiai termékként vagy átállási termékként.

A növényi szaporítóanyagok, valamint azok a növényi eredetű élelmiszer- és takarmánytermékek azonban, amelyek előállítására átállási időszak alatt került sor, és amelyek megfelelnek a 10. cikk (4) bekezdésének, átállási termékként jelölhetők meg és reklámozhatók az „átállási” kifejezés vagy egy azzal azonos jelentésű kifejezés alkalmazásával, az (1) bekezdésben említett kifejezésekkel együtt.

(4) Az (1) és a (3) bekezdésben említett kifejezések nem használhatók olyan termék esetében, amelynek a jelölésén vagy reklámozásában az uniós jog értelmében fel kell tüntetni, hogy GMO-kat tartalmaz, GMO-kból áll vagy GMO-kból állították elő.

(5) Az (1) bekezdésben említett kifejezések feldolgozott élelmiszerek tekintetében az alábbi esetekben használhatók:

a) a kereskedelmi megnevezésben és az összetevők felsorolásában – amennyiben ez a felsorolás az uniós jogszabályok értelmében kötelező –, feltéve, hogy:

- i. a feldolgozott élelmiszer megfelel a II. melléklet IV. részében meghatározott termelési szabályoknak és a 16. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott szabályoknak;
- ii. a termék mezőgazdasági eredetű összetevőinek legalább 95 tömegszázaléka ökológiai; valamint
- iii. az aromák esetében azokat kizárólag az 1334/2008/EK rendelet 16. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban természetes aromaanyagokként és természetes aromakészítményekként jelölt anyagokként használják fel, és az érintett aromában valamennyi aromakomponens és aromakomponens-hordozó ökológiai;

b) kizárólag az összetevők felsorolásában, feltéve, hogy:

- i. a termék mezőgazdasági eredetű összetevőinek kevesebb mint 95 tömegszázaléka ökológiai, feltéve, hogy azok az összetevők megfelelnek az e rendeletben meghatározott termelési szabályoknak; valamint
- ii. a feldolgozott élelmiszer megfelel a II. melléklet IV. része 1.5. pontjában, 2.1. pontjának a) és b) alpontjában, valamint 2.2.1. pontjában meghatározott termelési szabályoknak, és a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott szabályoknak;

c) a kereskedelmi megnevezésben és az összetevők felsorolásában, feltéve, hogy:

- i. a fő összetevő halászati vagy vadászati termék;
- ii. az (1) bekezdésben említett kifejezés a kereskedelmi megnevezésben egyértelműen egy olyan egyéb ökológiai összetevőre vonatkozik, amely nem azonos a fő összetevővel;
- iii. a termék minden egyéb mezőgazdasági eredetű összetevője ökológiai; valamint
- iv. az élelmiszer megfelel a II. melléklet IV. része 1.5. pontjának, 2.1. pontja a) és b) alpontjának, valamint 2.2.1. pontjának, és a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott szabályoknak.

Az összetevőknek az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett felsorolásában jelezni kell, hogy mely összetevők ökológiaiak. Az ökológiai termelésre való hivatkozás csak az ökológiai összetevőknél szerepelhet.

Az összetevőknek az első albekezdés b) és c) pontjában említett felsorolásában jelezni kell, hogy a termék összes mezőgazdasági eredetű összetevőjének hány százaléka ökológiai összetevő.

Az összetevőknek az e bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett felsorolásában használt, az (1) bekezdésben említett kifejezéseket, valamint az e bekezdés harmadik albekezdésében említett százalékos arányt az összetevők felsorolásában szereplő egyéb információkkal megegyező színnel, mérettel és betűtípussal kell feltüntetni.

(6) Az (1) bekezdésben említett kifejezések feldolgozott takarmányok tekintetében a kereskedelmi megnevezésben és az összetevők felsorolásában az alábbi esetekben használhatók:

- a) a feldolgozott takarmány megfelel a II. melléklet II., III. és V. részében meghatározott termelési szabályoknak és a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott különös szabályoknak;
- b) a feldolgozott takarmány összes mezőgazdasági eredetű összetevője ökológiai; valamint
- c) a termék szárazanyag-tartalma legalább 95 %-ban ökológiai.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják:

- a) e cikket, kiegészítve azt az I. mellékletben felsorolt termékek jelölésével kapcsolatos további szabályokkal, vagy módosítva ezeket a további szabályokat; és
- b) a kifejezések IV. mellékletben szereplő jegyzékét, figyelembe véve a tagállamokban bekövetkezett nyelvi változásokat.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e cikk (3) bekezdésének alkalmazására vonatkozó részletes követelmények megállapítása céljából.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

31. cikk

A növénytermesztésben használt termékek és anyagok jelölése

E rendeletnek a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott hatályát nem érintve a növényvédő szerekben vagy trágyaként, talajjavító szerként vagy tápanyagként használt, a 9. és a 24. cikk alapján engedélyezett termékeken és anyagokon szerepelhet arra utaló jelölés, hogy az adott terméket vagy anyagot az ökológiai termelésben való felhasználásra e rendeletnek megfelelően engedélyezték.

32. cikk

Kötelező megjelölések

(1) Ha egy termék a 30. cikk (1) bekezdésében említett kifejezésekkel van megjelölve, ideértve a 30. cikk (3) bekezdésének megfelelően átállási termékként jelölt termékeket is:

- a) fel kell tüntetni a jelölésen a legutóbbi termelési vagy elkészítési műveletet végző gazdasági szereplőt felügyelő ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet kódszámát; és
- b) előrecsomagolt élelmiszerek esetében az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló, 33. cikkben említett logóját is fel kell tüntetni a csomagoláson, kivéve a 30. cikk (3) bekezdésében, valamint a 30. cikk (5) bekezdésének b) és c) pontjában említett eseteket.

(2) Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának használata esetén a terméket alkotó mezőgazdasági nyersanyagok termelési helyét meg kell jelölni a logóval azonos mezőben, az alábbi kifejezések egyikével:

- a) „EU-mezőgazdaság”, amennyiben a mezőgazdasági nyersanyagot az Unióban állították elő;
- b) „nem EU-mezőgazdaság”, amennyiben a mezőgazdasági nyersanyagot harmadik országban állították elő;
- c) „EU-/nem EU-mezőgazdaság”, amennyiben a mezőgazdasági nyersanyagok egy részét az Unióban, más részét harmadik országban állították elő.

Az első albekezdés alkalmazásában „mezőgazdaság” helyett adott esetben „akvakultúra” is állhat, valamint az „EU” és „nem EU” szavak felválthatók vagy kiegészíthetők egy ország nevével vagy egy ország és egy régió nevével, ha a terméket alkotó valamennyi mezőgazdasági nyersanyagot abban az országban vagy adott esetben abban a régióban állították elő.

Azon hely megjelölése tekintetében, ahol a terméket alkotó mezőgazdasági nyersanyagokat az első és a harmadik albekezdésben említettek szerint előállították, figyelmen kívül hagyhatók azon csekély tömegű összetevők, amelyek összesített mennyisége nem haladja meg a mezőgazdasági nyersanyagok össztömegének 5 %-át.

Az „EU” vagy „nem EU” szavak nem szerepelhetnek a termék megnevezésénél feltűnőbb színnel, mérettel vagy betűtípussal.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 33. cikk (3) bekezdésében említett megjelöléseket szembetűnő helyen, jól látható, tisztán olvasható és kitörölhetetlen módon kell elhelyezni.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják e cikk (2) bekezdését és a 33. cikk (3) bekezdését, hogy a jelölésre vonatkozóan további szabályokkal egészítik ki azokat, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további szabályokat.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el:

- a) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában és (2) bekezdésében, valamint a 33. cikk (3) bekezdésében említett megjelölések alkalmazásával, megjelenítésével, elrendezésével és méretével kapcsolatos részletes szabályokról;
- b) az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek kódszámainak kiosztásáról;
- c) a mezőgazdasági nyersanyagok termelési helyének megjelöléséről e cikk (2) bekezdésével és a 33. cikk (3) bekezdésével összhangban.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

33. cikk

Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója

(1) Az e rendeletnek megfelelő termékek jelölésén, megjelenítésében és reklámozásában használható az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója.

Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója felhasználható továbbá a magának a logónak a létezésével és reklámozásával kapcsolatos tájékoztatási és szemléletformálási célra, feltéve, hogy a logó ilyen használata valószínűsíthetően nem vezeti félre a fogyasztókat egyes termékek ökológiai termelését illetően, továbbá feltéve, hogy a logó az V. mellékletben meghatározott szabályoknak megfelelően szerepel. Ilyen esetben a 32. cikk (2) bekezdése és az V. melléklet 1.7. pontja szerinti követelmények nem alkalmazandók.

Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója nem használható a 30. cikk (5) bekezdésének b) és c) pontjában említettek szerinti feldolgozott élelmiszerek, valamint a 30. cikk (3) bekezdésében említettek szerinti, átállási termékek esetében.

(2) Az (1) bekezdés második albekezdésével összhangban történő felhasználás kivételével az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója az (EU) 2017/625 rendelet 86. és 91. cikkének megfelelő hatósági tanúsítvány.

(3) Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának használata a harmadik országokból behozott termékek esetében tetszőleges. Amennyiben az említett logó szerepel az ilyen termékek jelölésén, azon a 32. cikk (2) bekezdésében említett megjelölést is fel kell tüntetni.

(4) Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logóját az V. mellékletben szereplő mintának és az ott meghatározott szabályoknak megfelelően kell feltüntetni.

(5) Az e rendeletnek megfelelő termékek jelölésén, megjelenítésében és reklámozásában használhatók nemzeti logók és magánlogók is.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek az V. mellékletet az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója és az ahhoz kapcsolódó szabályok tekintetében módosítják.

V. FEJEZET

TANÚSÍTÁS

34. cikk

Tanúsítási rendszer

(1) Azok a gazdasági szereplők és a 36. cikkben említett gazdálkodói csoportok, akik vagy amelyek ökológiai vagy átállási termékeket állítanak elő, készítene, forgalmaznak vagy tárolnak, akik vagy amelyek harmadik országból ilyen termékeket importálnak vagy harmadik országba ilyen termékeket exportálnak, illetve akik vagy amelyek ilyen termékeket hoznak forgalomba, bármely termék „ökológiaiként” vagy „átállásiként” történő forgalomba hozatala előtt vagy az átállási időszakot megelőzően kötelesek bejelenteni tevékenységüket azon tagállam illetékes hatóságainak, amelyben a tevékenységet végzik, és amely ellenőrzési rendszerének a vállalkozásuk a hatálya alá tartozik.

Amennyiben az illetékes hatóságok egynél több ellenőrző hatóságra vagy ellenőrző szervezetre ruháztak át hatáskört vagy bizonyos hatósági ellenőrzési feladatokat vagy más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó bizonyos feladatokat, a gazdasági szereplőknek, illetve gazdálkodói csoportoknak az első albekezdésben említett bejelentésben meg kell jelölniük, hogy mely ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet ellenőrzi az általuk végzett tevékenység e rendeletnek való megfelelését és állítja ki a 35. cikk (1) bekezdésében említett tanúsítványt.

(2) A végső fogyasztók vagy felhasználók részére előrecsomagolt ökológiai termékeket közvetlenül értékesítő gazdasági szereplők mentesülnek az e cikk (1) bekezdésében említett bejelentési kötelezettség alól, valamint azon kötelezettség alól, amely szerint rendelkezni kell a 35. cikk (2) bekezdésében említett tanúsítvánnyal, feltéve, hogy ezeket a termékeket kizárólag az értékesítés helyével összefüggő módon állítják elő, készítik el vagy tárolják, hogy ezeket a termékeket nem harmadik országból hozzák be, vagy e tevékenységeket nem adják ki alvállalkozásba egy másik gazdasági szereplőnek.

(3) Amennyiben egy gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport alvállalkozásba adja valamely tevékenységét harmadik félnek, mind a gazdasági szereplőnek vagy gazdálkodói csoportnak, mind azon harmadik félnek, akinek vagy amelynek az említett tevékenységet alvállalkozásba adták, meg kell felelnie az (1) bekezdésnek, kivéve, ha a gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport az (1) bekezdésben említett bejelentésben úgy nyilatkozott, hogy továbbra is ő marad az ökológiai termelésért a felelős és az említett felelősséget nem ruházta át az alvállalkozóra. Ebben az esetben az illetékes hatóság, illetve adott esetben az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet az alvállalkozásba adott tevékenységek e rendelet előírásainak való megfelelését azon gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok ellenőrzésének keretében ellenőrzi, akik vagy amelyek a tevékenységeket alvállalkozásba adták.

(4) A tagállamok kijelölhetik azon hatóságot vagy jóváhagyják azon szervezetet, amely fogadja az (1) bekezdésben említett bejelentéseket.

(5) A gazdasági szereplőknek, a gazdálkodói csoportoknak és az alvállalkozóknak nyilvántartást kell vezetniük az e rendelettel összhangban végzett tevékenységeikről.

(6) A tagállamok naprakész jegyzékeket vezetnek az (1) bekezdésnek megfelelően a tevékenységüket bejelentő gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok nevééről és címéről, és megfelelő módon – többek között egy egységes internetes honlapra mutató hivatkozások útján – nyilvánosságra hozzák ezen adatok átfogó jegyzékét, valamint az említett gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok számára a 35. cikk (1) bekezdésével összhangban kiadott tanúsítványok adatait. Ennek során a tagállamoknak meg kell felelniük az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ személyes adatok védelmére vonatkozó követelményeinek.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi olyan gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport, aki vagy amely megfelel e rendeletnek és aki vagy amely – amennyiben az (EU) 2017/625 rendelet 78. és 80. cikkének megfelelően bizonyos díj beszedésére kerül sor – az ellenőrzések költségeit fedező észszerű díjat fizet, jogosult legyen arra, hogy az ellenőrzési rendszer alá tartozzon. A tagállamok biztosítják, hogy az esetlegesen beszedett díjak közzétételre kerüljenek.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják a nyilvántartások vezetésére vonatkozóan a II. mellékletben foglalt követelményeket.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az alábbiakra vonatkozó részletes szabályok meghatározása céljából:

- a) az (1) bekezdésben említett bejelentés formátuma és műszaki megvalósítása;
- b) a (6) bekezdésben említett jegyzékek közzétételével kapcsolatos intézkedések; valamint
- c) a (7) bekezdésben említett díjak közzétételére vonatkozó eljárások és a közzététellel kapcsolatos intézkedések.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

35. cikk

Tanúsítvány

(1) Az illetékes hatóságok, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek tanúsítványt állítanak ki azon gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok számára, akik vagy amelyek a 34. cikk (1) bekezdésének megfelelően bejelentették tevékenységüket és megfelelnek e rendeletnek. A tanúsítványra a következő szabályok vonatkoznak:

- a) azt lehetőleg elektronikus formában kell kiadni;
- b) annak tartalmaznia kell legalább a gazdasági szereplő vagy a gazdálkodói csoport azonosító adatait – beleértve a tagok felsorolását is –, a tanúsítás hatálya alá tartozó termék kategóriákat, valamint a tanúsítvány érvényességi idejét;
- c) annak tanúsítania kell, hogy a bejelentett tevékenység megfelel e rendeletnek, és
- d) azt a VI. mellékletben szereplő mintának megfelelően kell kiállítani.

(2) Az e cikk (8) bekezdésének és a 34. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok a 2. cikk (1) bekezdésében említett termékeket csak akkor hozhatják ökológiai vagy átállási termékként forgalomba, ha már rendelkeznek az e cikk (1) bekezdésében említett tanúsítvánnyal.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

(3) Az e cikkben említett tanúsítvány az (EU) 2017/625 rendelet 86. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett hatósági bizonyítvány.

(4) Egy gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport nem jogosult egynél több ellenőrző szervezet által kiállított tanúsítvány megszerzésére az ugyanazon tagállamban, ugyanazon termék kategóriával kapcsolatosan folytatott tevékenységekre vonatkozóan, még akkor sem, ha az említett gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás különböző szakaszaiban folytat tevékenységet.

(5) Egy gazdálkodói csoport tagjai nem jogosultak egyéni tanúsítvány megszerzésére azon tevékenységek vonatkozásában, amelyekre azon csoport, amelybe tartoznak, tanúsítással rendelkezik.

(6) A gazdasági szereplők kötelesek ellenőrizni szállítóik tanúsítványait.

(7) E cikk (1) és (4) bekezdésének alkalmazásában a termékeket a következő kategóriákba kell sorolni:

- a) feldolgozatlan növények és növényi termékek, beleértve a vetőmagokat és egyéb növényi szaporítóanyagokat is;
- b) állatok és feldolgozatlan állati termékek;
- c) algák és feldolgozatlan akvakultúra-termékek;
- d) feldolgozott, élelmiszernek szánt mezőgazdasági termékek, az akvakultúra-termékeket is beleértve;
- e) takarmány;
- f) bor;
- g) az e rendelet I. mellékletében felsorolt, illetve az előbbi kategóriákba nem tartozó egyéb termékek.

(8) A tagállamok mentesíthetik a (2) bekezdésben meghatározott tanúsítvánnyal való rendelkezés kötelezettsége alól azokat a gazdasági szereplőket, akik vagy amelyek a végső fogyasztók részére közvetlenül értékesítenek takarmánytól eltérő, nem csomagolt ökológiai termékeket, feltéve, hogy az említett gazdasági szereplők ezeket a termékeket kizárólag az értékesítés helyével összefüggő módon állítják elő, készítik el vagy tárolják, hogy ezeket a termékeket nem harmadik országból hozzák be, vagy hogy e tevékenységeket nem adják ki alvállalkozásba harmadik félnek, és feltéve, hogy:

- a) az ilyen értékesítések nem haladják meg évente az 5 000 kg mennyiséget;
- b) az ilyen értékesítések éves forgalma a nem csomagolt ökológiai termékek tekintetében nem haladja meg a 20 000 EUR-t, vagy
- c) a tanúsítás gazdasági szereplőre háruló potenciális költsége meghaladja az érintett gazdasági szereplő által értékesített, nem csomagolt ökológiai termékek teljes forgalmának a 2 %-át.

Amennyiben valamely tagállam úgy dönt, hogy mentesítést ad az első albekezdésben említett gazdasági szereplőknek, az első albekezdésben meghatározottaknál szigorúbb határértékeket is megállapíthat.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot minden olyan döntésükről, amellyel az első albekezdés alapján mentesítenek gazdasági szereplőket, valamint arról, hogy a gazdasági szereplők mentesítésére milyen határértékek vonatkoznak.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek módosítják a tanúsítvány VI. mellékletben foglalt mintáját.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett tanúsítvány formátumára, valamint a kiállításához szükséges műszaki eszközökre vonatkozó részletes szabályok meghatározása céljából.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

36. cikk

Gazdálkodói csoport

(1) A gazdálkodói csoportok:

- a) csak mezőgazdasági termelő tagokból, illetve algákat vagy víziállatokat termelő gazdasági szereplő tagokból állhatnak, akik vagy amelyek emellett élelmiszer vagy takarmány feldolgozásával, elkészítésével, illetve forgalomba hozatalával is foglalkozhatnak;
- b) csak olyan tagokból állhatnak:
 - i. akik vagy amelyek esetében az egyéni tanúsítás költsége több, mint az egyes tagok vonatkozásában az ökológiai termelés éves forgalmának vagy standard termelési értékének a 2 %-a, és akik vagy amelyek esetében az ökológiai termelés éves forgalma nem haladja meg a 25 000 EUR-t vagy az ökológiai termelés standard termelési értéke nem haladja meg a 15 000 EUR-t évente; vagy
 - ii. akik vagy amelyek mindegyike legfeljebb az alábbiakban meghatározott méretű mezőgazdasági üzemmel rendelkezik:
 - öt hektár,

- 0,5 hektár üvegház esetében, vagy
 - 15 hektár, kizárólag állandó gyepterület esetében;
- c) valamely tagállamban vagy harmadik országban vannak letelepedve;
- d) jogi személyiséggel rendelkeznek;
- e) csak olyan tagjai lehetnek, amelyek termelési tevékenységeiket egymás földrajzi közelségében végzik;
- f) a csoport által előállított termékekre kötelesek közös értékesítési rendszert létrehozni; valamint
- g) kötelesek létrehozni egy olyan belső ellenőrzési rendszert, amely olyan dokumentált ellenőrzési tevékenységeket és eljárásokat foglal magában, amelyeknek megfelelően egy meghatározott személynek vagy szervezetnek a csoport minden egyes tagja tekintetében el kell végeznie az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzését.
- (2) Az illetékes hatóság, illetve adott esetben az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet visszavonja a 35. cikkben említett tanúsítványt a csoport egésze tekintetében, amennyiben az (1) bekezdésben említett belső ellenőrzési rendszer létrehozásával vagy működésével kapcsolatos hiányosságok – különösen a gazdálkodói csoport egyes tagjai általi meg nem felelés felderítésének vagy orvoslásának elmulasztása – kihatnak az ökológiai és az átállási termékek integritására.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják e cikk (1) és (2) bekezdését, hogy az alábbiakra vonatkozóan rendelkezésekkel egészítik ki azt, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a kiegészítő szabályokat:
- a) a gazdálkodói csoport egyes tagjainak felelőssége;
- b) a csoport tagjai földrajzi közelségének meghatározására vonatkozó kritériumok, mint például a közös létesítmények vagy telephelyek;
- c) a belső ellenőrzési rendszer létrehozása és működése, beleértve az elvégzendő ellenőrzések hatályát, tartalmát és gyakoriságát, valamint a belső ellenőrzési rendszer létrehozásával vagy működésével kapcsolatos hiányosságok azonosítására vonatkozó kritériumokat.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján különös szabályokat határozhat meg a következőkre vonatkozóan:
- a) a gazdálkodói csoportok összetétele és mérete;
- b) a dokumentációs és nyilvántartási rendszerek, a belső nyomkövethetőséget szolgáló rendszer, valamint a gazdasági szereplők jegyzéke;
- c) valamely gazdálkodói csoport és az illetékes hatóság(ok), az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti információcsere.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VI. FEJEZET

HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSEK ÉS MÁS HATÓSÁGI TEVÉKENYSÉGEK

37. cikk

Az (EU) 2017/625 rendelettel való kapcsolat és az ökológiai termeléssel és az ökológiai termékek jelölésével kapcsolatos hatósági ellenőrzésekre és egyéb hatósági tevékenységekre vonatkozó kiegészítő szabályok

Az e fejezetben foglalt különös szabályokat – az (EU) 2017/625 rendeletben meghatározott szabályokkal együtt, kivéve, ha e rendelet 40. cikkének (2) bekezdése másképpen rendelkezik, valamint e rendelet 29. cikkével együtt, kivéve, ha e rendelet 41. cikkének (1) bekezdése másképpen rendelkezik – azokra a hatósági ellenőrzésekre és egyéb hatósági tevékenységekre kell alkalmazni, amelyek célja annak ellenőrzése az előállítás, elkészítés és forgalmazás teljes folyamatának valamennyi szakaszában, hogy az e rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett termékek előállítása e rendelettel összhangban történt-e.

38. cikk

A hatósági ellenőrzésekre és az illetékes hatóságok által meghozandó intézkedésekre vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) Az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkének megfelelően, az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzése céljából végzett hatósági ellenőrzések közé tartozik különösen:

- a) annak ellenőrzése, hogy a gazdasági szereplők az e rendelet 9. cikkének (6) bekezdésében és 28. cikkében említettek szerint hoztak-e megelőző és elővigyázatossági intézkedéseket az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában;

- b) ha a mezőgazdasági üzem nem ökológiai vagy átállási termelőegységeket is magában foglal, a nyilvántartások, valamint az érvényben lévő intézkedések, eljárások vagy szabályok ellenőrzése annak biztosítása érdekében, hogy az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termelőegységek, valamint az említett egységek által előállított termékek, és az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termelőegységek részére szánt anyagok és termékek egyértelműen és hatékony módon elkülönülnek egymástól; ennek az ellenőrzésnek ki kell terjednie az olyan parcellák ellenőrzésére, amelyek esetében az átállási időszak részeként visszamenőleges hatállyal elismerésre került egy korábbi időszak, valamint a nem ökológiai termelőegységek ellenőrzésére;
- c) ha a gazdasági szereplők egyidejűleg gyűjtik össze az ökológiai, az átállási és a nem ökológiai termékeket, ugyanazon előkészítő egységben, területen vagy helyiségekben készítik el vagy tárolják azokat, vagy egyidejűleg szállítják azokat más gazdasági szereplők vagy egységek részére, a nyilvántartások, valamint az érvényben lévő intézkedések, eljárások vagy szabályok ellenőrzése annak biztosítása érdekében, hogy az egyes műveletek végrehajtására időben vagy térben elkülönülten kerül sor, hogy megfelelő tisztítási intézkedések és adott esetben a termékek kicserélését megakadályozó intézkedések kerültek bevezetésre, valamint hogy az ökológiai és átállási termékek mindenkor azonosítva vannak, és az ökológiai, átállási és a nem ökológiai termékeket az előkészítési műveletek előtt és után is egymástól időben vagy térben elkülönülten tárolják;
- d) a gazdálkodói csoportok belső ellenőrzési rendszere létrehozásának és működésének ellenőrzése;
- e) ha a gazdasági szereplők mentesülnek e rendelet 34. cikkének (2) bekezdésével összhangban a bejelentési kötelezettség alól vagy ha a gazdasági szereplők mentesülnek e rendelet 35. cikkének (8) bekezdésével összhangban a tanúsítvánnyal való rendelkezés kötelezettsége alól, annak az ellenőrzése, hogy teljesülnek-e az említett mentesítés feltételei, továbbá az említett gazdasági szereplők által értékesített termékek ellenőrzése.

(2) Az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkének megfelelően, az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzése céljából végzett hatósági ellenőrzéseket az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás teljes folyamatának valamennyi szakaszában végre kell hajtani, mégpedig e rendelet 3. cikkének 57. pontjában meghatározott meg nem felelés valószínűsége alapján, amelynek meghatározásához – az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkében említettek elemek mellett – különösen a következő elemeket kell figyelembe venni:

- a) a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok típusa, mérete és szerkezete;
- b) azon időszak hossza, amióta a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok ökológiai termelést folytatnak, illetve ökológiai termékeket készítenek és forgalmaznak;
- c) az e cikknek megfelelően végzett ellenőrzések eredményei;
- d) a végzett tevékenységek szempontjából mérvado időpont;
- e) termékkategóriák;
- f) a termékek típusa, mennyisége és értéke, valamint ezen adatok időbeli alakulása;
- g) a termékek keveredésének vagy a nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való szennyeződés lehetősége;
- h) a szabályok alóli eltéréseknek vagy mentességeknek a gazdasági szereplők és a gazdálkodói csoportok általi alkalmazása;
- i) a meg nem felelés szempontjából kritikus kérdések, valamint a meg nem felelés valószínűsége az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában;
- j) alvállalkozói tevékenységek.

(3) A 34. cikk (2) bekezdésében és a 35. cikk (8) bekezdésében említettek kivételével valamennyi gazdasági szereplőt és gazdálkodói csoportot legalább évente egyszer megfelelési ellenőrzésnek kell alávetni.

A megfelelési ellenőrzés során tényleges helyszíni fizikai vizsgálatot kell tartani, kivéve abban az esetben, ha az alábbi feltételek teljesültek:

- a) az érintett gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport korábbi ellenőrzései során – legalább három egymást követő évben – nem derült fény semmilyen olyan meg nem felelésre, amely érintené az ökológiai vagy az átállási termékek integritását; valamint
- b) az érintett gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport az e cikk (2) bekezdésében és az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkében említett elemek szerinti értékelése szerint az esetükben alacsony a meg nem felelés valószínűsége.

A két helyszíni fizikai vizsgálat között eltelt idő azonban ebben az esetben nem haladhatja meg a 24 hónapot.

(4) Az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkének megfelelően, az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzése céljából végzett hatósági ellenőrzések:

- a) végrehajtásának összhangban kell lennie az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkének (4) bekezdésével, ezzel párhuzamosan biztosítani kell, hogy a gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok hatósági ellenőrzésének egy minimális arányát előzetes értesítés nélkül hajtsák végre;
- b) során biztosítani kell, hogy az e cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzések mellett minimális számú kiegészítő ellenőrzésre is sor kerüljön;
- c) végrehajtása során az (EU) 2017/625 rendelet 14. cikkének h) pontjával összhangban vett minimális számú mintát kell vételezni;
- d) során biztosítani kell, hogy az e cikk (3) bekezdésében említett megfelelési ellenőrzéshez kapcsolódóan sor kerüljön egy minimális számú olyan gazdasági szereplő ellenőrzésére, aki vagy amely tagja valamely gazdálkodói csoportnak.

(5) A 35. cikk (1) bekezdésében említett tanúsítvány kiállításának vagy megújításának az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett megfelelési ellenőrzés eredményein kell alapulnia.

(6) Az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzése céljából végzett valamennyi hatósági ellenőrzésre vonatkozóan az (EU) 2017/625 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően készítendő írásos feljegyzéseket a gazdasági szereplőnek vagy a gazdálkodói csoportnak alá kell írnia az említett írásos feljegyzés általuk történő kézhezvételének megerősítése céljából.

(7) Az (EU) 2017/625 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó az illetékes hatóságok által az olyan ellenőrző szervezetek feletti felügyeleti tevékenységeikkel összefüggésben végzett auditokra és vizsgálatokra, amelyekre bizonyos hatósági ellenőrzési feladatokat vagy más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó bizonyos feladatokat ruháztak át.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek:

- a) kiegészítik e rendeletet az olyan, a hatósági ellenőrzések végrehajtására vonatkozó, az alábbiakat érintő konkrét kritériumok és feltételek meghatározásával, amelyek lefolytatásának célja egyrészt a nyomonkövethetőség biztosítása az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás valamennyi szakaszában, másrészt az e rendeletnek való megfelelés biztosítása:
 - i. a bizonylatokon alapuló nyilvántartás ellenőrzése;
 - ii. a gazdasági szereplők meghatározott kategóriáira vonatkozóan végzett ellenőrzések;
 - iii. adott esetben azon időtartam, amelyen belül az e rendeletben előírt ellenőrzéseket, az e cikk (3) bekezdésében említett helyszíni fizikai vizsgálatot is beleértve, el kell végezni, valamint azok a konkrét létesítmények vagy területek, ahol az említett ellenőrzéseket el kell végezni;
- b) amelyek úgy módosítják e cikk (2) bekezdését, hogy azt a gyakorlati tapasztalatokon alapuló további elemekkel egészítik ki, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további elemeket.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az alábbiak meghatározása céljából:

- a) a gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok összes hatósági ellenőrzésének azon, a (4) bekezdés a) pontjában említettek szerinti minimális aránya, amelyet előzetes értesítés nélkül kell végrehajtani;
- b) a (4) bekezdés b) pontjában említett kiegészítő ellenőrzések minimális aránya;
- c) a (4) bekezdés c) pontjában említett minták minimális száma;
- d) a (4) bekezdés d) pontjában említett olyan gazdasági szereplők minimális száma, akik vagy amelyek tagjai valamely gazdálkodói csoportnak.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

39. cikk

A gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok által hozandó intézkedésekre vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) Az (EU) 2017/625 rendelet 15. cikkében meghatározott kötelezettségeken túl a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok kötelesek:

- a) megőrizni az e rendeletnek való megfelelésüket bizonyító nyilvántartásokat;
- b) megtenni a hatósági ellenőrzésekhez szükséges valamennyi nyilatkozatot és egyéb közleményt;
- c) megfelelő gyakorlati intézkedéseket hozni az e rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából;
- d) aláírandó és szükség szerint frissítendő nyilatkozat formájában benyújtani a következő információkat:
 - i. az ökológiai vagy átállási termelőegység és az e rendeletnek megfelelően végrehajtandó tevékenységek teljeskörű leírása;
 - ii. az e rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából hozandó megfelelő gyakorlati intézkedések;

iii. a vállalkozások kötelesek:

- haladéktalanul írásban tájékoztatni a termékek vásárlóit, továbbá megfelelő információcserét folytatni az illetékes hatósággal, illetve adott esetben az ellenőrző hatósággal vagy ellenőrző szervezettel, ha a szóban forgó termékek integritását érintő meg nem felelés gyanúját alátámasztották, a meg nem felelés gyanúját nem lehet eloszlatni, vagy ha a meg nem felelést megállapították,
- az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet megváltozása esetén az ellenőrzési dosszié átadásához, illetve az ökológiai termelés megszüntetése esetén az ellenőrzési dossziének az utolsó ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet által legalább öt évig történő megőrzéséhez hozzájárulni,
- az ökológiai termelés megszüntetése esetén haladéktalanul tájékoztatni erről az illetékes hatóságot vagy a 34. cikk (4) bekezdésének megfelelően kijelölt hatóságot vagy szervezetet, és
- az alvállalkozók különböző ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek általi ellenőrzése esetén az említett hatóságok vagy szervezetek közötti információcseréhez hozzájárulni.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az alábbiakra vonatkozó részletes szabályok meghatározása céljából:

- a) az e rendeletnek való megfelelést bizonyító nyilvántartások;
- b) a hatósági ellenőrzésekhez szükséges nyilatkozatok és egyéb közlemények;
- c) az e rendeletnek való megfelelés biztosítását célzó megfelelő gyakorlati intézkedések.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

40. cikk

Hatósági ellenőrzési feladatok és más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok végzésének átruházására vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) Az illetékes hatóságok csak abban az esetben ruházhatnak át ellenőrző szervezetekre bizonyos hatósági ellenőrzési feladatokat és más hatósági tevékenységhez kapcsolódó bizonyos feladatokat, ha az (EU) 2017/625 rendelet III. fejezetében meghatározottakon túl teljesülnek az alábbi feltételek is:

- a) a felhatalmazás tartalmazza az átruházott hatósági ellenőrzési feladatok és a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok részletes leírását – a jelentéstételi kötelezettséget és más konkrét kötelezettségeket is beleértve –, valamint azon feltételek részletes leírását, amelyek mellett az ellenőrző szervezet az említett feladatokat elvégezheti. Így különösen az ellenőrző szervezetnek előzetes jóváhagyás céljából be kell nyújtania az illetékes hatóságok számára a következőket:
 - i. a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok hatósági ellenőrzése során követendő kockázatértékelési eljárása, amely meghatározza különösen a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok megfelelőségi ellenőrzése részletességének és gyakoriságának alapját, és amelynek kidolgozására az (EU) 2017/625 rendelet 9. cikkében és az e rendelet 38. cikkében említettek alapján került sor;
 - ii. az egységesített ellenőrzési eljárás, amely tartalmazza azoknak az ellenőrzési intézkedéseknek a részletes leírását, amelyek alkalmazását az ellenőrző szervezet vállalja az ellenőrzése alá tartozó gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok tekintetében;
 - iii. a 41. cikk (4) bekezdésében említett közös jegyzékkel összhangban lévő intézkedések jegyzéke, amely intézkedéseket a gyanítható vagy megállapított meg nem felelés esetén kell fogantatosítani a gazdasági szereplőkkel és gazdálkodói csoportokkal szemben;
 - iv. a gazdasági szereplők és gazdálkodói csoportok tekintetében végzett hatósági ellenőrzési feladatok és más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok hatékony nyomonkövetésére és az említett feladatokkal kapcsolatos jelentéstételre vonatkozó szabályok.

Az ellenőrző szervezetnek az i–iv. pontban említett elemek valamennyi későbbi módosítását be kell jelentenie az illetékes hatóságnak;

- b) az említett illetékes hatóságok rendelkeznek az ahhoz szükséges eljárásokkal és szabályokkal, hogy biztosítsák az ellenőrző szervezetek felügyeletét, beleértve annak ellenőrzését, hogy az átruházott feladatokat – különösen a megfelelés ellenőrzésének részletessége és gyakorisága tekintetében – eredményesen, független módon és objektíven hajtják végre.

Az illetékes hatóságok az (EU) 2017/625 rendelet 33. cikke a) pontjának megfelelően legalább évente egyszer elvégzik azon ellenőrző szervezetek auditját, amelyekre hatósági ellenőrzési feladatokat vagy más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatokat ruháztak át.

(2) Az (EU) 2017/625 rendelet 31. cikkének (3) bekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok átruházhatják valamely ellenőrző szervezetre az említett rendelet 138. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a 138. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt feladatokkal kapcsolatos döntések meghozatalát.

(3) Az (EU) 2017/625 rendelet 29. cikke b) pontja iv. alpontjának alkalmazásában az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzését célzó bizonyos hatósági ellenőrzési feladatok és a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó bizonyos feladatok átruházásával kapcsolatban az e rendelet hatálya tekintetében releváns szabvány a „Megfelelőségértékelés: Termékek, folyamatok és szolgáltatások tanúsítását végző szervezetekre vonatkozó követelmények” elnevezésű nemzetközi harmonizált szabvány legutóbb közzétett változata, amelynek hivatkozása közzétételre került az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(4) Az illetékes hatóságok nem ruházhatják át ellenőrző szervezetekre a következő hatósági ellenőrzési feladatokat és más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatokat:

- a) más ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek felügyelete és auditja;
- b) felhatalmazás eltérések engedélyezésére, kivéve a nem ökológiai termelésből származó növényi szaporítóanyagok felhasználására vonatkozó eltéréseket;
- c) hatáskör a tevékenységeknek gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok által az e rendelet 34. cikkének (1) bekezdése szerint történő bejelentésének átvételére;
- d) az e rendelet rendelkezéseinek való meg nem felelés valószínűségének értékelése, amely meghatározza – az (EU) 2017/625 rendelet 54. cikkével összhangban – az ökológiai termékeket tartalmazó szállítmányok tekintetében az Unióban való szabad forgalomba bocsátásukat megelőzően elvégzendő fizikai ellenőrzések gyakoriságát;
- e) az intézkedések e rendelet 41. cikkének (4) bekezdésében említett közös jegyzékének összeállítása.

(5) Az illetékes hatóságok nem ruházhatnak át természetes személyekre hatósági ellenőrzési feladatokat vagy más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatokat.

(6) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az ellenőrző szervezetektől az (EU) 2017/625 rendelet 32. cikke alapján kapott információkat, valamint az ellenőrző szervezetek által a megállapított meg nem felelés vagy a valószínű meg nem felelés esetén alkalmazott intézkedésekre vonatkozó információkat az illetékes hatóságok begyűjtsék és felhasználják az említett ellenőrző szervezetek tevékenységeinek felügyelete céljából.

(7) Amennyiben valamely illetékes hatóság bizonyos hatósági ellenőrzési feladatok vagy a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó bizonyos feladatok átruházását az (EU) 2017/625 rendelet 33. cikkének b) pontjával összhangban teljesen vagy részlegesen visszavonja, határozniuk kell arról, hogy az érintett ellenőrző szervezetek által az átruházás teljes vagy részleges visszavonásának időpontját megelőzően kiállított tanúsítványok érvényesek maradnak-e, és az említett határozatról tájékoztatnia kell az érintett gazdasági szereplőket.

(8) Az (EU) 2017/625 rendelet 33. cikke b) pontjának sérelme nélkül az illetékes hatóságok a hatósági ellenőrzési feladatok vagy a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok átruházásának az említett pontban említett esetekben történő teljes vagy részleges visszavonását megelőzően teljesen vagy részlegesen felfüggeszthetik az említett átruházást:

- a) egy 12 hónapot meg nem haladó időtartamra, amely során az ellenőrző szervezetnek orvosolnia kell az auditok és vizsgálatok során azonosított hiányosságokat, illetve kezelnie kell azon meg nem feleléseket, amelyekkel kapcsolatban az e rendelet 43. cikkének megfelelően információcserére kerül sor más ellenőrző hatóságokkal és ellenőrző szervezetekkel, illetékes hatóságokkal, valamint a Bizottsággal; vagy
- b) arra az időtartamra, amelyre az (EU) 2017/625 rendelet 29. cikke b) pontjának iv. alpontjában említett és e rendelet 40. cikkének (3) bekezdéséhez kapcsolódó akkreditáció felfüggesztésre kerül.

A hatósági ellenőrzési feladatok és a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok átruházásának felfüggesztése esetén az érintett ellenőrző szervezetek nem állíthatják ki a 35. cikkben említett tanúsítványokat azon részeket illetően, amelyek tekintetében az átruházás felfüggesztésre került. Az illetékes hatóságoknak határozniuk kell arról, hogy az érintett ellenőrző szervezetek által az átruházás teljes vagy részleges felfüggesztésének időpontját megelőzően kiállított tanúsítványok érvényesek maradnak-e, és az említett határozatról tájékoztatniuk kell az érintett gazdasági szereplőket.

Az (EU) 2017/625 rendelet 33. cikkének sérelme nélkül az illetékes hatóságoknak a lehető leghamarabb meg kell szüntetniük a hatósági ellenőrzési feladatok és a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok átruházásának felfüggesztését, ha az adott ellenőrző szervezet orvosolta az első albekezdés a) pontjában említett hiányosságokat, illetve meg nem feleléseket, vagy ha az akkreditációs szerv megszüntette az első albekezdés b) pontjában említett akkreditáció felfüggesztését.

(9) Amennyiben egy olyan ellenőrző szervezetet, amelyre az illetékes hatóságok bizonyos hatósági ellenőrzési feladatokat vagy más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatokat ruháztak át, e rendelet 46. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Bizottság is elismert harmadik országokban történő ellenőrzési tevékenységek végrehajtása céljából, és a Bizottság vissza szándékozik vonni vagy már vissza is vonta az említett ellenőrző szervezet elismerését, az illetékes hatóságoknak auditokat vagy vizsgálatokat kell végezniük az ellenőrző szervezet tekintetében az érintett tagállam(ok)ban végzett tevékenységeit illetően, az (EU) 2017/625 rendelet 33. cikke a) pontjának megfelelően.

(10) Az ellenőrző szervezeteknek továbbítaniuk kell az illetékes hatóságoknak

- a) minden év január 31-ig azon gazdasági szereplők jegyzékét, amelyeknél az előző év december 31-ig ellenőrzést végeztek;
- b) minden év március 31-ig az előző év folyamán végzett hatósági ellenőrzésekre és más hatósági tevékenységekre vonatkozó információkat, amelyeket az (EU) 2017/625 rendelet 113. cikkében említett éves jelentések ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről szóló része elkészítésének támogatása céljából végeztek.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet a hatósági ellenőrzési feladatok és a más hatósági tevékenységekhez kapcsolódó feladatok ellenőrző szervezetekre való átruházására vonatkozó, az e cikk (1) bekezdésében foglaltakat kiegészítő feltételek tekintetében.

41. cikk

A meg nem felelés esetén hozandó intézkedésekre vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) A 29. cikkre is figyelemmel amennyiben egy illetékes hatóság, illetve adott esetben egy ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet azt gyanítja, vagy – többek között más illetékes hatóságoktól, illetve adott esetben más ellenőrző hatóságoktól vagy ellenőrző szervezetektől – alátámasztott információt kap arról, hogy valamely gazdasági szereplő olyan terméket szándékozik felhasználni vagy forgalomba hozni, amely nem biztos, hogy megfelel e rendeletnek, azonban szerepelnek rajta ökológiai termelésre utaló kifejezések, vagy amennyiben az említett illetékes hatóság, ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet valamely gazdasági szereplőtől a 27. cikknek megfelelően egy meg nem felelés gyanújára vonatkozó tájékoztatást kap:

- a) az (EU) 2017/625 rendeletnek megfelelően köteles haladéktalanul hatósági vizsgálatot végrehajtani annak céljából, hogy ellenőrizze az e rendeletnek való megfelelést; az említett vizsgálatot a lehető leghamarabb, észszerű határidőn belül el kell végezni, figyelembe véve a termék tartósságát és az eset összetettségét;
- b) az a) pontban említett vizsgálat eredményének rendelkezésre állásáig köteles ideiglenesen megtiltani mind az érintett termékek ökológiai vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalát, mind az ökológiai termelésben való felhasználásukat. E döntés meghozatala előtt az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek lehetőséget kell adnia a gazdasági szereplő számára arra, hogy észrevételeket tegyen.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés a) pontjában említett vizsgálat eredményei nem tárnak fel semmilyen, az ökológiai vagy átállási termékek integritását érintő meg nem felelést, a gazdasági szereplő számára engedélyezni kell az érintett termékek felhasználását vagy ökológiai vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalukat.

(3) A tagállamok minden szükséges intézkedést meghoznak és minden szükséges szankciót előírnak az e rendelet IV. fejezetében szereplő megjelölések használatával kapcsolatos visszaélések megelőzése érdekében.

(4) Az illetékes hatóságoknak össze kell állítaniuk a gyanítható meg nem felelés vagy a megállapított meg nem felelés esetén a területükön – beleértve az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek által – alkalmazandó intézkedések közös jegyzékét.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az azon esetekre vonatkozó egységes szabályok meghatározása céljából, amikor az illetékes hatóságoknak gyanítható meg nem felelés vagy a megállapított meg nem felelés kapcsán intézkedéseket kell hozniuk.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

42. cikk

A meg nem felelés esetén hozandó intézkedésekre vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) Amennyiben az előállítás, az elkészítés és a forgalmazás bármely szakaszában az ökológiai vagy átállási termékek integritását érintő meg nem felelésre kerül sor, például a nem engedélyezett termékek és anyagok felhasználása vagy a nem engedélyezett technológiák alkalmazása, vagy a nem ökológiai termékekkel való keveredés eredményeképpen, az illetékes hatóságoknak és adott esetben az ellenőrző hatóságoknak vagy ellenőrző szervezeteknek az (EU) 2017/625 rendelet 138. cikkével összhangban hozott intézkedések mellett azt is biztosítaniuk kell, hogy a teljes érintett tétel vagy gyártási sorozat jelölésén és reklámozásában ne szerepeljen ökológiai termelésre való utalás.

(2) Súlyos, ismétlődő vagy folyamatos meg nem felelés esetén az illetékes hatóságoknak és adott esetben az ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseken és különösen az (EU) 2017/625 rendelet 138. cikkével összhangban esetlegesen elfogadott megfelelő intézkedések mellett az érintett gazdasági szereplők vagy gazdálkodói csoportok számára meghatározott időtartamra megtiltsák az ökológiai termelésre utaló jelzéssel ellátott termékek forgalmazását, a 35. cikkben említett tanúsítványukat pedig adott esetben felfüggesztik vagy visszavonják.

43. cikk

Az információcserére vonatkozó kiegészítő szabályok

(1) Az (EU) 2017/625 rendelet 105. cikkének (1) bekezdésében és 106. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek mellett az illetékes hatóságoknak az ökológiai vagy átállási termékek integritását érintő meg nem felelés bármely gyanúja esetén haladéktalanul meg kell osztaniuk a vonatkozó információt más illetékes hatóságokkal, valamint a Bizottsággal.

Az illetékes hatóságoknak ezen információk más illetékes hatóságokkal és a Bizottsággal való megosztását a dokumentumok és információk elektronikus cseréjét lehetővé tevő, a Bizottság által rendelkezésre bocsátott számítógépes rendszeren keresztül kell végrehajtaniuk.

(2) Amennyiben más ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek ellenőrzése alatt álló termékekkel kapcsolatban gyanítható vagy megállapított meg nem felelést azonosítottak, az ellenőrző hatóságoknak vagy ellenőrző szervezeteknek haladéktalanul tájékoztatniuk kell az említett más ellenőrző hatóságokat vagy ellenőrző szervezeteket.

(3) Az ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek más vonatkozó információkat is meg kell osztaniuk más ellenőrző hatóságokkal és ellenőrző szervezetekkel.

(4) Egy olyan kérelem kézhezvételekor, amely azért szükséges, hogy garantálhassák, hogy egy terméket e rendeletnek megfelelően állítottak elő, az ellenőrző hatóságoknak és az ellenőrző szervezeteknek meg kell osztaniuk más illetékes hatóságokkal, valamint a Bizottsággal az ellenőrzéseik eredményére vonatkozó információkat.

(5) Az illetékes hatóságoknak meg kell osztaniuk az ellenőrző szervezetek felügyeletére vonatkozó információkat a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkének 11. pontjában meghatározottak szerinti nemzeti akkreditáló testületekkel.

(6) Az illetékes hatóságoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk és dokumentált eljárásokat kell kidolgozniuk annak biztosítására, hogy az ellenőrzések eredményeire vonatkozó információkról a kifizető ügynökség az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 58. cikke és az említett cikk alapján elfogadott jogi aktusok szerinti igényeinek megfelelően értesítést kapjon.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza az e cikkel összhangban a hatósági ellenőrzésekért és más hatósági tevékenységekért felelős illetékes hatóságok, ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által benyújtandó információkat, továbbá azt, hogy az említett információknak kik a címzettjei, valamint hogy milyen eljárások szerint kell azokat benyújtani, az (1) bekezdésben említett számítógépes rendszer funkcióit is beleértve.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VII. FEJEZET

HARMADIK ORSZÁGOKKAL FOLYTATOTT KERESKEDELEM

44. cikk

Ökológiai termékek exportja

(1) Az Unióból akkor exportálhatók termékek ökológiai termékként és azok akkor viselhetik az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logóját, amennyiben megfelelnek az e rendeletben foglalt ökológiai termelési szabályoknak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet a harmadik országok vámhatóságainak bemutatandó iratok tekintetében és különösen az ökológiai termékek exporttanúsítványainak lehetőleg elektronikus formátumban történő kiállítása, valamint az exportált ökológiai termékek e rendeletnek való megfelelésének igazolása tekintetében.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1306/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 549. o.).

45. cikk

Ökológiai és átállási termékek importja

(1) Harmadik országból az Unióba akkor importálható egy termék ökológiai termékként vagy átállási termékként való forgalomba hozatal céljára, amennyiben teljesül a következő három feltétel:

a) a termék a 2. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti termék;

b) a következők egyike alkalmazandó:

i. a termék megfelel e rendelet II., III. és IV. fejezetének, továbbá valamennyi érintett gazdasági szereplő és a 36. cikkben említett valamennyi gazdálkodói csoport – az érintett harmadik országbeli exportőröket is beleértve – a 46. cikknek megfelelően elismert ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek ellenőrzése alatt áll, és az említett hatóságok vagy szervezetek tanúsítványt bocsátottak ki az összes ilyen gazdasági szereplő, gazdálkodói csoport és exportőr számára, igazolva, hogy azok megfelelnek ennek a rendeletnek;

ii. amennyiben a termék a 47. cikknek megfelelően elismert harmadik országból származik, az említett termék megfelel a vonatkozó kereskedelmi megállapodásban meghatározott feltételeknek; vagy

iii. amennyiben a termék a 48. cikknek megfelelően elismert harmadik országból származik, az említett termék megfelel az adott harmadik ország uniós szabályokkal egyenértékű termelési és ellenőrzési szabályainak, és azt olyan, az említett megfelelést tanúsító ellenőrzési tanúsítvány kíséretében hozzák be az Unió területére, amelyet az említett harmadik ország illetékes hatóságai, ellenőrző hatóságai vagy ellenőrző szervezetei állítottak ki; és

c) a harmadik országbeli gazdasági szereplők mindenkor az uniós és az említett harmadik országbeli importőrök és nemzeti hatóságok rendelkezésére tudják bocsátani azokat az információkat, amelyek lehetővé teszik azon gazdasági szereplők azonosítását, akik a szállítók, valamint e szállítók ellenőrző hatóságainak vagy ellenőrző szervezeteinek az azonosítását annak céljából, hogy biztosítható legyen az érintett ökológiai vagy átállási termék nyomonkövethetősége. Ezeket az információkat az importőrök ellenőrző hatóságaival vagy ellenőrző szervezeteivel is közölni kell.

(2) A Bizottság a 24. cikk (9) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban egyedi engedélyeket adhat a termékek és anyagok harmadik országokban és az Unió legkülső régióiban való felhasználására vonatkozóan, figyelembe véve az említett területeken a növénytermesztés és az állattartás ökológiai egyensúlya, a különleges éghajlati viszonyok, a hagyományok és a helyi feltételek különbségeit. Ezek az egyedi engedélyek kétéves, megújítható időtartamra adhatók, és vonatkoznak rájuk a II. fejezetben meghatározott elvek és a 24. cikk (3) és (6) bekezdésében foglalt kritériumok.

(3) Azon kritériumok meghatározásakor, amelyek alapján megállapítható, hogy egy helyzet katasztrófahelyzetnek minősíthető-e, valamint az ilyen körülmények 22. cikknek megfelelő kezelésére vonatkozó különös szabályok megállapításakor a Bizottság figyelembe veszi az ökológiai egyensúly, az éghajlat és a helyi viszonyok különbségeit a harmadik országokban és az Unió legkülső régióiban.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben különös szabályokat határoz meg az (1) bekezdés b) pontjában említett tanúsítványok tartalmával, a kiállításuk során követendő eljárással, a tanúsítványok ellenőrzésével és a kiállításukhoz szükséges műszaki eszközökkel kapcsolatban, különös tekintettel az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervezetek szerepére, hogy biztosítsa az uniós piacon az (1) bekezdésben említettek szerint ökológiai termékként vagy átállási termékként forgalomba hozandó, importált termékek nyomonkövethetőségét és megfelelőségét.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) Az (1) bekezdésben említett ökológiai és átállási termékek Unióba való behozatalára vonatkozó feltételeknek és intézkedéseknek való megfelelést az (EU) 2017/625 rendelet 47. cikke (1) bekezdésének megfelelően a határállomásokon kell megállapítani. Az említett rendelet 49. cikkének (2) bekezdésében említett fizikai ellenőrzéseket az e rendelet 3. cikkének 57. pontjában meghatározott meg nem felelés valószínűségének megfelelő gyakorisággal kell elvégezni.

46. cikk

Az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek elismerése

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a harmadik országokban ellenőrzések végzésére és ökológiai tanúsítványok kiállítására jogosult ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek elismerésére, az említett ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek elismerésének visszavonására, valamint az elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékének összeállítására vonatkozóan.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek 35. cikk (7) bekezdésében felsorolt termékkategóriák importjának ellenőrzése tekintetében történő, az e cikk (1) bekezdésének megfelelő elismerésére abban az esetben kerülhet sor, ha teljesítik a következő kritériumokat:

- a) valamely tagállamban vagy harmadik országban a jogszabályoknak megfelelően letelepedettek;
- b) képesnek kell lenniük arra, hogy ellenőrzéseket végezzenek annak biztosítására, hogy az Unióbba importálni kívánt ökológiai és átállási termékek megfeleljenek a 45. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, b) pontjának i. alpontjában és c) pontjában, valamint az e cikkben foglalt feltételeknek;
- c) megfelelő garanciákat kell nyújtaniuk az objektivitás és a pártatlanság tekintetében, és ellenőrzési feladataik gyakorlását illetően nem állhat fenn esetükben összeférhetlenség;
- d) az ellenőrző szervezeteket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozás szerinti, „Megfelelőségértékelés: Termékek, folyamatok és szolgáltatások tanúsítását végző szervezetekre vonatkozó követelmények” elnevezésű harmonizált szabvány alapján kell akkreditálni;
- e) rendelkezniük kell az ellenőrzési feladataik végrehajtásához szükséges szakértelemmel, felszereléssel és infrastruktúrával, valamint megfelelő számú, képzettségű és tapasztalattal rendelkező személyzettel; és
- f) teljesíteniük kell a (7) bekezdés alapján esetlegesen elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott további kritériumokat.

(3) A (2) bekezdés d) pontjában említett akkreditációt kizárólag az alábbi szervek adhatják meg:

- a) a 765/2008/EK rendelet szerinti, Unión belüli nemzeti akkreditáló testület; vagy
- b) olyan, Unión kívüli akkreditáló testület, amely a Nemzetközi Akkreditálási Fórum égisze alatt létrejött valamely többoldalú elismerési megállapodás aláíró fele.

(4) Az ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek elismerés iránti kérelmet kell benyújtaniuk a Bizottságnak. Az említett kérelemnek egy olyan technikai dokumentációból kell állnia, amely tartalmazza mindazokat az információkat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy meg lehessen bizonyosodni a (2) bekezdésben foglalt kritériumok teljesüléséről.

Az ellenőrző hatóságoknak be kell nyújtaniuk az illetékes hatóság által készített legutóbbi értékelő jelentést, az ellenőrző szervezeteknek pedig be kell nyújtaniuk az akkreditáló testület által kiállított akkreditálási tanúsítványt. Adott esetben az ellenőrző hatóságoknak, illetve az ellenőrző szervezeteknek be kell nyújtaniuk továbbá tevékenységeik rendszeres helyszíni értékeléséről, felügyeletéről és a többéves újraértékeléséről szóló legutóbbi jelentéseket.

(5) A Bizottság a (4) bekezdésben említett információk, illetve az ellenőrző hatóságra vagy az ellenőrző szervezetre vonatkozó egyéb releváns információk alapján a teljesítmény és az elismerés rendszeres felülvizsgálata révén biztosítja az elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek megfelelő felügyeletét. E felülvizsgálat céljából a Bizottság adott esetben kiegészítő információkat kérhet az akkreditáló testületektől vagy az illetékes hatóságoktól.

(6) Az (5) bekezdésben említett felügyelet jellegét annak értékelése alapján kell meghatározni, hogy mekkora a meg nem felelés valószínűsége, figyelembe véve különösen az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet tevékenységét, az ellenőrzése alá tartozó termékek és gazdasági szereplők típusát, valamint a termelési szabályok és az ellenőrzési intézkedések változásait.

Az ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek (1) bekezdésben említett elismerését különösen abban az esetben kell a szóban forgó bekezdésben említett eljárás keretében haladéktalanul visszavonni, ha súlyos vagy ismétlődő jogsértésekre derül fény a tanúsítvány vagy a (8) bekezdésnek megfelelően meghatározott ellenőrzések és intézkedések tekintetében, és ha az érintett ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet a Bizottság kérésére válaszul, a Bizottság által meghatározott időtartamon belül nem tett kellő időben megfelelő helyreigazító intézkedéseket. Az említett időtartamot a probléma súlyosságának függvényében kell meghatározni, és az általában nem lehet kevesebb 30 napnál.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek:

- a) e cikk (2) bekezdését úgy módosítják, hogy az abban meghatározottak mellett az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek e cikk (1) bekezdésében említett elismerésére, illetve az említett elismerés visszavonására vonatkozó további kritériumokkal egészítik ki azt, vagy úgy, hogy módosítják ezeket a további kritériumokat;
- b) kiegészítik e rendeletet a következők tekintetében:
 - i. a Bizottság által az (1) bekezdésnek megfelelően elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek felügyelete, ideértve a helyszíni vizsgálatokat is; valamint
 - ii. az említett ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által végzett ellenőrzések és más tevékenységek.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el azon intézkedések alkalmazásának biztosítása céljából, amelyeket – különösen az e cikkben meghatározott elismerés alapján importált ökológiai vagy átállási termékek integritását érintő – gyanítható vagy megállapított meg nem felelés esetén hoznak meg. Az említett intézkedések között szerepelhet az ökológiai vagy átállási termékek integritásának az Unión belüli forgalomba hozatal megelőző ellenőrzése, és adott esetben e termékeknek az Unióban ökológiai termékként vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalára vonatkozó engedély felfüggesztése.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(9) Kellően indokolt sürgős esetekben, amelyek az ökológiai termelés elveivel és szabályozásával, a fogyasztók bizalmának megőrzésével vagy a gazdasági szereplők közötti tisztességes verseny védelmével kapcsolatosak, a Bizottság az 55. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében azonnali hatállyal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (8) bekezdésében említett intézkedések meghozatala, vagy az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek e cikk (1) bekezdésében említett elismerésének visszavonása érdekében.

47. cikk

Kereskedelmi megállapodás szerinti egyenértékűség

A 45. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett elismert harmadik ország egy olyan harmadik ország, amelyet az Unió egy kereskedelmi megállapodás keretében olyan országgént ismert el, mint amelynek termelési rendszere – a megfelelés tekintetében az Unió szabályaival azonos szintű garanciát nyújtó szabályok alkalmazása révén – az Unióéval azonos céloknak és elveknek felel meg.

48. cikk

A 834/2007/EK rendelet szerinti egyenértékűség

(1) A 45. cikk (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában említett elismert harmadik ország egy olyan harmadik ország, amelyet a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében az egyenértékűség szempontjából elismernek, beleértve az e rendelet 58. cikkében említett átmeneti intézkedés alapján elismert országokat is.

Az említett elismerés hatálya 2025. december 31-én jár le.

(2) Az (1) bekezdésben említett harmadik országok minden év március 31-ig éves jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az általuk hozott ellenőrző intézkedések alkalmazásáról és végrehajtásáról, és ezen éves jelentések, valamint a rendelkezésre álló egyéb információk alapján a Bizottság az elismerés rendszeres felülvizsgálata révén biztosítja az elismert harmadik országok megfelelő felügyeletét. A Bizottság ehhez segítséget kérhet a tagállamoktól. A felügyelet jellegét annak értékelése alapján kell meghatározni, hogy mekkora a meg nem felelés valószínűsége, figyelembe véve különösen az érintett harmadik országból az Unióba exportált termékek mennyiségét, az illetékes hatóság által végzett nyomkövetési és felügyeleti tevékenységek eredményét, valamint a korábbi ellenőrzések eredményeit. A Bizottság rendszeresen jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a felülvizsgálata eredményeiről.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján összeállítja az (1) bekezdés szerinti harmadik országok jegyzékét, amelyet a későbbiekben végrehajtási jogi aktusok útján módosíthat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet az e cikk (3) bekezdésének megfelelően jegyzékbe vett harmadik országok által a Bizottságnak az elismerésük felügyelete érdekében benyújtandó információk, valamint az említett felügyeletnek a Bizottság általi, akár helyszíni vizsgálatok formájában történő gyakorlása tekintetében.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el azon intézkedések alkalmazásának biztosítása céljából, amelyeket – különösen az e cikkben említett harmadik országokból importált ökológiai termékek vagy átállási termékek integritását érintő – gyanítható vagy megállapított meg nem felelés esetén hoznak meg. Az említett intézkedések között szerepelhet az ökológiai vagy átállási termékek integritásának az Unión belüli forgalomba hozatal megelőző ellenőrzése, és adott esetben e termékeknek az Unióban ökológiai termékként vagy átállási termékként történő forgalomba hozatalára vonatkozó engedély felfüggesztése.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

49. cikk

A Bizottság jelentése a 47. és 48. cikk alkalmazásáról

A Bizottság 2021. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 47. és a 48. cikk alkalmazásával kapcsolatos helyzetről, különösen a harmadik országoknak az egyenértékűség szempontjából való elismerésére vonatkozóan.

VIII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Az ökológiai és átállási termékek szabad mozgása

50. cikk

Az ökológiai és átállási termékek tiltástól és korlátozástól mentes forgalmazása

Az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervezetek a termékek előállításával, jelölésével, illetve megjelenítésével kapcsolatos okokból nem tiltják meg és nem is korlátozzák az olyan ökológiai vagy átállási termékek forgalmazását, amelyek egy másik tagállam illetékes hatóságának, ellenőrző hatóságának vagy ellenőrző szervezetének ellenőrzése alá tartozik, amennyiben az említett termékek megfelelnek e rendeletnek. Különösen nem végezhetők az (EU) 2017/625 rendeletben előírtaktól eltérő hatósági ellenőrzések és más hatósági tevékenységek, és a hatósági ellenőrzésekkel és más hatósági tevékenységekkel kapcsolatban nem szedhetők be az említett rendelet VI. fejezetében előírtakon kívüli díjak.

2. SZAKASZ

Információk, jelentéstétel és a kapcsolódó eltérések

51. cikk

Az ökológiai ágazattal és az ökológiai termékek kereskedelmével kapcsolatos információk

(1) A tagállamok évente továbbítják a Bizottságnak az e rendelet végrehajtásához és alkalmazásának nyomonkövetéséhez szükséges információkat. Ezen információknak lehetőség szerint megbízható adatforrásokon kell alapulniuk. A Bizottság adott esetben figyelembe veszi az adatigényeket és a lehetséges adatforrások közötti szinergiákat, különösen a statisztikai célú felhasználhatóságukat.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett információk továbbítására szolgáló rendszerről, a továbbítandó információk részletes meghatározásáról és az információk továbbításának határidejéről.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

52. cikk

Az illetékes hatóságokra, az ellenőrző hatóságokra és az ellenőrző szervezetekre vonatkozó információk

(1) A tagállamok naprakész jegyzéket vezetnek a következőkről:

- a) az illetékes hatóságok neve és címe; és
- b) az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervezetek neve, címe és kódszáma.

A tagállamok továbbítják a Bizottságnak az említett jegyzékeket és azok módosításait, továbbá közzéteszik azokat, amennyiben az (EU) 2017/625 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésével összhangban még nem történt meg az említett továbbítás és közzététel.

(2) A Bizottság az (1) bekezdés szerint kapott információk alapján rendszeresen közzéteszi az interneten az ellenőrző hatóságoknak és az ellenőrző szervezeteknek az (1) bekezdés b) pontjában említett naprakész jegyzékét.

53. cikk

Eltérések, engedélyek és jelentéstétel

(1) Az ökológiai növényi szaporítóanyag és az ökológiai állatok használata tekintetében a II. melléklet I. részének 1.8.5. pontjában, valamint a II. melléklet II. részének 1.3.4.3. és 1.3.4.4. pontjában biztosított eltérések – a II. melléklet II. részének 1.3.4.4.2. pontja kivételével – 2035. december 31-én hatályukat veszítik.

(2) 2028. január 1-jétől a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ökológiai növényi szaporítóanyag és az ökológiai állatok rendelkezésre állásával kapcsolatban az e cikk (7) bekezdésében meghatározott jelentésben szereplő megállapítások alapján, amelyek az alábbiak tekintetében módosítják e rendeletet:

- a) a II. melléklet I. részének 1.8.5. pontjában, valamint a II. melléklet II. részének 1.3.4.3. és 1.3.4.4. pontjában említett eltéréseket – a II. melléklet II. részének 1.3.4.4.2. pontja kivételével – 2035. december 31-énél hamarabb megszünteti vagy az említett időpontra túlmenően meghosszabbítja, vagy
- b) megszünteti a II. melléklet II. részének 1.3.4.4.2. pontjában említett eltérést.

(3) 2026. január 1-jétől a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek úgy módosítják a 26. cikk (2) bekezdése b) pontját, hogy a 26. cikk (2) bekezdésében említett információs rendszer hatályát kiterjesztik a jércékre, a II. melléklet II. része 1.3.4.3. pontjának hatályát pedig úgy módosítják, hogy az említett rendszernek megfelelően gyűjtött adatok szolgáljanak a jércékkel kapcsolatos eltérések alapjául.

(4) 2025. január 1-jétől a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a baromfiféléknek és sertésféléknek szánt, ökológiai fehérje takarmány rendelkezésre állásával kapcsolatban a tagállamok által az e cikk (6) bekezdésének megfelelően rendelkezésre bocsátott vagy az e cikk (7) bekezdésében említett jelentésben szereplő információk alapján annak céljából, hogy a baromfifélék és a sertésfélék táplálásában használt, nem ökológiai fehérje takarmány felhasználására vonatkozó, a II. melléklet II. része 1.9.3.1. pontjának c) alpontjában és 1.9.4.2. pontjának c) alpontjában említett engedélyeket 2025. december 31-énél hamarabb megszüntesse vagy az említett időpontra túlmenően meghosszabbítsa.

(5) A (2), (3) és (4) bekezdésben említett eltérések vagy engedélyek meghosszabbításakor a Bizottság ezeket csak annyi időre hosszabbítja meg, amely tekintetében rendelkezésére állnak – elsősorban a tagállamok által az (6) bekezdésnek megfelelően benyújtott – olyan információk, amelyek megerősítik, hogy az érintett növényi szaporítóanyag, állat vagy takarmány nem érhető el az uniós piacon.

(6) A tagállamok minden év június 30-ig a Bizottság és a többi tagállam rendelkezésére bocsátják:

- a) a 26. cikk (1) bekezdésében említett adatbázisban és a 26. cikk (2) bekezdésében említett rendszerekben, valamint adott esetben a 26. cikk (3) bekezdésében említett rendszerekben szereplő információkat;
- b) a II. melléklet I. része 1.8.5. pontjának és a II. melléklet II. része 1.3.4.3. és 1.3.4.4. pontjának megfelelően engedélyezett eltérésekre vonatkozó információkat; és
- c) a baromfiféléknek és sertésféléknek szánt, ökológiai fehérje takarmány uniós piacon való rendelkezésre állására, valamint a II. melléklet II. része 1.9.3.1. pontja c) alpontjának és 1.9.4.2. pontja c) alpontjának megfelelően megadott engedélyekre vonatkozó információkat.

(7) 2025. december 31-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az alábbiak rendelkezésre állnak-e az uniós piacon, és adott esetben arról, hogy mi okozza a hozzáférés korlátozottságát:

- a) ökológiai növényi szaporítóanyag;
- b) a II. melléklet II. része 1.3.4.3. és 1.3.4.4. pontjában említett eltérések hatálya alá tartozó ökológiai állatok;
- c) a baromfifélék és a sertésfélék takarmányozására szánt, a II. melléklet II. része 1.9.3.1. pontja c) alpontjában és 1.9.4.2. pontja c) alpontjában említett engedélyek hatálya alá tartozó, ökológiai fehérje takarmány.

A Bizottság említett jelentés elkészítése során figyelembe veszi különösen a 26. cikknek megfelelően gyűjtött adatokat, valamint az eltérésekre és az engedélyekre vonatkozó, az e cikk (6) bekezdésében említett információkat.

IX. FEJEZET

ELJÁRÁSI, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Eljárási rendelkezések

54. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 2. cikk (6) bekezdésében, a 9. cikk (11) bekezdésében, a 10. cikk (5) bekezdésében, a 12. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (2) bekezdésében, a 16. cikk (2) bekezdésében, a 17. cikk (2) bekezdésében, a 18. cikk (2) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében, a 21. cikk (1) bekezdésében, a 22. cikk (1) bekezdésében, a 23. cikk (2) bekezdésében, a 24. cikk (6) bekezdésében, a 30. cikk (7) bekezdésében, a 32. cikk (4) bekezdésében, a 33. cikk (6) bekezdésében, a 34. cikk (8) bekezdésében, a 35. cikk (9) bekezdésében, a 36. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (8) bekezdésében, a 40. cikk (11) bekezdésében, a 44. cikk (2) bekezdésében, a 46. cikk (7) bekezdésében, a 48. cikk (4) bekezdésében, az 53. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, az 57. cikk (3) bekezdésében és az 58. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2021. január 1-jétől kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (6) bekezdésében, a 9. cikk (11) bekezdésében, a 10. cikk (5) bekezdésében, a 12. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (2) bekezdésében, a 16. cikk (2) bekezdésében, a 17. cikk (2) bekezdésében, a 18. cikk (2) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében, a 21. cikk (1) bekezdésében, a 22. cikk (1) bekezdésében, a 23. cikk (2) bekezdésében, a 24. cikk (6) bekezdésében, a 30. cikk (7) bekezdésében, a 32. cikk (4) bekezdésében, a 33. cikk (6) bekezdésében, a 34. cikk (8) bekezdésében, a 35. cikk (9) bekezdésében, a 36. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (8) bekezdésében, a 40. cikk (11) bekezdésében, a 44. cikk (2) bekezdésében, a 46. cikk (7) bekezdésében, a 48. cikk (4) bekezdésében, az 53. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, az 57. cikk (3) bekezdésében és az 58. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 2. cikk (6) bekezdése, a 9. cikk (11) bekezdése, a 10. cikk (5) bekezdése, a 12. cikk (2) bekezdése, a 13. cikk (3) bekezdése, a 14. cikk (2) bekezdése, a 15. cikk (2) bekezdése, a 16. cikk (2) bekezdése, a 17. cikk (2) bekezdése, a 18. cikk (2) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése, a 21. cikk (1) bekezdése, a 22. cikk (1) bekezdése, a 23. cikk (2) bekezdése, a 24. cikk (6) bekezdése, a 30. cikk (7) bekezdése, a 32. cikk (4) bekezdése, a 33. cikk (6) bekezdése, a 34. cikk (8) bekezdése, a 35. cikk (9) bekezdése, a 36. cikk (3) bekezdése, a 38. cikk (8) bekezdése, a 40. cikk (11) bekezdése, a 44. cikk (2) bekezdése, a 46. cikk (7) bekezdése, a 48. cikk (4) bekezdése, az 53. cikk (2), (3) és (4) bekezdése, az 57. cikk (3) bekezdése és az 58. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

55. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az ökológiai termeléssel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

(4) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

2. SZAKASZ

Hatályon kívül helyezés, valamint átmeneti és záró rendelkezések

56. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 834/2007/EK rendelet hatályát veszti.

Ugyanakkor az e rendelet 58. cikkében meghatározottak szerint a 834/2007/EK rendeletet továbbra is alkalmazni kell a harmadik országok által benyújtott, függőben lévő kérelmek elbírálása tekintetében.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozással kell tekinteni.

57. cikk

A 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (3) bekezdése értelmében elismert ellenőrző hatóságokra és ellenőrző szervezetekre vonatkozó átmeneti intézkedések

(1) Az ellenőrző hatóságoknak és az ellenőrző szervezeteknek a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (3) bekezdése szerinti elismerése legkésőbb 2023. december 31-én lejár.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján összeállítja a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (3) bekezdése értelmében elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek jegyzékét, és azt végrehajtási jogi aktusok útján módosíthatja.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet az e cikk (2) bekezdésében említett ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek által a Bizottságnak az elismerésük felügyelete érdekében benyújtandó információk, valamint az említett felügyeletnek a Bizottság általi, akár helyszíni vizsgálatok formájában történő gyakorlása tekintetében.

58. cikk

A 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében harmadik országok által benyújtott kérelmekre vonatkozó átmeneti intézkedések

(1) A Bizottság elvégzi a 834/2007/EK rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében harmadik országok által benyújtott, 2018. június 17-én még függőben lévő kérelmek elbírálását. E kérelmek elbírálására az említett rendelet előírásai vonatkoznak.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 54. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiegészítik e rendeletet úgy, hogy meghatározzák az e cikk (1) bekezdésében említett kérelmek vizsgálatával kapcsolatos eljárási szabályokat, ideértve a harmadik országok által benyújtandó információk meghatározását is.

59. cikk

Az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervezetek első elismerésére vonatkozó átmeneti intézkedések

Az alkalmazás 61. cikk második bekezdésében említett kezdőnapjától eltérve, a 46. cikket 2018. június 17-től kezdődően alkalmazni kell, amennyiben erre szükség van az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervezetek kellő időben történő elismeréséhez.

60. cikk

A 834/2007/EK rendeletnek megfelelően előállított ökológiai termékek készleteire vonatkozó átmeneti intézkedések

A 834/2007/EK rendeletnek megfelelően 2021. január 1-je előtt előállított termékek a készletek kimerüléséig ezen időpont után is forgalomba hozhatók.

61. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2018. május 30-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

I. MELLÉKLET

A 2. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT EGYÉB TERMÉKEK

- Élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztők,
 - matétea, csemegekukorica, szőlőlevél, pálmafacsúcsrügy, komlóhajtás, továbbá növények hasonló, étkezésre alkalmas részei és az azokból előállított termékek,
 - élelmiszerben vagy takarmányban történő felhasználásra szánt tengeri só és egyéb sók,
 - legombolyítható selyemgubó,
 - természetes mézgák és gyanták,
 - méhviasz,
 - illóolajok,
 - természetes parafából készült dugók, nem agglomerált, és kötőanyag nélkül,
 - kártolatlan és fésületlen pamut,
 - kártolatlan és fésületlen gyapjú,
 - nyers bőr és kezeletlen irha,
 - hagyományos növényalapú növényi készítmények.
-

II. MELLÉKLET

A III. FEJEZETBEN EMLÍTETT RÉSZLETES TERMELÉSI SZABÁLYOK

I. rész: Növénytermesztési szabályok

A 9–12. cikkben megállapított termelési szabályok mellett az e részben meghatározott szabályok alkalmazandók az ökológiai növénytermesztésre.

1. Általános követelmények
- 1.1. Az ökológiai növényeket – a vízben természetes módon termesztett növények kivételével – az altalajjal és az alapkőzettel kapcsolatban álló élő talajban vagy az ökológiai termelésben engedélyezett anyagokkal és termékekkel kevert vagy termékennyé tett élő talajban kell termesztetni.
- 1.2. Nem megengedett a hidroponikus termesztés, amely a természetben nem vízben élő növények termesztésének azon módja, amikor a növényeket kizárólag tápoldatban vagy olyan semleges tápközegeben gyökereztetik, amelyhez tápoldatot adtak.
- 1.3. Az 1.1. ponttól eltérve megengedett a magok csíráztatása nedvesítéssel és a cikóriafejek előállítása többek között a cikória tiszta vízbe áztatással való hajtásával.
- 1.4. Az 1.1. ponttól eltérve megengedettek a következő gyakorlatok:
 - a) növénytermesztés cserépben dísz- és gyógynövények termesztése céljából, amely esetében a növényt és a cserepet együtt kínálják megvételre a végső fogyasztónak;
 - b) palánták és további kiültetésre szánt konténeres palánták nevelése további átültetésig.
- 1.5. Az 1.1. ponttól eltérve csak olyan felszíneken megengedett a növénytermesztés körülhatárolt ágyásokban, amelyeket 2017. június 28. előtt ezen eljárásokhoz ökológiai felszínnek minősítettek Finnországban, Svédországban és Dániában. Nem megengedett az említett felszínek kiterjesztése.

Az említett eltérés 2030. december 31-én hatályát veszti.

2025. december 31-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a körülhatárolt ágyások ökológiai gazdálkodásban való használatáról. A Bizottság a jelentéssel együtt adott esetben a körülhatárolt ágyások ökológiai gazdálkodásban való használatáról szóló jogalkotási javaslatot is előterjeszthet.

- 1.6. Csak olyan növénytermesztési technológiák alkalmazhatók, amelyek révén elkerülhető vagy minimálisra csökkenthető a környezetszennyezés.
- 1.7. Átállás
- 1.7.1. Ahhoz, hogy a növényeket és növényi termékeket ökológiai termékeknek lehessen tekinteni, az e rendeletben foglalt termelési szabályokat a mezőgazdasági parcellákra a vetést megelőzően legalább kétéves átállási időszakon keresztül, a legelő vagy évelőtakarmány-termő parcellák esetében az ökológiai takarmányként történő felhasználás előtt legalább kétéves időszakon keresztül, illetve a takarmányoktól eltérő évelő növények esetében az ökológiai termények első betakarítása előtt legalább három éves időszakon keresztül alkalmazni kell.
- 1.7.2. Azokban az esetekben, amikor a földterület, illetve egy vagy több parcella ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal szennyeződött, az illetékes hatóság úgy dönthet, hogy az átállási időszakot az érintett földterület vagy parcellák esetében az 1.7.1. pontban megadott időszakhoz képest meghosszabbítja.
- 1.7.3. Az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékkel vagy anyaggal történő kezelés esetén az illetékes hatóságnak az 1.7.1. pontnak megfelelően új átállási időszakot kell előírnia.

Az említett időszak az alábbi két esetben lerövidülhet:

- a) az érintett tagállam illetékes hatósága által kötelezően előírt, a károsítók vagy a gyomok – köztük a zárlati károsítók, illetve az idegenhonos inváziós fajok – féken tartását célzó intézkedés részeként ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékkel vagy anyaggal történő kezelés;
- b) az érintett tagállam illetékes hatósága által jóváhagyott tudományos vizsgálatok részeként ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékkel vagy anyaggal történő kezelés.

- 1.7.4. Az 1.7.2. és az 1.7.3. pontban említett esetekben az átállási időszak hosszát a következő követelmények figyelembevételével kell meghatározni:
- a) az érintett termék vagy anyag lebomlási folyamatának olyannak kell lennie, hogy az átállási időszak végére a talajban vagy – élő kultúrák esetében – a növényben a szermaradékok mennyisége jelentéktelen legyen;
 - b) a kezelést követően betakarított termés nem hozható forgalomba ökológiai vagy átállási termékként.
- 1.7.4.1. A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot minden olyan általuk hozott határozatról, amely kötelező intézkedéseket ír elő az ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való kezelésre vonatkozóan.
- 1.7.4.2. Ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal való kezelés esetén az 1.7.5. pont b) pontja nem alkalmazandó.
- 1.7.5. Az ökológiai állattartásra szánt földterület esetén:
- a) az átállási szabályok a termelőegység állati takarmány előállítására használt teljes területére vonatkoznak;
 - b) az a) pont ellenére az átállási időszak egy évre csökkenthető a legelők és a nem növényevő fajok által használt szabadtéri területek tekintetében.
- 1.8. A növények eredete a növényi szaporítóanyagokat is beleértve
- 1.8.1. A növénytermesztéshez és a növényi szaporítóanyagoktól eltérő növényi termékek előállításához kizárólag ökológiai növényi szaporítóanyag használható.
- 1.8.2. A növényi szaporítóanyagtól eltérő termékek előállításához használt ökológiai növényi szaporítóanyag előállításához az anyanövények, valamint adott esetben a növényi szaporítóanyagként történő felhasználásra szánt más növények termesztésének legalább egy generáción keresztül kell folynia e rendelettel összhangban, ami élő szabadföldi kultúrák esetén legalább két vegetációs időszakot foglal magában.
- 1.8.3. Az ökológiai növényi szaporítóanyag kiválasztásakor a gazdasági szereplőknek előnyben kell részesíteniük az ökológiai gazdálkodásra alkalmas ökológiai növényi szaporítóanyagot.
- 1.8.4. Az ökológiai gazdálkodásra alkalmas ökológiai fajták termesztéséhez az ökológiai nemesítési tevékenységeket ökológiai körülmények között kell végezni, mégpedig azzal a központi törekvéssel, hogy növeljék a genetikai sokféleséget, fokozottan támaszkodjanak a természetes reprodukciós képességre, hogy növekedjen az agronómiai teljesítmény, a betegségekkel szembeni ellenálló képesség, valamint a különféle helyi talaj- és éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodó képesség.
- A merisztématenyésztés kivételével valamennyi szaporítási eljárást tanúsított ökológiai gazdálkodás keretében kell folytatni.
- 1.8.5. Az átállási vagy nem ökológiai növényi szaporítóanyag használata
- 1.8.5.1. Az 1.8.1. ponttól eltérve amennyiben a 26. cikk (1) bekezdésében említett adatbázisban vagy a 26. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett rendszerben gyűjtött adatok azt mutatják, hogy a gazdasági szereplőknek a – palántáktól eltérő – ökológiai növényi szaporítóanyaggal kapcsolatos minőségi vagy mennyiségi igényei nem teljesülnek, akkor az illetékes hatóságok engedélyezhetik átállási vagy nem ökológiai növényi szaporítóanyagoknak az 1.8.5.3., 1.8.5.4. és 1.8.5.5. pontban meghatározott feltételek melletti felhasználását.
- A gazdasági szereplőknek valamely említett eltérésre irányuló kérelmének benyújtása előtt ellenőriznie kell a 26. cikk (1) bekezdésében említett adatbázisban vagy a 26. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett rendszerben, hogy a kérelme indokolt-e.
- 1.8.5.2. A 46. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek engedélyezhetik harmadik országbeli gazdasági szereplők számára, hogy átállási vagy nem ökológiai növényi szaporítóanyagokat használjanak fel az ökológiai termelőegységekben, amennyiben a gazdasági szereplő helye szerinti harmadik ország területén nem áll rendelkezésre megfelelő minőségű vagy elegendő mennyiségű ökológiai növényi szaporítóanyag, valamint ha teljesülnek az 1.8.5.3., az 1.8.5.4. és az 1.8.5.5. pontban meghatározott feltételek.
- 1.8.5.3. Nem ökológiai növényi szaporítóanyagot kizárólag az e rendelet 24. cikkének (1) bekezdésének megfelelően vetőmagok kezelésére engedélyezett növényvédő szerekkel lehet kezelni, kivéve, ha az (EU) 2016/2031 rendeletnek megfelelően az érintett tagállam illetékes hatósága növényegészségügyi célból egy adott faj valamennyi fajtája tekintetében vegyszeres kezelést ír elő azon a területen, ahol a növényi szaporítóanyagot felhasználni tervezik.
- 1.8.5.4. Az átállási vagy nem ökológiai növényi szaporítóanyagok felhasználására vonatkozó engedélyt a vetést megelőzően kell megszerezni.

- 1.8.5.5. Az átállási vagy nem ökológiai növényi szaporítóanyagok felhasználására vonatkozó engedély csak egyéni felhasználóknak, egyszerre csak egy idényre adható, és az engedélyezésért felelős illetékes hatóságnak jegyzékbe kell foglalnia az engedélyezett növényi szaporítóanyagok mennyiségét.
- 1.9. Talajerő-gazdálkodás és tápanyag-utánpótlás
- 1.9.1. Az ökológiai növénytermesztés során olyan földművelési és növénytermesztési módszereket kell használni, amelyek fenntartják vagy növelik a talaj szervesanyag-tartalmát, fokozzák a talajstabilitást és a talaj biológiai sokféleségét, valamint megelőzik a talajtömörödést és a talajeróziót.
- 1.9.2. A talaj termőképességét és biológiai aktivitását az alábbiak szerint kell fenntartani és növelni:
- a) a legelő vagy évelőtakarmány-termő parcellák kivételével többéves vetésforgó használatával, ami vonatkozik a kötelező hüvelyesekre – mint a vetésforgóban használt fő- vagy takarónövényre – és más zöldtrágya-növényekre is,
 - b) az üvegházak, illetve a takarmányoktól eltérő évelő növények esetében rövid tenyészidejű zöldtrágya-növények és pillangósvirágúak használatával, továbbá a növények sokféleségének felhasználásával, valamint
 - c) minden esetben az állati szerves trágya vagy az ökológiai – mindkét esetben lehetőség szerint komposztált – szerves anyag alkalmazásával.
- 1.9.3. Ha a növények tápanyagigényét az 1.9.1. és az 1.9.2. pontban meghatározott intézkedések révén nem lehet kielégíteni, kizárólag a 24. cikk alapján az ökológiai termelésben való felhasználásra engedélyezett trágya és talajjavító szerek használhatók, és csakis a szükséges mértékben. A gazdasági szereplőknek nyilvántartást kell vezetniük az említett termékek felhasználásáról.
- 1.9.4. A parcellán használt szerves trágya össz mennyisége a 91/676/EKG irányelvben meghatározottak szerint nem haladhatja meg az évi 170 kg nitrogénmennyiséget hektáronként az átállási és ökológiai termelőegységekben használt mezőgazdasági területen. Ez a korlátozás kizárólag az istállótrágyára, a szárított istállótrágyára, a szárított baromfitrágyára és a komposztált állati ürületekre vonatkozik, ideértve a baromfitrágyát, a komposztált istállótrágyát és a folyékony állati ürületet is.
- 1.9.5. A mezőgazdasági üzemek üzemeltetői az ökológiai termelőegységekből származó többlettrágya elhelyezésének céljából írásbeli együttműködési megállapodásokat kizárólag az ökológiai termelési szabályoknak megfelelő más mezőgazdasági üzemek üzemeltetőivel és vállalkozásokkal köthetnek. Az 1.9.4. pontban említett felső határértéket az ilyen együttműködésben részt vevő összes olyan termelőegység alapján kell kiszámítani, ahol ökológiai gazdálkodás folyik.
- 1.9.6. Mikroorganizmus-készítmények is felhasználhatók a talaj általános állapotának vagy a talaj, illetve a növények tápanyagellátásának javítása céljából.
- 1.9.7. Komposztaktíváláshoz megfelelő növényi alapú készítmények és mikroorganizmus-készítmények is felhasználhatók.
- 1.9.8. Ásványi eredetű nitrogént tartalmazó trágya nem használható fel.
- 1.9.9. Biodinamikus készítmények felhasználhatók.
- 1.10. Károsítók és gyomok elleni védekezés
- 1.10.1. A károsítók és gyomnövények által okozott károk megelőzéséhez elsősorban a következők által nyújtott védelemre kell támaszkodni:
- természetes ellenségek,
 - fajok és fajták vagy heterogén anyag kiválasztása,
 - vetésforgó,
 - termesztési technológiák, mint például a biofumigáció, valamint mechanikai és fizikai módszerek, továbbá
 - hőkezelési eljárások, mint például a szolarizáció és a hajtattott növények esetében a sekély talajgőzölés (legfeljebb 10 cm-es mélységben).
- 1.10.2. Amennyiben a növényeket az 1.10.1. pontban meghatározott intézkedésekkel nem lehet megfelelően megvédeni a károsítóktól, vagy amennyiben a növénykultúrát igazolt veszély fenyegeti, kizárólag azok a termékek és anyagok használhatók fel – és csakis a szükséges mértékben –, amelyeknek az ökológiai termelésben való felhasználását a 9. és 24. cikk alapján engedélyezték. A gazdasági szereplőknek meg kell őrizniük az ilyen termékek felhasználásának szükségességét igazoló dokumentumokat.
- 1.10.3. A csapdákból és a légtérletítéshez használt termékadaló-berendezésekben használt termékek és anyagok esetében – a feromonok kivételével – meg kell akadályozni, hogy a termékek és anyagok a csapdákból vagy adagolóberendezésekből kikerüljenek a környezetbe, és ott érintkezésbe kerüljenek a termesztett növényekkel. Használat után gondoskodni kell az összes csapda, köztük a feromoncsapdák begyűjtéséről és biztonságos ártalmatlanításáról.

- 1.11. A tisztításhoz és fertőtlenítéshez használt termékek
- Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszer alkalmazható a növénytermesztésben, amelyek ökológiai termelésben való felhasználását a 24. cikk alapján engedélyezték.
- 1.12. Nyilvántartási kötelezettség
- A gazdasági szereplőknek nyilvántartást kell vezetniük az érintett parcellákról és a termésmennyiségről.
- 1.13. Feldolgozatlan termékek elkészítése
- Amennyiben a növényeken feldolgozástól eltérő elkészítési műveleteket hajtanak végre, akkor a IV. rész 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. és 2.2.3. pontjában megállapított általános követelményeket értelemszerűen alkalmazni kell az ilyen műveletekre.
2. Egyes növényekre és növényi termékekre vonatkozó részletes szabályok
- 2.1. A gombatermesztésre vonatkozó szabályok
- A gombatermesztésben csak olyan termeszőközeg használható, amely kizárólag a következő összetevőkből áll:
- a) istállótrágya és állati ürülék:
- i. vagy ökológiai termelőegységekből vagy az átállás második évében lévő termelőegységekből; vagy
- ii. az 1.9.3. pontban említettek, kizárólag amikor az i. pontban említett termék nem áll rendelkezésre, feltéve, hogy az említett istállótrágya és az állati ürülék – a takaróanyagot és az esetlegesen hozzáadott vizet figyelmen kívül hagyva – nem haladja meg a termeszőközeg összes összetevője komposztálás előtti tömegének 25 %-át;
- b) ökológiai termelőegységekből származó, az a) pontban említettektől eltérő mezőgazdasági eredetű termékek;
- c) vegyszerrel nem kezelt tőzeg;
- d) a kivágás után vegyszerrel nem kezelt fa;
- e) az 1.9.3. pontban említett ásványi anyagok, víz és talaj.
- 2.2. A vadon termő növények begyűjtésére vonatkozó szabályok
- A természetes területeken, erdőkben és mezőgazdasági területeken vadon termő növények és azok részeinek begyűjtése ökológiai termelésnek tekinthető, feltéve, hogy:
- a) az említett területeket a begyűjtést megelőző legalább hároméves időtartam alatt a 9. és 24. cikk alapján ökológiai termelésben való felhasználásra engedélyezett termékeken vagy anyagokon kívül mással nem kezelték;
- b) a begyűjtés a természetes élőhely egyensúlyát vagy a gyűjtőterületen élő fajok fennmaradását nem befolyásolja.

II. rész: Állattartási szabályok

Az ökológiai állattartásra a 9., 10., 11. és 14. cikkben megállapított termelési szabályok mellett az e részben meghatározott szabályok alkalmazandók.

1. Általános követelmények
- 1.1. A méhészet kivételével nem megengedett az olyan földterület nélküli állattartás, amelynek során az ökológiai állattartást folytatni kívánó mezőgazdasági termelő nem művel mezőgazdasági földterületet és nem kötött írásos együttműködési megállapodást mezőgazdasági termelővel ökológiai vagy átállási termelőegységeknek az állattartás céljára történő használatáról.
- 1.2. Átállás
- 1.2.1. Amennyiben a termelőegység – beleértve a legelőket és bármely takarmányozásra használt területet –, valamint az e termelőegységre vonatkozóan az I. rész 1.7.1. és 1.7.5. b) pontjában említett átállási időszak kezdetén a termelőegységben lévő állatok esetében egyidőben kezdődik meg az átállás, a termelőegység átállási időszakának végén az állatok és az állati termékek ökológiainak tekinthetők, abban az esetben is, ha az e rész 1.2.2. pontjában az állattartás érintett típusa tekintetében meghatározott átállási időszak hosszabb, mint a termelőegység átállási időszaka.
- Az 1.4.3.1. ponttól eltérve az említett, egyidejű átállás esetében és a termelőegység átállási időszakában a termelőegységben az átállási időszak kezdetétől jelen lévő állatok etethetők az átállási termelőegységben az átállás első évében előállított, átállási takarmánnyal és/vagy az 1.4.3.1. pontnak megfelelő takarmánnyal és/vagy ökológiai takarmánnyal.

Nem ökológiai állatok az 1.3.4. pontnak megfelelően kerülhetnek be átállási termelőegységbe az átállás megkezdését követően.

1.2.2. Az állattartás típusára vonatkozó átállási időszakok az alábbiak szerint kerülnek meghatározásra:

- a) a húsként tartott szarvasmarha- és lófélék esetében 12 hónap, de mindenképpen legalább élettartamuk háromnegyed része;
- b) a juhfélék, a kecskék, a sertésfélék és a tejhasznú állatok esetében 6 hónap;
- c) a húzáért tartott baromfi esetében – a pekingi kacsát kivételével –, ha háromnapos koruk előtt vonták be az ökológiai termelésbe, 10 hét;
- d) pekingi kacsát esetében, ha háromnapos kora előtt vonták be az ökológiai termelésbe, 7 hét;
- e) tojástermelésre tartott baromfi esetében, ha háromnapos kora előtt vonták be az ökológiai termelésbe, 6 hét;
- f) méhek esetében 12 hónap.

Az átállási időszak alatt a viaszt ökológiai termelést folytató méhészetből származó viaszra kell cserélni. Mindazonáltal a nem ökológiai méhviasz is felhasználható, ha:

- i. a kereskedelemben ökológiai méhészetből származó méhviasz nem áll a piacon rendelkezésre;
 - ii. a méhviasz igazoltan nem szennyezett ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal; és
 - iii. fedelezésből származik;
- g) nyulak esetében 3 hónap;
- h) szarvasfélék esetében 12 hónap.

1.3. Az állatok származása

1.3.1. Az átállási szabályok sérelme nélkül az ökológiai állatoknak ökológiai termelőegységben kell születniük vagy kikelniük és nevelkedniük.

1.3.2. Az ökológiai állatok tenyésztésére vonatkozóan:

- a) a szaporításnak természetes módszerekkel kell alapulnia, azonban mesterséges megtermékenyítés alkalmazása is megengedett;
- b) a szaporodást nem szabad hormonokkal vagy hasonló hatású egyéb anyagokkal való kezeléssel előidézni vagy gátolni, kivéve az egyes állatok állatorvosi gyógykezelésének formájaként;
- c) a mesterséges szaporítás egyéb formái, mint például a klónozás és az embrióátültetés, nem alkalmazhatók;
- d) a fajtát az ökológiai termelés elveinek megfelelően oly módon kell megválasztani, hogy az biztosítsa az állatjólét magas szintjét, és hozzájáruljon az állatok szenvedésének megelőzéséhez és csökkentéséhez szükséges elkerüléséhez is.

1.3.3. A fajtát vagy vonalat kiválasztásakor a gazdasági szereplőnek fontolóra kell vennie annak lehetőségét, hogy előnyben részesítse azon fajtát vagy vonalat, amelyekre jellemző a genetikai sokféleség magas szintje, továbbá – minden esetben jólétük veszélyeztetése nélkül – meg kell vizsgálnia az állatok helyi feltételekhez való alkalmazkodó képességét, tenyésztékét, élettartamát, életképességét és betegségekkel vagy egészségügyi problémákkal szembeni ellenálló képességét. Ezen túlmenően, a fajtát és a vonalat úgy kell megválasztani, hogy elkerülhetők legyenek az intenzív tartás keretében használt bizonyos fajtákra vagy vonalakra jellemző betegségek és egészségügyi problémák, például a sertés-stressz szindróma, amely esetlegesen fakó-puha-vize-nyős (PSE) húshoz vezethet, továbbá a hirtelen halál, a spontán vetélés vagy a császármetszést igénylő nehéz ellés. Előnyben kell részesíteni az őshonos fajtákat és vonalat.

A fajtát és vonalat első bekezdésnek megfelelő kiválasztásához a gazdasági szereplőnek fel kell használnia a 26. cikk (3) bekezdésében említett rendszerekben rendelkezésre álló információkat.

1.3.4. Nem ökológiai állatok felhasználása

1.3.4.1. Az 1.3.1. ponttól eltérve szaporítási célból a nem ökológiai módszerekkel nevelt állatokat akkor lehet bevinni az ökológiai termelőegységbe, ha az állatfajtát az 1305/2013/EU rendelet 28. cikke (10) bekezdése b) pontjában és az annak alapján elfogadott jogi aktusokban említettek szerint a tenyésztésből való kivonás veszélye által fenyegetettnek minősülnek. Ilyen esetben nem feltétlenül szükséges, hogy a fajta állatai még nem ellettek legyenek.

1.3.4.2. Az 1.3.1. ponttól eltérve méhészet megújítása céljából évente a méhanyák és méhcsaládok 20 %-át lehet az ökológiai termelőegységben nem ökológiai termelésből származókkal pótolni, feltéve, hogy a méhanyákat és a méhcsaládokat ökológiai termelőegységből származó lépekkel vagy lépalapokkal ellátott kaptárakban helyezik el. Évente egy családost vagy méhanyát minden esetben lehet nem ökológiai termelésből származó családdal vagy méhanyával pótolni.

1.3.4.3. Az 1.3.1. ponttól eltérve egy állomány első ízben történő kialakításakor, megújításakor vagy átalakításakor, és amennyiben a mezőgazdasági termelő minőségi és mennyiségi igényei nem teljesíthetők, az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy nem ökológiai tartású baromfi is bevihető az ökológiai baromfitartó termelőegységbe, feltéve, hogy a tojástermelés céljából behozott jércék és a hústermelés céljából behozott baromfifélék háromnaposnál fiatalabbak. A belőlük származó termékek csak akkor tekinthetők ökológiai eredetűnek, ha betartották az 1.2. pontban említett átállási időszakot.

1.3.4.4. Az 1.3.1. ponttól eltérve amennyiben a 26. cikk (2) bekezdésének (b) pontjában említett rendszerben gyűjtött adatok azt mutatják, hogy a mezőgazdasági termelő ökológiai állatokra vonatkozó minőségi vagy mennyiségi igényei nem teljesülnek, az illetékes hatóság engedélyezheti nem ökológiai állatoknak az 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4. pontban előírt feltételek betartása melletti bevitelét az ökológiai termelőegységbe.

A mezőgazdasági termelőnek valamely említett eltérésre irányuló kérelmének benyújtása előtt ellenőriznie kell a 26. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett rendszerben gyűjtött adatokat, hogy a kérelme indokolt-e.

Harmadik országbeli gazdasági szereplők esetében a 46. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervezetek engedélyezhetik nem ökológiai állatok bevitelét az ökológiai termelőegységekbe, amennyiben a gazdasági szereplő helye szerinti ország területén nem áll rendelkezésre megfelelő minőségű vagy elegendő mennyiségű ökológiai állat.

1.3.4.4.1. Szaporítási célból az állatállomány első alkalommal történő kialakításakor nem ökológiai tartású fiatal állatok is bevihetők a termelőegységbe. Ezeket elválasztásuk után azonnal az ökológiai termelés szabályainak megfelelően kell nevelni. Ezenfelül az említett állatok állatállományba történő bevitelének időpontjában az alábbi korlátozások alkalmazandók:

- a) a szarvasmarhaféléknek, a lóféléknek és a szarvasféléknek hat hónaposnál fiatalabbnak kell lenniük;
- b) a juhfélekek és a kecskéféléknek 60 napnál fiatalabbnak kell lenniük;
- c) a sertésféléknek 35 kg-nál könnyebbnek kell lenniük;
- d) a nyulaknak három hónaposnál fiatalabbnak kell lenniük.

1.3.4.4.2. Szaporítási célból az állatállomány megújítása érdekében be lehet vinni a termelőegységbe nem ökológiai tartású kifejlett hímivarú és nem ökológiai tartású, még nem ellett nőivarú állatokat. Ezeket ezt követően az ökológiai termelés szabályai szerint kell nevelni. Ezenfelül a nőivarú állatok létszáma az alábbi éves korlátozások vonatkoznak:

- a) a lófélékhez vagy szarvasmarhafélékhez tartozó kifejlett állatoknak legfeljebb 10 %-át, a sertésfélékhez, juhfélekekhez, kecskéfélékhez és szarvasfélékhez tartozó kifejlett állatoknak, illetve a kifejlett nyulaknak legfeljebb 20 %-át lehet bevinni;
- b) tíznél kevesebb lóféléből, szarvasféléből, szarvasmarhaféléből vagy nyúlból, illetve ötnél kevesebb sertésféléből, juhfélekből vagy kecskéféléből álló termelőegységeknél minden ilyen pótlás évente legfeljebb egy állatra korlátozódhat.

1.3.4.4.3. Az 1.3.4.4.2. alpontban meghatározott százalékarányok legfeljebb 40 %-ra emelhetők, amennyiben az illetékes hatóság megerősítette, hogy valamely alábbi feltétel teljesül:

- a) a gazdaság jelentős bővítésére került sor;
- b) fajtaváltásra került sor;
- c) új állatállomány-szakosodás bevezetésére került sor.

1.3.4.4.4. Az 1.3.4.4.1., 1.3.4.4.2. és 1.3.4.4.3. pontban említett esetekben a nem ökológiai állatok kizárólag abban az esetben minősülnek ökológiai állatoknak, ha biztosítva lett az 1.2. pontban meghatározott átállási időszak tekintetében a megfelelés. Az 1.2.2. pontban meghatározott átállási időszak legkorábban akkor veheti kezdetét, amikor az állatok bekerülnek az átállási termelőegységbe.

1.3.4.4.5. Az 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4. pontban említett esetekben a nem ökológiai állatokat vagy elkülönítetten kell tartani a többi állattól, vagy azokat az 1.3.4.4.4. pontban említett átállási időszak végéig azonosítható módon kell tartani.

1.4. Táplálás

1.4.1. Általános táplálási követelmények

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- a) az állatok takarmányát elsősorban az állatokat tartó mezőgazdasági üzemből kell beszerezni vagy az ugyanabban a régióban lévő más mezőgazdasági üzemekhez tartozó ökológiai vagy átállási termelőegységekből kell beszerezni;
- b) az állatokat olyan ökológiai vagy átállási takarmánnyal kell etetni, amely kielégíti az állatok fejlődésük különböző szakaszaiban felmerülő tápanyagszükségletét; a korlátozott etetés nem megengedett az állattartásban, kivéve, ha ez állat-egészségügyi okból indokolt;
- c) nem szabad az állatokat olyan körülmények között, illetve olyan étrenden tartani, amely vérszegénységet okozhat;
- d) a hizlalási eljárások során minden esetben tiszteletben kell tartani minden egyes faj bevett táplálkozási szokásait és az állatjóléti szempontokat a tenyésztési folyamat valamennyi szakaszában; a kényszertáplálás tilos;
- e) a sertésfélék, a baromfifélék és a méhek kivételével az állatok számára – amennyiben a feltételek azt lehetővé teszik – folyamatos hozzáférést kell biztosítani legelőhöz vagy szálastakarmányhoz;
- f) növekedésserkentők és szintetikus aminosavak nem használhatók;
- g) a szopós állatokat a Bizottság által a 14. cikk (3) bekezdése a) pontjával összhangban minimumként meghatározott ideig lehetőleg anyatejjel kell táplálni; ezen időszak alatt nem használható sem vegyi úton előállított, sem növényi eredetű alkotórészeket tartalmazó tejpótló takarmány;
- h) a növényi vagy állati eredetű, illetve élesztő- vagy algaalapú takarmány-alapanyagoknak ökológiaioknak kell lenniük;
- i) a nem ökológiai növényi vagy állati eredetű, illetve élesztő- vagy algaalapú takarmány-alapanyagok, mikrobiális vagy ásványi eredetű takarmány-alapanyagok, takarmány-adalékanyagok és technológiai segédanyagok kizárólag abban az esetben alkalmazhatók, ha ökológiai termelésben való felhasználásukat a 24. cikk alapján engedélyezték.

1.4.2. Legeltetés

1.4.2.1. Legeltetés ökológiai földterületen

Az 1.4.2.2. pont sérelme nélkül az ökológiai állatokat ökológiai földterületen kell legeltetni. Minden évben korlátozott ideig azonban nem ökológiai állatok is legeltethetők ökológiai legelőkön, amennyiben azokat az 1305/2013/EU rendelet 23., 25., 28., 30., 31. és 34. cikke szerint támogatott földterületen környezetbarát módon nevelték és amennyiben az ökológiai legelőn nincsenek jelen az ökológiai állatokkal egyidőben.

1.4.2.2. Közös földterületen történő legeltetés és vándorlegeltetés

1.4.2.2.1. Az ökológiai állatok az alábbi feltételek mellett legelhetnek közös földterületen:

- a) a közös földterületet legalább három éve nem kezelték ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékekkel vagy anyagokkal;
- b) a közös földterületet használó, valamennyi nem ökológiai állatot az 1305/2013/EU rendelet 23., 25., 28., 30., 31. és 34. cikke szerint támogatott földterületen környezetbarát módon nevelték;
- c) az olyan ökológiai állatokból származó állati termékek, amelyeket azon időszak alatt állítottak elő, amely alatt az említett állatok a közös földterületen legeltek, nem tekinthetők ökológiai terméknek, kivéve, ha bizonyítható az említett állatoknak a nem ökológiai állatoktól való megfelelő elkülönítése.

1.4.2.2.2. A vándorlegeltetési időszak alatt – egyik legelőterületről a másikra történő hajtásuk során – az ökológiai állatok legelhetnek nem ökológiai területen. Ebben az időszakban az ökológiai állatokat elkülönítve kell tartani a többi állattól. Nem ökológiai takarmánynak fű és egyéb növényzet formájában történő bevitelére az alábbiak szerint megengedett a legeltetésben:

- a) legfeljebb 35 napig az oda- és a visszautat is beleszámítva; vagy
- b) az éves össztakarmány legfeljebb 10 %-ának megfelelő mennyiség a mezőgazdasági eredetű takarmányok szárazanyag-tartalmának százalékában számolva.

1.4.3. Átállási takarmány

1.4.3.1. Ökológiai állattartással foglalkozó mezőgazdasági üzemek esetében:

- a) a takarmányadagok átlagban legfeljebb 25 %-ban tartalmazhatnak átállási takarmányt az átállás második évétől kezdve. Ez a százalékarány 100 %-ra növelhető, amennyiben ez az átállási takarmány abból a mezőgazdasági üzemből származik, amelyben az állattartás is folyik; valamint
- b) az állatállomány ellátására használt összes takarmány átlagos mennyiségének legfeljebb 20 %-a származhat az állandó legelőkön, évelőtakarmány-termő parcellákon, illetve az ökológiai gazdálkodás keretében bevetett fehérjenövény-parcellákon történő legeltetésből, illetve az azokon történő betakarításból, az átállás első évében, amennyiben az említett földterületek a mezőgazdasági üzem részét képezik.

Ha az a) és b) pontban említett, átállási takarmány mind a két típusát használják takarmányozásra, akkor az ilyen takarmányok együttes százalékaránya nem haladhatja meg az a) pontban megállapított százalékarányt.

1.4.3.2. Az 1.4.3.1. pontban szereplő adatokat évente, a növényi eredetű takarmány szárazanyagtartalmának százalékos arányaként kell kiszámítani.

1.5. Egészségvédelem

1.5.1. Betegségmegelőzés

1.5.1.1. A betegségmegelőzésnek a fajták és vonalak megfelelő kiválasztásán, a megfelelő állattartási módszereken, kiváló minőségű takarmányon, az állatok testmozgásán, megfelelő állománysűrűségen, valamint a megfelelő és kielégítő, higiénikus körülmények közt való elhelyezésein kell alapulnia.

1.5.1.2. Immunológiai állatgyógyászati készítmények használhatók.

1.5.1.3. Nem használhatók megelőző kezelés keretében a kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítmények, az antibiotikumokat és a szintetikus allopátiás molekulákból álló bóluszokat is ideértve.

1.5.1.4. Nem használhatók a növekedés- vagy termelékenységfokozó anyagok (az antibiotikumokat, kokcidiosztatikumokat és egyéb mesterséges növekedésserkentő anyagokat is ideértve), valamint hormonok és szaporodákszabályozásra vagy más célokra (például az ivarzás indukálására vagy szinkronizálására) szolgáló hasonló anyagok.

1.5.1.5. Ha az állatállomány nem ökológiai termelőegységekből származik, a helyi körülmények függvényében egyedi intézkedéseket, például szűrővizsgálatot vagy karantént kell alkalmazni.

1.5.1.6. Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszer használható az állattartó épületekben és létesítményekben, amelyek ökológiai termelésben való felhasználását a 24. cikk alapján engedélyezték.

1.5.1.7. Az épületeket, ólakat, karámkat, berendezéseket és eszközöket megfelelően tisztítani és fertőtleníteni kell az állatok közötti fertőzéseknek és a betegség-hordozó organizmusok elszaporodásának elkerülése érdekében. Az ürületek, vizelet és az el nem fogyasztott vagy kiömlött takarmányt szükség szerinti gyakorisággal el kell távolítani a szagok minimálisra csökkentése, valamint a rovarok és rágcsálók odavonzásának megakadályozása érdekében. Az állattartó épületekben és létesítményekben a rovarok és egyéb károsítók irtására, kizárólag csapdában használandó, rágcsálóirtók, valamint az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. és 24. cikk alapján engedélyezett termékek és anyagok használhatók.

1.5.2. Állat-egészségügyi kezelés

1.5.2.1. Ha az állat-egészségügyi betegségmegelőző intézkedések ellenére az állatok megbetegszenek vagy megsérülnek, haladéktalanul kezelni kell őket.

1.5.2.2. A betegség kezelését az állatok szenvedésének elkerülése érdekében haladéktalanul meg kell kezdeni. Ha a fitoterápiás, homeopátiás és egyéb készítmények hatástalannak bizonyulnak, szükség esetén és szigorú feltételek mellett állatorvosi utasítás alapján kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítmények is használhatók, az antibiotikumokat is ideértve. Különösen a kezelésekre és a várakozási időszakokra vonatkozóan meg kell állapítani korlátozásokat.

1.5.2.3. Az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett ásványi eredetű takarmány-alapanyagokat és az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett tápértékkel rendelkező adalékanyagokat, valamint a fitoterápiás és homeopátiás készítményeket előnyben kell részesíteni a kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítményekkel szemben – az antibiotikumokat is ideértve –, feltéve, hogy ezek az adott állatfaj esetében és a kezelést szükségessé tevő helyzetben megfelelő terápiás hatással rendelkeznek.

- 1.5.2.4. A vakcinázás, az elősködők elleni kezelés és a kötelező mentesítési tervek kivételével, ha egy állat vagy állatok valamely csoportja 12 hónapon belül háromnál több alkalommal, vagy egy évnél rövidebb hasznos élettartamú állat esetében egynél több alkalommal kap kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítménnyel – az antibiotikumokat is ideértve – végzett kezelést, az érintett állatok és a belőlük származó termékek nem értékesíthetők ökológiai termékként, és ezekre az állatokra alkalmazni kell az 1.2. pontban említett átállási időszakokat.
- 1.5.2.5. Az állatnak a kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítménnyel – az antibiotikumokat is ideértve – szokásos alkalmazási feltételek mellett történő utolsó kezelése és az említett állatból ökológiai módon előállított élelmiszerek előállítása közötti várakozási időnek a 2001/82/EK irányelv 11. cikkében említett várakozási idő kétszeresének, de legalább 48 órának kell lennie.
- 1.5.2.6. Az uniós jog alapján az emberi és az állati egészség védelmében kötelezővé tett kezelések megengedettek.
- 1.6. Elhelyezés és tartási gyakorlatok
- 1.6.1. Az épület szigetelésének, fűtésének és szellőzésének biztosítania kell, hogy a légmozgás, a por koncentrációja, a hőmérséklet, a levegő relatív páratartalma és a gázok koncentrációja olyan értéken belül maradjon, amely biztosítja az állatok jóllétét. Az épületekben bőséges természetes szellőzést és fényt kell biztosítani.
- 1.6.2. Az állatok zárt helyen történő elhelyezése nem kötelező azokon a területeken, ahol megfelelőek az éghajlati viszonyok az állatok szabadban tartásához. Ilyen esetekben az állatok számára a kedvezőtlen időjárási viszonyok elleni védelem érdekében hozzáférést kell biztosítani menedékhelyhez vagy árnyékos helyhez.
- 1.6.3. Az épületekben az állománysűrűségnek lehetővé kell tennie az állatok kényelmét és jóllétét, továbbá ki kell elégítenie az állatok fajspecifikus igényeit, és az állománysűrűségnek különösen az állatok fajától, fajtájától és életkorától kell függenie. Az állománysűrűség tekintetében figyelembe kell venni továbbá az állatok viselkedési szokásait is, amelyek különösen a csoport nagyságától és az állatok nemétől függenek. Az állománysűrűségnek biztosítania kell az állatok jóllétét azáltal, hogy elegendő teret biztosítanak számukra ahhoz, hogy természetes testhelyzetben álljanak, mozogjanak, könnyen lefeküdjenek, megforduljanak, tisztogassák magukat, és olyan természetes mozdulatokat tegyenek, mint a nyújtózkodás vagy a szárnycsapkodás.
- 1.6.4. Az épületek és a szabadtéri kifutók minimális bel- és kültéri alapterülete és a 14. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban megállapított, az elhelyezéshez kapcsolódó technikai adatok tekintetében biztosítani kell a megfelelést.
- 1.6.5. A szabadtéri területek lehetnek részlegesen fedettek. A fedett karámok nem minősülnek szabadtéri területnek.
- 1.6.6. A teljes állománysűrűséget úgy kell meghatározni, hogy az ne lépje túl az évi 170 kg-os szervesnitrogén-mennyiséget a mezőgazdasági terület egy hektárjára vetítve.
- 1.6.7. Az 1.6.6. pontban említett megfelelő állattartási állománysűrűség meghatározásához az illetékes hatóságnak – az állattartásra vonatkozóan külön előírásokban típusonként megadott adatokat felhasználva – meg kell állapítania az 1.6.6. pontban említett határértéknek megfelelő állategységek számát.
- 1.6.8. Az állattartáshoz nem használhatók ketrecek, boksok és sima borítású padok egyetlen állatfaj vonatkozásában sem.
- 1.6.9. Amikor állat-egészségügyi okokból az állatokat elkülönítetten kezelik, olyan teret kell számukra biztosítani, ahol kemény talaj és szalma vagy megfelelő alom van. Lehetővé kell tenni, hogy az állat kényelmesen megfordulhasson és teljes hosszában kényelmesen lefeküdhessen.
- 1.6.10. A karámban történő ökológiai állattartás nagyon nedves vagy mocsaras talajon nem megengedett.
- 1.7. Állatjólét
- 1.7.1. Az állattartásban közreműködő, illetve a szállítás és a levágás során az állatokkal foglalkozó teljes személyzetnek megfelelő alapismeretek és készségek birtokában kell lennie az állatok egészségügyi és jóléti szükségletei vonatkozásában, továbbá a különösen az 1/2005/EK⁽¹⁾ és az 1099/2009/EK tanácsi rendeletben⁽²⁾ előírt megfelelő képzésben kell részesülnie az e rendeletben megállapított szabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében.
- 1.7.2. A tartási gyakorlatoknak – az állománysűrűséget és az elhelyezési körülményeket is beleértve – meg kell felelniük az állatok fejlődési, élettani és viselkedési igényeinek.

⁽¹⁾ A Tanács 1/2005/EK rendelete (2004. december 22.) az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és az 1255/97/EK rendelet módosításáról (HL L 3., 2005.1.5., 1. o.).

⁽²⁾ Tanács 1099/2009/EK rendelete (2009. szeptember 24.) az állatok leölésük során való védelméről (HL L 303., 2009.11.18., 1. o.).

- 1.7.3. Az állatok számára folyamatos hozzáférést kell biztosítani az állatok testmozgását lehetővé tévő szabadtéri területhez, lehetőleg legelőhöz, amennyiben az időjárási viszonyok, az évszakra jellemző feltételek és a talaj állapota ezt megengedi, kivéve, ha uniós jogszabályok alapján az emberi és állati egészség védelmével kapcsolatosan korlátozások és kötelezettségek vannak előírva.
- 1.7.4. Az állatok számát úgy kell korlátozni, hogy minimális legyen az állatok által okozott túllegelés, talajtaposási kár, erózió, szennyezés, és a trágyájuk szétszóródása általi szennyezés.
- 1.7.5. Tilos az állatok kötött tartása és elszigetelése, kivéve egy-egy adott állat esetében korlátozott időtartamra, és csak az állat-egészségügyi szempontból indokolt mértékben. Az állatok elszigetelése kizárólag korlátozott időtartamra, és csak az állattartásban részt vevő személyzet biztonságának érdekében, vagy állatjóléti okokból engedélyezhető. Az illetékes hatóságok a (fiatal állományon kívül) legfeljebb 50 állatot tartó gazdaságok esetében engedélyezhetik a szarvasmarhák kötött tartását, ha nincs lehetőség arra, hogy a viselkedési szokásaiknak megfelelő csoportokban tartsák őket, feltéve, hogy a legeltetési időszakban hozzáférnek a legelőkhöz, és amikor a legeltetés nem lehetséges, legalább hetente kétszer hozzáférnek szabadtéri területekhez.
- 1.7.6. Az állatok szállításának időtartamát a lehető legrövidebbre kell csökkenteni.
- 1.7.7. Az állatok teljes élete során – a levágáskor is – el kell kerülni, illetve a minimumra kell korlátozni az állatok szenvedését, fájdalmát és szorongását.
- 1.7.8. Az uniós állatjóléti jogszabályokkal kapcsolatos fejlemények sérelme nélkül eseti alapon kivételes jelleggel megengedhető a juhok farokkurtítása és a csőr kurtítása, ha ezeket az állat életének első 3 napján végzik, illetve a szarvtalanítás, amennyiben az említett gyakorlatok az állatok egészségének, jólétének vagy higiéniájának javítását szolgálják, vagy ha a személyzet biztonsága érdekében szükségesek. A szarvkezdemények eltávolítása kizárólag eseti alapon engedhető meg, amennyiben ez az állatok egészségének, jólétének vagy higiéniájának javítását szolgálja, vagy ha a személyzet biztonsága érdekében szükséges. Továbbá az említett műveleteket az illetékes hatóság kizárólag akkor engedélyezheti, ha a gazdasági szereplő megfelelően bejelentette a műveleteket a szóban forgó illetékes hatóságnak, és kellőképpen megindokolta azok szükségességét. Az említett műveleteket az illetékes hatóság továbbá kizárólag akkor engedélyezheti, ha azokat képzett személyzet végzi.
- 1.7.9. Az állatok szenvedését a lehető legkisebbre kell csökkenteni megfelelő érzéstelenítéssel és/vagy fájdalomcsillapítással, illetve oly módon, hogy minden műveletet csak az arra legmegfelelőbb korban végez el a képzett személyzet.
- 1.7.10. A fizikai kasztráció engedélyezett a termék minőségének biztosítása és a hagyományos termelési eljárások fenntartása céljából, azonban kizárólag az 1.7.9. pontban rögzített feltételek mellett.
- 1.7.11. Az állatok fel- és lehajtását elektromos, illetve egyéb fájdalmat okozó terelőeszköz igénybevétele nélkül kell végezni. Tilos az allopátiás nyugtatók használata a szállítás előtt és a szállítás során.
- 1.8. Feldolgozatlan termékek elkészítése
- Amennyiben az állatokon feldolgozástól eltérő elkészítési műveleteket hajtanak végre, a IV. rész 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. és 2.2.3. pontjában foglalt általános követelményeket értelemszerűen alkalmazni kell az említett műveletekre.
- 1.9. Kiegészítő általános szabályok
- 1.9.1. A szarvasmarhafélék, juhok, kecskék és lófélék vonatkozásában
- 1.9.1.1. Táplálás
- A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:
- a) a takarmány legalább 60 %-ának magából a gazdaságból kell származnia, illetve ha ez nem kivitelezhető vagy ilyen takarmány nem áll rendelkezésre, akkor ugyanabból a régióból származó takarmányt és takarmány-alapanyagot használó más ökológiai vagy átállási termelőegységekkel vagy takarmányipari gazdasági szereplőkkel együttműködve kell azt előállítani. 2023. január 1-jétől ezt az arányt 70 %-ra kell emelni;
- b) az állatok részére hozzáférést kell biztosítani a legelőhöz, amikor csak ezt a feltételek megengedik;
- c) a b) pont ellenére az egy évnél idősebb hímivarú szarvasmarhák részére hozzáférést kell biztosítani a legelőhöz vagy a szabadtéri területhez;
- d) ha az állatok számára a legeltetési időszakban biztosított a legelőhöz való hozzáférés és a téli elhelyezésre szolgáló létesítményekben biztosított az állatok számára a szabad mozgás, a téli hónapokban el lehet tekinteni a szabadtéri területek biztosítására vonatkozó kötelezettségtől;
- e) a tartási rendszereket – a legelőknél az év különböző időszakaiban való rendelkezésre állásához igazodva – a legeltetés maximális kihasználására kell alapozni;

- f) a napi takarmányadag szárazanyag-tartalmának legalább 60 %-ban rostanyagokból, friss vagy szárított tömegtakarmányból, illetve szilázsból kell állnia. Az említett arány a tejtermelésre tartott állatok esetében a korai laktáció idején legfeljebb három hónapos időtartamra 50 %-ra csökkenthető.

1.9.1.2. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) az állatállomány elhelyezésére szolgáló létesítményeknek sima, de nem csúszós padozattal kell rendelkezniük;
- b) az állattartó épületet el kell látni megfelelő méretű, kényelmes, tiszta és száraz fekvő-/pihenőhellyel, amely tömör szerkezetű, nem rúd- vagy rácspadozatú. A pihenőhelyet bőséges száraz alommal kell ellátni. Az alomnak szalmából vagy egyéb, erre alkalmas természetes anyagból kell állnia. Az alom javítható és dúsítható minden olyan ásványi termékkel, amelynek az ökológiai termelésben trágyaként, illetve talajjavító szerként való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett;
- c) a 2008/119/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának és második albekezdésének ellenére a borjakat egyhetes korukon túl tilos egyedi bokszokban elhelyezni, kivéve egy adott állat esetében korlátozott időtartamra, és csak abban az esetben, ha ez állat-egészségügyi szempontból indokolt;
- d) amikor állat-egészségügyi okokból az egyes borjakat elkülönítetten kezelik, olyan teret kell számukra biztosítani, ahol kemény talaj és szalmaalom van. Lehetővé kell tenni, hogy a borjú kényelmesen megfordulhasson és teljes hosszában kényelmesen lefeküdhessen.

1.9.2. A szarvasfélék vonatkozásában

1.9.2.1. Táplálás

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- a) a takarmány legalább 60 %-ának magából a gazdaságból kell származnia, illetve ha ez nem kivitelezhető vagy ha ilyen takarmány nem áll rendelkezésre, akkor ugyanabból a régióból származó takarmányt és takarmány-alapanyagot használó más ökológiai vagy átállási termelőegységekkel vagy takarmányipari gazdasági szereplőkkel együttműködve kell azt előállítani. 2023. január 1-jétől ezt az arányt 70 %-ra kell emelni;
- b) az állatok részére hozzáférést kell biztosítani a legelőhöz, amikor csak ezt a feltételek megengedik;
- c) ha az állatok számára a legeltetési időszakban biztosított a legelőhöz való hozzáférés és a téli elhelyezésre szolgáló létesítményekben biztosított az állat számára a szabad mozgás, a téli hónapokban el lehet tekinteni a szabadtéri területek biztosítására vonatkozó kötelezettségtől;
- d) a tartási rendszereket – a legelőknél az év különböző időszakaiban való rendelkezésre állásához igazodva – a legeltetés maximális kihasználására kell alapozni;
- e) a napi takarmányadag szárazanyag-tartalmának legalább 60 %-ban rostanyagokból, friss vagy szárított tömegtakarmányból, illetve szilázsból kell állnia. Az említett arány a tejtermelésre tartott nőivarú szarvasfélék esetében a korai laktáció idején legfeljebb három hónapos időtartamra 50 %-ra csökkenthető;
- f) a vegetációs időszak alatt természetes legelőt kell biztosítani a karámban. Nem megengedettek az olyan karámok, amelyek a vegetációs időszak alatt nem képesek legeltetéssel takarmányt biztosítani;
- g) a mesterséges takarmányozás csak akkor megengedett, ha a rossz időjárási viszonyok miatt nincs elég legelő;
- h) a karámban tenyésztett állatok számára tiszta és friss ivóvizet kell biztosítani. Ha az állatok számára nem áll rendelkezésre könnyen hozzáférhető természetes vízforrás, akkor itatóhelyet kell biztosítani.

1.9.2.2. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) a szarvasfélék számára olyan búvóhelyet, menedéket és kerítést kell biztosítani, amely nem ártalmas a számukra;
- b) a szarvaskarámokban biztosítani kell, hogy az állatok bele tudjanak hempergőzni a sárba, így tartva tisztán bőrüket és szabályozva hőmérsékletüket;

⁽¹⁾ A Tanács 2008/119/EK irányelve (2008. december 18.) a borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (HL L 10., 2009.1.15., 7. o.).

- c) az elhelyezésre szolgáló minden létesítménynek sima, de nem csúszós padozattal kell rendelkeznie;
- d) minden állattartó épületet el kell látni megfelelő méretű, kényelmes, tiszta és száraz fekvő-/pihenőhellyel, amely tömör szerkezetű, nem rúd- vagy rácspadozatú. A pihenőhelyet bőséges száraz alommal kell ellátni. Az alomnak szalmából vagy egyéb, erre alkalmas természetes anyagból kell állnia. Az alom javítható és dúsítható minden olyan ásványi termékkel, amelynek az ökológiai termelésben trágyaként, illetve talajjavító szerként való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett;
- e) az etetőhelyeket olyan, az időjárástól védett helyen kell felállítani, amely hozzáférhető mind az állatok, mind az őket felügyelő emberek számára. Az etetőhely környékén tömöríteni kell a talajt, az etetőt pedig tetővel kell ellátni;
- f) ha a takarmány folyamatos hozzáférhetősége nem biztosítható, az etetőhelyeket úgy kell kialakítani, hogy az összes állat egyszerre tudjon táplálkozni.

1.9.3. A sertésfélék vonatkozásában

1.9.3.1. Táplálás

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- a) a takarmány legalább 30 %-ának magából a gazdaságból kell származnia, illetve ha ez nem kivitelezhető vagy ha ilyen takarmány nem áll rendelkezésre, akkor ugyanabból a régióból származó takarmányt és takarmány-alapanyagot használó más ökológiai vagy átállási termelőegységekkel vagy takarmányipari gazdasági szereplőkkel együttműködve kell azt előállítani;
- b) a napi takarmányadaghoz szálas, friss vagy szárított tömegtakarmányt, illetve szilázst is adagolni kell;
- c) amennyiben a mezőgazdasági termelők nem tudnak kizárólag ökológiai fehérje takarmányt biztosítani, és az illetékes hatóság megerősítette, hogy nem áll rendelkezésre elegendő mennyiségű ökológiai fehérje takarmány, akkor 2025. december 31-ig használható nem ökológiai fehérje takarmány is, amennyiben megfelel a következő feltételeknek:
 - i. ökológiai formában nem elérhető;
 - ii. előállítása vagy elkészítése kémiai oldószerek használata nélkül történt;
 - iii. használata a legfeljebb 35 kg-os malacok különleges fehérje típusú összetevőkkel való etetésére korlátozódik; valamint
 - iv. az ezen állatok számára engedélyezett maximális százalékarány 12 hónapos időszakonként nem haladja meg az 5 %-ot. Ezt a mezőgazdasági eredetű takarmányok szárazanyag-tartalmának százalékos arányát kiszámítva kell megállapítani.

1.9.3.2. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) az elhelyezésre szolgáló létesítményeknek sima, de nem csúszós padozattal kell rendelkezniük;
- b) az elhelyezésre szolgáló épületet el kell látni megfelelő méretű, kényelmes, tiszta és száraz fekvő vagy pihenőhellyel, amely tömör szerkezetű, nem rúd- vagy rácspadozatú. A pihenőhelyet bőséges száraz alommal kell ellátni. Az alomnak szalmából vagy egyéb, erre alkalmas természetes anyagból kell állnia. Az alom javítható és dúsítható minden olyan ásványi termékkel, amelynek az ökológiai termelésben trágyaként, illetve talajjavító szerként való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett;
- c) minden sertés számára szalmából vagy más alkalmas anyagból készült, elég nagy területű almot kell biztosítani ahhoz, hogy a karámban egyszerre ki tudjanak nyújtózni teljes hosszukban;
- d) a kocákat csoportokban kell tartani, kivéve a vemhesség utolsó szakaszát és a szoptatási időszakot, amikor lehetővé kell tenni számukra, hogy karámjukban szabadon mozogjanak, és mozgásukat csak rövid időszakra lehet korlátozni;
- e) a szalmára vonatkozó további követelmények sérelme nélkül a várható fialás előtt néhány nappal elegendő mennyiségű szalmát vagy más természetes anyagot kell biztosítani a kocák számára a fészeképítéshez;
- f) a szabadban lehetővé kell tenni a sertésfélék számára az ürítést és a túrást. Túrás céljára különböző anyagok használhatók.

1.9.4. A baromfifélék vonatkozásában

1.9.4.1. Az állatok származása

Az intenzív tenyésztési módszerek elkerülése érdekében a baromfit vagy addig kell nevelni, amíg el nem ér egy minimális életkort, vagy lassú növekedésű, szabadtartásra alkalmas baromfivonalból kell származnia.

Az illetékes hatóságnak meg kell határoznia a lassú növekedésű vonalakra alkalmazandó feltételeket vagy el kell készítenie az említett vonalak jegyzékét, és ezeket az információkat a gazdasági szereplők, más tagállamok és a Bizottság rendelkezésére kell bocsátania.

Ha a mezőgazdasági termelő nem alkalmaz lassú növekedésű baromfivonalakat, akkor a minimális vágási életkor a következő:

- a) csirke esetében 81 nap;
- b) kappan esetében 150 nap;
- c) pekingi kacsa esetében 49 nap;
- d) nőtényi pézsmakacsa esetében 70 nap;
- e) hím pézsmakacsa esetében 84 nap;
- f) tőkés réce esetében 92 nap;
- g) gyöngytyúk esetében 94 nap;
- h) hímivarú pulyka és pecsenyeliba esetében 140 nap; valamint
- i) pulykatorzó esetében 100 nap.

1.9.4.2. Táplálás

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- a) a takarmány legalább 30 %-ának magából a gazdaságból kell származnia, illetve ha ez nem kivitelezhető vagy ha ilyen takarmány nem áll rendelkezésre, akkor ugyanabból a régióból származó takarmányt és takarmány-alapanyagot használó más ökológiai vagy átállási termelőegységekkel vagy takarmányipari gazdasági szereplőkkel együttműködve kell azt előállítani;
- b) a napi takarmányadaghoz szálas, friss vagy szárított tömegtakarmányt, illetve szilázst is adagolni kell;
- c) amennyiben a mezőgazdasági termelők nem tudnak kizárólag ökológiai fehérje takarmányt biztosítani a baromfifélék számára, és az illetékes hatóság megerősítette, hogy nem áll rendelkezésre elegendő mennyiségű ökológiai fehérje takarmány, akkor 2025. december 31-ig használható nem ökológiai fehérje takarmány is, amennyiben megfelel a következő feltételeknek:
 - i. ökológiai formában nem elérhető;
 - ii. előállítása vagy elkészítése kémiai oldószerek használata nélkül történt;
 - iii. használata a fiatal baromfik különleges fehérje típusú összetevőkkel való etetésére korlátozódik; és
 - iv. az ezen állatok számára engedélyezett maximális százalékarány 12 hónapos időszakonként nem haladja meg az 5 %-ot. Ezt a mezőgazdasági eredetű takarmányok szárazanyag-tartalmának százalékos arányát kiszámítva kell megállapítani.

1.9.4.3. Állatjólét

Tilos az élő baromfiféléken végrehajtott tollszedés.

1.9.4.4. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) a padlóterület legalább egyharmada legyen tömör, vagyis nem rúd- vagy rácspadozatú, és legyen fedve alomanyaggal, például szalmával, fűrészporral, homokkal vagy tőzeggel;
- b) a tojótyúkok épületeiben a tyúkok által elérhető területen belül megfelelő nagyságú részt kell alkalmassá tenni a madárürülék összegyűjtésére;
- c) az épületekből ki kell üríteni az állományt minden felnevelt baromficsoport után. Ekkor az épületeket és berendezéseket meg kell tisztítani, és ki kell fertőtleníteni. Ezen túlmenően, miután egy baromficsoport felnevelése befejeződött, a kifutókat egy bizonyos, a tagállamok által meghatározandó időtartamig a növényzet pótlódása érdekében üresen kell hagyni. Az említett követelmények nem alkalmazandók, ha a baromfi nevelése nem turnusokban történik, azt nem kifutókban tartják, és egész nap szabadon van;

- d) a baromfifélék részére életük legalább egyharmadán keresztül hozzáférést kell biztosítani szabadtéri területre. Mindazonáltal, a tojótyúk és a hízóbaromfi részére életük legalább egyharmadán keresztül hozzáférést kell biztosítani szabadtéri területre, kivéve, ha uniós jogszabályok alapján ideiglenes korlátozásokat rendeltek el;
- e) a szabadtéri területekhez való napközbeni folyamatos hozzáférést attól a legkorábbi életkortól biztosítani kell, amelyben ez gyakorlatilag lehetséges, és amikor ezt az élettani és a fizikai körülmények lehetővé teszik, kivéve, ha uniós jogszabályok alapján ideiglenes korlátozásokat rendeltek el;
- f) az 1.6.5. ponttól eltérve a 18 hétnél fiatalabb tenyészmadarak és jércék esetében, amennyiben az emberi és állati egészség védelméhez kapcsolódó, az uniós jogszabályok alapján elrendelt korlátozások és kötelezettségek tekintetében az 1.7.3. pontban meghatározott feltételek teljesülnek, és megakadályozzák, hogy a 18 hétnél fiatalabb tenyészmadarak és jércék szabadtéri területre jussanak, akkor a fedett karámok szabadtéri területnek minősülnek, és ezekben az esetekben a többi madár kivültartásának érdekében drótkerítéssel kell felszerelni őket;
- g) a baromfifélék részére biztosított szabadtéri területeknek lehetővé kell tenniük a szárnyasok számára, hogy könnyen hozzáférhessenek megfelelő számú itatóhoz;
- h) a baromfifélék részére biztosított szabadtéri területek nagy részét növényzetnek kell borítania;
- i) ha a szabadtéri területen korlátozott a táplálékhoz jutás lehetősége – például azért, mert huzamosabb ideig hó borítja vagy száraz időjárási viszonyok miatt –, akkor a baromfifélék étrendjébe kiegészítő szálaktakarmányt kell beiktatni;
- j) ha a baromfit az uniós jogszabályok alapján elrendelt korlátozások vagy kötelezettségek miatt zárt térben tartják, a megfelelő mennyiségű szálaktakarmányhoz és a megfelelő anyagokhoz való folyamatos hozzáférést kell biztosítani a baromfi viselkedési igényeinek kielégítése céljából;
- k) amikor csak az időjárási viszonyok és a higiéniai feltételek azt lehetővé teszik, a vízi szárnyasok részére hozzáférést kell biztosítani patakhöz, mesterséges vagy természetes tóhoz, illetve medencéhez a fajspecifikus igények és az állatjóléti követelmények teljesítése céljából; amikor az időjárási viszonyok az ilyen hozzáférést nem teszik lehetővé, hozzáférést kell biztosítani számukra vízhez, amelybe a tollazatuk megtisztítása érdekében a fejüket belemárhathatják;
- l) a természetes fény kiegészíthető mesterséges megvilágítással úgy, hogy naponta egy legfeljebb 16 órás megvilágítási periódust egy mesterséges megvilágítás nélküli, legalább 8 órás, folyamatos, éjszakai pihenési periódus kövessen;
- m) a termelőegység hízóbaromfi-hízaláláshoz használt baromfitartó épületeinek teljes hasznos alapterülete legfeljebb 1 600 m² lehet;
- n) egy baromfitartó épület egy bizonyos egységében legfeljebb 3 000 tojótyúkot lehet elhelyezni.

1.9.5. A nyúlfélék vonatkozásában

1.9.5.1. Táplálás

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- a) a takarmány legalább 70 %-ának magából a gazdaságból kell származnia, illetve ha ez nem kivitelezhető vagy ha ilyen takarmány nem áll rendelkezésre, akkor ugyanabból a régióból származó takarmányt és takarmány-alapanyagot használó más ökológiai vagy átállási termelőegységekkel vagy takarmányipari gazdasági szereplőkkel együttműködve kell azt előállítani;
- b) a nyúlfélék részére hozzáférést kell biztosítani legelőhöz, amikor csak ezt a feltételek lehetővé teszik;
- c) a tartási rendszereket – a legelőknek az év különböző időszakaiban való rendelkezésre állásához igazodva – a legeltetés maximális kihasználására kell alapozni;
- d) ha a fű nem elegendő, rostos takarmányt, például szalmát vagy szénát kell biztosítani. Az étrend legalább 60 %-át takarmánynövényeknek kell kitenniük.

1.9.5.2. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) az állattartó épületet el kell látni megfelelő méretű, kényelmes, tiszta és száraz fekvő- vagy pihenőhellyel, amely tömör szerkezetű, nem rúd- vagy rácpadozatú. A pihenőhelyet bőséges száraz alommal kell ellátni. Az alomnak szalmából vagy egyéb, erre alkalmas természetes anyagból kell állnia. Az alom javítható és dúsítható minden olyan ásványi termékkel, amelynek az ökológiai termelésben trágyaként, illetve talajjavító szerként való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett;
- b) a nyulakat csoportban kell tartani;

- c) a nyúlgaudaságoknak a szabadtéri körülményekhez alkalmazkodott, robusztus fajtákat kell tartaniuk;
- d) a nyulak részére hozzáférést kell biztosítani a következőkhöz:
 - i. fedett búvóhely sötét rejtekhelyekkel;
 - ii. növényzettel, lehetőleg fűvel borított szabadtéri kifutó;
 - iii. benti vagy kinti emelvény, amelyen leülhetnek;
 - iv. alomanyag a szoptató nőtények számára.

1.9.6. A méhek vonatkozásában

1.9.6.1. Az állatok származása

Méhészetek esetében előnyben kell részesíteni az *Apis mellifera* és helyi ökotípusai alkalmazását.

1.9.6.2. Táplálás

A táplálásra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- a) a mézelési időszak végén a kaptárakban a méhek számára az átteleléshez elegendő méz- és pollenkészletet kell hagyni;
- b) a méhcsaládokat csak akkor lehet etetni, ha a méhcsaládok túlélése az éghajlati viszonyok miatt veszélybe kerül. Ilyen esetben a méhcsaládokat csak ökológiai mézzel, ökológiai cukorsziruppal, illetve ökológiai cukorral lehet etetni.

1.9.6.3. Egészségvédelem

Az egészségvédelemre vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- a) a kereteknek, kaptáraknak és lépeknek különösen a károsítók elleni védelme céljából kizárólag csapdában használandó, rágcsálóirtók, valamint az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. és 24. cikk alapján engedélyezett termékek és anyagok használhatók;
- b) a méhészetek fertőtlenítésére fizikai kezelés – így a gőz vagy a közvetlen láng – megengedett;
- c) a herefiasítás elpusztítása csak a *Varroa destructor* fertőzés izolálása céljából megengedett;
- d) ha minden fent említett megelőző intézkedés ellenére a méhcsaládok megbetegszenek vagy megfertőződnek, azonnal meg kell kezdeni a kezelésüket, és szükség esetén a méhcsaládokat elkülönített méhészetben kell elhelyezni;
- e) *Varroa destructor* parazitafertőzés esetén hangyasav, tejsav, ecetsav és oxálsav, valamint mentol, timol, eukaliptol és kámfor használható;
- f) amennyiben az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. és 24. cikk alapján engedélyezett termékektől és anyagoktól eltérő, kémiai úton előállított, szintetikus allopatias termékekkel történő kezelésre kerül sor, az antibiotikumokat is ideértve, a kezelés ideje alatt a kezelt méhcsaládokat elkülönítő méhészetben kell elhelyezni, és az összes viaszt ökológiai méhészetből származó viaszra kell cserélni. Ezt követően az ilyen méhcsaládokra az 1.2.2. pontban előírt 12 hónapos átállási időszakot kell alkalmazni.

1.9.6.4. Állatjólét

A méhészetre vonatkozóan a következő kiegészítő általános szabályok alkalmazandók:

- a) tilos a méhészeti termékek kinyerésekor a lépben lévő méhek elpusztítása;
- b) tilos a csonkítás, így például az anyaméhek szárnyainak levágása.

1.9.6.5. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezésre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) a méhészeteket olyan területen kell elhelyezni, ahol biztosítottak az alapvetően ökológiai termesztésű növényi kultúrákból, vagy adott esetben természetes vegetációból vagy nem ökológiailag művelt erdőkből vagy alacsony környezeti hatást kiváltó módszerekkel kezelt növényi kultúrákból származó nektár- és pollenforrások;
- b) a méhészeteket elegendő távolságra kell elhelyezni azokról a forrásokról, amelyek a méhészeti termékek szennyezését vagy a méhek egészségének romlását okozhatják;

- c) a méhészeteket úgy kell elhelyezni, hogy az azok helyszínétől mért 3 km-es sugarú körön belül a nektár- és pollenforrások lényegében ökológiai természetű növényekből vagy spontán vegetációból vagy alacsony környezeti terhelésű módszerekkel kezelt növényekből álljanak, amelyek egyenértékűek az 1305/2013/EU rendelet 28. és 30. cikkében meghatározott módszerekkel, és nem érintik a méhészeti termelés ökológiai minősítését. Az említett követelmény nem alkalmazandó azokra a területekre, ahol éppen nincs virágzás, illetve akkor, amikor a méhcsaládok telettetése történik;
- d) a méhészetben használt anyagokat és kaptárakat alapvetően olyan természetes anyagokból kell készíteni, amelyek esetében nem áll fenn a környezet és a méhészeti termékek szennyeződésének kockázata;
- e) az új keretek készítéséhez használt méhviasznak ökológiai termelőegységekből kell származnia;
- f) a kaptárakban kizárólag természetes anyagok – így propolisz, viasz és növényi olajok – használhatók;
- g) a mézpergetés során nem használhatók kémiai úton előállított, szintetikus riasztószerek;
- h) nem lehet a mézet fiasítást tartalmazó lépből pergetni;
- i) a méhészet nem tekinthető ökológiai, ha olyan térségben vagy területen található, amelyet a tagállamok ökológiai méhészeti tevékenység végzésére alkalmatlannak minősítettek.

III. rész: Az algákra és a víziállatokra vonatkozó termelési szabályok

1. Általános követelmények
 - 1.1. A termelésnek olyan helyen kell történnie, amelyet nem ér ökológiai termelésben való felhasználásra nem engedélyezett termékek vagy anyagok, vagy olyan szennyező anyag általi szennyezés, amely veszélyeztetné a termékek ökológiai jellegét.
 - 1.2. Az ökológiai és a nem ökológiai termelőegységeket megfelelően, a tagállamok által meghatározott minimális elkülönítési távolságok – amennyiben alkalmazandók – betartásával kell elkülöníteni. Az említett elkülönítési intézkedéseknek a természetes körülményeken, külön vízellátási rendszereken, a távolságokon, az ár-ápany viszonyokon, valamint az ökológiai termelőegység folyásirány szerinti vagy azzal ellentétes elhelyezkedésén kell alapulniuk. Az alga- és az akvakultúrás termelés nem tekinthető ökológiai, ha azt olyan helyeken vagy területeken végzik, amelyet a tagállamok hatóságai ilyen tevékenységekre alkalmatlannak minősítettek.
 - 1.3. Minden új, ökológiai termelésre bejelentkező olyan vállalkozás tekintetében, amely évente 20 tonnát meghaladó mennyiségű akvakultúrás terméket állít elő, a termelőegység volumenének megfelelő környezetvédelmi értékelést kell készíteni a termelőegység és közvetlen környezetének körülményei, valamint a működéséből adódó valószínű hatások felmérése érdekében. A gazdasági szereplőnek a környezetvédelmi értékelést be kell nyújtania az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek. A környezetvédelmi értékelés tartalmának a 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ IV. mellékletén kell alapulnia. Ha a termelőegység esetében már végeztek ezzel egyenértékű értékelést, az említett értékelés felhasználható erre a célra.
 - 1.4. A mangrove kiirtása nem megengedett.
 - 1.5. A gazdasági szereplőnek a termelőegység volumenével arányos, fenntartható gazdálkodási tervet kell benyújtania az akvakultúra lehalászásáról és az algák betakarításáról.
 - 1.6. A tervet évente aktualizálni kell, és részletesen be kell mutatni benne a működés környezeti hatásait, a végrehajtandó környezetvédelmi monitoringot, valamint tartalmaznia kell azon intézkedések jegyzékét, amelyeket a környező vízi és szárazföldi környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatások minimalizálása érdekében kell megtenni, adott esetben beleértve a tápanyagok környezetbe való kibocsátásának mértékét termelési ciklusonként vagy éves jelleggel. A tervbe bele kell foglalni a műszaki berendezések ellenőrzését és javítását.
 - 1.7. A fenntartható gazdálkodási tervben fel kell tüntetni a 92/43/EGK irányelvnek és a nemzeti szabályoknak megfelelően a ragadozók ellen végrehajtott védekező és megelőző intézkedéseket.
 - 1.8. Adott esetben a gazdálkodási terv elkészítése során koordinációt kell folytatni a szomszédos gazdasági szereplőkkel.
 - 1.9. Az akvakultúra- és algatermelő ágazat gazdasági szereplőinek a fenntartható gazdálkodási terv részeként hulladécsökkentési ütemtervet kell kidolgozniuk, amelynek végrehajtását a műveletek megkezdésekor kell elindítani. A maradékhő használatát lehetőség szerint a megújuló forrásokból származó energiára kell korlátozni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/92/EU irányelve (2011. december 13.) az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 26., 2012.1.28., 1. o.).

1.10. Feldolgozatlan termékek elkészítése

Amennyiben az algán vagy a víziállatokon a feldolgozástól eltérő elkészítési műveleteket hajtanak végre, a IV. rész 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. és 2.2.3. pontjában meghatározott általános követelmények értelemszerűen alkalmazandók az említett műveletekre.

2. Az algákra vonatkozó követelmények

A 9., 10., 11. és 15. cikkben, valamint adott esetben az e rész 1. szakaszában megállapított általános termelési szabályok mellett az e szakaszban meghatározott szabályok alkalmazandók az algák ökológiai begyűjtésére és termelésére. Ezek a szabályok értelemszerűen alkalmazandók a fitoplankton termelésére is.

2.1. Átállás

2.1.1. Az algabegyűjtés esetében a termelőegységre előírt átállási időszak hat hónap.

2.1.2. Az algatermelés esetében a termelőegységre előírt átállási időszak hat hónap vagy egy teljes termesztési ciklus, attól függően, hogy melyik időszak a hosszabb.

2.2. Az algákra vonatkozó termelési szabályok

2.2.1. A vadon élő algák és részeik begyűjtése ökológiai termelési módnak tekinthető, amennyiben:

a) a termőterületek egészségügyi szempontból alkalmasak és a 2000/60/EK irányelv által meghatározottak szerint kiváló ökológiai állapotúak vagy az alábbiakkal megegyező minőségűek:

— a 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében A., illetve B. osztályba sorolt termelési területek, 2019. december 13-ig, vagy

— az (EU) 2017/625 rendelet 18. cikkének (8) bekezdésével összhangban a Bizottság által elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott megfelelő termelési területek, 2019. december 14-től;

b) a begyűjtés a természetes ökoszisztéma egyensúlyát vagy a gyűjtőterületen élő fajok fennmaradását nem befolyásolja jelentősen.

2.2.2. Az algatermelés abban az esetben tekinthető ökológiai, ha azt a 2.2.1. pont a) alpontjában felsoroltakkal legalább egyenértékű környezeti és egészségügyi jellemzőkkel bíró területeken folytatják. Ezen túlmenően a következő termelési szabályok alkalmazandók:

a) a termelés valamennyi szakaszában – a fiatal algák begyűjtésétől a betakarításig – fenntartható gyakorlatokat kell alkalmazni;

b) a kiterjedt génállomány fenntartásának biztosítása érdekében a vadon élő fiatal algák begyűjtését rendszeresen kell végezni a beltéri termelésű állomány sokféleségének fenntartásához és fokozásához;

c) trágyák kizárólag beltéri létesítményekben használhatók, és csak abban az esetben, ha az ökológiai termelésben való felhasználásuk a 24. cikk alapján e célból engedélyezett.

2.3. Algatermelés

2.3.1. A tengeri alga termeléséhez csak a környezetben természetesen előforduló, vagy – lehetőleg a közelben elhelyezkedő, polikultúrás rendszerhez tartozó – víziállatok ökológiai termeléséből származó tápanyagokat lehet felhasználni.

2.3.2. Az olyan szárazföldi létesítményekben, ahol külső tápanyagforrások felhasználására kerül sor, az elfolyó víz tápanyagtartalmának igazolhatóan azonosnak vagy kisebbnek kell lennie, mint a befolyó víz tápanyagtartalma. Csak az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett növényi vagy ásványi eredetű tápanyagok használhatók fel.

2.3.3. Az állomány-sűrűséget és a működési intenzitást nyilván kell tartani, és ezek tekintetében fenn kell tartani a vízi környezet sértetlenségét annak biztosításával, hogy az algatermelés során nem haladják meg a környezetre kedvezőtlen hatást még nem gyakorló maximális mennyiséget.

2.3.4. A köteleket és más, az algatermeléshez használt eszközöket lehetőség szerint ismételten fel kell használni, vagy gondoskodni kell újrahasznosításukról.

2.4. A vadon élő algák fenntartható begyűjtése

2.4.1. Az algák begyűjtésének megkezdésekor egyszeri alkalommal el kell végezni a biotermelés mennyiségének felmérését.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 854/2004/EK rendelete (2004. április 29.) az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különleges szabályok megállapításáról (HL L 139., 2004.4.30., 206. o.).

- 2.4.2. Az egységen vagy területen belül olyan nyilvántartást kell vezetni, amely lehetővé teszi a gazdasági szereplő számára annak megállapítását – az ellenőrző hatóság vagy szerv számára pedig annak ellenőrzését –, hogy kizárólag vadon élő, az e rendeletnek megfelelően termelt alga került-e begyűjtésre.
- 2.4.3. A begyűjtést úgy kell végezni, hogy a begyűjtött mennyiség ne gyakoroljon jelentős hatást a vízi környezet állapotára. A járulékos halfogás megelőzése, illetve annak biztosítása érdekében, hogy az alga képes legyen regenerálódni, intézkedéseket kell hozni a begyűjtési technikák, a minimális méretek, az életkor, a reprodukciós ciklusok, illetve a megmaradó alga mennyisége tekintetében.
- 2.4.4. Ha az algát megosztott vagy közös begyűjtési területen gyűjtik be, az érintett tagállam által kijelölt megfelelő hatóság által kiadott dokumentumokkal kell alátámasztani, hogy a begyűjtés egésze e rendeletnek megfelelően történt.
3. A víziállatokra vonatkozó követelmények
- A 9., 10., 11. és 15. cikkben, valamint adott esetben az e rész 1. szakaszában megállapított általános termelési szabályok mellett az e szakaszban meghatározott szabályok alkalmazandók a halak, a rákok, a tüskésbőrűek és a puhatestűek fajainak ökológiai termelésére. Ezek a szabályok értelemszerűen vonatkoznak a zooplanktonok, a mikro-rákok, a kerekeshéjúk, a férgek és más takarmányozási célú víziállatok termelésére is.
- 3.1. Általános követelmények
- 3.1.1. Átállás
- Az akvakultúrás termelőegységek esetében az akvakultúrás létesítmények alábbiakban felsorolt típusaira és az azokban termelt víziállatokra a következő átállási időszakok vonatkoznak:
- a) az olyan létesítmények esetében, amelyek kiszáritására, tisztítására és fertőtlenítésére nincs lehetőség, az átállási időszak 24 hónap;
- b) a kiszáritott vagy pihentetett létesítmények esetében az átállási időszak 12 hónap;
- c) a kiszáritott, kitisztított és fertőtlenített létesítmények esetében az átállási időszak 12 hónap;
- d) nyílt vízi létesítmények esetében – a kéthéjú kagylók termelésével foglalkozó létesítményeket is beleértve – az átállási időszak három hónap.
- 3.1.2. A víziállatok származása
- 3.1.2.1. A víziállatok származására vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:
- a) az ökológiai akvakultúrának ökológiai módszerekkel nevelt tenyészállományból, illetve ökológiai termelőegységből származó fiatal állomány tenyésztésén kell alapulnia;
- b) helyi fajokat kell használni és a tenyésztés során olyan vonalak kialakítására kell törekedni, amelyek jobban alkalmazkodnak a termelési feltételekhez, biztosítják az állatok egészségét és jólétét, és jól hasznosítják a takarmányforrásokat. Az illetékes hatóság, illetve adott esetben az ellenőrző hatóság vagy szerv számára dokumentumokkal kell igazolni az állatok származását és kezelését;
- c) olyan fajokat kell kiválasztani, amelyek robusztusak, és termelésük nincs jelentős káros hatással a vadon élő állományra;
- d) szaporítási célból vadon kifogott vagy nem ökológiai víziállatok kizárólag kellően indokolt esetekben hozhatók be a gazdaságba, amennyiben ökológiai fajta nem áll rendelkezésre, vagy ha a genetikai állomány minőségének javítása érdekében, az illetékes hatóság engedélyével, tenyésztési céllal új genetikai állományt hoznak be a termelőegységbe. Ezeket az állatokat tenyésztési célból történő felhasználásukat megelőzően legalább három hónapig ökológiai gazdálkodás szerint kell tartani. A kihalással fenyegetett fajok IUCN által vezetett vörös jegyzékén szereplő állatok esetében a vadon fogott példányok felhasználása kizárólag az adott természetvédelmi intézkedésekért felelős, vonatkozó hatóság által elismert természetvédelmi program keretében engedélyezhető;
- e) vadon élő víziállatok ivadéainak tenyésztési célú begyűjtése kizárólag az alábbi esetekre korlátozódhat:
- i. tavak, tartási rendszerek és zárt rendszerek feltöltésekor természetes módon beáramló halak vagy rákfélék lárvái és ivadékai;

ii. a kihalással fenyegetett fajok IUCN által vezetett vörös jegyzékén nem szereplő fajok vadon élő ivadékaiknak vagy rákfélék lárváinak utánpótlása vizes élőhelyeken – például felsős vízi tavakban, árapályos területeken és part menti lagúnákban – alkalmazott extenzív akvakultúra tenyésztésénél, feltéve, hogy:

- az utánpótlás olyan gazdálkodási intézkedésekkel összhangban történik, amelyeket a vonatkozó hatóságok az érintett faj fenntartható kiaknázásának biztosítása érdekében jóváhagytak, és
- az állatokat kizárólag a környezetükben természetes módon hozzáférhető takarmánnyal etetik.

Az a) ponttól eltérve a tagállamok engedélyezhetik tenyésztési célból olyan fajokhoz tartozó, nem ökológiai növények legfeljebb 50 %-ot kitevő bevitelét az ökológiai termelőegységekbe, amelyeket 2021. január 1-jéig nem ökológiai módszerekkel neveltek az Unió területén, feltéve, hogy a termelési ciklus időtartamának legalább az utolsó kétharmada ökológiai gazdálkodás keretei között telik. Ez az eltérés legfeljebb két éves időtartamra engedélyezhető, és nem megújítható.

Az Unión kívüli akvakultúra-gazdaságok esetében az említett eltérést kizárólag a 46. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert ellenőrző hatóságok vagy ellenőrző szervezetek engedélyezhetik olyan fajok esetében, amelyeket nem ökológiai módszerekkel neveltek a gazdaság helye szerinti ország területén, illetve az Unióban. Az említett eltérés legfeljebb két éves időtartamra engedélyezhető, és nem megújítható.

3.1.2.2. A tenyésztésre vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- a) hormonok és hormonszármazékok nem használhatók;
- b) monoszex vonalak mesterséges tenyésztése – a kézi válogatás kivételével –, poliploidok létrehozása, mesterséges keresztezés és klónozás nem alkalmazható;
- c) a megfelelő vonalakat kell kiválasztani.

3.1.3. Táplálás

3.1.3.1. A halak, rákfélék és tüskésbőrűek takarmányozására vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- a) az állatokat olyan takarmánnyal kell etetni, amely kielégíti az állatoknak a fejlődésük különböző szakaszaiban felmerülő tápanyagszükségletét;
- b) a takarmányozási rendszereket az alábbi prioritások figyelembevételével kell kialakítani:
 - i. az állatok egészsége és jóléte;
 - ii. a termékek kiváló minősége, beleértve a termék tápanyag-összetételét is, amelynek biztosítania kell a fogyasztható végtermék kiváló minőségét;
 - iii. alacsony környezeti hatás;
- c) a takarmány növényi részének ökológiaiainak kell lennie, a takarmány víziállatokból nyert részének pedig ökológiai akvakultúrából vagy olyan halászati tevékenységekből kell származnia, amelyeket az illetékes hatóságok fenntarthatónak minősítettek az 1380/2013/EU rendeletben meghatározott elvekkel összhangban elismert valamely rendszer szerint;
- d) növényi vagy állati eredetű, illetve élesztő- vagy algaalapú, nem ökológiai takarmány-alapanyagok, ásványi eredetű vagy mikrobiális takarmány-alapanyagok, takarmány-adalékanyagok és technológiai segédanyagok kizárólag abban az esetben használhatók, ha az ökológiai termelésben való felhasználásuk e rendelet szerint engedélyezett;
- e) növekedésserkentők és szintetikus aminosavak nem használhatók.

3.1.3.2. A kéthéjú kagylókra és az egyéb, nem ember által takarmányozott, hanem planktonokkal táplálkozó fajokra vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- a) ezeknek a szűrve táplálkozó állatoknak teljes táplálkozási igényüket a természetből kell kielégíteniük, kivéve a keltetőkben és ivadéknevelőkben tartott ivadékok esetében;
- b) a tenyésztési területek egészségügyi szempontból alkalmasak és a 2000/60/EK irányelv által meghatározottak szerint kiváló ökológiai állapotúak vagy a 2008/56/EK irányelvben meghatározottak szerint jó környezeti állapotúak, vagy az alábbiakkal megegyező minőségűek:
 - a 854/2004/EK rendelet értelmében A. osztályba sorolt termelési területek, 2019. december 14-ig, vagy

— az (EU) 2017/625 rendelet 18. cikkének (8) bekezdésével összhangban a Bizottság által elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott megfelelő termelési területek, 2019. december 14-től.

3.1.3.3. Húsevő víziállatok takarmányozására vonatkozó különös szabályok

A húsevő víziállatok takarmányának beszerzése során a következőknek kell prioritást biztosítani:

- a) akvakultúrából származó ökológiai takarmányok;
- b) ökológiai akvakultúrából származó halak, rákok és puhatestűek vágási hulladékából nyert halliszt és halolaj;
- c) fenntartható halászati tevékenységek során emberi fogyasztás céljára már kifogott halak, rákok és puhatestűek vágási hulladékából nyert halliszt, halolaj és takarmány-alapanyagok;
- d) fenntartható halászati tevékenységek során kifogott és emberi fogyasztásra fel nem használt egész halakból, rákokból és puhatestűekből nyert halliszt, halolaj és takarmány-alapanyagok;
- e) növényi vagy állati eredetű ökológiai takarmány-alapanyagok; a növényi anyagok aránya nem haladhatja meg az összetevők összmennyiségének 60 %-át.

3.1.3.4. Egyes víziállatok takarmányozására vonatkozó különös szabályok

A nyújtási időszakban a szárazföldi vizekben tartott halakat, a Penaeidae családba tartozó garnélákat, az édesvízi garnélarákokat és a trópusi édesvízi halakat a következőképpen kell takarmányozni:

- a) takarmányozásukat a halastavakban természetesen előforduló táplálékforrásokból kell megvalósítani;
- b) ha az a) pontban említett természetes takarmány nem áll rendelkezésre kellő mennyiségben, lehetséges a – lehetőség szerint a gazdaságban termesztett – növényi eredetű ökológiai takarmány, illetve alga felhasználása. A gazdasági szereplőknek dokumentációval kell igazolniuk a kiegészítő takarmány felhasználásának szükségességét;
- c) a természetes takarmány b) pont szerinti kiegészítése esetén:
 - i. a Penaeidae családba tartozó garnélák és édesvízi garnélarákok (*Macrobrachium* spp.) takarmányadagja tartalmazhat legfeljebb 25 %, fenntartható halászatból származó hallisztet és 10 %, ugyancsak fenntartható halászatból származó halolajat;
 - ii. a cápaharcsák (*Pangasius* spp.) takarmányadagja tartalmazhat legfeljebb 10 %, fenntartható halászatból származó hallisztet vagy halolajat.

3.1.4. Egészségvédelem

3.1.4.1. Betegségmegelőzés

A betegségmegelőzésre vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- a) a betegségmegelőzésnek megfelelő, többek között a fajok jó vízminőségre, áramlási sebességre és vízcserearányra vonatkozó igényeit figyelembe vevő, elhelyezéssel elért optimális feltételek melletti állattartáson, a mezőgazdasági üzemek optimális megtervezésén, jó tartási és gazdálkodási gyakorlaton – beleértve a létesítmények rendszeres tisztítását és fertőtlenítését –, kiváló minőségű takarmányon, megfelelő állomány-sűrűsége, valamint fajta- és vonalválasztáson kell alapulnia;
- b) immunológiai állatgyógyászati készítmények használhatók;
- c) az állat-egészségügyi tervnek tartalmaznia kell a termelőegység volumenével arányos, részletes biológiai biztonsági és betegségmegelőzési gyakorlatokat, beleértve az erre feljogosított víziállat-egészségügyi szolgálatokkal folytatott egészségügyi konzultációra vonatkozó írásos megállapodást; az említett szolgálatoknak a gazdaságot évente legalább egyszer, kéthéjű kagylók esetében pedig kétfévente legalább egyszer fel kell keresniük;
- d) az állatok tartására szolgáló rendszereket, berendezéseket és eszközöket megfelelően tisztítani és fertőtleníteni kell;
- e) a szerves lerakódást okozó szervezeteket kizárólag fizikai eszközzel vagy kézzel lehet eltávolítani, majd adott esetben a gazdaságtól távol vissza kell juttatni őket a tengerbe;
- f) kizárólag az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett, berendezések és létesítmények tisztítására és fertőtlenítésére szolgáló anyagok használhatók;

g) a pihentetésre vonatkozóan a következő szabályok alkalmazandók:

- i. az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek meg kell állapítania, hogy szükség van-e pihentetési időszakra, valamint meg kell határozni a pihentetés megfelelő időtartamát, amelyet dokumentálás mellett az egyes termelési ciklusokat követően kell beiktatni a tengeren megvalósuló nyílt vízi tartási rendszerekben;
 - ii. a kéthéjú kagylók tenyésztésére vonatkozóan a pihentetés nem tehető kötelezővé;
 - iii. a pihentetés ideje alatt az akvakultúrák termelésben használt ketrecet vagy más eszközt ki kell üríteni, fertőtleníteni kell és üresen kell hagyni az újbóli használatig;
- h) adott esetben az el nem fogyasztott haltakarmányt, az ürüléket és az elpusztult állatokat haladéktalanul el kell távolítani annak érdekében, hogy a környezetet a vízminőség vonatkozásában ne érje jelentős károsodás, továbbá a betegségek kialakulásának minimalizálása, valamint a rovarok vagy rágcsálók odavonzásának megakadályozása céljából;
- i) UV-fény és ózon csak keltetőekben és ivadéknevelőkben használható;
- j) az ektoparaziták elleni biológiai védekezés érdekében lehetőség szerint tisztogatóhalakat, valamint édesvizet, tengervizet és nátrium-klorid oldatot kell használni.

3.1.4.2. Állatorvosi kezelés

Az állatorvosi kezelésekre a következő szabályok alkalmazandók:

- a) a betegség kezelését az állatok szenvedésének elkerülése érdekében haladéktalanul meg kell kezdeni; ha a fitoterápiás, homeopátiás és egyéb készítmények hatástalannak bizonyulnak, szükség esetén és szigorú feltételek mellett állatorvosi utasítás alapján kémiai úton előállított allopátiás állatgyógyászati készítmények is alkalmazhatók, az antibiotikumokat is ideértve. Adott esetben a kezelésekre és a várakozási időszakokra vonatkozóan korlátozásokat kell megállapítani;
- b) az uniós jog alapján az emberi és az állati egészség védelmében kötelezővé tett kezelések megengedettek;
- c) amennyiben az állatok egészségének biztosítása érdekében hozott, a 3.1.4.1. pontban említett megelőző intézkedések ellenére egészségi probléma merül fel, az állatorvosi kezelések az alábbi sorrendben végezhetők el:
 - i. növényi, állati vagy ásványi eredetű anyagok, homeopátiás hígításban;
 - ii. érzéstelenítő hatással nem rendelkező növények és növényi kivonatok; valamint
 - iii. a következő anyagok: nyomelemek, fémek, természetes immunerősítők vagy engedélyezett probiotikumok;
- d) az allopátiás kezelések alkalmazását évi két kezelésre kell korlátozni, a vakcinázás és a kötelező mentesítési programok kivételével. Az egy évnél rövidebb tenyésztési ciklusú fajok esetében azonban legfeljebb egy allopátiás kezelés alkalmazható. Az allopátiás kezelések említett korlátozásainak túllépése esetén az érintett víziállatok nem forgalmazhatóak ökológiai termékként;
- e) a tagállamok által alkalmazott kötelező védekezési tervekben kívüli, élősködők elleni kezelést évi két alkalomra, illetve 18 hónapnál rövidebb tenyésztési ciklus esetében évi egy alkalomra kell korlátozni;
- f) a d) pontban említett allopátiás állatorvosi kezeléseknél és az élősködők elleni kezeléseknél – köztük a kötelező védekezési és mentesítési programok hatálya alá tartozó kezeléseknél – a várakozási ideje a 2001/82/EK irányelv 11. cikkében említett várakozási idő kétszerese, illetve előírt várakozási idő hiányában 48 óra;
- g) az állatgyógyászati termékek bármely használatát az állatok ökológiai termékként történő forgalmazását megelőzően minden esetben jelenteni kell az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek. A kezelt állománynak egyértelműen azonosíthatónak kell lennie.

3.1.5. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

- 3.1.5.1. Keltetők és ivadéknevelők, valamint az ökológiai takarmányozásra szolgáló szervezetek előállítására szolgáló létesítmények kivételével tilos zárt visszaforgatásos akvakultúrák termelési létesítményeket használni.

3.1.5.2. Kizárólag a keltetőkben és ivadéknevelőkben engedélyezett a víz mesterséges fűtése és hűtése. A víz fűtésére vagy hűtésére a termelés bármely szakaszában felhasználható fűtő kútból származó természetes víz.

3.1.5.3. A víziállatok környezetét úgy kell kialakítani, hogy fajspecifikus szükségleteikkel összhangban teljesüljenek a következők:

- a) az állatok a jóllétüket biztosító nagyságú térrel rendelkeznek, és biztosítva van számukra a 15. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott megfelelő állománysűrűség;
- b) az állatok tartása jó minőségű – többek között megfelelő áramlási sebességű és vízcserearányú – vízben, elegendő oxigénszinttel és a metabolitok alacsony szinten tartása mellett valósul meg;
- c) az állatok tartása a fajspecifikus szükségletekkel összhangban lévő hőmérsékleti és fényviszonyok között, a földrajzi elhelyezkedést figyelembe véve valósul meg.

Az állománysűrűségnek a tenyésztett halak jólétére gyakorolt hatásai figyelembevételéhez folyamatosan ellenőrizni kell és számításba kell venni a halak állapotát (pl. az uszony sérülése, más típusú sérülések, növekedési ütem, viselkedés és általános egészségi állapot), valamint a víz minőségét.

Édesvízi halak esetében a meder kialakítását tekintve a lehető legnagyobb mértékben meg kell felelnie a természetes élőhelyi feltételeknek.

A ponty és a hasonló fajok vonatkozásában:

- a medernek természetes földnek kell lennie,
- a halastavak és tavak szerves- és ásványianyag-utánpótlását kizárólag az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett trágyákkal és talajjavító szerekkel lehet végezni, és legfeljebb 20 kg nitrogén/ha alkalmazásával,
- tilos szintetikus kémiai anyagokkal történő kezelés a termelésre szolgáló vízben jelen lévő vízi növények, valamint a növényi takaró szabályozása céljából.

3.1.5.4. A vízi tartási rendszerek kialakítása és felépítése során olyan áramlási sebességet és fizikai-kémiai paramétereket kell biztosítani, amelyek garantálják az állatok egészségét és jólétét, és megfelelnek viselkedési szükségleteiknek.

Biztosítani kell az egyes fajok és fajcsoportok tekintetében a termelési rendszerek és zárt tartási rendszerek – a 15. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban megállapított – sajátos jellemzőinek való megfelelést.

3.1.5.5. Az állatok nevelésére szolgáló szárazföldi egységek vonatkozásában az alábbi feltételeknek kell teljesülniük:

- a) az átfolyós rendszereknek lehetővé kell tenniük az áramlási sebesség és a vízminőség folyamatos felügyeletét és ellenőrzését mind a befolyó, mind az elfolyó víz esetében;
- b) a gazdaság peremterületének (szárazföld és víz találkozási pontja) legalább 10 %-án természetes növényzetnek kell lennie.

3.1.5.6. A tengeri tartási rendszereknek az alábbi követelményeknek kell megfelelniük:

- a) a rendszereknek olyan helyen kell elhelyezkedniük, ahol a víz áramlása, mélysége és a víztest cserélődése megfelelő a mederre és az azt körülvevő víztestre gyakorolt hatás minimalizálása szempontjából;
- b) a ketrecek kialakításának, felépítésének és karbantartásának megfelelőnek kell lennie, figyelembe véve a működési környezetnek való kitettségüket.

3.1.5.7. A tartási rendszereket úgy kell kialakítani, elhelyezni és működtetni, hogy a rendszerből való kiszökés kockázata a lehető legkisebb legyen.

3.1.5.8. Halak vagy rákfélék kiszökése esetén megfelelő intézkedést kell hozni – adott esetben beleértve az állatok elfogását is – annak érdekében, hogy a helyi ökoszisztémát minél kevesebb hatás érje. Ezzel kapcsolatosan nyilvántartást kell vezetni.

3.1.5.9. Víziállatok halastavakban, tartályokban vagy átfolyóvizes rendszerekben megvalósuló tenyésztése esetén a gazdaságokat fel kell szerelni természetes szűrőréteggel, ülepítő medencékkel, biológiai szűrőkkel vagy mechanikai szűrőkkel a hulladék tápanyagok összegyűjtése érdekében, illetve algát vagy állatokat (kéthéjú kagylót) kell használni, amelyek hozzájárulnak az elfolyó víz minőségének javításához. Az elfolyó vizet adott esetben rendszeres időközönként ellenőrizni kell.

3.1.6. Állatjólét

- 3.1.6.1. A víziállatok tartásába bevont teljes személyzetnek a szükséges alapvető ismeretek és készségek birtokában kell lennie az említett állatok egészségügyi és jóléti szükségletei vonatkozásában.
- 3.1.6.2. A víziállatok kézbevétele a lehető legkevesebb alkalomra kell korlátozni, és annak során a lehető leggondosabban kell eljárni. Megfelelő berendezéseket és protokollt alkalmazva kell eljárni a kézbevétellel összefüggésbe hozható stressz és fizikai sérülés elkerülése érdekében. A tenyészállományhoz csak a fizikai sérülés és a stressz minimalizálásának biztosítása mellett szabad hozzányúlni, adott esetben érzéstelenítés alkalmazásával. Az osztályozási műveletek gyakoriságát minimálisra kell csökkenteni és azok csak a halak jólétének biztosítása érdekében használhatók.
- 3.1.6.3. A mesterséges fény használatára a következő korlátozások alkalmazandók:
- a) a természetes nappali fény meghosszabbítása céljából nem léphet túl az az időtartam, amely még megfelel az állatok viselkedési igényeinek, általános egészségügyi állapotának és a földrajzi feltételeknek; a leghosszabb időtartam nem lehet több mint napi 14 óra, kivéve szaporítási célok esetében;
 - b) a fényerősségekben bekövetkező hirtelen változás megelőzése érdekében átmenetként fokozatosan gyengülő erősségű világítást vagy háttérvilágítást kell alkalmazni.
- 3.1.6.4. A levegőztetés az állatok jólétének és egészségének biztosítása érdekében megengedett. A mechanikai levegőztetőket lehetőleg megújuló energiaforrással kell működtetni.
- 3.1.6.5. Oxigén kizárólag az állat-egészségügyi és állatjóléti követelményekkel összefüggésben, valamint a termelés vagy szállítás kritikus időszakaiban használható, kizárólag a következő esetekben:
- a) a hőmérséklet változásának, az atmoszferikus nyomás csökkenésének vagy a véletlenszerű vízszennyezésnek a rendkívüli eseteiben;
 - b) időszakos állománykezelési eljárások, például mintavétel vagy válogatás esetén;
 - c) az állomány fennmaradásának biztosítása érdekében.
- 3.1.6.6. Megfelelő intézkedéseket kell hozni a víziállatok szállítási időtartamának lehető legrövidebbre csökkentése érdekében.
- 3.1.6.7. Teljes életük során – a leöléskor is – a lehető legkisebbre kell csökkenteni az állatok szenvedését.
- 3.1.6.8. Tilos a szemkocsány eltávolítása, minden olyan hasonló eljárással együtt, mint a ligálás, a bemetszés és a becsípés.
- 3.1.6.9. A leölés során ügyelni kell arra, hogy a halak az azonnali eszméletvesztés miatt ne érzékelhessenek fájdalmat. A leölés előtti beavatkozásokat úgy kell végrehajtani, hogy az állatok sérüléseinek megelőzése mellett szenvedésük és az őket ért stressz is a lehető legkisebb maradjon. Az optimális leölési módszer kiválasztásakor figyelembe kell venni a lehalászási méreteket, a fajokat és a termelőhelyeket.

3.2. A puhatestűekre vonatkozó részletes szabályok

3.2.1. Az ikra származása

Az ikra származására vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) ha a környezetet nem éri jelentős kár és a helyi jogszabályok engedik, kéthéjú kagyló esetében használható a termelőegységen kívülről származó, vadon begyűjtött ikra, amennyiben:
 - i. olyan lelőhelyről származik, ahol valószínűleg elpusztulna a tél folyamán, vagy ahol a szükségletekhez viszonyítva felesleg képződött; vagy
 - ii. olyan kollektorról származik, amelyen természetes úton telepedett meg a kéthéjúkagyló-ikra;
- b) az óriás osztriga (*Crassostrea gigas*) esetében a szelektíven tenyésztett állományt kell előnyben részesíteni a vadon történő szaporodás előfordulásának csökkentése érdekében;
- c) nyilvántartást kell vezetni a vadon begyűjtött ikra begyűjtésének módjáról, helyszínéről és időpontjáról, lehetővé téve a nyomkövetést a begyűjtési területig visszamenőleg;
- d) vadon begyűjtendő ikrát kizárólag azt követően lehet begyűjteni, hogy az illetékes hatóság azt engedélyezte.

3.2.2. Elhelyezés és tartási gyakorlatok

Az elhelyezési feltételekre és a tartási gyakorlatokra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) a termelés polikultúrák rendszerben történhet ugyanabban a vízben, mint az ökológiai halaké és algáké, amit dokumentálni kell a fenntartható gazdálkodási tervben. Polikultúrák gazdálkodásban a kéthéjú kagyló együtt tartható csigákkal (például particsigával) is;
- b) a kéthéjú kagyló ökológiai termelését cölöpökkel, bójákkal vagy más egyértelmű jelzőeszközökkel megjelölt területen belül kell végezni, amelyet adott esetben hálókkel, ketrecekkel vagy más mesterséges eszközökkel el kell határolni;
- c) a külső vázas, ehető, vízi gerinctelenek ökológiai termelésével foglalkozó gazdaságoknak a lehető legkisebbségre kell csökkenteniük a természetvédelmi szempontból értékes fajokat fenyegető esetleges kockázatokat. Ragadozók elleni védőháló alkalmazása esetén azok kialakítása nem jelenthet sérülésveszélyt a bukómadarak számára.

3.2.3. Tenyésztés

A tenyésztésre vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) a kötelekkel és a 15. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban felsorolt egyéb eljárásokkal megvalósuló tenyésztés az ökológiai termelésben is használható;
- b) a puhatestűek fenéken való tenyésztése csak akkor engedélyezhető, ha a begyűjtési és tenyésztési terület nem éri jelentős környezeti hatás. A fenntartható gazdálkodási tervbe külön fejezetként be kell illeszteni a környezetre gyakorolt minimális hatás bizonyítékait ismertető, a gazdasági szereplő által a műveletek megkezdése előtt az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek benyújtott felmérést és jelentést.

3.2.4. Gazdálkodás

A gazdálkodásra vonatkozóan a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) a termelés során az állománysűrűség nem haladhatja meg az ugyanazon helyszínen megvalósuló, nem ökológiai puhatestű termelés során alkalmazott állománysűrűséget. A válogatást, valamint az állománysűrűség csökkentését és kiigazítását a biomaszájának megfelelően kell végezni az állatok jólétének és a termékek kiváló minőségének biztosítása érdekében;
- b) a szerves lerakódást okozó szervezeteket mechanikus úton vagy kézzel kell eltávolítani, adott esetben visszajuttatva a tengerbe, a puhatestű tenyésztő gazdaságoktól kellő távolságban. A puhatestűek a termelési ciklusban egy alkalommal kezelhetők meszes oldattal a szerves lerakódást okozó versengő károsító szervezetek előfordulásának szabályozása céljából.

3.2.5. Az osztrigákra vonatkozó különös tenyésztési szabályok

Az állványokon történő zsákos tenyésztés megengedett. Az említett eszközöket, illetve más szerkezeteket, amelyek az osztrigákat tartalmazzák, úgy kell elhelyezni, hogy a part mentén ne képezzenek összefüggő akadályt. Az árapály-mozgás figyelembevételével az állományt úgy kell elhelyezni a fenéken, hogy az a termelés szempontjából optimális legyen. A termelésnek meg kell felelnie a 15. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban foglalt követelményeknek.

IV. rész: A feldolgozott élelmiszerekre vonatkozó előállítási szabályok

A 9., 11. és 16. cikkben megállapított általános előállítási szabályokon kívül a feldolgozott élelmiszerek ökológiai előállítására az ebben a részben meghatározott szabályok alkalmazandók.

1. A feldolgozott élelmiszerek előállítására vonatkozó általános követelmények

- 1.1. Az élelmiszerek feldolgozásához használt adalékanyagoknak, technológiai segédanyagoknak, valamint egyéb anyagoknak és összetevőknek, továbbá az alkalmazott élelmiszer-feldolgozási eljárásoknak (például füstölés) meg kell felelniük a helyes gyártási gyakorlat alapelveinek⁽¹⁾.
- 1.2. A feldolgozott élelmiszert előállító gazdasági szereplőknek ki kell alakítaniuk és rendszeresen aktualizálniuk kell a kritikus feldolgozási lépések szisztematikus meghatározásán alapuló megfelelő eljárásokat.

⁽¹⁾ A helyes gyártási gyakorlat (GMP) meghatározása az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokra és tárgyakra vonatkozó helyes gyártási gyakorlatról szóló, 2006. december 22-i 2023/2006/EK bizottsági rendelet 3. cikkének a) pontjában szerepel (HL L 384., 2006.12.29., 75. o.).

- 1.3. Az 1.2. pontban említett eljárások alkalmazásának biztosítania kell, hogy az előállított feldolgozott termékek mindenkor megfeleljenek e rendeletnek.
- 1.4. A gazdasági szereplőknek be kell tartaniuk és végre kell hajtaniuk az 1.2. pontban említett eljárásokat, és – a 28. cikk sérelme nélkül – különösen:
- a) elővigyázatossági intézkedéseket kell hozniuk;
 - b) megfelelő tisztító intézkedéseket kell alkalmazniuk, valamint figyelemmel kell kísérniük azok eredményességét, és nyilvántartást kell vezetniük az említett műveletekről;
 - c) biztosítaniuk kell, hogy nem ökológiai termékek ne kerülhessenek forgalomba ökológiai termelésre utaló megjelöléssel.
- 1.5. A feldolgozott ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek elkészítésének időben vagy térben el kell különülnie egymástól. Amennyiben az érintett előkészítő egységben – bármilyen kombinációban – ökológiai, átállási és nem ökológiai termékeket készítenek vagy tárolnak, a gazdasági szereplő köteles:
- a) tájékoztatni erről az illetékes hatóságot, illetve adott esetben az ellenőrző hatóságot vagy ellenőrző szervezetet;
 - b) a műveleteket a teljes termelési munkafolyamat befejezéséig a minden, más típusú (ökológiai, átállási vagy nem ökológiai) terméken végzett hasonló műveletektől térben vagy időben folyamatosan elkülönítve végezni;
 - c) az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékeket a műveletek előtt és után egymástól térben vagy időben elkülönítve tárolni;
 - d) minden műveletről és feldolgozott mennyiségről naprakész nyilvántartást vezetni;
 - e) megfelelő intézkedéseket hozni a tételek azonosítása, valamint az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek közötti keveredés vagy felcserélődés megakadályozása érdekében;
 - f) ökológiai, illetve átállási termékeken műveleteket kizárólag a termelőberendezések megfelelő tisztítása után végezni.
- 1.6. Nem használhatók olyan termékek, anyagok és technológiák, amelyek helyreállítják az ökológiai élelmiszerek feldolgozása és tárolása során elvesztett tulajdonságokat, vagy eltüntetik az ökológiai élelmiszerek feldolgozásakor elkövetett gondatlanság következményeit, vagy más módon megtéveszthetnek az ökológiai élelmiszerként forgalomba hozni kívánt termékek valódi jellegét illetően.
2. A feldolgozott élelmiszerek előállítására vonatkozó részletes követelmények
- 2.1. A feldolgozott ökológiai élelmiszerek összetétele tekintetében teljesülniük kell a következő feltételeknek:
- a) a terméket főként mezőgazdasági eredetű összetevőkből vagy az I. mellékletben felsorolt, élelmiszerként való felhasználásra szánt termékekből kell előállítani; annak meghatározásához, hogy egy terméket főként az említett termékekből állítottak-e elő, a hozzáadott víz és só nem veendő figyelembe;
 - b) ökológiai összetevő nem lehet jelen ugyanazon összetevő nem ökológiai változatával együtt;
 - c) átállási összetevő nem lehet jelen ugyanannak az összetevőnek sem az ökológiai, sem a nem ökológiai változatával együtt.
- 2.2. Bizonyos termékeknek és anyagoknak az élelmiszerek feldolgozása során történő felhasználása
- 2.2.1. Az élelmiszerek feldolgozása során kizárólag az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk vagy a 25. cikk alapján engedélyezett élelmiszer-adalékanyagok, technológiai segédanyagok és nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők, valamint a 2.2.2. pontban említett termékek és anyagok használhatók fel, kivéve a borágazati termékeket és anyagokat, amelyekre a VI. rész 2. pontja vonatkozik, valamint az élesztőt, amelyre a VII. rész 1.3. pontja vonatkozik.
- 2.2.2. Az élelmiszerek feldolgozása során a következő termékek és anyagok használhatók fel:
- a) az élelmiszer-feldolgozásban szokásosan használt mikroorganizmus- és élelmiszerenzim-készítmények, feltéve, hogy az élelmiszer-adalékanyagként használandó élelmiszerenzimek ökológiai termelésben való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett;
 - b) az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontjában és d) pontjának i. alpontjában meghatározott, az említett rendelet 16. cikke (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban természetes aromaanyagként, illetve természetes aromakészítményként jelölt anyagok;

- c) a hús és a tojás héj bélyegzésére szolgáló élelmiszerszínezékek az 1333/2008/EK rendelet 17. cikkével összhangban;
- d) az év bizonyos időszakában forgalomba hozatalra szánt főtt tojás héjának hagyományos díszítő festésére szolgáló természetes színezékek és természetes bevonóanyagok;
- e) az élelmiszer-feldolgozásban általában használatos ivóvíz és ökológiai vagy nem ökológiai só (alapösszetevőként nátrium-kloriddal vagy kálium-kloriddal);
- f) ásványi anyagok (köztük nyomelemek), vitaminok, aminosavak és mikrotápanyagok, feltéve, hogy:
 - i. normál fogyasztásra szánt élelmiszerben való felhasználásuk „jogilag közvetlenül elő van írva” abban az értelemben, hogy azt az uniós jog vagy az uniós joggal összeegyeztethető nemzeti jog rendelkezései közvetlenül előírják, és ennek következményeként az élelmiszer egyáltalán nem hozható forgalomba normál fogyasztás céljára, ha nem tartalmazza az említett ásványi anyagokat, vitaminokat, aminosavakat vagy mikrotápanyagokat; vagy
 - ii. olyan élelmiszer esetében, amely az egészséggel vagy a táplálkozással, illetve valamely fogyasztói csoport egyedi szükségleteivel kapcsolatos sajátos jellemzői vagy hatása miatt kerül forgalomba hozatalra:
 - a 609/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett termékekben való felhasználásukat az említett rendelet és az annak 11. cikke (1) bekezdése alapján elfogadott jogi aktusok engedélyezik, vagy
 - a 2006/125/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ által szabályozott termékekben való felhasználásukat az említett irányelv engedélyezi.

2.2.3. Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszer használható, amelyeknek a feldolgozás során való használatát a 24. cikk alapján engedélyezték.

2.2.4. A 30. cikk (5) bekezdésében említett számítás során a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett bizonyos élelmiszer-adalékanyagokat mezőgazdasági eredetű összetevőként kell beszámítani;
- b) a 2.2.2. pont a), c), d), e) és f) alpontjában említett készítményeket és anyagokat nem lehet mezőgazdasági eredetű összetevőként beszámítani;
- c) az élesztőt és az élesztőtermékeket mezőgazdasági eredetű összetevőként kell beszámítani.

V. rész: A feldolgozott takarmányokra vonatkozó előállítási szabályok

A 9., 11. és 17. cikkben megállapított általános termelési szabályok mellett a feldolgozott takarmány ökológiai előállítására az ebben a részben meghatározott szabályok alkalmazandók.

1. A feldolgozott takarmány előállítására vonatkozó általános követelmények
- 1.1. A takarmány feldolgozásához használt adalékanyagoknak, technológiai segédanyagoknak, valamint egyéb anyagoknak és összetevőknek, továbbá az alkalmazott feldolgozási eljárásoknak (például füstölés) meg kell felelniük a helyes gyártási gyakorlat alapelveinek.
- 1.2. A feldolgozott takarmányt előállító gazdasági szereplőknek ki kell alakítaniuk és rendszeresen aktualizálniuk kell a kritikus feldolgozási lépések szisztematikus meghatározásán alapuló megfelelő eljárásokat.
- 1.3. Az 1.2. pontban említett eljárások alkalmazásának biztosítania kell, hogy az előállított feldolgozott termékek mindenkor megfeleljenek e rendeletnek.
- 1.4. A gazdasági szereplőknek be kell tartaniuk és végre kell hajtaniuk az 1.2. pontban említett eljárásokat, és – a 28. cikk sérelme nélkül – különösen:
 - a) elővigyázatossági intézkedéseket kell hozniuk;
 - b) megfelelő tisztító intézkedéseket kell alkalmazniuk, valamint figyelemmel kell kísérniük azok eredményességét, és nyilvántartást kell vezetniük az említett műveletekről;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 609/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a csecsemők és kisgyermekek számára készült, a speciális gyógyászati célra szánt, valamint a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerekről, továbbá a 92/52/EGK tanácsi irányelv, a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK bizottsági irányelv, a 2009/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 41/2009/EK és a 953/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 181., 2013.6.29., 35. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2006/125/EK irányelve (2006. december 5.) a csecsemők és a kisgyermekek számára készült feldolgozott gabonaalapú élelmiszerekről és bébiételekről (HL L 339., 2006.12.6., 16. o.).

- c) biztosítaniuk kell, hogy nem ökológiai termékek ne kerülhessenek forgalomba ökológiai termelésre utaló megjelöléssel.
- 1.5. A feldolgozott ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek elkészítésének időben vagy térben el kell különülnie egymástól. Amennyiben az érintett előkészítő egységben – bármilyen kombinációban – ökológiai, átállási és nem ökológiai termékeket készítenek vagy tárolnak, a gazdasági szereplő köteles:
- a) tájékoztatni erről az ellenőrző hatóságot vagy ellenőrző szervezetet;
 - b) a műveleteket a teljes termelési munkafolyamat befejezéséig a minden, más típusú (ökológiai, átállási vagy nem ökológiai) terméken végzett hasonló műveletektől térben vagy időben folyamatosan elkülönítve végezni;
 - c) az ökológiai, átállási és a nem ökológiai termékeket a műveletek előtt és után egymástól térben vagy időben elkülönítve tárolni;
 - d) minden műveletről és feldolgozott mennyiségről naprakész nyilvántartást vezetni;
 - e) megfelelő intézkedéseket hozni a tételek azonosítása, valamint az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek közötti keveredés vagy felcserélődés megakadályozása érdekében;
 - f) ökológiai vagy átállási termékeken műveleteket kizárólag a termelőberendezések megfelelő tisztítása után végezni.
2. A feldolgozott takarmány előállítására vonatkozó részletes követelmények
- 2.1. Az ökológiai vagy átállási takarmány-alapanyagok mellett nem kerülhet az ökológiai takarmány összetevői közé ugyanannak a takarmány-alapanyagnak a nem ökológiai módszerekkel előállított változata.
- 2.2. Az ökológiai termelés során felhasznált vagy feldolgozott takarmány-alapanyagot tilos kémiai szintézissel előállított oldószerek segítségével kezelni.
- 2.3. A takarmány feldolgozása során kizárólag olyan növényi vagy állati eredetű, illetve élesztő- vagy algaalapú, nem ökológiai takarmány-alapanyagok, ásványi eredetű takarmány-alapanyagok, valamint takarmány-adalékanyagok és technológiai segédanyagok használhatók fel, amelyeknek az ökológiai termelésben való felhasználása a 24. cikk alapján engedélyezett.
- 2.4. Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszer használható, amelyeknek a feldolgozás során való használata a 24. cikk alapján engedélyezett.

VI. rész: Bor

1. Hatály
- 1.1. A 9., 10., 11., 16. és 18. cikkben megállapított általános előállítási szabályok mellett az 1308/2013/EU rendelet 1. cikke (2) bekezdésének 1. pontjában említett borágazati termékek ökológiai előállítására vonatkozóan az e részben meghatározott szabályok alkalmazandók.
- 1.2. Amennyiben ez a rész kifejezetten másképp nem rendelkezik, a 606/2009/EK ⁽¹⁾ és 607/2009/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ alkalmazandó.
2. Bizonyos termékek és anyagok felhasználása
- 2.1. A borágazati termékeket ökológiai nyersanyagokból kell előállítani.
- 2.2. A borágazati termékek előállítása során – beleértve a borászati gyakorlatokat, eljárásokat és kezeléseket is – az ökológiai termelésben való felhasználásra kizárólag a 24. cikk alapján engedélyezett termékek és anyagok használhatók fel, tiszteletben tartva az 1308/2013/EU és a 606/2009/EK rendeletben és különösen ez utóbbi rendelet I.A. mellékletében meghatározott feltételeket és korlátozásokat.

⁽¹⁾ A Bizottság 606/2009/EK rendelete (2009. július 10.) a 479/2008/EK tanácsi rendeletnek a szőlőből készült termékek kategóriái, a borászati eljárások és az azokhoz kapcsolódó korlátozások tekintetében történő végrehajtására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról (HL L 193., 2009.7.24., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 607/2009/EK rendelete (2009. július 14.) a 479/2008/EK tanácsi rendeletnek a bizonyos borászati termékekre vonatkozó oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, hagyományos kifejezések, valamint e termékek címkézése és kiserelése tekintetében történő végrehajtására vonatkozó egyes részletes szabályok megállapításáról (HL L 193., 2009.7.24., 60. o.).

3. Borászati gyakorlatok és korlátozások
- 3.1. Az e rész 1. és 2. szakaszának és a 3.2., 3.3., és 3.4. pontban meghatározott egyedi tiltások és korlátozások sérelme nélkül, az 1308/2013/EU rendelet 80. cikkében és 83. cikke (2) bekezdésében, a 606/2009/EK rendelet 3., 5–9. és 11–14. cikkében, továbbá az említett rendeletek mellékleteiben meghatározott borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések közül kizárólag a 2010. augusztus 1. előtt alkalmazottak megengedettek, figyelemmel az előírt korlátozásokra is.
- 3.2. A következő borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések alkalmazása tilos:
 - a) hűtéssel történő részleges sűrítés, az 1308/2013/EU rendelet VIII. melléklete I. része B.1. szakaszának c) pontjával összhangban;
 - b) kéntelenítés fizikai eljárásokkal, a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 8. pontjával összhangban;
 - c) a borban lévő borkő kiválásának megakadályozása céljából végzett elektrodialízis, a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 36. pontjával összhangban;
 - d) a borok alkoholtartalmának részleges kivonása, a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 40. pontjával összhangban;
 - e) kationcserélőkkel történő kezelés a borban lévő borkő kiválásának megakadályozása céljából, a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 43. pontjával összhangban.
- 3.3. Az alábbi borászati gyakorlatok, eljárások és kezelések a következő feltételek mellett megengedettek:
 - a) a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 2. pontjával összhangban történő hőkezelések, amennyiben a hőmérséklet nem haladja meg a 75 °C-ot;
 - b) a 606/2009/EK rendelet I.A. mellékletének 3. pontjával összhangban, semleges szűrőközeggel vagy anélkül végzett centrifugálás és szűrés, amennyiben a pórusok mérete 0,2 mikrométernél nem kisebb.
- 3.4. Az 1234/2007/EK rendeletben vagy a 606/2009/EK rendeletben előírt borászati gyakorlatokra, eljárásokra és kezelésekre vonatkozó bármely, 2010. augusztus 1-jét követően bevezetett módosítás a bor ökológiai előállítása esetén csak az említett intézkedések e szakaszba történő, megengedettként való felvétele, valamint – amennyiben szükséges – az e rendelet 24. cikkének megfelelő értékelés lefolytatása után alkalmazható.

VII. rész: Élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztő

A 9., 11., 16., 17. és 19. cikkben megállapított általános termelési szabályok mellett az élelmiszerként vagy takarmányként felhasznált élesztő ökológiai előállítására az e részben meghatározott szabályok alkalmazandók.

1. Általános követelmények
- 1.1. Ökológiai élesztő előállításához kizárólag ökológiai módon előállított táptalaj használható. 2023. december 31-ig azonban, ha a gazdasági szereplők nem tudnak ökológiai termelésből származó élesztőkivonatot vagy autolizátumot beszerezni, az ökológiai élesztő előállítása során megengedett – a szárazanyag-tartalom százalékaiban kifejezve – legfeljebb 5 % nem ökológiai élesztőkivonatot vagy autolizátum használata.
- 1.2. Ökológiai élelmiszer vagy takarmány az ökológiai élesztő mellett nem tartalmazhat nem ökológiai élesztőt.
- 1.3. Az ökológiai élesztő előállításához, valamint az élesztő tartalmú termékekhez és készítményekhez az alábbi termékek és anyagok használhatók fel:
 - a) az ökológiai termelésben való felhasználásra a 24. cikk alapján engedélyezett technológiai segédanyagok;
 - b) a IV. rész 2.2.2. pontjának a), b) és e) alpontjában említett termékek és anyagok.
- 1.4. Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszer használható, amelyeknek a feldolgozás során való használata a 24. cikk alapján engedélyezett.

III. MELLÉKLET

A TERMÉKEK ÖSSZEGYŰJTÉSE, CSOMAGOLÁSA, SZÁLLÍTÁSA ÉS TÁROLÁSA

1. A termékek összegyűjtése és az előkészítő egységekhez szállítása

A gazdasági szereplők csak akkor gyűjthetik össze egyidejűleg az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékeket, ha megfelelő intézkedéseket tettek az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek közötti keveredés vagy felcserélődés elkerülése, és az ökológiai és átállási termékek azonosításának biztosítása érdekében. A gazdasági szereplőnek az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet számára hozzáférhető módon kell tárolnia az összegyűjtés napjára, órájára, útvonalára, valamint a termékek átvételének dátumára és időpontjára vonatkozó információkat.

2. A termékek csomagolása és elszállítása más gazdasági szereplőkhöz vagy termelőegységekhez

2.1. A gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy az ökológiai és átállási termékek szállítása más gazdasági szereplőkhöz vagy termelőegységekhez – beleértve a nagy- és kiskereskedőket – kizárólag olyan megfelelő, zárt csomagolásban, konténerben vagy járműben történjen, amely kizárja, hogy a szállítmány tartalmát a plomba vagy zár külső manipulációja, illetve sérülése nélkül ki lehessen cserélni, továbbá biztosítaniuk kell, hogy e termékek, az uniós jogban előírt más megjelölések sérelme nélkül, a következő információkat tartalmazó címkével legyenek ellátva:

- a) a gazdasági szereplő neve és címe, valamint a termék tulajdonosának vagy eladójának neve és címe, ha ez utóbbi más személy;
- b) a termék neve vagy a takarmánykeverék ismertetése, kiegészítve az ökológiai termelésre való hivatkozással;
- c) annak az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek a neve vagy kódszáma, amelyhez a gazdasági szereplő tartozik; és
- d) amennyiben szükséges, a tétel azonosító jelzése, amely egy nemzeti szinten jóváhagyott, vagy az ellenőrző hatósággal vagy ellenőrző szervezettel egyeztetett jelölési rendszernek megfelelően kerül megállapításra, és lehetővé teszi, hogy a tételt a 34. cikk (5) bekezdésében említett nyilvántartásoknak megfeleltessék.

Az a)–d) pontban említett információk feltüntethetők egy kísérő dokumentumon is, ha az a termék csomagolásához, konténeréhez vagy a járműves szállításhoz egyértelműen hozzárendelhető. Ennek a kísérő okmányoknak a szállítóról vagy a fuvarozóról is kell adatokat tartalmaznia.

2.2. A csomagolás, a konténerek, illetve a járművek lezárása a következő esetekben nem kötelező:

- a) ha a szállítás két olyan gazdasági szereplő között közvetlenül történik, amelyek mindegyike az ökológiai ellenőrzési rendszer alá tartozik;
- b) ha kizárólag ökológiai termékek vagy kizárólag átállási termékek szállítása történik;
- c) ha a termékekhez olyan dokumentumot csatoltak, amely tartalmazza a 2.1. pontban előírt információkat; és
- d) mind a küldő, mind az átvető gazdasági szereplő dokumentált nyilvántartást vezet az ilyen szállítási műveletekről, amely az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet rendelkezésére áll.

3. A takarmány más termelő- vagy előkészítő egységekbe vagy tárolási helyre történő szállításának különös szabályai

Amennyiben a takarmányt más termelő- vagy előkészítő egységekbe vagy tárolási helyre szállítják, a gazdasági szereplőknek gondoskodniuk kell a következő feltételek teljesüléséről:

- a) a szállítás folyamán az ökológiai előállítású takarmányt, az átállási takarmányt és a nem ökológiai takarmányt egymástól fizikailag hatékony módon elkülönítik;

- b) a nem ökológiai termékek szállítására használt járműveket vagy konténereket csak akkor használják ökológiai termékek vagy átállási termékek szállítására, ha:
- i. az ökológiai vagy átállási termékek szállítása előtt megfelelő tisztítást végeztek azokon, amelynek eredményességét ellenőrizték, és a gazdasági szereplők nyilvántartást vezetnek az említett műveletekről;
 - ii. az ellenőrzési intézkedéseknek megfelelően értékelt kockázatok függvényében minden megfelelő intézkedést megtettek, és szükség szerint a gazdasági szereplők garantálják, hogy nem ökológiai termékek nem kerülhetnek forgalomba az ökológiai előállításra utaló megjelöléssel;
 - iii. a gazdasági szereplő nyilvántartást vezet az ilyen szállítási műveletekről, amely az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet rendelkezésére áll;
- c) a kész ökológiai vagy átállási takarmány szállítása fizikailag vagy időben elkülönül az egyéb késztermékek szállításától;
- d) a szállítás megkezdésekor a termékek mennyiségét és szállítási fordulónként minden egyes szállított mennyiséget feljegyeznek.

4. Élő halak szállítása

- 4.1. Az élő halakat tiszta vizű és a célra alkalmas tartályban kell szállítani, amely a hőmérséklet és az oldott oxigéntartalom tekintetében megfelel fiziológiai szükségleteiknek.
- 4.2. Az ökológiai halak és haltermékek szállítását megelőzően a tartályokat alaposan ki kell tisztítani, fertőtleníteni és mosni.
- 4.3. A stressz csökkentése érdekében megelőző intézkedéseket kell hozni. A szállítás során az állománysűrűség nem érheti el a faj számára káros szintet.
- 4.4. A 4.1., 4.2. és 4.3. pontban említett műveletekről nyilvántartást kell vezetni.

5. Más gazdasági szereplőktől vagy termelőegységektől érkező termékek átvétele

Ökológiai vagy átállási termék átvételekor a gazdasági szereplőnek szükség esetén ellenőriznie kell a csomagolás, a tartály vagy a jármű zárását, valamint a 2. szakaszban előírt megjelölések meglétét.

A gazdasági szereplőnek össze kell vetnie a 2. szakaszban említett címkén szereplő információkat a kísérő okmányokon szereplő információkkal. Ezeknek az ellenőrzéseknek az eredményeit egyértelműen fel kell tüntetni a 34. cikk (5) bekezdésében említett nyilvántartásban.

6. A harmadik országból származó termékek átvételére vonatkozó különös szabályok

Ökológiai vagy átállási termékek harmadik országokból olyan csomagolásban vagy konténerben szállítva importálhatók, amelynek lezárása megakadályozza a szállítmány tartalmának kicserélését, és amelyen szerepelnek az exportőr azonosítására szolgáló adatok, továbbá minden egyéb olyan jelölés és jelzőszám, amely a szállítmány megfelelő azonosítását szolgálja; továbbá az említett termékeket adott esetben kísérnie kell a harmadik országból történő behozatalhoz szükséges ellenőrzési tanúsítványnak.

A harmadik országból származó ökológiai vagy átállási termék átvételekor annak a természetes vagy jogi személynek, akinek vagy amelynek a részére a behozott szállítmányt szállítják, és aki vagy amely a további elkészítés vagy forgalmazás céljából a szállítmányt átveszi, ellenőriznie kell a csomagolás vagy a konténer zárását, és – a 45. cikk (1) bekezdése b) pontja iii. alpontjának megfelelően behozott termékek esetében – ellenőriznie kell, hogy az említett cikk szerinti ellenőrzési tanúsítvány a szállítmányban lévő termékfajta vonatkozik-e. Ezeknek az ellenőrzéseknek az eredményeit egyértelműen fel kell tüntetni a 34. cikk (5) bekezdésében említett nyilvántartásban.

7. A termékek tárolása

- 7.1. A termékek tárolásához használt területeken biztosítani kell egyrészt a tételek azonosítását, másrészt az ökológiai termelési szabályoknak meg nem felelő termékek vagy anyagok általi szennyezés vagy az azokkal való keveredés elkerülését. Az ökológiai és átállási termékeknek mindig egyértelműen azonosíthatóknak kell lenniük.
 - 7.2. A növénytermesztéssel és állattartással foglalkozó ökológiai, illetve átállási termelőegységekben nem tárolhatók az ökológiai termelésben való felhasználásra a 9. és 24. cikk alapján engedélyezettektől eltérő inputanyagok.
 - 7.3. Az allopatia állatgyógyászati készítmények – az antibiotikumokat is ideértve – tárolhatók a mezőgazdasági üzemekben és az akvakultúra-gazdaságokban, feltéve, hogy azokat állatorvos írta fel a II. melléklet II. részének 1.5.2.2. pontjában vagy III. része 3.1.4.2. pontjának a) alpontjában említett kezeléssel kapcsolatban, azokat felügyelt helyen tárolják, és azokat a 34. cikk (5) bekezdésében említett nyilvántartásba bevezetik.
 - 7.4. Abban az esetben, ha a gazdasági szereplők bármilyen kombinációban ökológiai, átállási vagy nem ökológiai termékeket kezelnek, és az ökológiai vagy átállási termékeket olyan létesítményekben tárolják, amelyben más mezőgazdasági termékeket vagy élelmiszereket is tárolnak:
 - a) az ökológiai vagy átállási termékeket a többi mezőgazdasági terméktől vagy élelmiszertől el kell különíteni;
 - b) minden intézkedést meg kell tenni a szállítmányok azonosítása, valamint az ökológiai, átállási és nem ökológiai termékek közötti keveredés vagy felcserélődés megakadályozása érdekében;
 - c) az ökológiai vagy átállási termékek tárolását megelőzően megfelelő tisztítást kell végezni, amelynek eredményességét ellenőrizték, és a gazdasági szereplők nyilvántartást vezetnek az említett műveletekről.
 - 7.5. Tisztításhoz és fertőtlenítéshez csak olyan tisztító- és fertőtlenítőszer használható a tárolásra szolgáló létesítményekben, amelyeknek az ökológiai termelésben való használata a 24. cikk alapján engedélyezett.
-

IV. MELLÉKLET

A 30. CIKKBEN EMLÍTETT KIFEJEZÉSEK

BG:	биологичен.
ES:	ecológico, biológico, orgánico.
CS:	ekologické, biologické.
DA:	økologisk.
DE:	ökologisch, biologisch.
ET:	mahe, ökoloogiline.
EL:	βιολογικό.
EN:	organic.
FR:	biologique.
GA:	orgánach.
HR:	ekološki.
IT:	biologico.
LV:	bioloģisks, ekoloģisks.
LT:	ekologiškas.
LU:	biologesch, ökologesch.
HU:	ökológiai.
MT:	organiku.
NL:	biologisch.
PL:	ekologiczne.
PT:	biológico.
RO:	ecologic.
SK:	ekologické, biologické.
SL:	ekološki.
FI:	luonnonmukainen.
SV:	ekologisk.

V. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI UNIÓ ÖKOLÓGIAI TERMELÉS JELÖLÉSÉRE SZOLGÁLÓ LOGÓJA ÉS A KÓDSZÁMOK

1. Logó

1.1. Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója a következő:

1.2. A referenciaszín a Pantone színskála szerint Pantone 376 zöld, illetve zöld (50 % cián + 100 % sárga) négy színnyomás használata esetén.

1.3. Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója az alábbiak szerint fekete-fehérben is használható, de csak abban az esetben, ha a színes logó nem kivitelezhető:

1.4. Amennyiben a csomagolás vagy a címke háttérszíne sötét, a szimbólum negatív formátumban is használható a csomagolás vagy a címke háttérszínének alkalmazásával.

1.5. Ha a színes logó színes háttéren helyezkedik el, és ezért nehezen látható, a háttérszínekből való kiemelése érdekében a logó vonallal körülhatárolható.

- 1.6. Amennyiben a csomagoláson a megjelöléseket egységesen egy színnel tüntetik fel, az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója ezzel a színnel is használható.
- 1.7. Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának legalább 9 mm magasnak és legalább 13,5 mm szélesnek kell lennie; a magasság/szélesség aránya minden esetben 1:1,5. Nagyon kis méretű csomagolásoknál a magasság minimális mérete kivételesen 6 mm-re csökkenthető.
- 1.8. Az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója társítható az ökológiai termelésre utaló egyéb grafikai vagy szöveges elemekkel, feltéve, hogy ez utóbbiak nem módosítják vagy változtatják meg sem az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójának jellegét, sem a 32. cikknek megfelelően meghatározott megjelöléseket. Ha az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója olyan nemzeti vagy magánlogókkal együtt szerepel, amelyek az 1.2. pontban megadott referenciaszíntől eltérő zölddel készülnek, akkor az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója használható ezzel a referenciaszíntől eltérő zöld színnel.

2. Kódszámok

A kódszámok általános formátuma a következő:

AB-CDE-999

ahol:

- a) az „AB” annak az országnak az ISO-kódja, ahol az ellenőrzésekre sor kerül;
- b) a „CDE” a Bizottság vagy az egyes tagállamok által meghatározandó, az ökológiai termelési módra utaló hárombetűs kifejezés, például „bio” vagy „öko” vagy „org” vagy „eko”; és
- c) a „999” az a legfeljebb három számjegyű hivatkozási szám, amelyet:
 - i. az egyes tagállamok illetékes hatósága annak az ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek ad, amelyre az ellenőrzési feladatokat átruházta;
 - ii. a Bizottság:
 - a 46. cikknek megfelelően a Bizottság által elismert ellenőrző hatóságoknak vagy ellenőrző szervezeteknek ad,
 - a 48. cikknek megfelelően a Bizottság által elismert harmadik országbeli illetékes hatóságoknak ad.

VI. MELLÉKLET

A TANÚSÍTVÁNY MINTÁJA

Az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről szóló (EU) 2018/848 rendelet 35. cikkének (1) bekezdése szerinti tanúsítvány

1. Dokumentumszám:	
2. (jelölje be a megfelelő négyzetet) ☐ Gazdasági szereplő ☐ Gazdálkodói csoport – Lásd a mellékletet	3. A gazdasági szereplő vagy a gazdálkodói csoport neve és címe:
4. A gazdasági szereplő vagy a gazdálkodói csoport tevékenysége(i) (válassza ki a megfelelőt): ☐ Mezőgazdasági termelés ☐ Elkészítés ☐ Forgalmazás ☐ Tárolás ☐ Behozatal ☐ Kivitel ☐ Forgalomba hozatal	5. A gazdasági szereplő vagy gazdálkodói csoport ellenőrző hatóságának vagy ellenőrző szervezetének neve, címe és kódszáma:
6. Az (EU) 2018/848 rendelet 35. cikkének (7) bekezdésében említett termék kategória (termékkategóriák) és a termelési módok (válassza ki a megfelelőt):	
— feldolgozatlan növények és növényi termékek, beleértve a vetőmagokat és egyéb növényi szaporítóanyagokat is Termelési mód: ☐ ökológiai előállítás, az átállási időszak kivételével ☐ előállítás az átállási időszak alatt ☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)	Tanúsítvány érvényességi ideje -tól/-től-ig
— állatok és feldolgozatlan állati termékek Előállítási mód: ☐ ökológiai előállítás, az átállási időszak kivételével ☐ előállítás az átállási időszak alatt ☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)	Tanúsítvány érvényességi ideje -tól/-től-ig
— algák és feldolgozatlan akvakultúra-termékek Termelési mód: ☐ ökológiai termelés, az átállási időszak kivételével ☐ termelés az átállási időszak alatt ☐ ökológiai termelés nem ökológiai termeléssel (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)	Tanúsítvány érvényességi ideje -tól/-től-ig

— élelmiszernek szánt feldolgozott mezőgazdasági termékek, az akvakultúra-termékeket is beleértve Előállítási mód: ☐ ökológiai termékek előállítása ☐ átállási termékek előállítása ☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)	Tanúsítvány érvényességi ideje -tól/-től-ig
— takarmány Előállítási mód: ☐ ökológiai termékek előállítása ☐ átállási termékek előállítása ☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)	Tanúsítvány érvényességi ideje -tól/-től-ig
— bor Előállítási mód: ☐ ökológiai termékek előállítása ☐ átállási termékek előállítása ☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)	Tanúsítvány érvényességi ideje -tól/-től-ig
— az (EU) 2018/848 rendelet I. mellékletében felsorolt, illetve a fenti kategóriákba nem tartozó egyéb termékek (pontosítsa): Előállítási mód: ☐ ökológiai termékek előállítása ☐ átállási termékek előállítása ☐ ökológiai előállítás nem ökológiai előállítással (az (EU) 2018/848 rendelet 9. cikkének (7) bekezdése szerint, vagy az elkészítés, forgalmazás, tárolás, kivitel, behozatal, forgalomba hozatal esetében)	Tanúsítvány érvényességi ideje -tól/-től-ig
Ez az okmány az (EU) 2018/848 rendelettel összhangban került kibocsátásra annak igazolására, hogy a gazdasági szereplő vagy a gazdálkodói csoport (válassza ki a megfelelőt) megfelel az említett rendeletben előírt követelményeknek.	
Kelt: (dátum, helyszín) Aláírás a kiállító ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szervezet nevében:	

Melléklet Az (EU) 2018/848 rendelet 36. cikkében meghatározott gazdálkodói csoport tagjai

Tag neve	Cím

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/849 IRÁNYELVE

(2018. május 30.)

az elhasználódott járművekről szóló 2000/53/EK irányelv, az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelv, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása, az emberi egészség védelme, a természeti erőforrások körütekintő, hatékony és észszerű hasznosítása, valamint a körforgásos gazdaság elveinek előmozdítása érdekében javítani kell az Európai Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalát.
- (2) A kisméretű létesítmények és vállalkozások szabályozásból eredő terheinek csökkentése érdekében egyszerűsíteni kell egyes, a kisméretű létesítményeket és vállalkozásokat érintő engedélyezési és nyilvántartásba vételi követelményeket.
- (3) A tagállamok által háromévente összeállított végrehajtási jelentések nem bizonyultak hatékony eszköznek a megfelelés ellenőrzése, illetve a helyes végrehajtás biztosítása szempontjából, ugyanakkor szükségtelen adminisztratív terhet jelentenek. Ezért helyénvaló hatályon kívül helyezni a tagállamokat ilyen jelentések készítésére kötelező rendelkezéseket. Helyettük a megfelelés nyomon követésének kizárólag azokon az adatokon kell alapulnia, amelyeket a tagállamok évente megküldenek a Bizottságnak.
- (4) A tagállamok által szolgáltatott adatok alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja az egyes tagállamoknak a hulladékra vonatkozó uniós jognak való megfelelését. Az adatok minőségét, megbízhatóságát és összehasonlíthatóságát fokozni kell a hulladékokkal összefüggő adatszolgáltatás egységes belépési ponton keresztül történő teljesítésével, az elavult adatszolgáltatási követelmények megszüntetésével, a nemzeti adatszolgáltatási módszertanok összehasonlító értékelésével és az adatminőség-ellenőrzési jelentés bevezetésével.

⁽¹⁾ HL C 264., 2016.7.20., 98 o.

⁽²⁾ HL C 17., 2017.1.18., 46 o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. április 18-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. május 22-i határozata..

- (5) A hulladékgazdálkodásra vonatkozó megbízható adatszolgáltatás nélkülözhetetlen a hatékony végrehajtáshoz és az adatok tagállamok közötti összehasonlíthatóságának biztosításához. Ezért a 2000/53/EK ⁽¹⁾, a 2006/66/EK ⁽²⁾ és a 2012/19/EU ⁽³⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott célértékek elérésével kapcsolatos adatszolgáltatás során a tagállamoknak a Bizottság által kidolgozott legújabb szabályokat és az ezen irányelvek végrehajtásáért felelős, adott illetékes nemzeti hatóságok által kidolgozott módszertanokat kell alkalmazniuk.
- (6) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelvében ⁽⁴⁾ megállapított hulladékhierarchiát elsőbbségi sorrendként kell alkalmazni a hulladékmegelőzésre és -gazdálkodásra vonatkozó uniós jogszabályokban. Az ezen irányelv célkitűzéseinek való megfelelés közben a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a hulladékhierarchiai prioritások sorrendjének figyelembevételére és e prioritások gyakorlati végrehajtásának biztosítására.
- (7) A körforgásos gazdaság felé való elmozdulás iránti uniós kötelezettségvállalás keretében a 2000/53/EK, a 2006/66/EK és a 2012/19/EU irányelvet felül kell vizsgálni és szükség esetén módosítani kell, figyelembe véve végrehajtásukat és mérlegelve többek között, hogy lehetséges-e célértékeket meghatározni az érintett hulladék-áramokban szerepet kapó egyes anyagok vonatkozásában. A 2000/53/EK irányelv felülvizsgálata során figyelmet kell fordítani azon elhasznált járművek problémájára, amelyeket nem számítanak be – ideértve a valószínűleg elhasznált járműnek minősülő használt járművek szállítását –, valamint a hulladékjárművek szállítására vonatkozó, megbízottak számára kidolgozott 9. iránymutatás alkalmazására. A 2006/66/EK irányelv felülvizsgálata során figyelembe kell venni a veszélyes anyagokat nem használó új típusú akkumulátorok technológiai fejlődését is.
- (8) A 2000/53/EK irányelv kiegészítése, illetve módosítása, valamint a 2012/19/EU irányelv módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a 2000/53/EK irányelv ezen irányelvvel módosított 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjára, 5. cikkének (5) bekezdésére, 6. cikkének (6) bekezdésére és 8. cikkének (2) bekezdésére, valamint a 2012/19/EU irányelv ezen irányelvvel módosított 19. cikkére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek ⁽⁵⁾ megfelelően kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (9) A 2000/53/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az említett irányelv ezen irányelvvel módosított 7. cikkének (2) bekezdése és 9. cikkének (1d) bekezdése, valamint a 2012/19/EU irányelv végrehajtása érdekében az említett irányelv ezen irányelvvel módosított 16. cikkének (9) bekezdése tekintetében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁶⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (10) mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalának javítását, valamint ezen keresztül a környezet minőségének védelméhez, megőrzéséhez és javításához, valamint a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosításához való hozzájárulást a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedések nagyságrendje és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasznált járművekről (HL L 269., 2000.10.21., 34. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/66/EK irányelve (2006. szeptember 6.) az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2006.9.26., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/19/EU irányelve (2012. július 4.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

⁽⁵⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (11) A 2000/53/EK, a 2006/66/EK és a 2012/19/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (12) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy az ilyen dokumentumok átadása indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2000/53/EK irányelv módosítása

A 2000/53/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9a. cikknek megfelelően a II. mellékletet módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy rendszeres időközönként hozzáigazítsa azt a műszaki és tudományos fejlődéshez annak érdekében, hogy:

- i. szükség szerint megállapítsa azokat a maximális koncentrációértékeket, amelyekig az e bekezdés a) pontjában szereplő anyagok meghatározott járműanyagokban és alkatrészekben megtűrhetők;
- ii. a járművek egyes anyagait és alkatrészeit e bekezdés a) pontjának hatálya alól mentesítse, ha az e pontban szereplő anyagok alkalmazása elkerülhetetlen;
- iii. a II. mellékletből törölje a járművek anyagait és alkatrészeit, ha az e bekezdés a) pontjában szereplő anyagok használata mellőzhető;
- iv. az i. és ii. alpont tekintetében meghatározza a járműveknek azon anyagait és alkatrészeit, amelyek a további kezelést megelőzően elválaszthatóak és előírja azok címkézését vagy más eszközökkel történő azonosíthatóságát.

A Bizottság külön felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az i–iv. pontban meghatározott minden egyes anyag, összetevő vagy alkatrész vonatkozásában.”

2. Az 5. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok kölcsönösen elismerjék és elfogadják a más tagállamban az e cikk (3) bekezdésének megfelelően kibocsátott bontási igazolást.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az átvételi (szétszerelési) igazolásra vonatkozó minimális követelmények megállapítása révén kiegészítse ezt az irányelvet”

3. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy az elhasznált járműveket a hulladékhierarchiával és a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ^(*) 4. cikkében meghatározott általános követelményekkel összhangban, valamint az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott minimális műszaki követelményeknek megfelelően tárolják (még ideiglenesen is) és kezeljék, az egészségvédelemre és környezetvédelemre vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül.

^(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.);

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9a. cikknek megfelelően az I. mellékletet módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy hozzáigazítsa azt a műszaki és tudományos fejlődéshez.”

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

4. A 7. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e bekezdés első albekezdésében szereplő célok tagállamok általi teljesítésének ellenőrzéséhez szükséges részletes szabályok vonatkozásában. Az ilyen szabályok kidolgozása során a Bizottság figyelembe vesz minden releváns tényezőt, többek között az adatok rendelkezésre állását és az elhasznált járművek kivételének és behozatalának kérdését. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

5. A 8. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett szabványok megállapítása révén kiegészítse ezt az irányelvet. Ezen szabványok kialakítása során a Bizottság figyelembe veszi a megfelelő nemzetközi testületek által e területen végzett munkát. A Bizottság szükség szerint részt vesz ebben a munkában.”

6. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdést el kell hagyni;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) A tagállamok a 7. cikk (2) bekezdésének végrehajtása tekintetében minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

A tagállamoknak az adatokat elektronikus úton kell benyújtaniuk az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által az e cikk (1d) bekezdésével összhangban meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az első adatszolgáltatási időszak az e cikk (1d) bekezdésével összhangban az adatszolgáltatás formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik, és az említett adatszolgáltatási időszak adatait tartalmazza.

(1b) Az (1a) bekezdés alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőség-ellenőrzési jelentést kell mellékelni.

(1c) A Bizottság megvizsgálja az (1a) bekezdéssel összhangban szolgáltatott adatokat, majd jelentést tesz közzé vizsgálata eredményeiről. A jelentésnek értékelnie kell az adatgyűjtés szervezését, az adatok forrásainak és a tagállamok által használt módszertannak az értékelését, valamint ezen adatok hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és konzisztenciáját. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adatszolgáltatását követően, majd azt követően négyévente kell elkészíteni.

(1d) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1a) bekezdésben említett adatszolgáltatás formátumának megállapítására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

7. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„9a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság a 4. cikk (2) bekezdésének b) pontjában, az 5. cikk (5) bekezdésében, a 6. cikk (6) bekezdésében és a 8. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. július 4-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (2) bekezdésének b) pontjában, az 5. cikk (5) bekezdésében, a 6. cikk (6) bekezdésében és a 8. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 4. cikk (2) bekezdésének b) pontja, az 5. cikk (5) bekezdése, a 6. cikk (6) bekezdése és a 8. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

8. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„10a. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2020. december 31-ig felülvizsgálja ezt az irányelvet és e célból jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyet adott esetben jogalkotási javaslat kísér.”

9. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)”

2. cikk

A 2006/66/EK irányelv módosítása

A 2006/66/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 10. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok éves szinten figyelemmel kísérik a begyűjtési arányokat az ezen irányelv I. mellékletben megállapított rendszernek megfelelően. A 2150/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) sérelme nélkül a tagállamok elektronikus jelentéseket nyújtanak be a Bizottságnak az adatgyűjtés tárgyvének végét követő 18 hónapon belül. A jelentéseknek tartalmazniuk kell, hogy milyen módon szerezték be a begyűjtési arány kiszámításához szükséges adatokat.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2150/2002/EK rendelete (2002. november 25.) a hulladékra vonatkozó statisztikákról (HL L 332., 2002.12.9., 1. o.)”

2. A 12. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok jelentést készítenek az adott naptári évben elért újrafeldolgozási szintről, valamint arról, hogy a III. melléklet B. részében említett újrafeldolgozási hatékonysági mutatók teljesültek-e. A tagállamok elektronikusan továbbítják az adatokat a Bizottságnak az adatgyűjtés tárgyvének végét követő 18 hónapon belül.”

3. A 22. cikket el kell hagyni.
4. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„22a. cikk

A hulladékhierarchia alkalmazását ösztönző eszközök

Az ezen irányelvben meghatározott célokhoz való hozzájárulásként a tagállamok gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket – például a 2008/98/EK irányelv IVa. mellékletében meghatározott intézkedéseket vagy más megfelelő eszközt és intézkedést – alkalmaznak a hulladékhierarchia megvalósításának ösztönzése érdekében.”

5. A 23. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság 2018. december 31-ig jelentést állít össze ezen irányelv végrehajtásáról, valamint a környezetre és a belső piac működésére kifejtett hatásairól”;

- b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Jelentésében a Bizottság kitér ezen irányelvnek a következő szempontok alapján történő értékelésére.”

3. cikk

A 2012/19/EU irányelv módosítása

A 2012/19/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 16. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (5) bekezdést el kell hagyni;

- b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6) A tagállamok a (4) bekezdés végrehajtása tekintetében minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

Az adatokat elektronikus úton kell benyújtani az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által a (9) bekezdésnek megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az első adatszolgáltatási időszak a jelentés formátumát a (9) bekezdéssel összhangban megállapító végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik, és az adott adatszolgáltatási időszak adatait tartalmazza.

(7) A tagállamok által a (6) bekezdés alapján szolgáltatott adatokhoz minőség-ellenőrzési jelentést kell mellékelni.

(8) A Bizottság megvizsgálja a (6) bekezdésnek megfelelően szolgáltatott adatokat, majd jelentést tesz közzé a vizsgálat eredményeiről. A jelentésnek ki kell terjednie az adatgyűjtés szervezésének, az adatok forrásainak és a tagállamok által használt módszertannak az értékelésére, valamint ezen adatok hiánytalanságára, megbízhatóságára, időszerűségére és konzisztenciájára. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adatszolgáltatását követően, majd pedig négyévente kell elkészíteni.

(9) A Bizottság az e cikk (6) bekezdésében említett adatszolgáltatás formátumát megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

2. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„16a. cikk

A hulladékhierarchia alkalmazását ösztönző eszközök

Az ezen irányelvben meghatározott célokhoz való hozzájárulásként a tagállamok gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket – például a 2008/98/EK irányelv IVa. mellékletében meghatározott intézkedéseket vagy más megfelelő eszközt és intézkedést – alkalmaznak a hulladékhierarchia megvalósításának ösztönzése érdekében.”

3. A 19. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv 20. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az ezen irányelv IV., VII., VIII. és IX. mellékletének a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében szükséges módosításokra vonatkozóan. A Bizottság minden egyes módosítandó mellékletre vonatkozóan külön felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el. Az irányelv VII. mellékletének módosításakor a 2011/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) alapján megadott mentességeket is figyelembe kell venni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/65/EU irányelve (2011. június 8.) egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról (HL L 174., 2011.7.1., 88. o.).”

4. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. július 5-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. május 30-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/850 IRÁNYELVE**(2018. május 30.)****a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása, az emberi egészség védelme, a természeti erőforrások körütekintő, hatékony és észszerű hasznosítása, a körforgásos gazdaság elveinek előmozdítása, az energiahatékonyság növelése, valamint az Unió importerőforrásoktól való függőségének csökkentése érdekében javítani kell az Európai Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalát.
- (2) A hulladéklerakóban való lerakás korlátozására vonatkozóan az 1999/31/EK tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ meghatározott célértékeket erősíteni kell annak érdekében, hogy jobban tükrözzék az Uniónak a körforgásos gazdaság felé való elmozdulás iránti ambícióját, valamint hogy a nem veszélyes hulladék hulladéklerakóban való lerakásának fokozatosan a minimálisra történő csökkentésével előrelépés történjen a Bizottság 2008. november 4-i, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „Nyersanyag-politikai kezdeményezés – Az európai gazdasági növekedés és foglalkoztatás kritikus szükségleteinek kielégítése” című közleménye végrehajtásában. A Bizottságnak és a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy ez a csökkentés egy olyan integrált politikába illeszkedjen, amely biztosítja a hulladékhierarchia körütekintő alkalmazását, elősegíti a megelőzés felé történő elmozdulást, ideértve az újrahasználatot, az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást, valamint megakadályozza a hulladéklerakóban való lerakásról az égetésre való áttérést.
- (3) A hulladékokra vonatkozó uniós jog következetességének fokozása érdekében az 1999/31/EK irányelvben megállapított fogalommeghatározásokat adott esetben hozzá kell igazítani a 2008/98/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ fogalommeghatározásaihoz.
- (4) Az „elzárt település” jelenlegi fogalommeghatározását a legkülső régiók vonatkozásában ki kell igazítani annak érdekében, hogy az figyelembe vegye az olyan települések sajátosságait, amelyek más régiókhoz képest környezeti szempontból lényegesen eltérő aggályokat vetnek fel.
- (5) Az 1999/31/EK irányelv hatályát összhangba kell hozni a 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ hatályával, és továbbra is ki kell terjednie az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező, a 2006/21/EK irányelv hatálya alá nem tartozó hulladék lerakására.

⁽¹⁾ HL C 264., 2016.7.20., 98. o.

⁽²⁾ HL C 17., 2017.1.18., 46. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. április 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. május 22-i határozata.

⁽⁴⁾ A Tanács 1999/31/EK irányelve (1999. április 26.) a hulladéklerakókról (HL L 182., 1999.7.16., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/21/EK irányelve (2006. március 15.) az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről és a 2004/35/EK irányelv módosításáról (HL L 102., 2006.4.11., 15. o.).

- (6) Környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi szempontból egyértelműen előnyös tovább korlátozni a hulladéklerakóban való lerakást, első lépésként az elkülönítve gyűjtött hulladékarámok, például a műanyagok, a fémek, az üveg, a papír és a biohulladék tekintetében. Az elkülönítve gyűjtött hulladékból származó maradék hulladék újrafeldolgozásának vagy egyéb formában történő hasznosításának műszaki, környezeti vagy gazdasági megvalósíthatóságát figyelembe kell venni a hulladéklerakóban való lerakás említett korlátozásának végrehajtásakor.
- (7) A települési hulladékon belül jelentős részarányt képvisel a biológiailag lebomló települési hulladék. A biológiailag lebomló, kezeletlen hulladék hulladéklerakókban való lerakása nagyon kedvezőtlen környezeti hatásokkal jár az üvegházhatásúgáz-kibocsátás, valamint a felszíni vizek, a talajvíz, a talaj és a levegő szennyezése tekintetében. Annak ellenére, hogy az 1999/31/EK irányelv már meghatároz a biológiailag lebomló hulladék hulladéklerakóktól való elterítésére vonatkozó célokat, a biológiailag lebomló hulladék hulladéklerakóban való lerakására vonatkozóan helyénvaló további korlátozásokat megállapítani, a 2008/98/EK irányelvnek megfelelően újrafeldolgozás céljából elkülönítve gyűjtött, biológiailag lebomló hulladék hulladéklerakóban való lerakásának betiltásával.
- (8) A hulladékhierarchia helyes alkalmazásának biztosítása érdekében megfelelő intézkedéseket kell hozni, hogy 2030-tól korlátozások legyenek alkalmazandók minden újrafeldolgozásra, vagy anyagában történő vagy egyéb energetikai hasznosításra alkalmas hulladék hulladéklerakóban való lerakására. Ezeket a korlátozásokat nem kell alkalmazni, ha bizonyítható, hogy a hulladék nem alkalmas újrafeldolgozásra vagy egyéb hasznosításra, és hogy a 2008/98/EK irányelvben meghatározott hulladékhierarchiának megfelelően a hulladéklerakóban való lerakás biztosítja a legjobb környezeti eredményt.
- (9) Számos tagállam még nem alakította ki teljes mértékben a szükséges hulladékgazdálkodási infrastruktúráját. A hulladéklerakás csökkentésére vonatkozó célérték megállapítása sok tagállamban jelentős változtatásokat tesz majd szükségessé a hulladékgazdálkodás terén, valamint elősegíti majd a további előrelépést és a beruházásokat az elkülönített gyűjtés és a hulladékok válogatása és újrafeldolgozása vonatkozásában, továbbá lehetővé teszi annak elkerülését, hogy az újrafeldolgozásra alkalmas anyagok a hulladékhierarchia alacsonyabb szintjén rekedjenek.
- (10) A hulladéklerakók igénybevételenek fokozatos csökkentése elengedhetetlen az emberi egészségre és a környezetre káros hatások megelőzése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a gazdasági szempontból értékes hulladékká vált anyagok a megfelelő hulladékgazdálkodásnak köszönhetően és a 2008/98/EK irányelvben meghatározott hulladékhierarchiával összhangban fokozatosan ténylegesen hasznosításra kerüljenek. E csökkentéssel el kell kerülni, hogy a maradék hulladék – például energetikai hasznosítással vagy a kezeletlen települési hulladék alacsony minőségű terméket eredményező mechanikai-biológiai úton történő – kezelésére szolgáló létesítményekben túlzott kapacitás alakuljon ki, mivel az veszélyeztetheti a 2008/98/EK irányelvben meghatározott, a települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó hosszú távú uniós célok elérését. Ehhez hasonlóan, miközben az emberi egészségre és a környezetre káros hatások megelőzése érdekében a tagállamoknak meg kell tenniük minden szükséges lépést annak érdekében, hogy csak kezelt hulladék kerüljön a hulladéklerakókba, az említett kötelezettség betartása a maradék települési hulladék kezelésében nem vezethet kapacitásfeleslegek kialakulásához. Mindezek mellett, a 2008/98/EK irányelvben meghatározott célértékek és az ezen az irányelvvel módosított 1999/31/EK irányelvben a hulladéklerakók igénybevételenek csökkentésére vonatkozóan meghatározott célérték közötti összhang, valamint az említett célértékek eléréséhez szükséges infrastruktúra és beruházások összehangolt tervezésének biztosítása érdekében meg kell engedni, hogy azok a tagállamok, amelyek az OECD és az Eurostat közös kérdőívén megadott adatok szerint 2013-ban települési hulladékuk több mint 60 %-át hulladéklerakóban helyezték el, dönthessenek a 2035-re kitűzött hulladéklerakási célérték eléréséhez szükséges idő meghosszabbításáról.
- (11) Az adatok megbízhatóságának biztosításához fontos, hogy pontosabban kerüljenek meghatározásra azok a szabályok, amelyek alapján a tagállamoknak be kell számolniuk a hulladéklerakóban lerakott települési hulladékról. Az adatszolgáltatás alapja a hulladéklerakóban olyan hulladékkezelési műveleteket követően lerakott települési hulladék mennyisége, amelyek célja a hulladék hulladéklerakóban történő későbbi lerakásra való előkészítése, például a biológiailag lebomló települési hulladék stabilizálása, valamint a hulladékegyetési műveletek révén történő ártalmatlanítás bemeneti oldala. Ami a hulladék újrafeldolgozását vagy hasznosítását megelőzően végrehajtott műveleteknek, például válogatásnak vagy mechanikai kezelésnek alávetett települési hulladékot illeti, az ilyen műveletekből származó, végső soron hulladéklerakóban lerakott hulladékot is figyelembe kell venni a hulladéklerakási célérték kiszámítása céljából.
- (12) Az 1999/31/EK irányelvben meghatározott, a hulladék hulladéklerakóban való lerakását megelőzően végzett kezelés kötelezettségének végrehajtásakor a tagállamoknak a legmegfelelőbb kezelést kell alkalmazniuk, ideértve a hulladék szerves részének stabilizálását is, annak érdekében, hogy a lehető legkisebbre csökkenjenek az ilyen hulladék hulladéklerakóban való elhelyezése által a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatások. A kezelés megfelelőségének értékelésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az említett káros hatások csökkentése céljából már meghozott intézkedéseket, különösen a biohulladék elkülönítését, továbbá a papír és a karton elkülönített gyűjtését.
- (13) Ezen irányelv jobb, a határidőkhöz jobban igazodó és egységesebb végrehajtása és a végrehajtás bármely hiányosságának előrejelzése érdekében fel kell állítani egy korai előrejelző rendszert, amely lehetővé teszi a gyenge pontok észlelését és a célértékek teljesítésének határideje előtt történő fellépést.

- (14) Az 1999/31/EK irányelv céljai elérésének elősegítése és a körforgásos gazdaságra való átállás ösztönzése érdekében a Bizottságnak elő kell mozdítania a tagállamok és a gazdaság különböző ágazatai közötti koordinációt, valamint az információk és a bevált gyakorlatok cseréjét.
- (15) A tagállamok által háromévente összeállított végrehajtási jelentések nem bizonyultak hatékony eszköznek a megfelelés ellenőrzése, illetve a helyes végrehajtás biztosítása szempontjából, ugyanakkor szükségtelen adminisztratív terhet jelentenek. Ezért helyénvaló hatályon kívül helyezni a tagállamokat ilyen jelentések készítésére kötelező rendelkezéseket. Helyettük a megfelelés nyomon követésének kizárólag azokon az adatokon kell alapulnia, amelyeket a tagállamok évente megküldenek a Bizottságnak.
- (16) A tagállamok által szolgáltatott adatok alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja a tagállamok hulladékra vonatkozó uniós jognak való megfelelését. Az adatok minőségét, megbízhatóságát és összehasonlíthatóságát fokozni kell a hulladékokkal összefüggő adatszolgáltatás egységes belépési ponton keresztül történő teljesítésével, az elavult adatszolgáltatási követelmények megszüntetésével, a nemzeti adatszolgáltatási módszertanok összehasonlító értékelésével és az adatminőség-ellenőrzési jelentés bevezetésével. A hulladékgazdálkodásra vonatkozó megbízható adatszolgáltatás nélkülözhetetlen a hatékony végrehajtáshoz, a hulladékkezelési infrastruktúra megbízható tervezéséhez, és az adatok tagállamok közötti összehasonlíthatóságának biztosításához. Ezért az ezen irányelvvel módosított 1999/31/EK irányelvben meghatározott célértékek elérésével kapcsolatos jelentéseik összeállítása során a tagállamoknak a Bizottság által kidolgozott legújabb szabályokat és az ezen irányelv végrehajtásáért felelős, adott illetékes nemzeti hatóságok által kidolgozott módszertanokat kell alkalmazniuk.
- (17) Az 1999/31/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra az említett irányelv ezen irányelvvel módosított 5a. cikkének (4) bekezdése, 15. cikkének (5) bekezdése, 15b. cikke és 15c. cikke vonatkozásában végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (18) mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az Unióban folytatott hulladékgazdálkodás javítását, valamint ezen keresztül a környezet minőségének védelméhez, megőrzéséhez és javításához, illetve a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosításához való hozzájárulást a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedések nagyságrendje vagy hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (19) Az 1999/31/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (20) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽²⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az áttűtető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt áttűtető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Módosítások

Az 1999/31/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Unió körforgásos gazdaságra való átállásának támogatása és a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) – különösen annak 4. és 12. cikke – követelményeinek teljesítése érdekében ezen irányelv célja a hulladék és különösen az újrafeldolgozásra vagy egyéb hasznosításra alkalmas hulladék hulladéklerakóban való lerakása fokozatos csökkentésének biztosítása, továbbá az, hogy a hulladékokra és hulladéklerakókra vonatkozó szigorú működési és műszaki követelmények útján olyan intézkedéseket, eljárásokat és iránymutatásokat határozzon meg,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

amelyek, amennyire lehetséges, megakadályozzák vagy csökkentik a környezetre gyakorolt negatív hatásokat, különösen a felszíni vizek, a talajvíz, a talaj és a levegő szennyezését, és a globális környezetre gyakorolt negatív hatásokat, beleértve az üvegházhatást, valamint minden ezekből eredő, az emberi egészséget veszélyeztető tényezőt, a hulladéknak a lerakóban való lerakásától kezdve a hulladéklerakó teljes életciklusa alatt.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a »hulladék«, a »veszélyes hulladék«, a »nem veszélyes hulladék«, a »települési hulladék«, a »hulladéktermelő«, a »hulladékbirtokos«, a »hulladékgazdálkodás«, a »elkülönített gyűjtés«, a »hasznosítás«, az »újrahasználatra való előkészítés«, az »újrafeldolgozás« és az »ártalmatlanítás« fogalmak tekintetében a 2008/98/EK irányelv 3. cikkében meghatározott fogalom meghatározások alkalmazandók;”;

b) a b), a c), a d) és az n) pontot el kell hagyni;

c) az r) pont a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Szerződés 349. cikke szerinti legkülső régiók esetében a tagállamok úgy dönthetnek, hogy az alábbi fogalom meghatározásokat alkalmazzák:

»elzárt település«: olyan település,

— amelyhez legfeljebb 2 000 lakos tartozik, és négyzetkilométerenként legfeljebb öt lakos él, vagy amelyhez 2 000-nél több, de 5 000-nél kevesebb lakos tartozik, és négyzetkilométerenként legfeljebb öt lakos él, és amelynek hulladéktermelése nem haladja meg évente a 3 000 tonnát, és

— amelyhez a legközelebbi olyan települési agglomerációs terület, ahol négyzetkilométerenként legalább 250 lakos él, legalább 100 km távolságra van, és azt közúton nem lehet elérni.”

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés utolsó franciabekezdését el kell hagyni;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A szárazföldi ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék, azaz az ásványkincsek feltárásából, kitermeléséből (beleértve a kitermelés előtti fázist), kezeléséből és tárolásából, valamint a kőfejtők működéséből származó hulladék kezelése ki van zárva ezen irányelv hatálya alól, amennyiben más uniós jogalkotási aktusok hatálya alá tartozik.”

4. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésből a következő albekezdést el kell hagyni:

„A Tanács a c) pontban meghatározott időpont előtt két évvel felülvizsgálja a fenti célt a Bizottság jelentése alapján, amely a tagállamoknak az a) és b) pontokban foglalt célok megvalósítása során szerzett gyakorlati tapasztalatairól szól, és amelyet szükség szerint, a környezetvédelem magas szintjének biztosítása érdekében, a fenti célok megerősítésére vagy módosítására tett javaslat egészít ki.”;

b) a (3) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„f) a 2008/98/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdése és 22. cikke alapján az újrahasználatra való előkészítés és újrafeldolgozás céljából elkülönítve gyűjtött hulladék, kivéve az elkülönítve gyűjtött hulladék későbbi kezelési műveleteiből származó hulladékot, amelynek esetében – az említett irányelv 4. cikkével összhangban – a hulladéklerakóban való lerakás biztosítja a legjobb környezeti eredményt.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A tagállamoknak törekedniük kell annak biztosítására, hogy 2030-tól a hulladéklerakókban ne lehessen újrafeldolgozásra vagy egyéb hasznosításra alkalmas hulladékot, különösen települési hulladékot elhelyezni, azon hulladék kivételével, amelynek esetében – a 2008/98/EK irányelv 4. cikkével összhangban – a hulladéklerakóban való lerakás biztosítja a legjobb környezeti eredményt.

A tagállamok a 2008/98/EK irányelv 28. cikkében említett hulladékgazdálkodási tervekben vagy az adott tagállam teljes területét érintő egyéb stratégiai dokumentumokban tájékoztatást nyújtanak az e bekezdésnek megfelelően hozott intézkedésekről.”;

d) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a hulladéklerakóban lerakott települési hulladék mennyisége 2035-re a képződő települési hulladék összmenyiségének 10 (tömeg)százalékára vagy kevesebbre csökkenjen.

(6) Egy tagállam legfeljebb öt évvel elhalaszthatja az (5) bekezdésben említett célérték elérésére előírt határidőt, amennyiben az említett tagállam:

a) az OECD és az Eurostat közös kérdőívében megadott adatok szerint a 2013-ban keletkezett települési hulladéka több mint 60 %-át hulladéklerakóban rakta le; és

b) legkésőbb 24 hónappal az e cikk (5) bekezdésében meghatározott határidő előtt értesíti a Bizottságot a határidő elhalasztására irányuló szándékáról, és ezen irányelv IV. mellékletével összhangban végrehajtási tervet nyújt be. Ezt a tervet egységes szerkezetbe lehet foglalni a 2008/98/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésének b) pontjával összhangban benyújtott tervvel.

(7) A (6) bekezdés b) pontja szerint benyújtott végrehajtási terv kézhezvételétől számított három hónapon belül a Bizottság felkérheti a tagállamokat az említett terv felülvizsgálatára, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a terv nem felel meg a IV. mellékletben meghatározott követelményeknek. Az érintett tagállamnak a Bizottság kérésének kézhezvételétől számított három hónapon belül felülvizsgált tervet kell benyújtania.

(8) A határidő (6) bekezdésnek megfelelően történő elhalasztása esetén a tagállam meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a hulladéklerakóban lerakott települési hulladék mennyisége 2035-ra a képződő települési hulladék összmenyiségének 25 (tömeg)százalékára vagy kevesebbre csökkenjen.

(9) A Bizottság 2024. december 31-ig felülvizsgálja az (5) bekezdésben megállapított célértéket annak fenntartása vagy adott esetben csökkentése, a lerakott hulladék egy főre vetített mennyiségére vonatkozó célérték megfontolása, valamint a települési hulladéktól eltérő nem veszélyes hulladék hulladéklerakóban való lerakására vonatkozó korlátozások bevezetése céljából. A Bizottság e célból jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyet adott esetben jogalkotási javaslat kísér.”

5. Az irányelv a következő cikkekkkel egészül ki:

„5a. cikk

A célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok

(1) Az 5. cikk (5) és (6) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a következők szerint kell eljárni:

a) ki kell számítani az egy adott naptári évben keletkezett és hulladéklerakóban lerakott települési hulladék mennyiségét;

b) az adatszolgáltatás során a lerakásra került települési hulladék mennyiségébe bele kell számítani a települési hulladék újrafeldolgozását vagy egyéb hasznosítását megelőzően végrehajtott hulladékkezelési műveletekből, például válogatásból vagy mechanikai-biológiai kezelésből származó, később lerakásra kerülő hulladék mennyiségét;

c) hulladéklerakóban lerakott hulladékként kell bejelenteni a hulladékégetési műveletek révén ártalmatlanított települési hulladék mennyiségét, valamint a települési hulladék biológiailag lebomló részének stabilizálására irányuló műveletek során keletkezett, később hulladéklerakóban elhelyezendő hulladék mennyiségét;

d) az adatszolgáltatás során a lerakásra került települési hulladék mennyiségébe nem kell beleszámítani a települési hulladék újrafeldolgozására vagy egyéb hasznosítására irányuló műveletek során keletkezett azon hulladék mennyiségét, mely később lerakásra kerül.

(2) A tagállamok az e cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülésének biztosítása érdekében a hulladéklerakóban lerakott települési hulladék vonatkozásában hatékony minőség-ellenőrzési és nyomonkövetési rendszert hoznak létre. E célból alkalmazhatják a 2008/98/EK irányelv 11a. cikke (3) bekezdésének megfelelően létrehozott rendszert.

(3) Az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően hulladéklerakóban való lerakás céljából más tagállamba szállított vagy az Unióból kivitt települési hulladékot az (1) bekezdéssel összhangban bele kell számítani azon tagállam hulladéklerakóban lerakott hulladékmennyiségébe, amelyben az említett hulladékot összegyűjtötték.

(4) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az adatok kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok meghatározására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5b. cikk

Korai előrejelző rendszer

(1) Az 5. cikk (5) és (6) bekezdésében meghatározott célértékek elérése terén tett előrehaladásról a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködve jelentést készít legkésőbb három évvel minden egyes, az említett rendelkezésekben megállapított határidő lejártá előtt.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések az alábbiakat tartalmazzák:

- a) minden egyes tagállamra vonatkozóan a célértékek elérése mértékének becslése;
- b) azon tagállamok felsorolása, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékeket nem fogják határidőre elérni, és megfelelő ajánlások megfogalmazása az érintett tagállamok számára;
- c) olyan, Unió-szerte alkalmazott bevált gyakorlatok példái, amelyek iránymutatással szolgálhatnak a célértékek eléréséhez”.

5c. cikk

Az információk és bevált gyakorlatok cseréje

A Bizottság ezen irányelv követelményeinek gyakorlati végrehajtását illetően megszervezi az információk és a bevált gyakorlatok rendszeres cseréjét a tagállamok között, adott esetben a regionális és helyi hatóságokat is ideértve.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).”

6. A 6. cikk a) pontja a következő mondattal egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy az e ponttal összhangban meghozott intézkedések ne veszélyeztessék a 2008/98/EK irányelvben meghatározott célkitűzések, különösen a hulladékhierarchiával és az említett irányelv 11. cikkében meghatározott újrahasználatra való előkészítés és újrafeldolgozás fokozásával kapcsolatos célkitűzések elérését.”

7. A 11. cikk (2) bekezdésének második albekezdését el kell hagyni.

8. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Adatszolgáltatás

(1) A tagállamok az 5. cikk (2), (5) és (6) bekezdésének végrehajtása tekintetében minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

A tagállamoknak az adatokat elektronikus úton kell benyújtaniuk az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által az e cikk (5) bekezdésével összhangban meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az 5. cikk (5) és (6) bekezdésének végrehajtásával kapcsolatos első adatszolgáltatási időszak a formátumot az e cikk (5) bekezdésével összhangban megállapító végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik, és az adott jelentéstételi időszak adatait tartalmazza.

(2) A tagállamok az 5. cikk (2) bekezdésének végrehajtására vonatkozóan 2025. január 1-jéig teljesítenek adatszolgáltatást.

(3) Az e cikkel összhangban a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőség-ellenőrzési jelentést kell mellékelni.

(4) A Bizottság megvizsgálja az e cikkel összhangban szolgáltatott adatokat, majd jelentést tesz közzé vizsgálata eredményeiről. A jelentésnek értékelnie kell az adatgyűjtés szervezését, az adatok forrásait és a tagállamok által használt módszertant, valamint ezen adatok hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és következetességét. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adatszolgáltatását követően, majd pedig négyévente kell elkészíteni.

(5) A Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási aktusokat fogad el az e cikk (1) bekezdésben említett adatszolgáltatás formátumának megállapítására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

9. Az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„15a. cikk

A fokozottabb mértékben körforgásos gazdaság irányába történő átmenet elősegítésére szolgáló eszközök

Az ezen irányelvben meghatározott célokhoz való hozzájárulás érdekében a tagállamok gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket vesznek igénybe a hulladékhierarchia alkalmazásának ösztönzésére. Ilyen eszközök és intézkedések lehetnek például a 2008/98/EK irányelv IVa. mellékletében felsoroltak, valamint egyéb megfelelő eszközök és intézkedések is.

15b. cikk

A hulladéklerakók szivárgási tényezőjének meghatározása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a hulladéklerakók szivárgási tényezőjének adott területen, és a telep egész kiterjedésében történő meghatározásához használandó módszer meghatározására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

15c. cikk

A hulladékból való mintavétel európai szabványa

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a hulladékból való mintavétel európai szabványának kidolgozására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Az említett végrehajtási jogi aktusok elfogadásáig a tagállamok nemzeti szabványokat és eljárásokat alkalmazhatnak.”

10. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

A mellékletek felülvizsgálata

A Bizottság folyamatosan felülvizsgálja a mellékleteket, és szükség esetén megfelelő jogalkotási javaslatokat tesz.”

11. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2008/98/EK irányelv 39. cikkével létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”

12. Az I. melléklet 3.5. pontját el kell hagyni.
13. A II. melléklet 5. pontját el kell hagyni.
14. A III. melléklet 2. pontjának első albekezdését el kell hagyni.
15. Az irányelv egy IV. melléklettel egészül ki, ezen irányelv mellékletének megfelelően.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. július 5-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. május 30-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

MELLÉKLET

Az irányelv a következő melléklettel egészül ki:

„IV. MELLÉKLET

AZ 5. CIKK (6) BEKEZDÉSE ALAPJÁN BENYÚJTANDÓ VÉGREHAJTÁSI TERV

Az 5. cikk (6) bekezdése alapján benyújtandó végrehajtási terv az alábbiakat tartalmazza:

1. a települési hulladék újrafeldolgozására, hulladéklerakóban való lerakására és egyéb kezelésére vonatkozó korábbi, jelenlegi és várható arányok, valamint a települési hulladékot alkotó hulladékáramok összetételének értékelése;
 2. az érvényben levő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok végrehajtásának értékelése a 2008/98/EK irányelv 28. és 29. cikkének megfelelően;
 3. azon okok, amelyek alapján a tagállam úgy ítéli meg, hogy valószínűleg nem tudja elérni az 5. cikk (5) bekezdésében meghatározott vonatkozó célértéket az említett rendelkezésben meghatározott határidőn belül, valamint az e célérték eléréséhez szükséges határidő-hosszabbítás értékelése;
 4. az ahhoz szükséges intézkedések, hogy a tagállamokra alkalmazandó, az ezen irányelv 5. cikkének (8) bekezdésében meghatározott célértékeket elérjék a határidő-hosszabbítás során, ideértve a 2008/98/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében és IVa. mellékletében meghatározott, a hulladékhierarchia alkalmazását ösztönző megfelelő gazdasági eszközöket és más intézkedéseket;
 5. a 4. pontban meghatározott intézkedések végrehajtásának ütemterve, a végrehajtásukért felelős szerv meghatározása, valamint a határidő-hosszabbítás esetén alkalmazandó célértékek eléréséhez való egyedi hozzájárulásuk értékelése;
 6. a hulladékgazdálkodás finanszírozására vonatkozó információk a „szennyező fizet” elvvel összhangban;
 7. adott esetben az adatminőség javítására irányuló intézkedések, a hulladékgazdálkodási teljesítmény jobb tervezése és nyomon követése érdekében.”
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/851 IRÁNYELVE**(2018. május 30.)****a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása, az emberi egészség védelme, a természeti erőforrások körülmények közötti, hatékony és észszerű hasznosítása, a körforgásos gazdaság elveinek előmozdítása, a megújuló energia használatának fokozása, az energiahatékonyság növelése, az Unió importerőforrásoktól való függőségének csökkentése, új gazdasági lehetőségek biztosítása és a hosszú távú versenyképességhez való hozzájárulás érdekében javítani kell az Európai Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalát és a hulladékgazdálkodást fenntartható anyaggazdálkodássá kell alakítani. A ténylegesen körforgásos gazdaság kialakítása érdekében a fenntartható termelésre és fogyasztásra vonatkozó kiegészítő intézkedésekre van szükség, amelyek a termékek teljes életciklusára összpontosítanak, megőrizve az erőforrásokat és megvalósítva az anyagkörforgást. Az erőforrások hatékonyabb felhasználása ezenkívül jelentős nettó megtakarítást hozna az uniós vállalkozások, a közigazgatási szervek és a fogyasztók számára, miközben csökkentené a teljes éves üvegházhatásúgáz-kibocsátást.
- (2) Az erőforrás-felhasználás hatékonyságának javítása és annak biztosítása, hogy a hulladékokra erőforrásként tekintsenek, hozzájárulhat az Unió behozott nyersanyagoktól való függőségének csökkentéséhez és megkönnyítheti a fenntarthatóbb anyaggazdálkodás és a körforgásos gazdasági modell felé történő átmenetet. Ez az átmenet hozzájárul az Európa 2020 stratégiában meghatározott intelligens, fenntartható és inkluzív növekedési célokhoz és jelentős lehetőségeket teremt a helyi gazdaságoknak és érdekelt feleknek, ugyanakkor segít növelni a szinergiákat a körforgásos gazdaság és az energia-, az éghajlat-, a mezőgazdasági, az ipar- és a kutatáspolitikák között, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás tekintetében megvalósuló megtakarítások tekintetében előnyökkel járhat a környezet és a gazdaság számára.
- (3) A hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozóan a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ meghatározott célértékek mértékét növelni kell annak érdekében, hogy jobban tükrözzék az Uniónak a körforgásos gazdaság felé való elmozdulás iránti ambícióját.
- (4) Biztosítani kell a 2008/98/EK irányelv és a kapcsolódó uniós jogalkotási aktusok, például a 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ és az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ közötti koherenciát.

⁽¹⁾ HL C 264., 2016.7.20., 98. o.

⁽²⁾ HL C 17., 2017.1.18., 46. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. április 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. május 22-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

- (5) Számos tagállam még nem alakította ki a szükséges hulladékgazdálkodási infrastruktúráját. Ezért alapvetően fontos az intézkedésekhez és beruházásokhoz iránymutatást nyújtó, egyértelmű, hosszú távú szakpolitikai célokat meghatározni, nevezetesen annak megelőzése révén, hogy a maradék-hulladék kezelése terén strukturális kapacitásfeleslegek alakuljanak ki, és hogy az újrafeldolgozható anyagok a hulladékhierarchia alsóbb szintjein rekedjenek.
- (6) A települési hulladék az Unióban képződő összes hulladék mintegy 7–10 %-át teszi ki. Ugyanakkor hulladékgazdálkodási szempontból ez a hulladéktípus az egyik legösszetettebb, és kezelésének módja általában jól jelzi egy adott ország egész hulladékgazdálkodási rendszerének minőségét. A települési hulladékkal kapcsolatos kihívások abból erednek, hogy rendkívül komplex, vegyes összetételű hulladékfajtáról van szó, a hulladék a lakosság közvetlen közelségében termelődik, a kérdés iránt a közvélemény különösen nagy érdeklődést tanúsít, valamint ez a hulladékfajta hatást gyakorol a környezetre és az emberi egészségre. A települési hulladékkal való gazdálkodáshoz ezért egy meglehetősen összetett rendszerre – ideértve egy hatékony gyűjtőrendszert, egy hatékony válogatási rendszert és a hulladéktípusok megfelelő nyomon követését –, a lakosság és a vállalkozások aktív részvételére, az infrastruktúrának a hulladék adott összetételéhez való hozzáigazítására, valamint átgondolt finanszírozásra van szükség. Azok az országok, amelyek hatékony rendszert dolgoztak ki a települési hulladékkal való gazdálkodás területén, általában a hulladékgazdálkodás egészét tekintve is jobb teljesítményt nyújtanak, beleértve az újrafeldolgozási célértékek elérését is.
- (7) A tapasztalat azt mutatja, hogy függetlenül attól, hogy a hulladékgazdálkodással kapcsolatos feladatok köz-, vagy magánszereplőkre hárulnak-e, a hulladékgazdálkodási rendszerek segíthetnek a körforgásos gazdaság megvalósításában, és hogy a feladatok kiosztásával kapcsolatos döntés gyakran földrajzi vagy strukturális körülményektől függ. Az ebben az irányelvben meghatározott szabályok lehetővé teszik olyan hulladékgazdálkodási rendszer létrehozását, amelyben általánosan a település felel a települési hulladék gyűjtéséért, olyan rendszer bevezetését is, ahol ezeket a szolgáltatásokat magánvállalatoknak szervezik ki, és minden egyéb típusú olyan rendszert is, ahol a feladatok megoszlanak a köz- és a magánszereplők között. Az ilyen rendszerek megválasztása és azok esetleges megváltoztatása a tagállamok felelőssége marad.
- (8) Azokat az agrár-élelmiszeriparból származó növényi alapú anyagokat és emberi fogyasztásra már nem alkalmas nem állati eredetű élelmiszereket, amelyeket állatok etetésére kívánnak felhasználni, a szabályok megkettőzésének elkerülése érdekében ki kell zárni a 2008/98/EK irányelv hatálya alól, ha azok maradéktalanul megfelelnek a takarmányokról szóló uniós szabályozásnak. Amennyiben ezeket a termékeket és anyagokat takarmányként használják fel, a 2008/98/EK irányelv nem alkalmazandó rájuk, ezért az irányelv hatályát ennek megfelelően tisztázni kell. A 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁾ megfelelően a takarmány-alapanyagokként felhasználni kívánt állati melléktermékek a takarmányozás területén alkalmazandó egyéb uniós rendelkezések sérelme nélkül már ki vannak zárva a 2008/98/EK irányelv hatálya alól, amennyiben azokra más uniós jogszabály alkalmazandó.
- (9) A fogalmak tartalmának egyértelművé tétele érdekében a 2008/98/EK irányelvet ki kell egészíteni a nem veszélyes hulladék, a települési hulladék, az építési és bontási hulladék, az élelmiszer-hulladék, az anyagában történő hasznosítás, a feltöltés és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer fogalommeghatározásával.
- (10) Ahhoz, hogy az újrahasználatra való előkészítési és újrafeldolgozási célértékek meghatározása megbízható és összehasonlítható adatok alapján történjen, illetve lehetővé váljon e célértékek elérésének hatékonyabb nyomon követése, a települési hulladéknak a 2008/98/EK irányelvben szereplő fogalmát összhangba kell hozni azzal a fogalommeghatározással, amelyet az Eurostat és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) statisztikai célokra használ, és amelynek alapján a tagállamok már több éve szolgáltatnak adatokat. A települési hulladék háztartásokból és egyéb forrásokból, úgy mint kiskereskedelemről, közigazgatásból, oktatásból, egészségügyi szolgáltatásokból, szállásadásból valamint étkeztetésből és egyéb szolgáltatásokból és tevékenységekből származó, jellegét és összetételét tekintve a háztartásokból származó hulladékhhoz hasonló hulladékként van meghatározva. A települési hulladék ennél fogva magában foglalja többek között a park- és kertgondozásból származó hulladékot, például a leveleket, a fűvet és a levágott ágakat, valamint a piac- és közterület-tisztítási szolgáltatásokból származó hulladékot, például a hulladékgyűjtő edényzetekből és az utcseprésből származó hulladék tartalmát az olyan anyagok kivételével, mint a homok, a kövek, a sár és a por. A tagállamoknak kell biztosítaniuk, hogy a háztartásokból származó hulladékhhoz nem hasonló, nagykeresedelemről és ipari tevékenységből származó hulladékot ne vonják be a települési hulladék hatálya alá. A termelésből, mezőgazdaságból, erdőszetből, halászatból, építkezésből és bontásból, szennyvízszikkasztó aknákból, szennyvízhálózatból és szennyvízkezelő művekből, valamint elhasznált járművekből származó hulladék ki van zárva a települési hulladék hatálya alól. A települési

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 767/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.).

hulladék alatt a 2014/955/EU bizottsági határozat ⁽¹⁾ 2018. július 4-én hatályos változata által létrehozott hulladékjegyzék 15 01. fejezetében és a 20. fejezetében foglalt hulladéktípusok értendők, a 20 02 02, 20 03 04 és 20 03 06 kód kivételével. Az e jegyzék egyéb fejezetei alá tartozó hulladék nem tekintendő települési hulladéknak, kivéve, ha a települési hulladékot kezelik, majd az említett jegyzék 19. fejezetében felsorolt kódokkal látják el. A tagállamok statisztikai célból felhasználhatják az említett jegyzék releváns kategóriáit. A települési hulladéknak az irányelv szerinti fogalom meghatározását az újrahasználatra való előkészítési és újrafeldolgozási célértékek, valamint azok kiszámítási szabályai alkalmazási körének meghatározására vezetik be. A fogalom meghatározás nem veszi figyelembe, hogy a hulladék kezelője köz- vagy magánszektorbeli gazdasági szereplő-e, ezért magában foglalja a magánszektorbeli szereplők által közvetlenül, vagy a települések nevében kezelt háztartásokból és egyéb forrásokból származó hulladékot.

- (11) Míg az építési és bontási hulladék fogalom meghatározása az általában építési és bontási tevékenységekből származó hulladékokra vonatkozik, magában foglalja a háztartásokban a kisebb, önálló építési és bontási tevékenységekből származó hulladékot is. Az építési és bontási hulladéknak meg kell felelnie a 2014/955/EU határozat 2018. július 4-én hatályos változata által létrehozott hulladékjegyzék 17. fejezetében foglalt hulladéktípusoknak.
- (12) Be kell vezetni az anyagában történő hasznosítás fogalom meghatározását, hogy lefedje az energetikai hasznosításon kívüli és a hulladéknak tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására felhasználandó anyagokká történő átalakításán kívüli hasznosítási műveleteket. Ez magában foglalja az újrahasználatra való előkészítést, az újrafeldolgozást és a feltöltést, valamint az anyagában történő hasznosítás egyéb formáit, például a hulladék másodnyersanyagokká való átalakítását út- és egyéb infrastruktúra-építésekben való felhasználás céljából. A konkrét ténybeli körülményektől függően az ilyen átalakítás megfelelhet az újrafeldolgozás fogalom meghatározásának, ha az anyaghasználat megfelelő minőségellenőrzésen alapul és megfelel a konkrét felhasználásra vonatkozó szabványoknak, normáknak, előírásoknak, valamint környezet- és egészségvédelmi követelményeknek.
- (13) A feltöltés fogalom meghatározását annak tisztázására kell bevezetni, hogy az minden olyan hasznosítási műveletet magában foglaljon, amely során megfelelő nem veszélyes hulladékot használnak talajkiemeléssel érintett területek helyreállítására, vagy mérnöki tájrendezési célokra. A feltöltéshez használt hulladék mennyisége szigorúan az e célok eléréséhez szükséges mennyiségre korlátozódik.
- (14) A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer fogalom meghatározását annak tisztázására kell bevezetni, hogy az a tagállamok által hozott azon intézkedéseket foglalja magában, amelyek célja annak előírása, hogy a termékek gyártói viseljék a pénzügyi felelősséget, illetve a pénzügyi és szervezési felelősséget a termék életciklusa során a hulladékká válást követően a hulladékkezelésért, beleértve az elkülönített gyűjtési, válogatási és kezelési műveletek irányításáért. Ez a kötelezettség magában foglalhat szervezési felelősséget is és azt a felelősséget, hogy hozzájáruljon a hulladékképződés megelőzéséhez és a termékek újrahasználatosságához és újrafeldolgozhatóságához. A gyártók a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer szerinti kötelezettségeiknek eleget tehetnek egyénileg, illetve kollektíven is.
- (15) A 2008/98/EK irányelvben lefektetett célkitűzések eléréséhez való hozzájárulás céljából a tagállamoknak ki kell használniuk a gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket, hogy olyan megfelelő ösztönzőket alkalmazzanak a hulladékhierarchia megvalósítása érdekében, mint például a IVa. mellékletben felsoroltak, amelyek között szerepelnek többek között a hulladéklerakási és -égetési díjak, a kidobott mennyiségen alapuló fizetési rendszerek, a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek, az élelmiszer-adományozás elősegítése, és a helyi önkormányzatokat megcélzó ösztönzők, és egyéb megfelelő eszközök és intézkedések.
- (16) Az ipari szimbiózis és az erőforrások fenntartható felhasználásának előmozdítása érdekében a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az olyan gyártási folyamatból származó anyagok vagy tárgyak melléktermékként történő elismerésének megkönnyítése érdekében, amelyek elsődleges célja nem az említett anyag vagy tárgy előállítása, amennyiben az uniós szinten felállított, összehangolt feltételeket tiszteletben tartják. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el a melléktermék státusz alkalmazása részletes kritériumainak meghatározásáról, elsőbbséget adva az ipari szimbiózis megismételhető gyakorlatainak.
- (17) Annak érdekében, hogy a másodnyersanyagok piacain működő gazdasági szereplők nagyobb bizonyossággal rendelkezzenek arról, hogy bizonyos anyagok vagy tárgyak hulladéknak számítanak-e vagy sem, valamint az egyenlő feltételek biztosítása érdekében fontos, hogy a tagállamok megfelelő intézkedéseket hozzanak annak biztosítására, hogy a hasznosítási műveleten átesett hulladékot a továbbiakban ne tekintsek hulladéknak, ha az megfelel az ezen irányelvvel módosított 2008/98/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében rögzített valamennyi feltételnek. Ezen intézkedések között szerepelhet a végrehajtásuk céljából olyan eljárásokkal támogatott, az említett feltételeket átültető jogszabályok elfogadása, mint a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó anyag- és alkalmazáspecifikus kritériumok, és az uniós szinten megállapított összehangolt feltételek eseti alkalmazására vonatkozó iránymutatási dokumentumok, esetenkénti határozatok és egyéb eljárások. Ezen intézkedések között szerepelnie kell az annak ellenőrzésére vonatkozó végrehajtási rendelkezéseknek, hogy a hasznosítási művelet eredményeként hulladékstátuszából kikerülő hulladék megfelel-e a hulladékokra, a vegyi anyagokra és a termékekre vonatkozó uniós jognak, elsőbbséget biztosítva különösen az emberi egészség és a környezet számára a hulladékáram jellege és mennyisége miatt nagyobb kockázatot jelentő hulladékáramoknak, továbbá azon hulladéknak, amely innovatív

⁽¹⁾ A Bizottság 2014/955/EU határozata (2014. december 18.) a hulladékjegyzékről szóló 2000/532/EK határozatnak a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban történő módosításáról (HL L 370., 2014.12.30., 44. o.)

hasznosítási folyamaton esik át, vagy amelyet későbbi további felhasználás céljából más tagállamokban hasznosítanak. Az intézkedések között szerepelhet továbbá a hulladékhasznosító gazdasági szereplőkre vagy a hasznosított hulladéktanulmányokat birtokló személyekre vonatkozó követelményrendszer megállapítása az ezen irányelvvel módosított 2008/98/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében lefektetett feltételeknek való megfelelés bemutatása céljából. Az illegális hulladékszállítás megelőzése és a tagállamok és a gazdasági szereplők tudatosságának növelése érdekében nagyobb átláthatóságot kell biztosítani a hulladéktárgyszak megújulására vonatkozó tagállami megközelítésekkel kapcsolatban, különösen a tagállamok eseti alapon hozott határozatait és az illetékes hatóságok általi ellenőrzések eredménye, valamint a tagállamok és az illetékes hatóságok bizonyos hulladéktanulmányokkal kapcsolatos konkrét aggodalmait tekintetében. Az anyag vagy hulladék birtokosa által nyújtott valamennyi releváns információ alapján továbbra is a tagállam kizárólagos felelőssége marad annak végső megállapítása, hogy teljesülnek-e az ezen irányelvvel módosított 2008/98/EK irányelv 5. vagy 6. cikkében rögzített feltételek.

- (18) A Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak érdekében, hogy megállapítsa a hulladéktárgyszak megújulásának alkalmazására vonatkozó részletes kritériumokat. Ebben az összefüggésben a hulladéktárgyszak megújulásának konkrét kritériumait meg kell vizsgálni legalább az adalékanyagok, a papír, a gumiabroncsok és a textilanyagok vonatkozásában.
- (19) A melléktermékekre és a hulladéktárgyszak megújulására vonatkozó szabályok alkalmazása az uniós jog egyéb rendelkezéseinek, különösen a hulladéktárgyszakról szóló 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 28. cikkének, 50. cikke (4a) és (4b) bekezdésének, valamint a vegyi anyagokról szóló jogszabályok és az egyes termékek forgalomba hozataláról szóló jogszabályok sérelme nélkül történik. A hulladéktárgyszak megújulása csak úgy érhető el, ha az anyagok vagy tárgyak megfelelnek a termékekre alkalmazandó, releváns követelményeknek. A hulladéktárgyszak megújulására vonatkozó szabályok csak termékspecifikus jogszabályban állapíthatók meg.
- (20) A hulladékhiarchia helyes alkalmazásának elősegítése érdekében és az áruk belső piacon való szabad mozgásának akadályozása nélkül a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk, hogy ösztönözzék a többször használható, újrafeldolgozott anyagokat tartalmazó, műszaki szempontból tartós, könnyen javítható és a hulladékká válás után újrahasználatra való előkészítésre és újrafeldolgozásra alkalmas termékek és alkatrészek fejlesztését, gyártását és forgalmazását. Ezeknek az intézkedéseknek figyelembe kell venniük a termékek teljes életciklusa során jelentkező hatásokat, a hulladékhiarchiát és adott esetben a többszöri újrahasznosítás lehetőségét.
- (21) A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek alapvető elemei a hatékony hulladékgazdálkodásnak. Eredményességük és működésük azonban komoly eltérést mutat az egyes tagállamok között. Ezért meg kell határozni az ilyen kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek minimális működési követelményeit, és tisztázni kell, hogy ezek a követelmények vonatkoznak az egyéb uniós jogalkotási aktusok, különösen a 2000/53/EK⁽²⁾, a 2006/66/EK⁽³⁾ és a 2012/19/EU⁽⁴⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében létrehozott, kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre is, az említett jogszabályokban már rögzített követelmények mellett, hacsak nem rendelkeznek kifejezetten másként. Különbséget kell tenni a valamennyi rendszerre alkalmazandó általános és a csak az olyan szervezetekre alkalmazandó minimumkövetelmények között, amelyek teljesítik a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket a termékek gyártói nevében. Hacsak a tagállamok másként nem határoznak, a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek általános minimumkövetelményei nem alkalmazandók a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer fogalommeghatározásának nem megfelelő rendszerekre.
- (22) Az általános minimumkövetelményeknek a költségek csökkentését, a teljesítmény fokozását, többek között a kis- és középvállalkozások és az e-kereskedelmi vállalkozások számára is egyenlő versenyfeltételek biztosítását, valamint a belső piac zökkenőmentes működése előtt álló akadályok elhárítását kell szolgálniuk. Emellett hozzá kell járulniuk az életciklus végi költségeknek a termékek árba való beépítéséhez a termékek tervezése során, és arra kell ösztönözniük a gyártókat, hogy a termékek tervezése során fordítsanak nagyobb figyelmet az újrafeldolgozhatóság, újrahasználatosság és javíthatóság szempontjaira, valamint a veszélyes anyagok jelenlétére. Az említett követelményeknek összességében javítaniuk kell a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek irányítását és átláthatóságát, és csökkenteniük kell a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősséget teljesítő szervezetek és az

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladéktárgyszakról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasznált járművekről (HL L 269., 2000.10.21., 34. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/66/EK irányelve (2006. szeptember 6.) az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 266., 2006.9.26., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/19/EU irányelve (2012. július 4.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).

említett szervezetek által szerződötett hulladékgazdálkodási szereplők között felmerülő összeférhetlenségek lehetőségét. A követelményeknek az új és a már működő kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre is vonatkozniuk kell. A meglévő kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében azonban átmeneti időszakot kell biztosítani a struktúráknak és az eljárásoknak az új követelményekhez való hozzáigazítására.

- (23) A közigazgatási szervek jelentős szerepet játszanak a települési hulladék összegyűjtésében és kezelésében, valamint a lakossággal ezzel kapcsolatban folytatott kommunikációban. A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek általános minimumkövetelményeinek részeként bevezetett, a termékek gyártóinak pénzügyi felelősségére vonatkozó rendelkezéseket a közigazgatási szervek települési hulladék gyűjtésére és kezelésére vonatkozó hatáskörének sérelme nélkül kell alkalmazni.
- (24) Abban az esetben, ha a közigazgatási szervek felelnek a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek hatálya alá tartozó termékekből származó hulladék kezelése operatív szempontjainak szervezéséért, e szolgáltatásokat költség-hatékony módon kell nyújtani, és a termékek gyártóinak a pénzügyi felelőssége nem haladhatja meg az e szolgáltatások nyújtásához szükséges költségeket. E költségeket az érintett szereplők – ideértve a termékek gyártóit, szervezeteiket és a közigazgatási szerveket – átlátható módon állapítják meg.
- (25) A megfelelő hulladékgazdálkodás biztosítása érdekében, amikor a termékek gyártói vagy a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket a nevükben teljesítő szervezetek felelősek az általuk forgalomba hozott termékekből származó hulladék kezeléséért, e szervezeteknek kell biztosítaniuk egész évben a hulladékgazdálkodási szolgáltatások folytonosságát, még akkor is, ha a rájuk vonatkozó célokat és célkitűzéseket teljesítették. Ezek a szolgáltatások nem korlátozhatók földrajzi szempontból, termék vagy anyag szerint azokra a területekre, amelyek esetében a hulladék begyűjtése és az azzal való gazdálkodás a legjobban védendő.
- (26) A termékek gyártóinak kell fedezniük a vonatkozó kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer tekintetében meghatározott hulladékgazdálkodási célok, valamint egyéb célok és célkitűzések, köztük a hulladékképződés megelőzésével kapcsolatosak teljesítéséhez szükséges költségeket. Ezek a költségek szigorú feltételek mellett megoszthatók az eredeti hulladékgyártókkal vagy -forgalmazókkal, amennyiben ezt a megfelelő hulladékgazdálkodás biztosítása iránti igény és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer gazdasági életképessége indokolja.
- (27) A Bizottságnak iránymutatásokat kell elfogadnia a termékek gyártói kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekhez történő pénzügyi hozzájárulásainak szabályozásáról, hogy segítse a tagállamokat ezen irányelvnek – a belső piac működésének elősegítése érdekében való – végrehajtásában. A belső piaci koherencia biztosítása érdekében a Bizottságnak módjában kell állnia, hogy e célból végrehajtási jogi aktusok formájában összehangolt kritériumokat fogadjon el.
- (28) A termékek gyártói kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeinek teljesítésére letelepedett, meghatalmazott képviselőkre olyan követelmények vonatkozhatnak, amelyek lehetővé teszik, hogy az a tagállam, amelynek területén letelepedtek, nyomon kövesse és ellenőrizze az e kötelezettségeknek való megfelelést. Ezek a követelmények azonban nem léphetnek túl az adott tagállamban letelepedett termékek gyártóira és a gyártók nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetekre alkalmazandó követelményeken.
- (29) A hulladékképződés megelőzésének leghatékonyabb módja az erőforrás-hatékonyság fejlesztése és a hulladék környezetre gyakorolt hatásának csökkentése. Ezért fontos, hogy a tagállamok megfelelő intézkedéseket hozzanak a hulladékképződés megelőzésére és ezen intézkedések végrehajtásának nyomon követésére és értékelésére. Ezen intézkedések részeként a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk az olyan innovatív gyártási, üzleti és fogyasztási modelleket, amelyek csökkentik a veszélyes anyagok jelenlétét az anyagokban és termékekben, ösztönözik a termékek élettartamának növelését és előmozdítják az újrahasználatot, például olyan újrahasználati és javítási hálózatok létrehozása és támogatása révén, mint a szociális gazdasági vállalkozások által üzemeltetett hálózatok, a betétdíjas, illetve újratöltő rendszerek, valamint a termékek újragyártását, felújítását és adott esetben rendeltetésük módosítását ösztönző intézkedések, továbbá megosztásalapú platformok révén. A hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedések végrehajtása terén elért általános előrehaladás egységes mérésére közös mutatókat és célértékeket kell meghatározni.

- (30) A termelés és a fogyasztás során a fenntarthatóság támogatása jelentős mértékben hozzájárulhat a hulladékképződés megelőzéséhez. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk annak érdekében, hogy a fogyasztók figyelmét felhívják e hozzájárulásra, és arra ösztönözzék őket, hogy tevőlegesebben közreműködjenek az erőforrás-hatékonyság javításában. A hulladékképződés csökkentésére hozott intézkedések részeként a tagállamoknak folyamatos kommunikációs és képzési kezdeményezéseket kell biztosítaniuk a hulladékképződés megelőzését és a hulladék-elhagyást övező kérdésekkel kapcsolatos tudatosság növelésére, és az intézkedések között szerepelhet betétdíjas rendszerek használata és mennyiségi célértékek felállítása, valamint adott esetben a gyártóknak megfelelő gazdasági ösztönzők nyújtása.
- (31) A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az élelmiszer-hulladék megelőzése és csökkentése érdekében összhangban az Egyesült Nemzetek Szervezetének (ENSZ) Közgyűlése által 2015. szeptember 25-én elfogadott, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrenddel és különösen annak azon célkitűzésével, hogy 2030-ig a kiskereskedelmi és fogyasztói szinten a felére csökkenjen az egy főre jutó globális élelmiszer-hulladék mennyisége és csökkenjen a termelési és ellátási láncok mentén az élelmiszer-vesztés, beleértve a betakarítást követő veszteségeket. Ezen intézkedéseknek az elsődleges termelésben, a feldolgozásban és a gyártásban, az élelmiszerek kiskereskedelmében és egyéb forgalmazásában, az éttermekben és az élelmiszerellátásban, valamint a háztartásokban történő élelmiszer-hulladék megelőzésére és csökkentésére kell irányulniuk. Az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak megvalósításához való hozzájárulás és annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok jó úton haladjanak e tekintetben, a tagállamoknak 2025-ig az élelmiszer-hulladék mennyisége 30 %-os, 2030-ig pedig 50 %-os csökkentésének az egész Unióra kiterjedő, indikatív célértékét kell megcélolniuk. Tekintettel az élelmiszer-hulladék megelőzésének környezeti, társadalmi és gazdasági előnyeire, a tagállamoknak konkrét intézkedéseket kell hozniuk az élelmiszer-hulladék megelőzésére, többek között hulladékmegelőzési programjuk részeként tudatosságnövelő kampányokat kell szervezniük annak bemutatására, hogy miként előzhető meg az élelmiszer-hulladék. A tagállamoknak mérniük kell az élelmiszer-hulladék csökkentése terén tett előrelépéseket. Ezen előrelépések mérése és a bevált gyakorlatok Unió-szerte történő, a tagállamok és élelmiszer-ipari vállalkozók közötti cseréjének megkönnyítése érdekében közös módszertant kell meghatározni az ilyen mérések céljából. E módszertan alapján az élelmiszer-hulladék szintjéről évente jelentést kell készíteni.
- (32) Az élelmiszer-hulladék megelőzése érdekében a tagállamoknak ösztönzőkkel kell támogatniuk az élelmiszer-ellátási lánc valamely szakaszában nem értékesített élelmiszer-termékek gyűjtését és azok biztonságos újraelosztását, többek között karitatív szervezetek részére. Az élelmiszer-hulladék csökkentése érdekében jobban tudatosítani kell a fogyasztókban a „fogyasztható” és a „minőségét megőrzi” dátumok jelentéséről.
- (33) Az elhagyott hulladék, legyen az a városokban, a szárazföldön, a folyókban, a tengerekben vagy máshol, közvetlen és közvetett káros hatással van a környezetre, a lakosok jólétére és a gazdaságra, a megtisztítás költségei pedig szükségtelen gazdasági terhet jelentenek a társadalom számára. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk a hulladékok elhagyása, illegális lerakása, az ellenőrizetlen hulladékgazdálkodás valamennyi formája, illetve a hulladéktól való megválás egyéb formáinak megelőzésére. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk a környezetben jelen lévő elhagyott hulladék feltakarítására is, tekintet nélkül annak forrására vagy méretére, valamint tekintet nélkül arra, hogy a hulladéktól szándékosan vagy hanyagságból váltak-e meg. A természeti és tengeri környezet szennyezésének fő forrásaiként szolgáló termékekből származó elhagyott hulladék keletkezésének megelőzésére és csökkentésére hozott intézkedések között szerepelhet többek között a hulladék-gazdálkodási infrastruktúra és gyakorlatok javítása, gazdasági eszközök és tudatosságnövelő kampányok. Olyan intézkedések fontolóra vételénél, amelyek korlátozó hatással lennének az Unión belüli kereskedelemre, a tagállamoknak képeseknek kell lenniük annak bemutatására, hogy a szóban forgó intézkedés megfelelő a természeti és tengeri környezetben való hulladék-elhagyás megelőzésére és csökkentésére vonatkozó célkitűzés eléréséhez, és nem lép túl azon a mértéken, amely a célkitűzés eléréséhez szükséges, és nem képezi önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközét a tagállamok közötti kereskedelemben.
- (34) A hulladék-elhagyás elleni küzdelem az illetékes hatóságok, a gyártók és a fogyasztók közös erőfeszítése. A fogyasztókat többek között oktatás és tudatosságnövelés révén kell viselkedésük megváltoztatására ösztönözni, a gyártóknak ugyanakkor elő kell mozdítaniuk termékeik fenntartható használatát és hozzá kell járulniuk azok megfelelő életciklus végi kezeléséhez.
- (35) A tengeri környezetben elhagyott hulladék különösen sürgető probléma, és a tagállamoknak a tengeri elhagyott hulladék keletkezését megállító intézkedéseket kell hozniuk az Unióban, hozzájárulva ezzel az ENSZ Közgyűlése által 2015. szeptember 25-én elfogadott, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend céljához, miszerint 2025-ig meg kell előzni és jelentősen csökkenteni kell a tengeri szennyezés minden formáját, különösen a szárazföldi tevékenységekből származót, ideértve a tengeri hulladékot és a tápanyagszennyezést. Mivel a tengeri elhagyott hulladék, különösen a műanyag-hulladék jelentős mértékben szárazföldi tevékenységekből származik – aminek oka elsősorban a szilárd hulladék kezelésének rossz gyakorlatai és a rossz infrastruktúra, a

lakosság általi hulladékelhagyás és a lakosság tudatosságának hiánya –, ezért hulladékmegelőzési programokban és hulladékgazdálkodási tervekben kell konkrét intézkedéseket hozni. Ezeknek az intézkedéseknek hozzá kell járulniuk a tengeri környezet jó állapotának 2020-ig való eléréséhez, a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ lefektetetteknek megfelelően. Ezen irányelvvel összhangban a tagállamok kötelesek konkrét stratégiákat és intézkedéseket hozni, és azokat hatévente frissíteni. Kötelesek továbbá 2018-tól kezdődően rendszeresen jelentést tenni a jó környezeti állapot céljának megvalósítása vagy fenntartása tekintetében elért haladásról. A 2008/98/EK irányelvben szereplő, elhagyott hulladék kezelésére vonatkozó intézkedéseket ezért össze kell hangolni a 2008/56/EK és a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ által megkövetelt intézkedésekkel.

- (36) Egyes nyersanyagok kiemelkedően fontosak az uniós gazdaságban, és a hiányukból adódó nem megfelelő ellátottság kockázata magas. Az ilyen nyersanyagok ellátásának biztonsága érdekében, és a Bizottság 2008. november 4-i, a „Nyersanyag-politikai kezdeményezés – Az európai gazdasági növekedés és foglalkoztatás kritikus szükségleteinek kielégítése” című közleményében megállapított nyersanyag-politikai kezdeményezéssel és a nyersanyagokkal foglalkozó európai innovációs partnerség célkitűzéseivel és célértékeivel összhangban a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk a kritikus fontosságú nyersanyagok fő forrásaiként szolgáló termékek újrahasználatának előmozdítására annak megelőzése érdekében, hogy ezek az anyagok hulladékká váljanak. Ezzel összefüggésben a Bizottság 2017. szeptember 13-i, „Közlemény az EU számára kritikus fontosságú nyersanyagok 2017. évi listájáról” című közleményében összeállította az Unió számára kritikus fontosságú nyersanyagok jegyzékét, amely jegyzék rendszeresen felülvizsgálatra kerül.
- (37) A nyersanyag-politikai kezdeményezés eredményes végrehajtásának további támogatása érdekében a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk a jelentős mennyiségű kritikus fontosságú nyersanyagot tartalmazó hulladékkal való lehető legjobb gazdálkodás elérése érdekében, figyelembe véve a gazdasági és műszaki megvalósíthatóságot, valamint a környezeti és egészségügyi előnyöket. Hulladékgazdálkodási terveikben ezért nemzeti szinten megfelelő intézkedéseket is meg kell határozniuk az ilyen nyersanyagokból jelentős mennyiséget tartalmazó hulladékok gyűjtésére, válogatására és hasznosítására vonatkozóan. Az intézkedéseket a hulladékgazdálkodási terveknek az ezen irányelv hatálybalépését követő első naprakész tétele során kell belefoglalni e tervekbe. A Bizottságnak tájékoztatást kell nyújtania az uniós szinten releváns termékcsoportokról és hulladékaromokról. Ez a tájékoztatás nem zárja ki azonban, hogy a tagállamok más, a nemzetgazdaságuk számára fontos nyersanyagok esetében is intézkedéseket hozzanak.
- (38) Amikor a termékek és anyagok hulladékká válnak, a veszélyes anyagok jelenléte újrafeldolgozásra vagy kiváló minőségű másodlagos nyersanyagok előállítására alkalmatlanná teheti a hulladékot. Ezért, összhangban a hetedik környezetvédelmi cselekvési programmal, amely toxikus anyagoktól mentes anyagciklusok kialakítására hív fel, elő kell mozdítani az anyagokban és termékekben, köztük az újrafeldolgozott anyagokban található veszélyes anyagok tartalmát csökkentő intézkedéseket, és biztosítani kell, hogy a termékek és anyagok teljes életciklusa során megfelelő tájékoztatást nyújtsanak a veszélyes anyagok jelenlétéről, és főleg a különös aggodalomra okot adó anyagokról. E célkitűzések megvalósítása érdekében javítani kell a hulladékokról, a vegyi anyagokról és a termékekről szóló uniós jogszabályok közötti koherenciát, és szerepet kell biztosítani az Európai Vegyianyag-ügynökségnek annak biztosításában, hogy a különös aggodalomra okot adó anyagok jelenlétével kapcsolatos információk a termékek és anyagok teljes életciklusa, ideértve a hulladékká válást követően rendelkezésre álljanak.
- (39) Az erőforrások felhasználásának javítása jelentős nettó megtakarítást hozhatna az uniós vállalkozások, a közigazgatási szervek és a fogyasztók számára, miközben csökkentené a teljes éves üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Ezért a Bizottságnak 2018 végéig az erőforrás-hatékonyságra vonatkozóan fő mutatót és az almutatókat összegző eredménytáblát kell javasolnia az uniós szintű erőforrás-hatékonyság növelésére vonatkozó célérték elérése felé tett haladás nyomon követése érdekében.
- (40) A fenntartható biogazdaság előmozdítása hozzájárulhat az Unió nyersanyag-behozatalától való függőségének csökkentéséhez. A bioalapú, újrafeldolgozható termékek és a komposztálható biológiailag lebomló termékek ezért lehetőséget jelenthetnek annak előmozdítására, hogy tovább ösztönözzék a kutatást és a fejlesztést, és hogy a fosszilis tüzelőanyagokon alapuló alapanyagokat megújuló forrásokkal helyettesítsék.
- (41) Az olyan hulladékkezelés elkerülése érdekében, amelyben az erőforrások a hulladékhierarchia alacsonyabb szintjein rekednek, az újrahasználatra és újrafeldolgozásra való előkészítés növelése, valamint a magas minőségű újrafeldolgozás lehetővé tétele és a jó minőségű másodlagos nyersanyagok felhasználásának fokozása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a hulladékok elkülönített gyűjtésére vonatkozó, a 2008/98/EK irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében és 11. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettségeknek – többek között legalább a tagállamok

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

által 2015-ig teljesítendő papír-, fém-, műanyag- és üveghulladék elkülönített gyűjtésére vonatkozó kötelezettségnek –való megfelelést, valamint a háztartásokban keletkező biohulladék és veszélyes hulladék, valamint a textilhulladék elkülönített gyűjtésének bevezetését. Adott esetben a veszélyes biohulladékokra és a veszélyes anyagokat tartalmazó csomagolási hulladékokra külön gyűjtési követelmények vonatkozhatnak.

- (42) Az elkülönített gyűjtés megvalósítható házhoz menő szelektív hulladékgyűjtéssel, hulladékátvételi rendszerekkel vagy egyéb gyűjtési megoldásokkal. Míg a hulladék elkülönített gyűjtésére vonatkozó kötelezettség megköveteli, hogy a hulladékot típusa és jellege szerint elkülönítve tárolják, lehetővé kell tenni bizonyos típusú hulladékok együtt történő gyűjtését, feltéve, hogy ez nem akadályozza a hulladék hulladékhierarchiának megfelelő, magas minőségű újrafeldolgozását vagy egyéb hasznosítását. A tagállamok számára kellően indokolt esetekben lehetővé kell tenni a hulladék elkülönített gyűjtésére vonatkozó általános kötelezettségtől való eltérést, például ha adott hulladékok távoli vagy ritkán lakott területeken való elkülönített gyűjtése olyan negatív környezeti hatással jár, amely meghaladja az átfogó környezeti előnyöket, vagy aránytalan gazdasági költségekkel jár. Az olyan esetek értékelésénél, ahol a gazdasági költségek aránytalanok lehetnek, a tagállamoknak figyelembe kell venniük az elkülönített gyűjtés átfogó gazdasági előnyeit, többek között az elkerült közvetlen költségeket, a vegyes hulladékgyűjtés és -kezelés kedvezőtlen környezeti és egészségügyi hatásainak költségeit, a másodlagos nyersanyagok értékesítéséből származó bevételeket, valamint az ilyen anyagok piaca kifejlesztésének lehetőségét, továbbá a hulladékgyártók és termékgyártók hozzájárulásait, amelyek tovább javíthatják a hulladékgazdálkodási rendszerek költséghatékonyságát.
- (43) A jelentős környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi előnyök elérése, valamint a körforgásos gazdaság felé történő elmozdulás felgyorsítása érdekében növelni kell a települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célértékeket.
- (44) A települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó jelenlegi célértékek fokozatos emelése révén biztosítható, hogy a gazdasági szempontból értékes hulladékokat – az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítása mellett – ténylegesen előkészítsék az újrahasználatra vagy azok ténylegesen újrafeldolgozásra kerüljenek, és hogy a hulladékokban található gazdaságilag értékes anyagok visszakerüljenek az európai gazdaságba, elősegítve ezzel a nyersanyag-politikai kezdeményezést és a körforgásos gazdaság megvalósítását.
- (45) A tagállamok között jelentős különbségek vannak a hulladékgazdálkodási teljesítmény területén, különösen a települési hulladék újrafeldolgozása tekintetében. Az említett különbségek figyelembevétele érdekében azoknak a tagállamoknak, amelyekben 2013-ban az OECD és az Eurostat közös kérdőíve keretében gyűjtött adatok szerint a települési hulladék kevesebb mint 20 %-át készítették elő újrahasználatra és azoknak kevesebb mint 20 %-a került újrafeldolgozásra, vagy a települési hulladék több mint 60 %-a került elhelyezésre hulladéklerakókban, lehetővé kell tenni, hogy az újrahasználatra való előkészítés és az újrafeldolgozás tekintetében megállapított, 2025-re, 2030-ra és 2035-re kitűzött célértékeknek való megfelelés határidejének meghosszabbításáról határozzanak. Figyelembe véve a tagállamok által az elmúlt 15 évben elért átlagos éves előrehaladás mértékét, ezeknek a tagállamoknak a múltbeli fejlesztések szintjénél jóval nagyobb mértékben kell növelniük újrafeldolgozási kapacitásukat ahhoz, hogy teljesíteni tudják e célértékeket. A célértékek elérése felé tett folyamatos előrehaladás és a végrehajtás terén jelentkező hiányosságok kellő időben való kezelése érdekében azoknak a tagállamoknak, amelyeknek több időre van szüksége, időközi célértékeket kell teljesíteniük és részletes kritériumokon alapuló végrehajtási tervet kell készíteniük.
- (46) Az adatok megbízhatóságának biztosításához fontos, hogy pontosabban kerüljenek meghatározásra azok a szabályok, amelyek alapján a tagállamoknak be kell számolniuk arról, hogy mi kerül ténylegesen újrahasználatra, és mit készítenek elő újrahasználatra, illetve mi számítható bele a célértékek elérésébe. Az újrafeldolgozási célértékek kiszámításának az újrafeldolgozásra kerülő települési hulladék mennyiségén kell alapulnia. Általános szabályként az újrafeldolgozottként tekintett települési hulladék mennyiségének tényleges mérését akkor kell elvégezni, amikor a települési hulladék bekerül az újrafeldolgozási műveletbe. Az adminisztratív terhek mérséklése érdekében azonban a tagállamoknak szigorú feltételek mellett és az általános szabálytól eltérve lehetővé kell tenni, hogy az újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét a válogatási művelet anyagszáma alapján állapítsák meg. Az azt megelőzően bekövetkező anyagvesztéseket, hogy a hulladék – például válogatási vagy más előzetes művelet következtében – bekerült volna az újrafeldolgozási műveletbe, nem kell beleszámítani az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék mennyiségébe. Ezeket a veszteségeket elektronikus nyilvántartások, műszaki előírások, különböző hulladékok átlagos veszteségarányának kiszámítására vonatkozó részletes szabályok vagy más hasonló intézkedések alapján lehet megállapítani. A tagállamoknak az ilyen intézkedésekről azon hulladék-újrafeldolgozásra vonatkozó adatokat kísérő minőségellenőrzési jelentésekben kell beszámolniuk, amely adatokról a Bizottságnak jelentést készítenek. Az átlagos veszteségarányokat lehetőleg az egyes válogatási létesítmények szintjén kell meghatározni, és össze kell kapcsolni a hulladékok különböző főbb típusaival, a különböző forrásokkal – mint például

háztartások vagy kereskedelem –, a különböző gyűjtési rendszerekkel és a válogatási folyamatok különböző típusaival. Az átlagos veszteségrátákat kizárólag olyan esetekben lehet alkalmazni, amikor nem állnak rendelkezésre más megbízható adatok, különös tekintettel a hulladékszállítás és -kivitel tekintetében. A hulladékanyagok ténylegesen termék vagy anyaggá történő átalakítására irányuló újrafeldolgozási művelet részét képező fizikai vagy kémiai átalakítási folyamatok miatt az anyagok mennyiségében bekövetkező veszteséget nem kell levonni az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék mennyiségéből.

- (47) Tekintettel a 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾, a 2000/53/EK irányelvben, a 2006/66/EK irányelvben, a 2008/98/EK irányelvben és a 2012/19/EU irányelvben található fogalommeghatározások összehangolására, a 2008/98/EK irányelv 6. cikkében található, a hulladékstátusznak a hasznosítás vagy a hasznosítási célértékek értelmében való megszűnéséről szóló, ezekben az irányelvekben rögzített rendelkezés a továbbiakban nem szükséges. A hulladékstátuszból hasznosítás vagy újrafeldolgozási művelet révén kikerülő anyagokat a vonatkozó számítási módokkal összhangban beleszámítják az ezen irányelvekben megállapított hasznosítási vagy újrafeldolgozási célértékek elérésébe. Amennyiben a hulladékanyag a tényleges újrafeldolgozás előtti előkészítő művelet eredményeként kikerül a hulladékstátuszból, az ilyen anyagot újrafeldolgozottnak lehet tekinteni, amennyiben azt ezt követően akár az eredeti, akár más célú termék vagy anyaggá történő újrafeldolgozásra szánják. A tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, feltöltésre vagy ártalmatlanításra, illetve – az újrahasználatra való előkészítésen és újrafeldolgozáson kívül – bármely hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben használt azon anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladékstátusz, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehetők figyelembe.
- (48) Amennyiben az újrafeldolgozási arány kiszámítását alkalmazzák a biológiailag lebomló hulladék aerob vagy anaerob kezeléséhez, az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő hulladékmennyiséget újrafeldolgozottnak lehet tekinteni, amennyiben a kezelés eredményeképpen olyan termék vagy anyag jön létre, amelyet újrafeldolgozottként használnak fel. Míg az ilyen kezelés eredménye leggyakrabban komposzt vagy fermentációs maradék, más anyagokat is figyelembe lehet venni, amennyiben azok a biológiailag lebomló, kezelt hulladék mennyiségéhez hasonló mennyiségben tartalmaznak újrafeldolgozott tartalmat. Más esetekben az újrafeldolgozás fogalommeghatározásával összhangban, a biológiailag lebomló hulladék olyan anyaggá történő újrafeldolgozása, amelyet tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, ártalmatlanításra vagy – az újrahasználatra való előkészítésen és újrafeldolgozáson kívül – bármely hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben használnak, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehető figyelembe.
- (49) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célértékek elérésének kiszámításához figyelembe tudják venni a települési hulladék elégetése után elkülönített fémek újrafeldolgozását. Ezen adatok egységes kiszámításának biztosítása érdekében a Bizottságnak részletes szabályokat kell elfogadnia az újrafeldolgozott fémekre vonatkozó minőségi kritériumokról, valamint az adatok kiszámításáról, ellenőrzéséről és bejelentéséről.
- (50) Amennyiben az Unióból újrahasználatra való előkészítés vagy újrafeldolgozás céljából hulladékot visznek ki, a tagállamoknak ténylegesen élniük kell az 1013/2006/EK rendelet 50. cikkének (4c) bekezdésében megállapított ellenőrzési hatáskörrel, és bizonyító erejű dokumentumokat kell megkövetelniük annak ellenőrzésére, hogy a szállítás célja az említett rendelet 49. cikkének megfelelő hasznosítási művelet-e, és ezáltal a hulladékkezelés környezetvédelmi szempontból megfelelő módon történik-e egy, az emberi egészségre és a környezetvédelemre vonatkozó, az uniós jogalkotásban meghatározott szabványokkal lényegében egyenértékű szabványokkal összhangban működő létesítményben. E feladat ellátásában a tagállamok együttműködhetnek más érintett szereplőkkel, így például a célszág illetékes hatóságaival, független, harmadik fél ellenőrző szervezetekkel vagy a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretében létrehozott, a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetekkel, amelyek fizikai vagy egyéb ellenőrzéseket végezhetnek a harmadik országokban működő létesítményekben. A célértékek elérésére vonatkozó adatokat kísérő minőségellenőrzési jelentésben a tagállamoknak be kell számolniuk a kötelezettségek teljesítését szolgáló azon intézkedésekről, amelyek annak biztosítására irányulnak, hogy az Unióból kivitt hulladék kezelése az uniós környezetvédelmi jog által megkövetelt feltételekkel lényegében egyenértékű feltételek között történjen.
- (51) Ezen irányelv jobb, a határidőkhöz jobban igazodó és egységesebb végrehajtása és a végrehajtás bármely hiányosságának előrejelzése érdekében fel kell állítani egy korai előrejelző rendszert, amely lehetővé teszi a gyenge pontok észlelését és a célértékek teljesítésének határideje előtt történő fellépést.
- (52) Az ipari hulladék, a kereskedelmi hulladékok bizonyos része és a nyersanyag-kitermelésből származó hulladék összetétel és mennyiség szempontjából rendkívül változatos képet mutat, és rendkívül eltérőek lehetnek a jellemzői aszerint, hogy milyen az adott tagállam gazdaságának struktúrája, milyen a hulladékot előállító iparág vagy kereskedelmi ágazat felépítése, és mekkora egy-egy földrajzi területen az iparúzés és a kereskedelmi tevékenység területegységre jutó volumene. Ezért a legtöbb ipari és nyersanyag-kitermelésből származó hulladék esetében

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

megfelelő megoldásnak tekintik, ha az adott ágazat sajátosságaihoz igazodva olyan BAT-referenciadokumentumok (az elérhető legjobb technikákat rögzítő dokumentumok) vagy hasonló eszközök kerülnek kidolgozásra, amelyek az egy-egy hulladéktípus kezelésével összefüggésben felmerülő sajátos kérdéseket tárgyalják. Az ipari és a kereskedelmi csomagolási hulladékokra ugyanakkor továbbra is vonatkozniuk kell a 94/62/EK és a 2008/98/EK irányelv követelményeinek, ideértve e követelmények átdolgozott változatát is. A kereskedelmi hulladékok, nem veszélyes ipari hulladékok és más kulcsfontosságú hulladékok fokozott újrahasználatra való előkészítése és újrafeldolgozása további lehetőségeinek feltárása céljából a Bizottságnak fontolóra kell vennie az e hulladékokra vonatkozó célértékek meghatározását.

- (53) A hulladékokra vonatkozó uniós jog célkitűzései további teljesülésének biztosítása érdekében fontos, hogy a Bizottság felülvizsgálja a 2008/98/EK irányelv I. mellékletében felsorolt ártalmatlanítási műveleteket. Ezt a felülvizsgálatot az említett irányelv 13. cikke fényében kell elvégezni, figyelembe véve a vonatkozó információkat, például a nemzetközi szintű, különösen a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló, 1989. március 22-i Bázeli Egyezményvel kapcsolatos fejleményeket⁽¹⁾.
- (54) A háztartásokban keletkező veszélyes hulladékot, mint például a festékekből, lakkokból, oldószerekből vagy tisztítószerkekből származó veszélyes hulladékot külön kell gyűjteni, hogy elkerülhető legyen a települési hulladék olyan veszélyes hulladékfrakciókkal való szennyeződése, amelyek az újrafeldolgozás minőségét csökkenthetik, és hogy biztosítva legyen az ilyen veszélyes hulladék környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelése. E tekintetben a háztartásokban keletkező elektromos és elektronikus berendezések hulladékai, valamint a hulladékelemek és -akkumulátorok vonatkozásában már vannak külön gyűjtési kötelezettségek.
- (55) A hulladékolajok elkülönített gyűjtése és a más hulladékokkal vagy anyagokkal való keveredésük megelőzése elengedhetetlen annak biztosításához, hogy kezelésük a legjobb általános környezeti eredményt hozza. A hulladékolajok kezelése során elsőbbséget kell biztosítani a regenerálásnak vagy más olyan újrafeldolgozási műveleteknek, amelyek a regenerálással egyenértékű vagy annál jobb általános környezeti eredményt hoznak. A hulladékolajok kezelésének további javítása érdekében a Bizottságnak fontolóra kell vennie és szükség esetén javasolnia kell a hulladékolajok kezelésének javítását célzó intézkedéseket, beleértve a regenerálásukra vonatkozó mennyiségi célértékeket is. E felülvizsgálat során figyelmet kell fordítani a hulladékolajok regenerálására, valamint a regenerált és újrahasznosított termékek minőségére és végső felhasználására vonatkozó kezelési lehetőségekre.
- (56) Az olyan hulladékkezelés elkerülése érdekében, amelyben az erőforrások a hulladékhierarchia alacsonyabb szintjein rekednek, valamint a magas színvonalú újrafeldolgozás lehetővé tétele és a jó minőségű másodlagos nyersanyagok felhasználásának fokozása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a biohulladékok elkülönített gyűjtését és oly módon történő újrafeldolgozást, amely megfelel a magas szintű környezetvédelemnek, és amelynek eredménye megfelel a vonatkozó, szigorú minőségi szabványoknak.
- (57) Ez az irányelv hosszú távú célokat tűz ki az Unió területén folytatott hulladékgazdálkodás számára, és ezáltal egyértelmű iránymutatást nyújt a tagállamoknak és a gazdasági szereplőknek az ebben az irányelvben meghatározott célkitűzések eléréséhez szükséges beruházásokkal kapcsolatban. Nemzeti hulladékgazdálkodási terveik kidolgozása és a hulladékgazdálkodási infrastruktúrára irányuló beruházásaik tervezése során a tagállamoknak értékelniük kell és figyelembe kell venniük a szükséges beruházásokat és egyéb pénzügyi eszközöket, beleértve a helyi hatóságokét is. Ezt az értékelést fel kell tüntetni a hulladékgazdálkodási tervben vagy más stratégiai dokumentumokban. Ebben az összefüggésben a tagállamoknak a hulladékhierarchiával összhangban kiemelten kezelve a hulladékképződés megelőzését, ideértve az újrahasználatot, az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást, észszerű módon – többek között az uniós alapok révén – kell igénybe venniük a beruházásokat. A Bizottságnak segítséget kell nyújtania az illetékes hatóságoknak egy hatékony pénzügyi keret kialakításában, többek között adott esetben az uniós alapok használata révén, az ezen irányelv követelményeinek a hulladékhierarchiával összhangban történő végrehajtása, valamint a technológiák és a hulladékgazdálkodás innovációjának támogatása érdekében.
- (58) A veszélyes hulladékokkal való helyes gazdálkodás továbbra is problémát jelent az Unióban, és az e hulladéktípus kezelésére vonatkozó adatok egy része nem áll rendelkezésre. Ezért tagállami elektronikus veszélyeshulladék-nyilvántartások létrehozásával meg kell erősíteni a kapcsolódó nyilvántartási és nyomonkövetési rendszereket. A vállalkozások és a közigazgatási szervek nyilvántartási kötelezettségeinek egyszerűsítése és az Unión belüli hulladékok jobb nyomon követése érdekében az elektronikus adatgyűjtést adott esetben más hulladéktípusokra is ki kell terjeszteni.
- (59) A tagállamok által háromévente összeállított végrehajtási jelentések nem bizonyultak hatékony eszköznek a megfelelés ellenőrzése, illetve a helyes végrehajtás biztosítása szempontjából, ugyanakkor szükségtelen adminisztratív terhet jelentenek. Ezért helyénvaló hatályon kívül helyezni a tagállamokat ilyen jelentések készítésére kötelező rendelkezéseket. Helyettük a megfelelés nyomon követésének kizárólag azokon az adatokon kell alapulnia, amelyeket a tagállamok évente megküldenek a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 39., 1993.2.16., 3. o.

- (60) A tagállamok által szolgáltatott adatok alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja az egyes tagállamoknak a hulladékra vonatkozó uniós jognak való megfelelését. Az adatok minőségét, megbízhatóságát és összehasonlíthatóságát fokozni kell a hulladékokkal összefüggő adatszolgáltatás egységes belépesi ponton keresztül történő teljesítésével, az elavult adatszolgáltatási követelmények megszüntetésével, a nemzeti adatszolgáltatási módszertanok összehasonlító értékelésével és az adatminőség-ellenőrzési jelentés bevezetésével. Ezért a hulladékra vonatkozó uniós jogalkotási aktusokban meghatározott célértékek elérésével kapcsolatos adatszolgáltatás összeállításakor a tagállamoknak a Bizottság által kidolgozott legújabb szabályokat és az ezen irányelv végrehajtásáért felelős, adott illetékes nemzeti hatóságok által kidolgozott módszertanokat kell alkalmazniuk.
- (61) A 2008/98/EK irányelvben meghatározott követelmények megfelelő értelmezésének és végrehajtásának megkönnyítése érdekében helyénvaló az említett követelményekre vonatkozó iránymutatások kidolgozása és rendszeres felülvizsgálata, valamint az említett követelmények gyakorlati végrehajtása és érvényesítése tekintetében a tagállamok közötti információcseré és bevált gyakorlatok megosztásának biztosítása. Az ilyen iránymutatásoknak, információcserének és a bevált gyakorlatok megosztásának többek között elő kell segítenie a „hulladék” fogalmának – beleértve a „megválni” kifejezést – gyakorlati értelmezését és alkalmazását, és figyelembe kell vennie a körforgásos üzleti modelleket, amelyekben például egy anyag vagy tárgy a megvásárlás szándéka nélkül az egyik birtokostól egy másik birtokoshoz kerül.
- (62) A 2008/98/EK irányelv kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett irányelv ezen irányelvvel módosított 7. cikkének (1) bekezdésére, 9. cikkének (8) bekezdésére, 11a. cikkének (10) bekezdésére, 27. cikkének (1) és (4) bekezdésére, 38. cikkének (2) és (3) bekezdésére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek ⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (63) A 2008/98/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra az említett irányelv ezen irányelvvel módosított 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (2) bekezdésére, 8. cikkének (5) bekezdésére, 9. cikkének (7) bekezdésére, 11a. cikkének (9) bekezdésére, 33. cikkének (2) bekezdésére, 35. cikkének (5) bekezdésére és 37. cikkének (7) bekezdésére vonatkozóan végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (64) mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalának javítását, valamint ezen keresztül a környezet minőségének védelméhez, megőrzéséhez és javításához, a tengeri elhagyott hulladék mennyiségének csökkentése révén az óceánok egészségéhez és a tengeri eredetű élelmiszerek biztonságához, illetőleg a természeti erőforrások Unión belül megvalósítandó körülmekintő és észszerű hasznosításához való hozzájárulást a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedések nagyságrendje és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (65) A 2008/98/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (66) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽³⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átvittető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átvittető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy az ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (67) Az irányelv elfogadása a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban meghatározott kötelezettségvállalások figyelembevételével történt, és végrehajtásának és alkalmazásának az említett megállapodásban foglalt iránymutatások szerint kell történnie,

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽³⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Módosítások

A 2008/98/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy és hatály

Ez az irányelv intézkedéseket állapít meg a környezet és az emberi egészség védelme érdekében a hulladékkezelés megelőzése vagy csökkentése, a hulladékkezelés és -gazdálkodás káros hatásainak megelőzése vagy csökkentése, valamint az erőforrás-felhasználás globális hatásainak csökkentése és e felhasználás hatékonyságának javítása révén, amelyek elengedhetetlen intézkedések az Unió hosszú távú versenyképességének biztosításához és a körforgásos gazdaság felé történő átmenethez.”

2. A 2. cikk (2) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„e) olyan anyagok, amelyeket a 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikke (2) bekezdésének g) pontjában meghatározott takarmány-alapanyagokként szándékoznak felhasználni, és amelyek nem állati melléktermékekből állnak, vagy nem tartalmazzak ilyeneket.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 767/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.).”

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

- a) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„2a. »nem veszélyes hulladék«: olyan hulladék, amelyre nem vonatkozik a 2. pont;

2b. »települési hulladék«:

- a) a háztartásokból származó kevert hulladék és elkülönítetten gyűjtött hulladék, beleértve a papírt és kartonpapírt, üveget, fémeket, műanyagot, biohulladékot, fát, textilanyagot, csomagolóanyagot, elektromos és elektronikus berendezések hulladékait, hulladékelemeket és -akkumulátorokat, továbbá lomhulladékot, többek között a matracokat és bútorokat;

- b) egyéb forrásokból származó kevert hulladék és elkülönítetten gyűjtött hulladék, amennyiben az ilyen hulladék jellegében és összetételében hasonló a háztartásokból származó hulladékhoz;

A települési hulladék fogalmába nem tartozik bele a termelésből, a mezőgazdaságból, az erdőgazdálkodásból, a halászatból, a szennyvízszikkasztó aknákból és a szennyvízhálózatból és a szennyvízkezelő művekből származó hulladék, többek között a szennyvíziszap, az elhasznált járművek illetve az építési és bontási hulladék.

Ez a fogalom meghatározás nem érinti a hulladékgazdálkodással összefüggő felelősségi körök állami és magánszereplők közötti megosztását;

- 2c. »építési és bontási hulladék«: építési és bontási tevékenységből származó hulladék;”;

- b) a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. »biohulladék«: biológiailag lebomló, kerti vagy parkokból származó hulladék, háztartásokban, irodákban, éttermekben, nagykereskedelmi, étkezési, vendéglátóipari és kiskereskedelmi létesítményben keletkező élelmiszer- és konyhai hulladék, valamint élelmiszer-feldolgozó üzemből keletkező hasonló hulladék;”;

c) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„4a. »élelmiszer-hulladék«: a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikke szerint meghatározott összes olyan élelmiszer, amely hulladékká vált;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.);

d) a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. »hulladékgazdálkodás«: a hulladékok gyűjtése, szállítása, hasznosítása (ideértve a válogatást is) és ártalmatlantítása, beleértve az ilyen műveletek felügyeletét és a hulladéklerakók utógondozását, valamint a kereskedőként vagy közvetítőként végzett tevékenységet is;”;

e) a 12. pont c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) az anyagok és a termékek veszélyesanyag-tartalmát;”;

f) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„15a. »anyagában történő hasznosítás«: bármilyen hasznosítási művelet, az energetikai hasznosítás és a tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására felhasználandó anyagokká történő átalakításon kívül. Ide tartozik többek között az újrahasználatra való előkészítés, az újrafeldolgozás és a feltöltés;”;

g) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„17a. »feltöltés«: olyan hasznosítási művelet, amely során nem veszélyes hulladékot használnak talajkiemeléssel érintett területek helyreállítására, mérnöki tájrendezési célokra. A feltöltéshez használt hulladékkal hulladéknak nem minősülő anyagot kell helyettesíteni, az ilyen hulladéknak alkalmasnak kell lennie a fent említett célokra és mennyiségének szigorúan az e célok eléréséhez szükséges mennyiségre kell korlátozódnia;”;

h) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„21. »kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer«: a tagállamok által hozott olyan intézkedések együttese, amelyek célja annak biztosítása, hogy a termékek gyártói viseljék a pénzügyi felelősséget, illetve a pénzügyi és szervezési felelősséget a termék életciklusa során a hulladékká válást követően a hulladékkezelésért.”

4. A 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok gazdasági eszközökkel és egyéb intézkedésekkel – például a IVa. mellékletben meghatározott intézkedésekkel vagy más megfelelő eszközökkel és intézkedésekkel – ösztönzik a hulladékhierarchia alkalmazását.”

5. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megfelelő intézkedések meghozatalával gondoskodnak arról, hogy valamely anyag vagy tárgy, amely olyan előállítási folyamat eredményeként keletkezik, amelynek elsődleges célja nem az adott anyag vagy tárgy előállítása, az alábbi feltételek teljesülése esetén ne hulladéknak, hanem mellékterméknek minősüljön;”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, hogy megállapítsa az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egységes alkalmazásának részletes kritériumait konkrét anyagok vagy tárgyak vonatkozásában.

E részletes kritériumok biztosítják a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmét és elősegítik a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosítását.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság kiindulási pontként veszi figyelembe a tagállamok által e cikk (3) bekezdésével összhangban elfogadott kritériumok legszigorúbb és környezetvédelmi szempontú védelmét, és a részletes kritériumok kidolgozása során prioritásként kezeli az ipari szimbiózis megismételhető gyakorlatait;”

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben a kritériumokat uniós szinten nem határozták meg a (2) bekezdéssel összhangban, a tagállamok részletes kritériumokat állapíthatnak meg az adott anyagok vagy tárgyak tekintetében az (1) bekezdésben meghatározott feltételek alkalmazásáról.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) összhangban ezekről a részletes kritériumokról, ha ezt az említett irányelv megköveteli.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).”

6. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész és az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megfelelő intézkedések meghozatalával biztosítják, hogy az újrafeldolgozáson vagy egyéb hasznosítási műveleten átesett hulladék ne minősüljön hulladéknak, ha megfelel a következő feltételeknek:

(a) a) az anyag vagy tárgy konkrét rendeltetési célokra használandó fel;”;

ii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a (2), a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság nyomon követi a tagállamokban a hulladékstátusz megszüntésére vonatkozó nemzeti kritériumok alakulását, és felméri, hogy ez alapján szükség van-e uniós szintű kritériumok kidolgozására. E célból és adott esetben a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, hogy megállapítsa az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egységes alkalmazásának részletes kritériumait bizonyos hulladéktípusok vonatkozásában.

E részletes kritériumok biztosítják a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmét, és elősegítik a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosítását. Ezek az alábbiakat tartalmazzák:

a) a hasznosítási művelet során engedélyezett hulladékból álló alapanyag;

b) engedélyezett kezelési eljárások és technikák;

c) az alkalmazandó termékszabványokkal összhangban lévő hasznosítási műveletből származó, a hulladékstátusz megszüntésére vonatkozó minőségi kritériumok, ideértve szükség esetén a szennyező anyagokra vonatkozó határértékeket;

d) a hulladékstátusz megszüntésére vonatkozó kritériumoknak való megfelelést bemutató irányítási rendszerekre – ideértve a minőségellenőrzésre és az önellenőrzésre, valamint szükség esetén az akkreditációra – vonatkozó követelmények; és

e) a megfeleléségi nyilatkozatra vonatkozó követelmény.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által a (3) bekezdéssel összhangban megállapított vonatkozó kritériumokat, és kiindulási pontként tekint az említett kritériumok közül azokra, amelyek a legszigorúbbak és környezetet a legnagyobb mértékben védik.

(3) Amennyiben a kritériumokat uniós szinten nem határozták meg a (2) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban, a tagállamok részletes kritériumokat állapíthatnak meg bizonyos hulladéktípusok tekintetében az (1) bekezdésben említett feltételek alkalmazásáról. E részletes kritériumok figyelembe veszik az anyag vagy a tárgy lehetséges káros környezeti és emberi egészséget érintő hatásait, és teljesíteniük kell a (2) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott követelményeket.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az (EU) 2015/1535 irányelvvel összhangban ezekről a kritériumokról, ha ezt az említett irányelv megköveteli.

(4) Amennyiben a kritériumokat nem határozták meg vagy uniós vagy nemzeti szinten a (2), illetve a (3) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban, a tagállam eseti alapon határozhat arról, vagy megfelelő intézkedéseket hozhat annak ellenőrzésére, hogy bizonyos hulladékok az (1) bekezdésben meghatározott feltételek alapján, illetve szükség esetén a (2) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott követelményeket tükrözve kikerültek-e a hulladéktárból, figyelembe véve a szennyező anyagokra vonatkozó határértékeket és a lehetséges káros környezeti és emberi egészséget érintő hatásokat. Az ilyen eseti határozatokat nem kell az (EU) 2015/1535 irányelvvel összhangban bejelenteni a Bizottságnak.

A tagállamok elektronikus úton nyilvánosan hozzáférhetővé tehetik az eseti határozatokra és az illetékes hatóságok által végzett ellenőrzés eredményeire vonatkozó információt;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az a természetes vagy jogi személy, aki:

a) első alkalommal használ hulladéknak már nem minősülő és forgalomba nem hozott anyagot; vagy

b) hulladéknak már nem minősülő anyagot első alkalommal hoz forgalomba,

biztosítja, hogy az anyag megfeleljen a vegyi anyagokkal és termékkel kapcsolatos jogszabályok szerinti vonatkozó követelményeknek. Az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek a vegyi anyagokra és termékekre vonatkozó jogszabályok hulladéknak már nem minősülő anyagra történő alkalmazását megelőzően kell teljesülniük.”

7. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezen irányelvet az e cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően egy hulladékjegyzék létrehozása és felülvizsgálata révén.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Egy tagállam akkor is veszélyes hulladéknak tekinthet egy hulladékot, ha az nem szerepel a hulladékjegyzékben, de rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok egyikével vagy azok közül többel. A tagállamnak késedelem nélkül értesíteni kell a Bizottságot és ellátni a Bizottságot az összes szükséges információval. A beérkezett értesítések fényében felül kell vizsgálni a jegyzéket, hogy annak a kiigazításáról határozzanak.”;

c) az (5) bekezdést el kell hagyni;

8. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Amennyiben az ilyen intézkedések magukban foglalják a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek létrehozását, a 8a. cikkben foglalt általános minimumkövetelményeket kell alkalmazni.

A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a termék életciklusa során a hulladékká válást követően a hulladékkezelésért pénzügyi felelősséget, illetve pénzügyi és szervezési felelősséget önként viselő termékek gyártói a 8a. cikkben meghatározott általános minimumkövetelmények közül néhányat vagy valamennyit alkalmazzanak.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hozhatnak a termék- és alkatrésztervezés ösztönzésére azok környezeti hatásának, valamint a gyártás és a későbbi használat során a hulladékképződésnek a csökkentése céljából, és annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékká vált termékek hasznosítása és ártalmatlanítása a 4. és a 13. cikkel összhangban történjen.

Ezen intézkedések – a hulladékhierarchia helyes alkalmazásának elősegítése érdekében – ösztönözhetik egyebek mellett a többször használható, újrafeldolgozott anyagokat tartalmazó, műszaki szempontból tartós, könnyen javítható és a hulladékká válás után újrahasználatra való előkészítésre és újrafeldolgozásra alkalmas termékek és alkatrészek fejlesztését, gyártását és forgalmazását. Az intézkedések figyelembe veszik a termékek teljes életciklusa során jelentkező hatásokat, a hulladékhierarchiát és adott esetben a többszöri újrahasznosítás lehetőségét.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekben részt vevő szereplők között a 8a. cikkben meghatározott általános minimumkövetelmények gyakorlati végrehajtásáról. Ez magában foglalja többek között a megfelelő irányítást, a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos határokon átnyúló együttműködést és a belső piac zavartalan működését biztosító bevált gyakorlatok cseréjére, valamint a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetek szervezeti jellemzőire és nyomon követésére, a pénzügyi hozzájárulások módosítására, a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők kiválasztására és a hulladékelhagyás megelőzésére vonatkozó információk cseréjét. A Bizottság közzéteszi az információcsere eredményét és iránymutatást nyújthat arra és más releváns szempontokra vonatkozóan.

A Bizottság a tagállamokkal konzultálva iránymutatásokat tesz közzé a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos határokon átnyúló együttműködésről és a pénzügyi hozzájárulásoknak a 8a. cikk (4) bekezdése b) pontjában említett módosításáról.

Amennyiben a belső piac torzulásának elkerüléséhez szükséges, a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el annak érdekében, hogy a 8a. cikk (4) bekezdésének b) pontja egységes alkalmazása céljából kritériumokat állapítson meg, mellőzve azonban a hozzájárulások mértékének pontos meghatározását. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

9. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó általános minimumkövetelmények

(1) Amennyiben a 8. cikk (1) bekezdése– ideértve egyéb uniós jogalkotási aktusokat is – szerint kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereket hoztak létre, a tagállamok:

- a) egyértelműen meghatározzák az összes érintett szereplő, ideértve a tagállam piacán termékeket forgalomba hozó gyártók, az ő nevükben kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetek, a hulladékgazdálkodással foglalkozó magán- vagy közszektorbeli szereplők, a helyi hatóságok, és adott esetben az újrahasználatra és az újrahasználatra való előkészítés területén tevékenykedő szereplők és szociális gazdasági vállalkozások szerepét és felelősségét;
- b) a hulladékhierarchiával összhangban hulladékgazdálkodási célértékeket határoznak meg annak érdekében, hogy legalább az adott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerre vonatkozó, az ebben az irányelvben, a 94/62/EK irányelvben, a 2000/53/EK irányelvben, a 2006/66/EK irányelvben és a 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben (*) foglalt mennyiségi célértékeket teljesítsék, valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer szempontjából relevánsnak tekintett egyéb mennyiségi célértékeket és/vagy minőségi célkitűzéseket határoznak meg;
- c) biztosítják, hogy jelentéstételi rendszer álljon rendelkezésre a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer hatálya alá tartozó termékek gyártói által a tagállam piacán forgalomba hozott termékekre, valamint az e termékekből származó hulladék összegyűjtésére és kezelésére vonatkozó adatok összegyűjtésére adott esetben megadva a hulladékáramokat, valamint a b) pontban említett kötelezettségek szempontjából releváns más adatokat;
- d) biztosítják a termékek gyártóinak származásukra vagy méretükre tekintet nélküli egyenlő bánásmódban részesítését, anélkül, hogy aránytalan szabályozási terhet rónának a kis mennyiségű termékek gyártóira, ideértve a kis- és középvállalkozásokat is.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy 8. cikk (1) bekezdésének megfelelően létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek által megcélzott hulladékbirtokosok tájékoztatást kapjanak a hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedésekről, az újrahasználati és az újrahasználatra való előkészítést végző központokról, a visszavételi és hulladékgyűjtési rendszerekről és a hulladékelhagyás megelőzéséről. A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében is, hogy ösztönözzék a hulladékbirtokosokat, nevezetesen – amennyiben szükséges – gazdasági vagy szabályozási ösztönzők révén, hogy felelősséget vállaljanak hulladékaiknak a meglévő, elkülönített gyűjtési rendszerekbe szállításáért.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy bármely, a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő termékek gyártója vagy szervezet megfeleljen a következő feltételeknek:

- a) egyértelműen meghatározott földrajzi területen egyértelműen meghatározott termékekkel és anyagokkal foglalkozik, anélkül, hogy ezeket a területeket olyanokra korlátozná, ahol a hulladékgyűjtés és -gazdálkodás a legjövődelműbb;
- b) hulladékgyűjtő rendszerek megfelelő elérhetőségét biztosítja a (3) bekezdés a) pontjában említett területeken;

- c) rendelkezik a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítéséhez szükséges pénzügyi eszközökkel, vagy pénzügyi és szervezési eszközökkel;
- d) megfelelő önellenőrzési mechanizmust vezet be, amelyet adott esetben rendszeres független audit támogat a következők ellenőrzése érdekében:
- pénzgazdálkodása, beleértve a (4) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott követelményeknek való megfelelést;
 - az e cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően gyűjtött és bejelentett adatok minősége, és az 1013/2006/EK rendelet követelményeinek való megfelelés;
- e) a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi az (1) bekezdés b) pontjában említett hulladékgazdálkodási célértékek elérésére vonatkozó információkat, valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek kollektív teljesítése esetén a következő információkat:
- a gyártó vagy szervezet tulajdonosi köre és tagjai;
 - a termékek gyártói által az értékesített egységek vagy a forgalomba hozott termékek tonnamennyisége alapján fizetett pénzügyi hozzájárulások; és
 - a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők kiválasztására irányuló eljárás.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a termékek gyártói által a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeknek való megfelelés céljából fizetett pénzügyi hozzájárulás:

- a) fedezze az érintett tagállam piacán a gyártó által forgalomba hozott termékek következő költségeit:
- a hulladék elkülönített gyűjtésének, azt követő elszállításának és kezelésének költsége, ideértve az uniós hulladékgazdálkodási célértékeknek való megfeleléshez szükséges kezelés költségeit, továbbá az (1) bekezdés b) pontjában említett egyéb célértékeknek és célkitűzéseknek való megfeleléshez szükséges költségeket, figyelembe véve az újrahasználatból, a gyártó termékeiből származó másodnyersanyagok értékesítéséből és a nem igényelt betétdíjakból befolyó bevételeket;
 - a hulladékbirtokosoknak a (2) bekezdéssel összhangban történő, megfelelő tájékoztatásából adódó költségek;
 - az (1) bekezdés c) pontjával összhangban történő adatgyűjtés és -szolgáltatás költsége.

Ez a pont nem vonatkozik a 2000/53/EK, a 2006/66/EK vagy a 2012/19/EU irányelv alapján létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre;

- b) a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek kollektív teljesítése esetén, amennyiben lehetséges, az egyes termékek vagy hasonló termékekből álló termékcsoportok esetében módosításra kerüljön, figyelembe véve a termékek tartósságát, javíthatóságát, újrahasználatosságát, újrafeldolgozhatóságát és a veszélyes anyagok jelenlétét, életciklus-alapú megközelítést alkalmazva és a vonatkozó uniós jogszabályok követelményeivel összhangban, valamint – amennyiben rendelkezésre állnak – harmonizált kritériumok alapján a belső piac zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében; és
- c) nem haladja meg a hulladékgazdálkodási szolgáltatások költséghatékony módon történő nyújtásához szükséges költségeket. Az ilyen költségeket az érintett szereplők között átlátható módon kell megállapítani.

Amennyiben a megfelelő hulladékgazdálkodás biztosításának szükségessége és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer gazdasági életképessége indokolja, a tagállamok eltérhetnek az a) pontban meghatározott pénzügyi felelősség megosztásától, amennyiben:

- az uniós jogalkotási aktusok által meghatározott hulladékgazdálkodási célértékek és célkitűzések elérése érdekében létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében a termékek gyártói viselik a szükséges költségek legalább 80 %-át;
- a kizárólag a tagállami jogszabályok által meghatározott hulladékgazdálkodási célok és célkitűzések elérése érdekében 2018. július 4-én vagy azt követően létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében a termékek gyártói viselik a szükséges költségek legalább 80 %-át;
- a kizárólag a tagállami jogszabályok által meghatározott hulladékgazdálkodási célértékek és célkitűzések elérése érdekében 2018. július 4-ét megelőzően létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében a termékek gyártói viselik a szükséges költségek legalább 50 %-át,

és feltéve, hogy a fennmaradó költségeket az eredeti hulladéktermelők vagy -forgalmazók viselik.

Ez az eltérés nem alkalmazható a 2018. július 4. előtt létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretében tartozó termékek gyártói által viselt költségek arányának csökkentésére.

(5) A tagállamok megfelelő nyomonkövetési és végrehajtási keretrendszert hoznak létre annak biztosítása érdekében, hogy a termékek gyártói és a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket a nevükben teljesítő szervezetek – többek között távértékesítés esetében is – teljesítsék kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeiket, a pénzügyi eszközök felhasználása megfelelően történjen, és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer működtetésében részt vevő valamennyi szereplő megbízható adatokat szolgáltatasson.

Ha egy tagállam területén a termékek gyártói nevében több szervezet is foglalkozik a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésével, az érintett tagállam legalább egy, egyéni érdekektől független szervet jelöl ki a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésének felügyeletére, vagy azzal egy hatóságot bíz meg.

Minden tagállam lehetővé teszi, hogy a másik tagállamban letelepedett és a területén termékeket forgalomba hozó gyártók a területén letelepedett jogi vagy természetes személyt meghatalmazott képviselőnek jelöljön ki a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos gyártói kötelezettségek teljesítése céljából az adott tagállam területén.

A termékek gyártóinak a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos kötelezettségeinek való megfelelés nyomon követése és ellenőrzése céljából a tagállamok megállapíthatnak olyan követelményeket, mint a nyilvántartásba vételi, tájékoztatói és jelentéstételi követelmények, amelyeket a területükön meghatalmazott képviselőnek kijelölt jogi vagy természetes személynek kell teljesítenie.

(6) A tagállamok rendszeres párbeszédet biztosítanak a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek működtetésében részt vevő érdekelt felek között, beleértve a gyártókat és forgalmazókat, a magán- és közszektorbeli hulladékgazdálkodási szereplőket, a helyi önkormányzatokat, a civilszervezeteket és adott esetben a szociális gazdasági szereplőket, az újrahasználati és javítási hálózatokat és az újrahasználatra való előkészítéssel foglalkozó gazdasági szereplőket.

(7) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 2018. július 4. előtt létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek 2023. január 5-ig megfeleljenek e cikknek.

(8) A nyilvánosság e cikk értelmében történő tájékoztatása a vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályokkal összhangban nem érinti a bizalmas üzleti adatok titkosságának tiszteletben tartását.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 2012/19/EU irányelve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).

10. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A hulladékképződés megelőzése

(1) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy megelőzzék a hulladékképződést. Ezeknek az intézkedéseknek legalább:

- a) elő kell mozdítaniuk és támogatniuk kell a fenntartható termelési és fogyasztási modelleket;
- b) ösztönözniük kell az erőforrás-hatékony, tartós (beleértve az élettartam és a tervezett elavulás hiánya tekintetében), javítható, újrahasználatos és korszerűsíthető termékek tervezését, gyártását és felhasználását;
- c) meg kell célozniuk a kritikus fontosságú nyersanyagokat tartalmazó termékeket, hogy ily módon megelőzzék az ilyen anyagok hulladékká válását;
- d) ösztönözniük kell a termékek újrahasználatát és a javítással és újrahasználattal kapcsolatos tevékenységeket elősegítő rendszerek létrehozását, különösen az elektromos és elektronikai berendezések, a textilanyagok, bútrok, továbbá a csomagoló- és építési anyagok és termékek esetében;

- e) ösztönözniük kell – adott esetben és a szellemi tulajdonjogok sérelme nélkül – az olyan pótalkatrészek, használati utasítások, műszaki információk vagy más eszközök, berendezések vagy szoftverek elérhetőségét, amelyek lehetővé teszik a termékek minőségének és a biztonságának veszélyeztetése nélkül azok javítását és újrahasználatát;
- f) csökkenteniük kell az ipari termeléshez, az ásványok kitermeléséhez, a gyártáshoz, az építéshez és a bontáshoz kapcsolódó folyamatok során képződő hulladék mennyiségét, figyelembe véve az elérhető legjobb technikákat;
- g) csökkenteniük kell az elsődleges termelésben, a feldolgozásban és a gyártásban, az élelmiszerek kiskereskedelmében és egyéb forgalmazásában, éttermekben és az élelmiszerellátásban, valamint a háztartásokban képződő élelmiszer-hulladék mennyiségét az ENSZ fenntartható fejlődési céljához való hozzájárulásként annak érdekében, hogy 2030-ig az egy főre jutó globális élelmiszer-hulladék kiskereskedelmi és fogyasztói szinten 50 %-kal csökkenjen, valamint az élelmiszer-veszteségek a termelési és ellátási láncok mentén csökkenjenek;
- h) ösztönözniük kell az élelmiszer-adományozást és az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek egyéb újraosztását, amelyek során az állati takarmányozással és a nem élelmiszer jellegű termékekké való feldolgozással szemben elsőbbséget kell biztosítani az emberi fogyasztásra való felhasználásnak;
- i) elő kell mozdítaniuk az anyagokra és termékekre vonatkozó veszélyesanyag-tartalom csökkentését az említett anyagokra és termékekre vonatkozó uniós szinten meghatározott harmonizált jogi követelmények sérelme nélkül, valamint biztosítaniuk kell, hogy az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelet 3. cikk 33. pontjában meghatározott (*) árucikk szállítója az említett rendelet 33. cikk (1) bekezdés szerinti információkat az Európai Vegyianyag-ügynökséghez 2021. január 5-től eljuttassa az Európai Vegyianyag-ügynökséghez;
- j) csökkenteniük kell a hulladék, különösen az újrahasználatra való előkészítésre vagy újrafeldolgozásra nem alkalmas hulladék keletkezését;
- k) azonosítaniuk kell a hulladékelhagyás fő forrásainak tekinthető termékeket – különösen a természeti és a tengeri környezetben –, és megfelelő intézkedéseket kell hozniuk e termékekből származó hulladék megelőzésére és csökkentésére. Amennyiben a tagállamok úgy határoznak, hogy e kötelezettséget piaci korlátozások révén teljesítik, biztosítaniuk kell, hogy az ilyen korlátozások arányosak és megkülönböztetéstől mentesek legyenek;
- l) az ENSZ fenntartható fejlődési céljához való hozzájárulásként és mindenfajta tengeri elhagyott hulladék megelőzése és jelentős csökkentése érdekében törekedniük kell a tengeri hulladék keletkezésének megállítására; és
- m) a hulladékmegelőzéssel és hulladékelhagyással kapcsolatos kérdések tudatosítása érdekében tájékoztatási kampányokat kell kidolgozniuk és támogatniuk.

(2) Az Európai Vegyianyag-ügynökség legkésőbb 2020. január 5-ig adatbázist hoz létre az (1) bekezdés i. pontja alapján hozzá benyújtandó adatok tekintetében és fenntartja azt. Az Európai Vegyianyag-ügynökség hozzáférést biztosít az adatbázishoz a hulladékkezelő üzemek számára. Kérésre hozzáférést biztosít az adatbázishoz a fogyasztók számára is.

(3) A tagállamok nyomon követik és értékelik a hulladékképződés megelőzését célzó intézkedések végrehajtását. E célból megfelelő minőségi és mennyiségi mutatókat és célértékeket alkalmaznak, különösen a keletkezett hulladék mennyisége tekintetében.

(4) A tagállamok az újrahasználatnak a (7) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus által megállapított közös módszertan alapján történő mérésével nyomon követik és értékelik az újrahasználattal kapcsolatos intézkedések végrehajtását az említett végrehajtási jogi aktus elfogadását követő teljes naptári évtől kezdődően.

(5) A tagállamok nyomon követik és értékelik az élelmiszer-hulladék megelőzésére irányuló intézkedések végrehajtását az élelmiszer-hulladék szintjének a (8) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus által megállapított módszertan alapján történő mérésével, az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követő teljes naptári évtől kezdődően.

(6) A Bizottság 2023. december 31-ig megvizsgálja a tagállamok által a 37. cikk (3) bekezdésével összhangban rendelkezésre bocsátott élelmiszer-hulladékra vonatkozó adatokat annak megfontolása érdekében, hogy a tagállamok által az e cikk (8) bekezdése alapján megállapított közös módszertannak megfelelően bejelentett adatok alapján 2030-ig megvalósítható-e egy az élelmiszer-hulladék csökkentésére vonatkozó uniós szintű célérték meghatározása. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján mutatókat állapít meg a hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedések végrehajtása terén elért általános előrehaladás mérésére, és 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktust fogad el a termékek újrahasználatáról szóló jelentéstétel közös módszertanának létrehozásáról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 2019. március 31-ig, az élelmiszer-veszteséggel és élelmiszer-hulladékkal foglalkozó uniós platform munkájának eredménye alapján a 38a. cikk megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el ezen irányelv kiegészítése céljából az élelmiszer-hulladék szintjének egységes mérésére vonatkozó közös módszertan és minimális minőségi elvárások meghatározásával.

(9) 2024. december 31-ig a Bizottság az újrahasználatra vonatkozóan megvizsgálja a tagállamok által a 37. cikk (3) bekezdésének megfelelően benyújtott adatokat, hogy mérlegelje a termékek újrahasználatát, többek között a mennyiségi célértékek meghatározását ösztönző intézkedések meghatározásának megvalósíthatóságát. A Bizottság megvizsgálja továbbá az egyéb hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedések, köztük a hulladécsökkentési célértékek meghatározásának megvalósíthatóságát is. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).”

11. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Hasznosítás

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladék a 4. és 13. cikknek megfelelően újrahasználatra való előkészítésen, újrafeldolgozási vagy egyéb újrahasznosítási műveleteken menjen keresztül.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésnek való megfelelés, valamint az újrahasználatra való előkészítés, az újrafeldolgozás és egyéb újrahasznosítási műveletek előmozdítása vagy javítása érdekében szükséges, a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, és azt nem szabad összekeverni más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal.

(3) A tagállamok engedélyezhetik a (2) bekezdéstől való eltérést, amennyiben az alábbi feltételek legalább egyike teljesül:

- a) bizonyos hulladéktípusok együtt történő gyűjtése nem befolyásolja a 4. cikk szerinti újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás vagy egyéb újrahasznosítási műveletek előkészítésében rejlő lehetőségeket, és e műveletek eredményei az elkülönített gyűjtés révén elért eredményekkel összehasonlítható minőségűek;
- b) az adott hulladékok kezelésének általános környezeti hatásait figyelembe véve az elkülönített gyűjtés nem hozza a legjobb környezetvédelmi eredményeket;
- c) az elkülönített gyűjtés a hulladékgyűjtés bevált gyakorlatainak figyelembevételével műszakilag nem megvalósítható;
- d) az elkülönített gyűjtés aránytalan gazdasági költségekkel járna, figyelembe véve a vegyes hulladékgyűjtés és -kezelés kedvezőtlen környezeti és egészségügyi hatásait, a hulladékgyűjtés és -kezelés hatékonyságának javításában rejlő lehetőségeket, a másodlagos nyersanyagok értékesítéséből származó bevételeket, valamint a »szennyező fizet« elv és a kiterjesztett gyártói felelősség alkalmazását.

A tagállamok rendszeresen felülvizsgálják az e bekezdés szerinti eltéréseket, figyelembe véve az elkülönített hulladékgyűjtés bevált gyakorlatait és a hulladékgazdálkodás terén megvalósuló egyéb fejleményeket.

(4) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a 11. cikk (1) bekezdésével és a 22. cikkel összhangban az újrahasználatra való előkészítés és újrafeldolgozás céljából elkülönítetten gyűjtött hulladékot ne égetsek el, kivéve az elkülönítve gyűjtött hulladék későbbi kezelési műveleteiből származó hulladékokat, amelyek esetében – a 4. cikkel összhangban – az elégetés biztosítja a legjobb környezeti eredményt.

(5) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésének való megfeleléshez, valamint az újrahasznosítás előmozdításához vagy javításához szükséges, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az újrahasznosítás előtt vagy alatt a veszélyes hulladékok, keverékek és alkatrészek veszélyes hulladékokból való eltávolítására, azok 4. és 13. cikknek megfelelő kezelése céljából.

(6) A tagállamok 2021. december 31-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak e cikk végrehajtásáról a települési hulladék és a biohulladék tekintetében, beleértve az elkülönített gyűjtés anyagi és területi lefedettségét, valamint az (3) bekezdés szerinti eltéréseket.”

12. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Újrahasználatra való előkészítés és újrafeldolgozás”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok intézkedéseket hoznak az újrahasználatra való előkészítéssel kapcsolatos tevékenységek támogatása, különösen az újrahasználatra való előkészítés és a javítási hálózatok létrehozásának és támogatásának ösztönzése érdekében, az olyan hulladékokhoz való hozzáférés megkönnyítése révén – amennyiben az összeegyeztethető a megfelelő hulladékkezeléssel –, amelyeket hulladékgyűjtési rendszerekben vagy létesítményekben tárolnak, és amelyek újrahasználatra előkészíthetők, de az említett rendszerben vagy létesítményben nem tervezték azok újrahasználatra való előkészítését, valamint a gazdasági eszközök, a közbeszerzési kritériumok, a mennyiségi célkitűzések és egyéb intézkedések használatának elősegítése révén.

A tagállamok intézkedéseket hoznak a magas minőségű újrahasznosítás támogatása érdekében, és ebből a célból a 10. cikk (2) és (3) bekezdésére figyelemmel bevezetik az elkülönített hulladékgyűjtést.

A 10. cikk (2) és (3) bekezdésére figyelemmel a tagállamoknak elkülönített hulladékgyűjtési rendszert kell felállítaniuk legalább a papír, a fém, a műanyag és az üveg esetében, továbbá 2025. január 1-jéig a textilanyagok esetében.

A tagállamok intézkedéseket hoznak a szelektív bontás támogatására az anyagok szelektív eltávolításán keresztül a veszélyes anyagok eltávolítása és biztonságos kezelése, valamint az újrahasználat és a magas minőségű újrafeldolgozás megkönnyítése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy létrehozzák az építési és bontási hulladék válogatási rendszereit legalább a fa, ásványi eredetű anyagok (beton, téglák, cserép és kerámia, kövek), fém, üveg, műanyag és gipsz esetében.”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ezen irányelv célkitűzéseinek való megfelelés, valamint a magas forráshatékonysági szinttel működő, európai körforgásos gazdaság felé való elmozdulás érdekében a tagállamok megteszik a következő célértékek eléréséhez szükséges intézkedéseket”;

ii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„c) 2025-ig az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét minimum 55 tömegszázalékra kell növelni;

d) 2030-ig az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét minimum 60 tömegszázalékra kell növelni;

e) 2035-ig az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét minimum 65 tömegszázalékra kell növelni.”;

d) a (3), (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Egy tagállam legfeljebb öt évvel elhalaszthatja a (2) bekezdés c), d) és e) pontjában említett célértékek elérésére előírt határidőt, amennyiben az említett tagállam:

a) az OECD és az Eurostat közös kérdőívében megadott adatok szerint a 2013-ban keletkezett települési hulladéka kevesebb mint 20 %-át készítette elő újrahasználatra és dolgozta fel újra, illetve a települési hulladék több mint 60 %-át hulladéklerakóban rakta le; és

b) legkésőbb 24 hónappal a (2) bekezdés c), d) vagy e) pontjában meghatározott határidő előtt értesíti a Bizottságot a vonatkozó határidő elhalasztására irányuló szándékáról, és ezen irányelv IV. mellékletével összhangban végrehajtási tervet nyújt be.

(4) A (3) bekezdés b) pontja szerint benyújtott végrehajtási terv kézhezvételétől számított három hónapon belül a Bizottság felkérheti az egyes tagállamokat az említett tervfelülvizsgálatára, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a terv nem felel meg a IVb. mellékletben meghatározott követelményeknek. Az érintett tagállamnak a Bizottság kérésének kézhezvételétől számított három hónapon belül felülvizsgált tervet kell benyújtania.

(5) A (3) bekezdéssel összhangban a célértékek elérésének elhalasztása esetén az érintett tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét növelje:

a) a (2) bekezdés c) pontjában említett célérték elérésére előírt határidő elhalasztása esetén 2025-ig legalább 50 %-ra;

b) a (2) bekezdés d) pontjában említett célérték elérésére előírt határidő elhalasztása esetén 2030-ig legalább 55 %-ra;

c) a (2) bekezdés e) pontjában említett célérték elérésére előírt határidő elhalasztása esetén 2035-ig legalább 60 %-ra”;

e) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6) A Bizottság 2024. december 31-ig fontolóra veszi az építési és bontási hulladékok, valamint azok anyagspecifikus frakciói, a textilhulladék, a kereskedelmi hulladék, a nem veszélyes ipari hulladék és az egyéb hulladék-áramok újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célértékek, illetve a települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és a települési biohulladék újrafeldolgozására vonatkozó célértékek meghatározását. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(7) A Bizottság 2028. december 31-ig felülvizsgálja a (2) bekezdés e) pontjában meghatározott célértékeket. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság értékeli a hulladékokat együttesen feldolgozó technológiát, amely lehetővé teszi az ásványok bevonását a települési hulladék együttégetési folyamatába. Amennyiben e felülvizsgálat keretében megbízható módszertan áll rendelkezésre, a Bizottság megvizsgálja, hogy az ilyen ásványok beszámíthatók-e az újrafeldolgozási célértékek teljesítésébe.”

13. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok

„(1) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában és 11. cikk (3) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a következők szerint kell eljárni:

- a) a tagállamok kiszámítják az egy adott naptári évben keletkezett és újrahasználatra előkészített vagy újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét;
- b) az újrahasználatra előkészített települési hulladék mennyiségét azon települési hulladékká vált termékek vagy összetevők mennyiségeként kell kiszámítani, amelyek átesetek valamennyi, a hulladék további válogatás vagy előfeldolgozás nélküli újrahasználatához szükséges ellenőrzési, tisztítási vagy javítási műveleten;
- c) az újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét azon hulladék mennyiségeként kell kiszámítani, amely – miután átesett valamennyi szükséges ellenőrzésen, válogatáson és az ezt követő újrafeldolgozási tevékenység által nem érintett, hulladéknak minősülő anyagok eltávolítására, valamint a magas minőségű újrafeldolgozás biztosítására irányuló más előzetes műveleten – bekerül az újrafeldolgozási műveletbe, azaz a hulladékhanyag ténylegesen terméké vagy anyaggá történő átalakításába.

(2) Az 1. bekezdés (c) pontja alkalmazásában az újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét a hulladék újrafeldolgozási műveletbe való bekerülésekor kell megmérni.

Az első albekezdéstől eltérve az újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét bármilyen válogatási művelet kimeneti oldalánál meg lehet mérni, amennyiben:

- a) a kimeneti oldalon megjelenő hulladék ezt követően újrafeldolgozásra került;
- b) azon termékek vagy anyagok mennyisége, amelyeket az újrafeldolgozási műveletet megelőzően további műveletekkel eltávolítottak és ezt követően nem kerültek újrafeldolgozásra, nem számítanak bele az újrafeldolgozottként számított hulladék mennyiségébe.

(3) A tagállamok hatékony minőségellenőrzési és nyomonkövetési rendszert hoznak létre a települési hulladék vonatkozásában az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában és (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülésének biztosítása érdekében. Az újrafeldolgozott hulladékról gyűjtött adatok megbízhatóságának és pontosságának biztosítása érdekében a rendszer alapulhat a 35. cikk (4) bekezdése szerint létrehozott elektronikus nyilvántartásokon, a válogatott hulladék minőségi követelményeire vonatkozó műszaki előírásokon vagy különféle hulladéktípusok esetében a válogatott hulladékokra vonatkozó átlagos veszteségrátán és hulladékgazdálkodási gyakorlatokon. Az átlagos veszteségrátát csak olyan esetekben használják, ahol másként nem lehet megbízható adatokhoz hozzájutni, és az e cikk (10) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott számítási szabályok alapján számítják ki.

(4a) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában és a 11. cikk (3) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítása céljából újrafeldolgozottak lehet tekinteni az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő, biológiailag lebomló települési hulladékot, amennyiben a kezelés eredményeképpen komposzt, fermentátum vagy egyéb anyag jön létre, amely az alapanyaghoz viszonyítva hasonló mennyiségben rendelkezik újrafeldolgozott tartalommal, és amely újrafeldolgozott terméként vagy anyagként használandó fel. Ha a létrejött anyagot talajon használják fel, azt a tagállamok csak akkor tekinthetik újrafeldolgozottak, ha ez a felhasználás mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös.

2027. január 1-jétől a tagállamok csak akkor tekinthetik az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő települési biohulladékot újrafeldolgozottak, ha a azt a 22. cikknek megfelelően külön gyűjtötték be vagy a keletkezés helyén különítették el.

(5) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában, illetve a 11. cikk (3) bekezdésében megállapított célértékek elérésének kiszámítása céljából újrafeldolgozottak lehet tekinteni azt a hulladékanyag-mennyiséget, amely az átalakítás előtti előkészítő művelet eredményeként megszűnik hulladék lenni, amennyiben azt ezt követően akár az eredeti, akár más célú terméké vagy anyaggá történő újrahaználásra való előkészítésre szánják. Azonban az olyan, tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, vagy elégetés, feltöltés vagy lerakóban elhelyezés útján használt anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladékstátusz, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehetők figyelembe.

(6) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjaiban és a 11. cikk (3) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a tagállamok figyelembe vehetik a települési hulladék égetését követően elkülönített fémek újrafeldolgozását, amennyiben az újrafeldolgozott fémek megfelelnek az e cikk (9) bekezdésének megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott bizonyos minőségi követelményeknek.

(7) Az újrahaználásra való előkészítés, újrafeldolgozás vagy feltöltés céljából másik tagállamba küldött hulladék a 11. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékek elérése szempontjából csak a gyűjtés helye szerinti tagállam által vehető figyelembe.

(8) Az újrahaználásra való előkészítés vagy újrafeldolgozás céljából az Unióból exportált hulladékot az ezen irányelv 11. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékek elérése szempontjából a hulladék gyűjtésének helye szerinti tagállam csak akkor veheti figyelembe, ha teljesülnek az e cikk (3) bekezdésében előírt követelmények, és amennyiben az exportőr az 1013/2006/EK rendeletnek megfelelően bizonyítani tudja, hogy a hulladék szállítása megfelel az említett rendelet követelményeinek, valamint hogy a hulladék kezelése az Unió területén kívül a vonatkozó uniós környezetvédelmi jog követelményeivel lényegében egyenértékű feltételek mellett történt.

(9) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az adatok kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok meghatározására vonatkozóan, különös tekintettel az alábbiakra:

- a) közös módszertan a (6) bekezdéssel összhangban újrafeldolgozáson átment fémek mennyiségének kiszámításához, beleértve az újrafeldolgozott fémek minőségi kritériumait is, valamint
- b) a biohulladék keletkezés helyén történő elkülönítése és újrafeldolgozása.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 2019. március 31-ig a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el ezen irányelvnek az olyan anyagok vagy anyagok tömegének kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok megállapításával történő kiegészítése céljából, amelyeket egy válogatási művelet után eltávolítottak, és amelyek ezt követően – a válogatott hulladék átlagos veszteségrátája alapján – nem kerültek újrafeldolgozásra.

11b. cikk

Korai előrejelző rendszer

(1) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontja és a 11. cikk (3) bekezdése szerinti célértékek elérése terén tett előrehaladásról a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködve jelentést készít legkésőbb három évvel minden egyes, az említett rendelkezésekben megállapított határidő lejárta előtt.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések az alábbiakat tartalmazzák:

- a) minden egyes tagállamra vonatkozóan a célértékek elérése mértékének becslése;
- b) azon tagállamok felsorolása, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak határidőre teljesülni, és megfelelő ajánlások megfogalmazása az érintett tagállamok számára;
- c) az Unió-szerte alkalmazott bevált gyakorlatok példái, amelyek iránymutatással szolgálhatnak a célértékek eléréséhez.”

14. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

Ártalmatlanítás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ha a 10. cikk (1) bekezdésével összhangban nem kerül sor hasznosításra, a hulladékot biztonságos, az emberi egészség és a környezet védelméről szóló 13. cikk rendelkezéseinek megfelelő ártalmatlanítási műveleteknek vetik alá.

(2) A Bizottság 2024. december 31-ig elvégzi az I. mellékletben felsorolt ártalmatlanítási műveletek értékelését, különösen a 13. cikk fényében, és adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ártalmatlanítási műveletek szabályozása céljából, beleértve azok lehetséges korlátozását, valamint a környezetbarát hulladékgazdálkodás biztosítása érdekében fontolóra veszi egy ártalmatlanításcsökkentési célérték bevezetését.”

15. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14 cikk

Költségek

(1) A szennyező fizet elvvel összhangban a hulladékgazdálkodás – ideértve a szükséges infrastruktúrát és annak működtetését – költségeit az eredeti hulladéktermelőnek, vagy a jelenlegi vagy a korábbi hulladékbirtokosoknak kell viselniük.

(2) A 8. és 8a. cikkek sérelme nélkül a tagállamok határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás költségeit részben vagy egészben a hulladékot előidéző termék gyártójának kelljen viselnie, és hogy e termék forgalmazói osztozhatnak ezekben a költségekben.”

16. A 18. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben e cikk megsértésével egy veszélyes hulladék jogellenes keverésére került sor, a tagállamok a 36. cikk sérelme nélkül biztosítják a szétválasztás elvégzését, amennyiben az műszakilag megvalósítható és a 13. cikknek való megfeleléshez szükséges.

Amennyiben nincs szükség az e bekezdés első albekezdése szerinti szétválasztásra, a tagállamok biztosítják, hogy a vegyes hulladékot olyan létesítményben kezeljék, amely a 23. cikkel összhangban engedélyt kapott az ilyen keverék kezelésére.”

17. A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

A háztartásokban keletkező veszélyes hulladék

(1) A tagállamok 2025. január 1-jéig elkülönített gyűjtési rendszereket hoznak létre a háztartásokban keletkező veszélyes hulladékfrakciók számára annak biztosítása érdekében, hogy a veszélyes hulladékot a 4. és 13. cikknek megfelelően kezeljék, és az ne szennyezze a többi települési hulladékáramot;

(2) A 17., a 18., a 19. és a 35. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező vegyes hulladéokra.

(3) A 19. és a 35. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező veszélyes hulladék elkülönített frakcióira, amíg olyan létesítmény vagy vállalkozás gyűjtésre, ártalmatlanításra vagy hasznosításra át nem veszi azokat, amely rendelkezik engedéllyel, vagy amelyet nyilvántartásba vettek a 23. vagy a 26. cikkel összhangban.

(4) A Bizottság 2020. január 5-ig iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy támogassa és segítse a tagállamokat a háztartásokban keletkező veszélyes hulladékfrakciók elkülönített gyűjtésében.”

18. A 21. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a), b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hulladékolajokat külön gyűjtik, kivéve, ha a bevált gyakorlatokra tekintettel az elkülönített gyűjtés műszakilag nem megvalósítható;

b) a hulladékolajok kezelése során elsőbbséget biztosítanak a regenerálásnak vagy más olyan újrafeldolgozási műveleteknek, amelyek a 4. és 13. cikkel összhangban a regenerálással egyenértékű vagy annál jobb általános környezeti eredményt hoznak;

c) a különböző tulajdonságokkal rendelkező hulladékolajokat nem keverik össze, és a hulladékolajok nem keverednek más hulladékokkal vagy anyagokkal, ha az ilyen keverés megakadályozza a regenerálásukat vagy más olyan újrafeldolgozási műveletet, amely regenerálással egyenértékű vagy annál jobb általános környezeti eredményt hoz.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság 2022. december 31-ig megvizsgálja a hulladékcolajokra vonatkozóan a tagállamok által a 37. cikk (4) bekezdésének megfelelően benyújtott adatokat, hogy mérlegelje a hulladékcolajok kezelésére vonatkozó intézkedések – beleértve a hulladékcolajok regenerálására vonatkozó mennyiségi célértékeket –, valamint a hulladékcolajok regenerálását előmozdító további intézkedések elfogadásának megvalósíthatóságát. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

19. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

Biohulladék

(1) A tagállamok biztosítják, hogy 2023. december 31-ig és a 10. cikk (2) és (3) bekezdésére figyelemmel a biohulladékot vagy a keletkezése helyén különítik el és dolgozzák fel újra, vagy külön gyűjtik össze, és nem keverik össze más típusú hulladékkal.

A tagállamok engedélyezhetik, hogy az olyan biológiai lebomlóság és komposztálhatóság szempontjából hasonló tulajdonságokkal rendelkező hulladékot, amely megfelel a komposztálással és biológiai lebomlással hasznosítható csomagolásra vonatkozó európai szabványoknak vagy bármely azokkal egyenértékű nemzeti szabványnak, a biohulladékkal együtt gyűjtsék össze.

(2) A tagállamok a 4. és a 13. cikkel összhangban intézkedéseket hoznak az alábbiak érdekében:

a) a biohulladékok oly módon történő újrafeldolgozásának – beleértve a komposztálást és az erjesztést is – ösztönzése, amely megfelel a magas szintű környezetvédelemnek, és amelynek eredménye megfelel a vonatkozó, szigorú minőségi szabványoknak;

b) a házi komposztálás ösztönzése; valamint

c) a biohulladékból készített anyagok használatának előmozdítása.

(3) A Bizottság 2018. december 31-ig felkéri az európai szabványügyi szerveket, hogy a szerves újrafeldolgozási eljárásba kerülő biohulladékokra, a komposztra és a fermentált anyagokra vonatkozóan dolgozzanak ki a rendelkezésre álló bevált gyakorlatokon alapuló európai szabványokat.”

20. A 27. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek a 23. cikk értelmében engedélyezési kötelezettséget maga után vonó hulladékkezelési tevékenységeket, köztük a hulladékok válogatását és újrafeldolgozását szabályozó műszaki minimumszabványok megállapításával történő kiegészítése céljából, abban az esetben, ha bizonyítást nyer, hogy ilyen minimumszabványok megállapítása előnyös lehet az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazás kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az irányelvnek a 26. cikk a) és b) pontja értelmében nyilvántartásba vételi kötelezettséget maga után vonó tevékenységeket szabályozó minimumszabványok megállapításával történő kiegészítése céljából abban az esetben, ha bizonyítást nyer, hogy ilyen minimumszabványok megállapítása előnyös lehet az emberi egészség és a környezet védelme vagy a belső piac zavarainak elkerülése szempontjából.”

21. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) és c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) „a már létező főbb ártalmatlanító és hasznosító létesítmények, ideértve a hulladékcolajokra, a veszélyes hulladékokra, a kritikus fontosságú nyersanyagokat jelentős mennyiségben tartalmazó hulladékokra vagy a különös uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó hulladékokra vonatkozó különleges intézkedéseket is;

c) a meglévő hulladékkezelési létesítmények bezárásával, valamint a 16. cikkel összhangban a kiegészítő hulladékkezelési infrastruktúrával kapcsolatos igény felmérése.

A tagállamok biztosítják, hogy az említett szükségletek – beleértve a helyi hatóságokéit is – kielégítéséhez szükséges beruházások és egyéb pénzügyi eszközök értékelése megtörténjen. Ezt az értékelést bele kell foglalni az érintett tagállam teljes területére kiterjedő hulladékgazdálkodási tervekbe vagy egyéb stratégiai dokumentumokba is;”

ii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

- „ca) információ az 1999/31/EK irányelv 5. cikkének (3a) bekezdésében meghatározott célok elérését szolgáló intézkedésekről vagy az érintett tagállam teljes területére kiterjedő egyéb stratégiai dokumentumokról;
- cb) a meglévő hulladékgyűjtési rendszerek értékelése, beleértve az elkülönített gyűjtés anyagi és területi lefedettségét és a működésének javítását célzó intézkedéseket, a 10. cikk (3) bekezdésével összhangban engedélyezett eltéréseket, valamint az új gyűjtési rendszerek szükségességét.”;

iii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

- „f) a hulladékelhagyás minden formájának megszüntetésére és megelőzésére és valamennyi típusú hulladék összeszedésére irányuló intézkedések;
- g) megfelelő minőségi vagy mennyiségi mutatók és célértékek többek között a képződött hulladék mennyisége és azok kezelése, továbbá az ártalmatlanításra vagy energetikai hasznosításra kerülő települési hulladék mennyisége tekintetében.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A hulladékgazdálkodási terveknek meg kell felelniük a 94/62/EK irányelv 14. cikkében a hulladékgazdálkodás tervezésével kapcsolatban meghatározott követelményeknek, az ezen irányelv 11. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékeknek és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében meghatározott követelményeknek, valamint az elhagyott hulladék megelőzése érdekében a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 13. cikkében és a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 11. cikkében foglalt követelményeknek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keret-irányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

22. A 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok az 1. és 4. cikkel összhangban legalább a hulladékképződés megelőzésére szolgáló, a 9. cikk (1) bekezdése szerinti intézkedéseket tartalmazó hulladékmegelőzési programot állítanak össze.

Ezeket a programokat vagy be kell építeni a 28. cikk által megkövetelt hulladékgazdálkodási tervekbe vagy más környezetvédelmi politikai programokba, vagy adott esetben azoknak külön programokként kell működniük. Amennyiben egy ilyen programot beépítenek a hulladékgazdálkodási tervbe vagy az említett más programokba, akkor egyértelműen meg kell határozni a hulladékmegelőző célkitűzéseket és intézkedéseket.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E programok kialakítása során a tagállamok adott esetben ismertetik a IVa. mellékletben felsorolt eszközöknek és intézkedéseknek a hulladékmegelőzéshez való hozzájárulását, és értékelik a IV. melléklet szerinti intézkedések példáinak vagy az egyéb megfelelő intézkedéseknek a hasznosságát. A programoknak a meglévő hulladékmegelőzési intézkedéseket és azok hulladékmegelőzéshez való hozzájárulását is ismertetniük kell.”

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok az e cikkben meghatározott élelmiszerhulladék-megelőzési programjaik keretében konkrét élelmiszerhulladék-megelőzési programokat fogadnak el.”;

d) a (3) és (4) bekezdést el kell hagyni;

23. A 30. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség két évente jelentést tesz közzé, amely tartalmazza a hulladékmegelőzési programok teljesítésével és végrehajtásával kapcsolatos előrehaladás értékelését, ideértve a hulladékképződés megelőzése terén az egyes tagállamokban és az Unió egészében elért eredményeket, valamint a hulladékképződés gazdasági növekedéstől való függetlenítését és a körforgásos gazdaság felé tartó átmenetet is.”

24. A 33. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján meghatározza a hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok elfogadásával és lényegi módosításaival kapcsolatos tájékoztatás megküldésekor követendő formátumot. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

25. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 23. cikk (1) bekezdésében említett létesítményeknek és vállalkozásoknak, a veszélyes hulladékok előállítóinak és a veszélyes hulladékot foglalkozásszerűen gyűjtő és szállító vagy a veszélyes hulladék kereskedőiként és közvetítőiként eljáró létesítményeknek és vállalkozásoknak időrendben vezetett nyilvántartással kell rendelkezniük az alábbiokról:

- a) a hulladék mennyisége, tulajdonságai, eredete, valamint az újrahasználatra való előkészítésből, az újrafeldolgozásból vagy egyéb hasznosítási műveletekből származó termékek és anyagok mennyisége; és
- b) ahol az lényeges, rendeltetési helyéről, gyűjtési gyakoriságáról, szállítási módjáról és tervezett kezelési módszeréről.

A létesítményeknek és vállalkozásoknak az e cikk (4) bekezdése alapján létrehozott elektronikus nyilvántartás vagy nyilvántartások segítségével az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk ezeket az információkat.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A tagállamok teljes földrajzi területükre vonatkozóan elektronikus nyilvántartást vagy koordináltan vezetett elektronikus nyilvántartásokat hoznak létre az (1) bekezdésben említett veszélyes hulladékokról. A tagállamok egyéb hulladékokról is létrehozhatnak ilyen nyilvántartást, különösen azokról, amelyekre uniós jogalkotási aktusok célérteket határoznak meg. A tagállamoknak fel kell használniuk a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) alapján létrehozott Európai szennyező anyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás céljára az iparban működő gazdasági szereplők által szolgáltatott adatokat.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján megállapíthatja a nyilvántartások vezetésének minimumkövetelményeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (2006. január 18.) az Európai szennyező anyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.).”

26. A 36. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok meg hozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megtiltsák a hulladékok elhagyását, illegális lerakását vagy az ellenőrizetlen hulladékgazdálkodást, ideértve a szemetelést is.”

27. A 37. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„37. cikk

Adatszolgáltatás

(1) A tagállamok a 11. cikk (2) bekezdése a)–e) pontjának és a 11. cikk (3) bekezdésének végrehajtása tekintetében minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

A tagállamoknak az adatokat elektronikus úton kell benyújtaniuk az adatgyűjtés tárgyának végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által az e cikk (7) bekezdésével összhangban meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az első adatszolgáltatási időszak az e cikk (7) bekezdésével összhangban az jelentéstétel formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik.

(2) A tagállamoknak a 11. cikk (2) bekezdésének b) pontjában foglalt követelmény teljesítésének ellenőrzése keretében a feltöltés és egyéb anyagában történő hasznosítás útján hasznosított hulladékmennyiségről az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott hulladékmennyiségtől elkülönítve kell beszámolni. A tagállamoknak feltöltés útján hasznosított hulladékként kell beszámolni a feltöltés céljára felhasználni tervezett anyaggá átalakított hulladékról is.

A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában és a 11. cikk (3) bekezdésében foglalt követelmény teljesítésének ellenőrzése céljából a tagállamoknak az újrahasználatra előkészített hulladék mennyiségéről az újrafeldolgozott hulladékmennyiségtől elkülönítve kell beszámolni.

(3) A tagállamok a 9. cikk (4) bekezdésének és a 9. cikk (5) bekezdésének végrehajtása tekintetében minden évben adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

A tagállamok az adatokat az adatgyűjtés hároméves időszakának végét követő 18 hónapon belül elektronikus úton nyújtják be. Az adatszolgáltatást a Bizottság által e cikk (7) bekezdésének megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az első adatszolgáltatási időszak e cikk (7) bekezdésével összhangban a jelentéstételi formátumot meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik.

(4) A tagállamok a forgalomba hozott ásványi vagy szintetikus kenőolajok vagy ipari olajok tekintetében és az elkülönítetten gyűjtött és kezelt hulladékolajokról minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

Az adatokat elektronikus úton kell benyújtani az adatszolgáltatási év végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által a (7) bekezdésnek megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az első adatszolgáltatási időszak a (7) bekezdéssel összhangban a jelentéstételi formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik.

(5) Az e cikk alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőségellenőrzési jelentést és egy, a 11a. cikk (3) és (8) bekezdésének megfelelően hozott intézkedésekről szóló jelentést kell mellékelni, többek között adott esetben részletes információt az átlagos veszteségrátáról. Az információszolgáltatást a Bizottság által e cikk (7) bekezdésének megfelelően meghatározott jelentéstételi formátumban kell teljesíteni.

(6) A Bizottság megvizsgálja az e cikkel összhangban szolgáltatott adatokat, majd jelentést tesz közzé vizsgálata eredményeiről. A jelentésnek értékelnie kell az adatgyűjtés szervezését, az adatok forrásainak és a tagállamok által használt módszertannak az értékelését, valamint ezen adatok hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és konzisztenciáját. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adatszolgáltatását követően, majd azt követően négyévente kell elkészíteni.

(7) A Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1), (3), (4) és (5) bekezdésében említett adatszolgáltatás formátumának megállapítására vonatkozóan. A 11. cikk (2) bekezdése a) és b) pontjának végrehajtásáról szóló adatszolgáltatás céljára a tagállamok a 2012. április 18-i, a hulladékokról szóló 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtására vonatkozó tagállami jelentéstételi kérdőívnek megállapításáról szóló bizottsági végrehajtási határozatban meghatározott formátumot használják. Az élelmiszer-hulladékokra vonatkozó adatszolgáltatás céljából a jelentéstételi formátum kidolgozása során figyelembe kell venni a 9. cikk (8) bekezdése alapján kidolgozott módszertant. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az ezen irányelv 39. cikkének (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

28. A 38. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„38. cikk

A bevált gyakorlatok és az információk cseréje, a műszaki fejlődés értelmezése és a hozzá való igazodás

(1) A Bizottság megszervezi a rendszeres információcserét és a bevált gyakorlatok cseréjét a tagállamok, többek között adott esetben a regionális és helyi hatóságok között ezen irányelv követelményeinek gyakorlati végrehajtását és érvényesítését illetően, beleértve a következőket:

- a) a 11a. cikkben meghatározott kiszámítási szabályok alkalmazása, valamint a települési hulladékarámoknak a válogatástól az újrafeldolgozásig történő nyomon követésére szolgáló intézkedések és rendszerek kidolgozása;
- b) megfelelő irányítás, végrehajtás, határon átnyúló együttműködés;
- c) innováció a hulladékkezelés terén;
- d) az 5. cikk (3) bekezdésében és a 6. cikk (3) és (4) bekezdésében említett, a melléktermékekre és a hulladéktárhelyek megszűnésére vonatkozó nemzeti kritériumok, amelyeket a Bizottság által létrehozandó, uniós szintű elektronikus nyilvántartás támogat;

- e) a 4. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósításának előmozdítása érdekében az említett cikk (3) bekezdésével összhangban használt gazdasági eszközök és egyéb intézkedések;
- f) a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzített intézkedések;
- g) megelőzés és olyan rendszerek kialakítása, amelyek előmozdítják az újrahasználatra kapcsolatos tevékenységeket és a termékek élettartamának kiterjesztését;
- h) az elkülönített gyűjtésre vonatkozó kötelezettségek teljesítése;
- i) a 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában meghatározott célértékek elérését szolgáló intézkedések és ösztönzők.

A Bizottság közzéteszi az információcsere és a bevált gyakorlatok megosztásának eredményeit.

(2) A Bizottság iránymutatásokat dolgozhat ki az ezen irányelvben meghatározott követelmények értelmezésére, beleértve a hulladék, a megelőzés, az újrahasználat, az újrahasználatra való előkészítés, a hasznosítás, az újrafeldolgozás, az ártalmatlanítás fogalommeghatározását, valamint a 11a. cikkben meghatározott számítási szabályok alkalmazását.

A Bizottság iránymutatásokat dolgoz ki a települési hulladék és a feltöltés fogalommeghatározására vonatkozóan.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a II. melléklet R1. pontjában említett hulladékégető létesítményekre vonatkozóan meghatározott képlet alkalmazásának megállapításával módosítsa ezen irányelvet. Ennek kapcsán figyelembe vehető az a hatás, ahogy a helyi éghajlat, például a rendkívül hideg időjárás és a fűtés iránti igény befolyásolja a villamos energia, fűtés, hűtés vagy technológiai gőz formájában műszakilag felhasználható vagy előállítható energia mennyiségét. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkének harmadik bekezdésében szereplő legkülső régiókra, valamint az 1985-ös csatlakozási okmány 25. cikkében említett területekre jellemző helyi feltételeket is figyelembe lehet venni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy hozzáigazítsa a IV. és V. mellékletet a tudományos és a műszaki fejlődéshez.”

29. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„38a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságot a 7. cikk (1) bekezdésében, a 9. cikk (8) bekezdésében, a 11a. cikk (10) bekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésében, a 27. cikk (4) bekezdésében, a 38. cikk (2) bekezdésében és a 38. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időszakra szól 2018. július 4-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (1) bekezdésében, a 9. cikk (8) bekezdésében, a 11a. cikk (10) bekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésében, 27. cikk (4) bekezdésében, a 38. cikk (2) bekezdésében, és a 38. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszűnteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 7. cikk (1) bekezdése, a 9. cikk (8) bekezdése, a 11a. cikk (10) bekezdése, a 27. cikk (1) bekezdése, a 27. cikk (4) bekezdése, a 38. cikk (2) bekezdése és a 38. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

30. A 39. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”

31. A II. mellékletben az R 3, R 4 és R 5 műveletek helyébe a következő szöveg lép:

„R 3 Oldószerként nem használatos szerves anyagok újrafeldolgozása/visszanyerése (beleértve a komposztálást és más biológiai átalakítási folyamatokat is) (**)

R 4 Fémek és fémvegyületek újrafeldolgozása/visszanyerése (***)

R 5 Egyéb szervesanyagok újrafeldolgozása/visszanyerése (****)

(**) Ez magában foglalja az újrahasználatra való előkészítést, az összetevőket vegyi anyagként felhasználó gázosítást és pirolízist, valamint a szerves anyagok feltöltés formájában történő visszanyerését.

(***) Ez magában foglalja az újrahasználatra való előkészítést.

(****) Ez magában foglalja az újrahasználatra való előkészítést, a szervesanyagok építőanyagok újrafeldolgozását, a szervesanyagok feltöltés formájában történő visszanyerését, valamint a talaj hasznosítását eredményező talajtisztítást.”

32. Az ezen irányelv mellékletében meghatározott szöveg IVa. és IVb. mellékletként kerül beillesztésre.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek legkésőbb 2020. július 5-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. május 30-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

MELLÉKLET

A szöveg a következő mellékletekkel egészül ki:

„IVa. MELLÉKLET

A 4. CIKK (3) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT HULLADÉKHIERARCHIA ALKALMAZÁSÁT ÖSZTÖNZŐ GAZDASÁGI ESZKÖZÖK ÉS EGYÉB INTÉZKEDÉSEK PÉLDÁI ⁽¹⁾

1. a hulladék lerakására és elégetésére kivetett olyan díjak és korlátozások, amelyek a hulladék keletkezésének megelőzésére és újrafeldolgozására ösztönöznek, meghagyva a hulladéklerakást a legkevésbé kívánatos hulladékkezelési lehetőségnek;
2. a kidobott hulladék mennyiségével arányos díjakon alapuló („pay-as-you-throw”) olyan rendszerek, amelyek a keletkező hulladék tényleges mennyiségét számolják fel a hulladéktermelőknek, és az újrafeldolgozható hulladék keletkezésének helyén történő elkülönítésre és a vegyes hulladék csökkentésére ösztönöznek;
3. pénzügyi ösztönzők a termékek, különösen az élelmiszerek adományozására;
4. a különféle hulladéktípusokra vonatkozó, kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek, valamint eredményességük, költséghatékonyáguk és irányításuk javítására irányuló intézkedések;
5. betétdíjas rendszerek és egyéb, a használt termékek és anyagok hatékony gyűjtését ösztönző intézkedések;
6. a hulladékgazdálkodási infrastruktúrába történő, többek között az uniós alapokon keresztüli beruházások alapos megtervezése;
7. fenntartható közbeszerzés a hulladékgazdálkodás javításának és az újrafeldolgozott termékek vagy anyagok felhasználásának ösztönzése érdekében;
8. a hulladékhierarchiával ellentétes hatású támogatások fokozatos megszüntetése;
9. pénzügyi intézkedések vagy egyéb eszközök alkalmazása az újrahasználatra előkészített vagy újrafeldolgozott termékek és anyagok felhasználásának előmozdítása céljából;
10. a fejlett újrafeldolgozási technológiákra és újragyártásra irányuló kutatás és innováció támogatása;
11. a hulladékkezelés terén elérhető legjobb technikák alkalmazása;
12. gazdasági ösztönzők a regionális és helyi hatóságok számára, különösen a hulladékképződés megelőzése és az elkülönített gyűjtési rendszerek előmozdítása érdekében, elkerülve a hulladéklerakás és az égetés támogatását;
13. a lakosság tudatosságát növelő kampányok, különösen az elkülönített gyűjtés, a hulladékképződés megelőzése és az elhagyott hulladék csökkentése terén, valamint e kérdések beépítése az oktatásba és a képzésbe;
14. a hulladékgazdálkodásban érintett valamennyi illetékes hatóság közötti koordinációs rendszer, többek között digitális eszközök segítségével;
15. a hulladékgazdálkodásban érdekelt felek közötti folyamatos párbeszéd és együttműködés előmozdítása, valamint az önkéntes megállapodások és a hulladékról szóló vállalati jelentések ösztönzése.

IVB. MELLÉKLET

A 11. CIKK (3) BEKEZDÉS ALAPJÁN BENYÚJTANDÓ VÉGREHAJTÁSI TERV

A 11. cikk (3) bekezdés alapján benyújtandó végrehajtási terv az alábbiakat tartalmazza:

1. a települési hulladék újrafeldolgozására, hulladéklerakókban való elhelyezésére és egyéb kezelésére vonatkozó korábbi, jelenlegi és várható arányok, valamint a települési hulladékot alkotó hulladékáramok értékelése;

⁽¹⁾ Bár ezek az eszközök és intézkedések ösztönözhetik a hulladékképződés megelőzését – ami a hulladékhierarchiában a legmagasabb szint –, a IV. melléklet a hulladékmegelőzési intézkedések konkrétabb példáit tartalmazza.

2. az érvényben lévő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok végrehajtásának értékelése 28. és 29. cikknek megfelelően;
 3. azon okok, amelyek alapján a tagállam úgy ítéli meg, hogy valószínűleg nem tudja elérni a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott vonatkozó célértéket az említett rendelkezésben meghatározott határidőn belül, valamint az e célértékek eléréséhez szükséges határidő-hosszabbítás értékelése;
 4. az ahhoz szükséges intézkedések, hogy a tagállamokra alkalmazandó, a 11. cikk (2) és (5) bekezdésében meghatározott célértékeket elérjék a határidő-hosszabbítás során, ideértve a 4. cikk (1) bekezdésében és IVa. mellékletben meghatározott, a hulladékhierarchia alkalmazását ösztönző megfelelő gazdasági eszközöket és más intézkedéseket;
 5. a 4. pontban meghatározott intézkedések végrehajtására vonatkozó ütemterv, a végrehajtásukért felelős szerv meghatározása, valamint a határidő-hosszabbítás esetén alkalmazandó célértékek eléréséhez való egyéni hozzájárulásuk értékelése;
 6. a hulladékgazdálkodás finanszírozására vonatkozó információk a „szennyező fizet” elvvel összhangban;
 7. adott esetben az adatminőség javítására irányuló intézkedések, a hulladékgazdálkodási teljesítmény jobb tervezése és nyomon követése érdekében.”.
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/852 IRÁNYELVE**(2018. május 30.)****a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása, az emberi egészség védelme, a természeti erőforrások körütekintő, hatékony és észszerű hasznosítása, a körforgásos gazdaság elveinek előmozdítása, a megújuló energia használatának fokozása, az energiahatékonyság növelése, az Unió importerőforrásoktól való függőségének csökkentése, új gazdasági lehetőségek biztosítása és a hosszú távú versenyképességhez való hozzájárulás érdekében javítani kell az Európai Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalát. Az erőforrások hatékonyabb felhasználása ezenkívül jelentős nettó megtakarítást hozna az uniós vállalkozások, a közigazgatási szervek és a fogyasztók számára, miközben csökkentené a teljes éves üvegházhatásúgáz-kibocsátást.
- (2) A csomagolás és a csomagolási hulladék hasznosítására és újrafeldolgozására vonatkozóan a 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ megállapított célokat módosítani kell, erősítve a csomagolási hulladék újrafeldolgozását annak érdekében, hogy az irányelv jobban tükrözze az Uniónak a körforgásos gazdaság felé való elmozdulás iránti ambícióját.
- (3) Ezen túlmenően az uniós hulladékjogi előírások következetességének fokozása érdekében a 94/62/EK irányelvben található fogalommeghatározásokat adott esetben hozzá kell igazítani a hulladékra általánosan alkalmazandó 2008/98/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ találhatókhöz.
- (4) A hulladékképződés megelőzésének leghatékonyabb módja az erőforrás-hatékonyság fejlesztése és a hulladék környezetre gyakorolt hatásának csökkentése. Ezért fontos, hogy a tagállamok megfelelő intézkedéseket hozzanak a forgalomba hozott újrafelhasználható csomagolások arányának növelésére és a csomagolások újrafelhasználására. Az ilyen intézkedések magukban foglalhatják a betétdíjas rendszerek és más ösztönzők használatát, mint például mennyiségi célértékek meghatározását, az újrafelhasználás figyelembevételét az újrafeldolgozásra vonatkozó célértékek elérésében, valamint differenciált pénzügyi hozzájárulásokat az újrafelhasználható csomagolás számára a csomagolásra vonatkozó kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretében. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az újrafelhasználható csomagolás terjesztésének ösztönzésére, valamint a nem újrafeldolgozható és felesleges csomagolás használatának csökkentésére.
- (5) mivel az újrafelhasználás magával vonja annak elkerülését, hogy új csomagolás kerüljön forgalomba és hogy növekedjen a keletkező csomagolási hulladék mennyisége, az első alkalommal forgalomba hozott újrafelhasználható fogyasztói csomagolásokat és az újrafelhasználatra helyreállított facsomagolást figyelembe kell venni a csomagolások újrafeldolgozására vonatkozó célértékek elérése tekintetében.

⁽¹⁾ HL C 264., 2016.7.20., 98. o.

⁽²⁾ HL C 17., 2017.1.18., 46. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. április 18-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. május 22-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

- (6) A tagállamoknak megfelelő ösztönzőket – többek között gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket – kell alkalmazniuk a hulladékhierarchia megvalósítása érdekében. Az ilyen intézkedéseknek arra kell irányulniuk, hogy a csomagolás és a csomagolási hulladékok környezetre gyakorolt hatását az életciklus-szemlélet tekintetében minimalisra csökkentsék, figyelembe véve adott esetben a bioalapú anyagok és a többszöri újrafeldolgozásra alkalmas anyagok használatából származó előnyöket. Az olyan intézkedések bevezetése, amelyek növelik az újrafeldolgozott anyagokból készülő csomagolásból származó előnyökkel kapcsolatos lakossági tudatosságot, hozzájárulhatnak az újrafeldolgozási ágazat csomagolási hulladékokra való kiterjesztéséhez. Ahol az egyszer használatos csomagolás az élelmiszer-higiénia, valamint a fogyasztói egészség és biztonság garantálásához elengedhetetlen, a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az ilyen csomagolás újrafeldolgozásának biztosítására.
- (7) A fenntartható biogazdaság előmozdítása hozzájárulhat az Unió nyersanyag-behozatalától való függőségének csökkentéséhez. A bioalapú, újrafeldolgozható csomagolás és a komposztálható, biológiailag lebomló csomagolás lehetőséget jelenthet annak előmozdítására, hogy a csomagolások gyártása megújuló erőforrásokból történjen, amennyiben ez az életciklus-szemlélet tekintetében előnyösnek mutatkozik.
- (8) Az elhagyott hulladék, legyen az a városokban, a szárazföldön, a folyókban és a tengerekben vagy máshol, közvetlen és közvetett káros hatással van a környezetre, a lakosság jólétére és a gazdaságra, a tisztítás költségei pedig szükségtelen gazdasági terhet jelentenek a társadalom számára. A vízpartokon gyakran fellelhető tárgyak között sok csomagolási hulladék van, és ezek hosszú távú hatással vannak a környezetre, miközben hatást gyakorolnak a turizmusra és az e természeti területekből a lakosság számára származó előnyökre. Ezenfelül a tengeri környezetben található csomagolási hulladék következtében a hulladékhierarchia prioritási sorrendje felborul, különösen azáltal, hogy nem történik újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás és egyéb hasznosítás.
- (9) Környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi szempontból egyértelműen előnyös lenne tovább növelni a csomagolási hulladék újrafeldolgozására vonatkozóan a 94/62/EK irányelvben megállapított célértékeket. Biztosítani kell, hogy a gazdasági szempontból értékes hulladékhulladékok a megfelelő hulladékgazdálkodásnak köszönhetően és a 2008/98/EK irányelvben meghatározott hulladékhierarchiával összhangban fokozatosan és ténylegesen hasznosításra kerüljenek és visszakérüljenek az európai gazdaságba, amely így előreléphet „Az európai gazdasági növekedés és foglalkoztatás kritikus szükségleteinek kielégítése” című, 2008. november 4-i bizottsági közlemény végrehajtásában, és a körforgásos gazdaság megvalósításában.
- (10) Számos tagállam még nem alakította ki teljes mértékben a szükséges hulladékgazdálkodási infrastruktúráját. Ezzel összefüggésben alapvetően fontos egyértelmű, hosszú távú szakpolitikai célokat meghatározni annak érdekében, hogy az újrafeldolgozható anyagok ne rekedjenek a hulladékhierarchia alsóbb szintjein.
- (11) Ez az irányelv hosszú távú célokat tűz ki az Unió területén folytatott hulladékgazdálkodás számára, és ezáltal egyértelmű iránymutatást nyújt a tagállamoknak és a gazdasági szereplőknek ezen célok eléréséhez szükséges beruházásokkal kapcsolatban. Nemzeti hulladékgazdálkodási terveik kidolgozása és a hulladékgazdálkodási infrastruktúrára irányuló beruházásaik tervezése során a tagállamoknak észszerű módon – többek között az uniós alapok révén – kell igénybe venniük a beruházásokat, kiemelten kezelve a hulladékképződés megelőzését, ideértve az újrahasználatot és az újrafeldolgozást, a hulladékhierarchiával összhangban.
- (12) A 2008/98/EK és az 1999/31/EK irányelvben ⁽¹⁾ az újrafeldolgozás vonatkozásában meghatározott célértékek és a hulladéklerakóban való elhelyezés vonatkozásában meghatározott korlátozások eredményeképpen többé nincs szükség a csomagolási hulladék hasznosítására vonatkozó célértékekre, valamint az újrafeldolgozására vonatkozóan előírt maximális célértékekre.
- (13) A vaskéreg és az alumínium tekintetében jelentős gazdasági és környezeti előnyökkel jár az egyedi újrafeldolgozási célértékek megállapítása, mert így több alumínium kerülhet újrafeldolgozásra, ami által nagy energiamegtakarítás érhető el, illetve jelentős mértékben csökkenthető a szén-dioxid-kibocsátás. A csomagolási fémhulladék újrafeldolgozására vonatkozó meglévő célértéket ezért ketté kell bontani oly módon, hogy e két hulladéktípusra más-más célérték vonatkozzon.
- (14) A csomagolásra vonatkozóan 2030-ra kitűzött újrafeldolgozási célértékeket felül kell vizsgálni azok megtartása vagy adott esetben növelése céljából. E felülvizsgálat során figyelmet kell fordítani az olyan konkrét csomagolási hulladéktípusokra, mint a háztartási, kereskedelmi és ipari csomagolási hulladék, valamint a kompozit csomagolási hulladék.

⁽¹⁾ A Tanács 1999/31/EK irányelve (1999. április 26.) a hulladéklerakókról (HL L 182., 1999.7.16., 1. o.).

- (15) Az újrafeldolgozási célértékek kiszámításának az újrafeldolgozásba bekerülő csomagolási hulladék mennyiségén kell alapulnia. Általános szabályként az újrafeldolgozottként tekintett csomagolási hulladék mennyiségének tényleges mérését akkor kell elvégezni, amikor a csomagolási hulladék bekerül az újrafeldolgozási műveletbe. Az adminisztratív terhek mérséklése érdekében azonban a tagállamoknak szigorú feltételek mellett és az általános szabálytól eltérve lehetővé kell tenni, hogy az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét a válogatási művelet anyagszámítására alapján állapítsák meg. Az azt megelőzően bekövetkező anyagvesztéseket, hogy a hulladék – például válogatási vagy más előzetes művelet következtében – bekerült az újrafeldolgozási műveletbe, nem kell beleszámítani az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék mennyiségébe. Ezeket a veszteségeket elektronikus nyilvántartások, műszaki előírások, a különböző hulladéktípusok átlagos veszteségértékeinek kiszámítására vonatkozó részletes szabályok vagy más hasonló intézkedések alapján lehet megállapítani. A tagállamoknak a minőségellenőrzési jelentésekben be kell jelenteniük az ilyen intézkedéseket azon adatok kíséretében, amelyeket a Bizottságnak a hulladék-újrafeldolgozásra vonatkozóan jelentenek be. Az átlagos veszteségértékeket lehetőleg az egyes válogatási létesítmények szintjén kell meghatározni, és össze kell kapcsolni a hulladékok különböző főbb típusaival, a különböző forrásokkal, mint például háztartások vagy kereskedelem, a különböző gyűjtési rendszerekkel és a válogatási folyamatok különböző típusaival. Az átlagos veszteségértékeket kizárólag olyan esetekben lehet alkalmazni, amikor nem állnak rendelkezésre más megbízható adatok, különösen a hulladékszállítás és -kivitel tekintetében. A csomagolási hulladék ténylegesen termék vagy anyaggá történő átalakítására irányuló újrafeldolgozási művelet részét képező fizikai vagy kémiai átalakítási folyamatok miatt az anyagok mennyiségében bekövetkező veszteséget nem kell levonni az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék mennyiségéből.
- (16) Amennyiben a csomagolási hulladéktípus az tényleges újrafeldolgozás előtti előkészítő művelet eredményeként kikerül a hulladéktípusból, az ilyen anyagot újrafeldolgozottként lehet tekinteni, amennyiben azt ezt követően akár az eredeti, akár más célú termék vagy anyaggá történő újrafeldolgozásra szánják. A tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, feltöltésre vagy ártalmatlanításra, illetve – az újrafeldolgozáson kívül – bármely hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben használt azon anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladéktípus, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehetők figyelembe.
- (17) Amennyiben az újrafeldolgozási arány kiszámítását alkalmazzák a biológiailag lebomló csomagolás aerob vagy anaerob kezelésénél, az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő hulladékmennyiséget újrafeldolgozottként lehet tekinteni, amennyiben a kezelés eredményeképpen olyan termék vagy anyag jön létre, amelyet újrafeldolgozottként használnak fel. Míg az ilyen kezelés eredménye leggyakrabban komposzt vagy fermentátum, más anyagokat is figyelembe lehet venni, amennyiben azok a biológiailag lebomló, kezelt csomagolási hulladék mennyiségéhez hasonló mennyiségben tartalmaznak újrafeldolgozott tartalmat. Más esetekben az újrafeldolgozás fogalommeghatározásával összhangban, a biológiailag lebomló csomagolási hulladék olyan anyaggá történő újrafeldolgozása, amelyet tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására vagy ártalmatlanításra, illetve – az újrafeldolgozáson kívül – bármely hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben használnak, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehető figyelembe.
- (18) Amennyiben az Unióból újrafeldolgozás céljából csomagolási hulladékot visznek ki, a tagállamoknak ténylegesen élniük kell az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 50. cikkének (4c) bekezdésében megállapított ellenőrzési hatáskörrel, és bizonyító erejű dokumentumokat kell megkövetelniük annak ellenőrzésére, hogy a szállítás célja az említett rendelet 49. cikkének megfelelő hasznosítási művelet-e, és ezáltal a hulladékezelés környezetvédelmi szempontból megfelelő módon történik-e egy, az emberi egészségre és a környezetvédelemre vonatkozó, az uniós jogalkotásban meghatározott szabványokkal lényegében egyenértékű szabványokkal összhangban működő létesítményben. E feladat ellátásában a tagállamok együttműködhetnek más érintett szereplőkkel, így például a célország illetékes hatóságaival, független, harmadik fél ellenőrző szervekkel vagy a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretében létrehozott, a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetekkel, amelyek fizikai vagy egyéb ellenőrzéseket végezhetnek a harmadik országokban működő létesítményekben. A célértékek elérésére vonatkozó adatokat kísérő minőség-ellenőrzési jelentésben a tagállamoknak be kell számolniuk a kötelezettségek végrehajtását szolgáló azon intézkedésekről, amelyek annak biztosítására irányulnak, hogy az Unióból kivitt hulladék kezelése az uniós környezetvédelmi jog által megkövetelt feltételekkel lényegében egyenértékű feltételek között történjen.
- (19) Ezen irányelv jobb, a határidőkhöz jobban igazodó és egységesebb végrehajtása és a végrehajtás bármely hiányosságának előrejelzése érdekében fel kell állítani egy korai előrejelző rendszert, amely lehetővé teszi a gyenge pontok észlelését és a célértékek teljesítésének határideje előtt történő fellépést.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

- (20) mivel a felhasznált csomagolóanyag mennyisége és típusa általában inkább a termelő, mint a fogyasztó választásától függ, kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereket kell létrehozni. A hatékony kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek pozitív környezeti hatásúak lehetnek azáltal, hogy csökkentik a csomagolási hulladék keletkezését és növelik annak elkülönített gyűjtését és újrafeldolgozását. Bár a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek a csomagolás tekintetében már a legtöbb tagállamban léteznek, nagy különbségek vannak a kialakításuk módját, a hatékonyságukat és a gyártói felelősség hatályát illetően. Ezért a 2008/98/EK irányelvben meghatározott, a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre is.
- (21) A keletkező csomagolási hulladék mennyiségének és a környezetre gyakorolt hatásának csökkentése, valamint a jó minőségű anyagok újrafeldolgozásának ösztönzése érdekében, biztosítva ugyanakkor a belső piac működését, a kereskedelmi akadályok elkerülését és a versenytorzulás és -korlátozás Európai Unión belüli megjelenésének elkerülését, át kell tekinteni, és szükség esetén módosítani kell a 94/62/EK irányelv és annak II. melléklete alapvető követelményeit, azon követelmények szigorítása érdekében, amelyek elősegítik, hogy a csomagolásokat újrahasználatra és minőségi újrafeldolgozásra tervezzék.
- (22) A tagállamok által szolgáltatott adatok alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja az egyes tagállamoknak a hulladékokra vonatkozó uniós jognak való megfelelését. Az adatok minőségét, megbízhatóságát és összehasonlíthatóságát fokozni kell a hulladékokkal összefüggő adatszolgáltatás egységes belépési ponton keresztül történő teljesítésével, az elavult adatszolgáltatási követelmények megszüntetésével, a nemzeti adatszolgáltatási módszertanok összehasonlító értékelésével és az adatminőség-ellenőrzési jelentés bevezetésével.
- (23) A tagállamok által háromévente összeállított végrehajtási jelentések nem bizonyultak hatékony eszköznek a megfelelés ellenőrzése, illetve a helyes végrehajtás biztosítása szempontjából, ugyanakkor szükségtelen adminisztratív terhet jelentenek. Ezért helyénvaló hatályon kívül helyezni a tagállamokat ilyen jelentések készítésére kötelező rendelkezéseket. Helyettük a megfelelés nyomon követésének kizárólag azokon az adatokon kell alapulnia, amelyeket a tagállamok évente megküldenek a Bizottságnak.
- (24) A hulladékgazdálkodásra vonatkozó megbízható adatszolgáltatás nélkülözhetetlen a hatékony végrehajtáshoz és az adatok tagállamok közötti összehasonlíthatóságának biztosításához. Ezért az ezen irányelvvel módosított 94/62/EK irányelvben meghatározott célértékek elérésével kapcsolatos jelentéseik összeállítása során a tagállamoknak a Bizottság által kidolgozott legújabb szabályokat és az ezen irányelv végrehajtásáért felelős, adott illetékes nemzeti hatóságok által kidolgozott módszertanokat kell alkalmazniuk.
- (25) A 94/62/EK irányelv kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelvvel módosított említett irányelv 11. cikkének (3) bekezdése, 19. cikkének (2) bekezdése és 20. cikke vonatkozásában. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kell kézhez kapniuk minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (26) A 94/62/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra az ezen irányelvvel módosított említett irányelv 5. cikkének (4) bekezdése, 6a. cikkének (9) bekezdése, 12. cikkének (3d) bekezdése és 19. cikkének (1) bekezdése vonatkozásában végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (27) mivel ezen irányelv célkitűzéseit, nevezetesen egyfelől a csomagolás és a csomagolási hulladék miatt a környezetet érő hatások megelőzését vagy az ilyen hatások mérséklését, és ezáltal a környezet magas szintű védelmét, másfelől pedig a belső piac működésének biztosítását, valamint a kereskedelmi akadályok és a versenytorzulás és -korlátozás Európai Unión belüli megjelenésének elkerülését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedések nagyságrendje és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (28) A 94/62/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (29) A jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ úgy hivatkozik az átdolgozási technikára, mint amely megfelelő eszköz arra, hogy folyamatosan és egyetemes alapon biztosítsa a uniós jogalkotás olvashatóságát, mivel megakadályozza az elszigetelt módosító aktusok elterjedését, amelyek gyakran megnehezítik a jogi aktusok megértését. Ezen túlmenően, a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban a három intézmény megerősítette az iránti elkötelezettségét, hogy a hatályos jogszabályok módosítására gyakrabban alkalmazza az átdolgozást mint jogalkotási technikát. Ezért tekintettel arra a tényre, hogy a 94/62/EK irányelvet már hatszor módosították, helyénvaló lenne a 94/62/EK irányelv átdolgozása a közeljövőben.
- (30) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽²⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az áttűtető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt áttűtető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Módosítások

A 94/62/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ebből a célból az irányelv olyan intézkedéseket határoz meg, amelyek elsősorban a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére, további alapelvként pedig a csomagolás újrahasználatának, a csomagolási hulladék újrafeldolgozásának vagy más módon történő hasznosításának növelésére, és ilyen módon e hulladék végső ártalmatlanításának csökkentésére irányulnak, a körforgásos gazdaság felé való átmenet elősegítése érdekében.”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

- a) az 1. pontban a következő szövegrészt el kell hagyni:

„A Bizottság adott esetben megvizsgálja és szükség esetén felülvizsgálja az I. mellékletben a csomagolás meghatározásához megadott szemléltető példákat. Prioritásként a következő tételekkel kell foglalkozni: CD- és videokazetta-tokok, virágcserepek, olyan csövek és hengerek, amelyekre valamilyen hajlékony anyag van felcsévelve, öntapadós címkék hordozópapírja és csomagolópapír. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló említett intézkedéseket a 21. cikk (3) bekezdése szerinti ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

- b) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. »*csomagolási hulladék*«: minden csomagolás vagy csomagolóanyag, amelyre kiterjed a hulladék 2008/98/EGK irányelv 3. cikkében meghatározott fogalommeghatározása, kivéve a termelési maradványokat;”

- c) a szövegbe a következő pontok kerülnek beillesztésre:

„2a. »*újrafelhasználható csomagolás*«: olyan csomagolás, amelyet arra szántak, úgy terveztek és azzal a céllal helyeztek forgalomba, hogy életciklusa alatt több utat vagy forgási ciklust teljesítsen azáltal, hogy az eredeti célra újratöltik vagy újra felhasználják;

2b. »*kompozit csomagolás*«: olyan csomagolás, amely különböző anyagok kézi erővel szét nem választható két vagy több rétegeből áll, egyetlen, szétválaszthatatlan egységet képezve, amely egy belső tartályból és egy külső burkolatból áll, amelyet ennek megfelelően töltenek meg, tárolnak, szállítanak és ürítenek ki;

2c. A »*hulladék*«, a »*hulladékgazdálkodás*«, a »*gyűjtés*«, az »*elkülönített gyűjtés*«, a »*megelőzés*«, az »*újrahasználat*«, a »*kezelés*«, a »*hasznosítás*«, az »*újrafeldolgozás*« és az »*ártalmatlanítás*«, »*valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer*« fogalom meghatározása tekintetében a 2008/98/EK irányelv 3. cikkében található fogalommeghatározások alkalmazandók.”;

- d) a 3–10. pontot el kell hagyni;

⁽¹⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

⁽²⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 9. cikk szerint tett intézkedéseken túlmenően más megelőző intézkedéseket is végrehajtanak a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzése és a csomagolás környezeti hatásának minimálisra csökkentése érdekében.

Ilyen egyéb megelőző intézkedések lehetnek nemzeti programok, a kiterjesztett gyártói felelősségen alapuló rendszerek révén a csomagolás környezeti hatásának minimálisra csökkentésére irányuló ösztönzők vagy más, megfelelő esetben a gazdasági szereplőkkel, a fogyasztókkal és környezetvédelmi szervezetekkel folytatott konzultáció alapján elfogadott intézkedések, amelyek célja, hogy összefogják a tagállamokban a megelőzéssel kapcsolatban meghozott számos kezdeményezést, és kihasználják azok előnyeit.

A tagállamok gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket – mint például a 2008/98/EK irányelv IVa. mellékletében meghatározottakat vagy más megfelelő eszközöket és intézkedéseket – alkalmaznak a hulladékhierarchia megvalósításának ösztönzése érdekében.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

4. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Újrahasználat

(1) A 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchiával összhangban a tagállamok intézkedéseket hoznak, hogy – környezetvédelmi szempontból megfelelő módon és a Szerződésnek megfelelően, az élelmiszer-higiénia és a fogyasztók biztonságának veszélyeztetése nélkül – előmozdítsák a forgalomba hozott újrahasználatos csomagolások és a csomagolások újrahasználatra szolgáló rendszerek arányának növelését. Ezek az intézkedések magukban foglalják többek között a következőket:

a) betétdíjas rendszerek alkalmazása;

b) minőségi vagy mennyiségi célértékek megállapítása;

c) gazdasági ösztönzők alkalmazása;

d) az évente forgalomba hozott újrahasználatos csomagolások minimális százalékarányának csomagolási anyagáramonként történő megállapítása.

(2) A tagállamok határozhatnak arról, hogy a 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában meghatározott célértékek kiigazított szintjét egy adott évben úgy érik el, hogy figyelembe veszik a megelőző három évben első alkalommal forgalomba hozott újrahasználatos és egy, a csomagolások újrafelhasználását célzó rendszer részeként újrahasznált fogyasztói csomagolások átlagos arányát.

A kiigazított szintet úgy kell kiszámítani, hogy levonják:

a) a 6. cikk (1) bekezdésének f) és h) pontjában meghatározott célértékekből az újrahasználatos fogyasztói csomagolásoknak az összes forgalomba hozott fogyasztói csomagoláson belüli, e bekezdés első albekezdésében említett arányát, és

b) a 6. cikk (1) bekezdésének g) és i) pontjában meghatározott célértékekből az adott csomagolóanyagból álló, újrahasználatos fogyasztói csomagolásoknak az említett anyagból álló összes forgalomba hozott fogyasztói csomagoláson belüli, az e bekezdés első albekezdésében említett arányát.

Ezen arány legfeljebb öt százalékpontját veszik figyelembe a vonatkozó kiigazított célérték kiszámításában.

(3) A 6. cikk (1) bekezdése f) pontjában, g) pontjának ii. alpontjában, h) pontjában és i) pontjának ii. alpontjában megállapított célértékek kiszámításánál a tagállamok figyelembe vehetik az újrahasználatra megjavított facsomagolás mennyiségét.

(4) E cikk (2) és (3) bekezdése alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság 2019. március 31-ig az adatok kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére, valamint az e cikk (3) bekezdése értelmében a célértékek kiszámítására vonatkozó szabályokat meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) 2024. december 31-ig a Bizottság megvizsgálja az újrahasználatos csomagolásokra vonatkozóan a tagállamok által a 12. cikknek és a III. mellékletnek megfelelően benyújtott adatokat, hogy mérlegelje a csomagolások újrahasználatára vonatkozó mennyiségi célértékek – ideértve a számítási szabályok meghatározásának megvalósíthatóságát is – valamint a csomagolások újrahasználatát előmozdító további intézkedéseket. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

5. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

- „f) legkésőbb 2025. december 31-ig az összes csomagolási hulladék legalább 65 tömegszázalékát dolgozzák fel újra;
- g) legkésőbb 2025. december 31-ig a csomagolási hulladékban lévő, az alábbiakban felsorolt anyagok újrafeldolgozása vonatkozásában teljesítik a következő, tömegszázalékban kifejezett minimális célértékeket:
 - i. a műanyagok esetében 50 tömegszázalék;
 - ii. a fa esetében 25 tömegszázalék;
 - iii. a vasfémek esetében 70 tömegszázalék;
 - iv. az alumínium esetében 50 tömegszázalék;
 - v. az üveg esetében 70 tömegszázalék;
 - vi. a papír és a karton esetében 75 tömegszázalék;
- h) legkésőbb 2030. december 31-ig az összes csomagolási hulladék legalább 70 tömegszázalékát dolgozzák fel újra;
- i) legkésőbb 2030. december 31-ig a csomagolási hulladékban lévő, az alábbiakban felsorolt anyagok újrafeldolgozása vonatkozásában teljesítik a következő, tömegszázalékban kifejezett minimális célértékeket:
 - i. a műanyagok esetében 55 tömegszázalék;
 - ii. a fa esetében 30 tömegszázalék;
 - iii. a vasfémek esetében 80 tömegszázalék;
 - iv. az alumínium esetében 60 tömegszázalék;
 - v. az üveg esetében 75 tömegszázalék;
 - vi. a papír és a karton esetében 85 tömegszázalék.”;

b) a cikk szövege következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés f) és h) pontjának sérelme nélkül a tagállamok legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatják az (1) bekezdés g) pontjának i–vi. alpontjában és i) pontjának i–vi. alpontjában említett célértékek elérésére előírt határidőket a következő feltételek mellett:

- a) az eltérés legfeljebb 15 százalékpont lehet egyetlen célértéktől vagy két célérték között megosztva,
- b) az eltérés eredményeként az egyes célértékre vonatkozó újrafeldolgozási arány nem csökkenhet 30 % alá,
- c) az eltérés eredményeként az (1) bekezdés g) pontjának v. és vi. alpontjában, valamint i) pontjának v. és vi. alpontjában említett egyes célértékre vonatkozó újrafeldolgozási arány nem csökkenhet 60 % alá; és
- d) legkésőbb 24 hónappal az e cikk (1) bekezdésének g) vagy i) pontjában meghatározott határidő előtt a tagállamok értesítik a Bizottságot a határidő elhalasztására irányuló szándékukról, és ezen irányelv IV. mellékletének megfelelően végrehajtási tervet nyújtanak be. Ezt a tervet a tagállam kombinálhatja a 2008/98/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdése b) pontjának megfelelően benyújtott végrehajtási tervvel.

(1b) a Bizottság a kézhezvételtől számított három hónapon belül felkérheti az egyes tagállamokat az (1a) bekezdés d) pontja szerint benyújtott végrehajtási terv felülvizsgálatára, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a terv nem felel meg a IV. mellékletben szereplő követelményeknek. Az érintett tagállamnak a Bizottság kérésének kézhezvételétől számított három hónapon belül felülvizsgált tervet kell benyújtania.

(1c) 2024. december 31-ig a Bizottság felülvizsgálja az (1) bekezdés h) és i) pontjában meghatározott célértékeket azok fenntartása, illetve adott esetben azok megemlése céljából. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

c) az (2), (3), (5), (8) és (9) bekezdést el kell hagyni;

6. az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

A célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok

„(1) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban meghatározott célértékek elérésének megállapítását a következők szerint kell elvégezni:

a) a tagállamok kiszámítják az egy adott naptári évben keletkezett és újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét. A tagállamban keletkezett csomagolási hulladékot egyenlőnek lehet tekinteni az ugyanabban az évben az adott tagállamban forgalomba hozott csomagolás mennyiségével;

b) az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét azon hulladékká vált csomagolás mennyiségeként kell kiszámolni, amely miután átesett valamennyi szükséges ellenőrzésen, válogatáson és egyéb, az újrafeldolgozásra nem szánt hulladékhulladékok eltávolítására és a minőségi újrafeldolgozás biztosítására irányuló előzetes műveleten, bekerül az újrafeldolgozási műveletbe, amely során a hulladékhulladékot ténylegesen terméké vagy anyaggá alakítják át;

(2) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét a hulladék újrafeldolgozási műveletbe való bekerülésekor kell megmérni.

Az első albekezdéstől eltérve az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét bármilyen válogatási művelet kimeneti oldalánál meg lehet mérni, amennyiben:

a) a kimeneti oldalon megjelenő hulladék ezt követően újrafeldolgozásra került;

b) azon termékek vagy anyagok mennyisége, amelyeket az újrafeldolgozási műveletet megelőzően további műveletekkel eltávolítottak és ezt követően nem kerültek újrafeldolgozásra, nem számítanak bele az újrafeldolgozottként számított hulladék mennyiségébe.

(3) A tagállamok hatékony minőség-ellenőrzési és nyomonkövetési rendszert hoznak létre a csomagolási hulladék vonatkozásában az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában és az e cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülésének biztosítása érdekében. Az újrafeldolgozott csomagolási hulladékról gyűjtött adatok megbízhatóságának és pontosságának biztosítása érdekében a rendszer tartalmazhat a 2008/98/EK irányelv 35. cikkének (4) bekezdése szerint létrehozott elektronikus nyilvántartásokat, a válogatott hulladék minőségi követelményeire vonatkozó műszaki előírásokat, vagy különféle hulladéktípusok esetében a válogatott hulladékokra vonatkozó átlagos veszteségrátát és hulladékgazdálkodási gyakorlatokat. Az átlagos veszteségrátát csak olyan esetekben használják, ahol másként nem lehet megbízható adatokhoz hozzájutni, és azt a 2008/98/EK irányelv 11a. cikkének (10) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott számítási szabályok alapján számítják ki.

(4) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában megállapított célértékek elérésének kiszámítása céljából újrafeldolgozottnak lehet tekinteni az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő biológiailag lebomló csomagolási hulladékot, amennyiben a kezelés eredményeképpen komposzt, fermentátum vagy egyéb anyag jön létre, amely az alapanyaghoz viszonyítva hasonló mennyiségben rendelkezik újrafeldolgozott tartalommal, és amely újrafeldolgozott terméként vagy anyagként használandó fel. Ha a létrejött anyagot talajon használják, azt a tagállamok csak akkor tekinthetik újrafeldolgozottnak, ha ez a felhasználás mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös.

(5) Amennyiben a csomagolási hulladékanyag az újrafeldolgozás előtti előkészítő művelet eredményeként megszűnik hulladék lenni, az ilyen anyagot újrafeldolgozottnak lehet tekinteni, amennyiben azt ezt követően akár az eredeti, akár más célú terméké vagy anyaggá történő újrafeldolgozásra szánják. Azonban a tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, vagy elégetés, feltöltés vagy lerakóban való elhelyezés útján használt anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladéktárgyszak, az újrafeldolgozási célértékek elérésének szempontjából nem vehetők figyelembe.

(6) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a tagállamok az égetésre kerülő csomagolási hulladék mennyiségével arányosan figyelembe vehetik a hulladék égetését követően elkülönített fémek újrafeldolgozását, amennyiben az újrafeldolgozott fémek megfelelnek a 2008/98/EK irányelv 11a. cikke (9) bekezdésének megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott bizonyos minőségi követelményeknek.

(7) Az újrafeldolgozás céljából másik tagállamba küldött csomagolási hulladék az 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában meghatározott célértékek elérése szempontjából csak a gyűjtés helye szerinti tagállam által vehető figyelembe.

(8) Az Unióból exportált csomagolási hulladékot az ezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt célértékek elérése szempontjából a csomagolási hulladék gyűjtésének helye szerinti tagállam csak akkor veheti figyelembe, ha teljesülnek az e cikk 3. bekezdésében előírt követelmények, és amennyiben az exportőr az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően bizonyítani tudja, hogy a hulladék szállítása megfelel az említett rendelet követelményeinek, valamint hogy a csomagolási hulladék kezelése az Unió területén kívül a vonatkozó uniós környezetvédelmi jog követelményeivel lényegében egyenértékű feltételek mellett történt.

(9) E cikk (1)–(5) bekezdése alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az adatok kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok meghatározására vonatkozóan, különös tekintettel a keletkező csomagolási hulladék mennyiségére. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).”

7. A rendelet a következő 6b. cikkel egészül ki:

„6b. cikk

Korai előrejelző rendszer

(1) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban előírt célértékek elérése terén tett előrehaladásról a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködve jelentést készít legkésőbb három évvel minden egyes, az említett rendelkezésekben megállapított határidő lejárta előtt.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések az alábbiakat tartalmazzák:

- a) minden egyes tagállamra vonatkozóan a célértékek elérése mértékének becslése;
- b) azon tagállamok felsorolása, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak határidőre teljesülni, és megfelelő ajánlások megfogalmazása az érintett tagállamok számára;
- c) az Unió-szerte alkalmazott bevált gyakorlatok példái, amelyek iránymutatással szolgálhatnak a célértékek eléréséhez.”

8. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Visszaváltási, gyűjtési és hasznosítási rendszerek

(1) Az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések teljesítése érdekében a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy olyan rendszereket állítsanak fel, melyek biztosítják a következőket:

- a) a használt csomagolás és/vagy csomagolási hulladék visszaváltása és/vagy gyűjtése a fogyasztótól, más végfelhasználótól vagy a hulladékáramból annak érdekében, hogy azokra a legmegfelelőbb hulladékgazdálkodási megoldásokat alkalmazzák;
- b) a begyűjtött csomagolóanyag és/vagy csomagolási hulladék újrahasználatára vagy hasznosítására, beleértve az újrafeldolgozást is.

E rendszerekben az érintett ágazatok piaci szereplői és az illetékes közigazgatási szervek részt vehetnek. Ezek – hátrányos megkülönböztetés nélkül – az importált termékekre is vonatkoznak, beleértve a részletes rendelkezéseket és a rendszerekbe való belépésre megállapított díjakat, és úgy kell őket kialakítani, hogy a Szerződéssel összhangban elkerüljék a kereskedelem akadályozását vagy a verseny torzulását.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy 2024. december 31-ig a 2008/98/EK irányelv 8. és 8a. cikke szerint kiterjesztett gyártói felelősségen alapuló rendszereket hoznak létre valamennyi csomagolásra vonatkozóan.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések a valamennyi csomagolásra és csomagolási hulladékra kiterjedő politika részét képezik, és figyelembe veszik különösen a környezetvédelemre, valamint a fogyasztói egészségre, biztonságra és a higiéniére vonatkozó követelményeket, a csomagolt áruk és felhasznált anyagok minőségének, eredetiségének és műszaki jellemzőinek megővésére, valamint az ipari és kereskedelmi tulajdonjogok védelmére vonatkozó követelményeket.

(4) A tagállamok intézkedéseket hoznak a csomagolási hulladék magas színvonalú újrafeldolgozásának támogatása érdekében és teljesítik a vonatkozó újrafeldolgozási ágazat szükséges minőségi szabványait. E célból a csomagolási hulladékra – többek között a kompozit csomagolásból származókra – a 2008/98/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó.”;

9. A 9. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) 2020. december 31-ig a Bizottság megvizsgálja a lényegi követelmények megerősítésének megvalósíthatóságát többek között az újrahazsnáltra irányuló tervezés javítása és a magas színvonalú újrafeldolgozás támogatása, valamint ezek végrehajtásának megerősítése érdekében. E célból a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyet adott esetben jogalkotási javaslat kísér.”

10. A 11. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv kiegészítése céljából, hogy meghatározza azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén az e cikk (1) bekezdésében meghatározott koncentrációértékek nem alkalmazandók az újrafeldolgozott anyagokra és a zárt és ellenőrzött terméklánc részét képező termékekre, valamint azokat a csomagolástípusokat, amelyekre nem kell alkalmazni az e cikk (1) bekezdésének harmadik francia bekezdésében meghatározott követelményt.”

11. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe az „Informatikai rendszerek és adatszolgáltatás” szöveg lép;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett adatbázisoknak tartalmazniuk kell a III. mellékleten alapuló adatokat és különösen a csomagolás és a csomagolási hulladék áramlásának nagyságáról, jellemzőiről és alakulásáról kell információkkal szolgálniuk az egyes tagállamok szintjén, beleértve a csomagolóanyagok és a gyártásukhoz felhasznált összetevők mérgező vagy veszélyes voltáról szóló információkat.”;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni;

d) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) A tagállamok a 6. cikk (1) bekezdése a)–i) pontjainak teljesítése tekintetében és az újrahazsnálható csomagolásokra vonatkozóan minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

Az adatokat elektronikus úton kell benyújtani az adatszolgáltatási év végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által a III. melléklet alapján, az e cikk (3d) bekezdésnek megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni.

A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában meghatározott célértékekkel és az újrahazsnálható csomagolásokkal kapcsolatos első adatszolgáltatási időszaknak az e cikk (3d) bekezdésével összhangban az adatszolgáltatás formátumát megállapító végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kell elkezdődnie, és az adott jelentéstételi időszak adatait kell tartalmaznia.

(3b) Az e cikk alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőségellenőrzési jelentést és egy, a 6a. cikk (3) és (8) bekezdésének megfelelően hozott intézkedésekről szóló jelentést kell mellékelni, többek között adott esetben részletes információt az átlagos veszteségrátáról.

(3c) A Bizottság megvizsgálja az e cikknek megfelelően szolgáltatott adatokat, majd jelentést tesz közzé vizsgálata eredményeiről. A jelentésnek étékelnie kell az adatgyűjtés szervezését, az adatok forrásait és a tagállamok által használt módszertannak az értékelését, valamint az adatok hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszersűségét és konzisztenciáját. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adatszolgáltatását követően négyévente kell elkészíteni.

(3d) A Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (3a) bekezdése szerinti adatszolgáltatás formátumának megállapítására vonatkozóan. Az ezen irányelv 6. cikk (1) bekezdése a)–e) pontjának végrehajtásáról szóló adatszolgáltatás céljára a tagállamok a 2005/270/EK bizottsági rendeletnek (*) megfelelően kialakított formátumot használják. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az ezen irányelv 21. cikkének (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(*) A Bizottság 2005/270/EK Határozata (2005. március 22.) az Európai Parlament és a Tanács csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelve szerinti adatbázisrendszerre vonatkozó formátumok létrehozásáról (HL L 86., 2005.4.5., 6. o.).

e) az (5) bekezdést el kell hagyni.

12. A 17. cikket el kell hagyni.

13. A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

A tudományos és műszaki fejlődés miatt szükséges kiigazítások

(1) A Bizottság elfogadja a 8. cikk (2) bekezdése és a 10. cikk második bekezdésének hatodik francia bekezdése szerinti azonosítási rendszernek a tudományos és a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges végrehajtási jogi aktusokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a csomagolás meghatározására vonatkozóan az I. mellékletben található szemléltető példák módosítására vonatkozóan.”

14. A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

Különös intézkedések

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően ezen irányelv kiegészítése érdekében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatban esetleg felmerülő nehézségek kezelésére vonatkozóan, különös tekintettel az Unióban nagyon kis (azaz körülbelül 0,1 tömegszázaléknyi) mennyiségekben forgalomba hozott inert csomagolóanyagokra, az orvostechikai eszközök és a gyógyszerkészítmények elsődleges csomagolására, a kisméretű csomagolásokra és a luxuscsomagolásokra.”

15. A 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2008/98/EK irányelv 39. cikkével létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, az Európai Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

16. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„21a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 11. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében és a 20. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2018. július 4-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében és a 20. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 11. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése vagy a 20. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HJ L 123., 2016.5.12., 1. o.”

17. Az irányelv II. és III. melléklete ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

18. Az irányelv egy új, IV. melléklettel egészül ki, amelynek szövegét ezen irányelv melléklete tartalmazza.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. július 5-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. május 30-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

MELLÉKLET

1. A 94/62/EK irányelv II. melléklete a következőképpen módosul:

a) az 1. pontban a második franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— A csomagolást úgy kell megtervezni, előállítani és forgalmazni, hogy lehetővé tegyék annak a hulladékhierarchiával összhangban történő újrahasználatát vagy hasznosítását, beleértve az újrafeldolgozást, és minimumra csökkentsék annak a környezetre gyakorolt hatását, amikor a csomagolási hulladékok vagy a csomagolási hulladékgazdálkodási műveletek anyagmaradékát ártalmatlanítják.”;

b) a 3. pont c) és d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) A komposztálás formájában hasznosítható csomagolás

A komposztálással feldolgozott csomagolási hulladéknak olyan biológiailag lebomló tulajdonsággal kell rendelkeznie, hogy az ne akadályozza az elkülönített begyűjtést és azt a komposztálási eljárást vagy tevékenységet, amelynek alávetik.

d) Biológiailag lebomló csomagolás

A biológiailag lebomló csomagolásnak olyan tulajdonsággal kell rendelkeznie, hogy képes legyen fizikai, kémiai, termikus vagy biológiai bomlásra úgy, hogy a kész komposzt végső soron szén-dioxiddá, biomasszává és vízzé bomoljon le. Az oxidatív úton lebomló műanyag csomagolás nem tekinthető biológiailag lebomlónak.”

2. A 94/62/EK irányelv III. melléklete a következőképpen módosul:

a) Az 1. és 2. táblázatban a „Fém” megjelölésű sorok helyébe a „Vasfém” és „Alumínium” megjelölésű sorok lépnek.

b) A 2. táblázat a következőképpen módosul:

i. a »Felhasznált csomagolás (tonna)« megjelölésű második oszlop helyébe „Első alkalommal forgalomba hozott csomagolás (tonna)” megjelölésű oszlop lép;

ii. az „Újrafelhasznált csomagolás” megjelölésű harmadik oszlop helyébe az „Újrafelhasználható csomagolás” megjelölésű oszlop lép;

iii. a harmadik oszlop után a következő oszlop kerül beillesztésre:

„Újrafelhasználható fogyasztói csomagolás	
Tonna	Százalék

c) A 3. és 4. táblázatban a „Fémcsomagolás” megjelölésű sorok helyébe a „Vasfémcsomagolás” és „Alumíniumcsomagolás” megjelölésű sorok lépnek.

3. A 94/62/EK irányelv a következő melléklettel egészül ki:

„IV. MELLÉKLET

A 6. CIKK (1A) BEKEZDÉSÉNEK D) PONTJA ALAPJÁN BENYÚJTANDÓ VÉGREHAJTÁSI TERV

A 6. cikk (1a) bekezdésének d) pontja alapján benyújtandó végrehajtási terv az alábbiakat tartalmazza:

1. a csomagolási hulladék újrafeldolgozására, hulladéklerakókban való elhelyezésére és egyéb kezelésére vonatkozó korábbi, jelenlegi és várható arányok, valamint a csomagolási hulladékot alkotó hulladékarományok értékelése;

2. az érvényben levő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok végrehajtásának értékelése a 2008/98/EK irányelv 28. és 29. cikkének megfelelően;
 3. azon okok, amelyek alapján a tagállam úgy ítéli meg, hogy valószínűleg nem tudja elérni a 6. cikk (1) bekezdésének g) és i) pontjában meghatározott vonatkozó célértékeket az említett rendelkezésben meghatározott határidőn belül, valamint az e célértékek eléréséhez szükséges határidő-hosszabbítás értékelése;
 4. az ahhoz szükséges intézkedések, hogy a tagállamok által alkalmazandó, ezen irányelv 6. cikk (1) bekezdésének g) és i) pontjában meghatározott célértékeket elérjék a határidő-hosszabbítás során, ideértve a 2008/98/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében és IVa. mellékletében meghatározott, a hulladékhierarchia alkalmazását ösztönző megfelelő gazdasági eszközöket és más intézkedéseket;
 5. a 4. pontban meghatározott intézkedések végrehajtására vonatkozó ütemterv, a végrehajtásukért felelős szerv meghatározása, valamint a határidő-hosszabbítás esetén alkalmazandó célértékek eléréséhez való egyéni hozzájárulásuk értékelése;
 6. a hulladékgazdálkodás finanszírozására vonatkozó információk a »szennyező fizet« elvvel összhangban;
 7. adott esetben az adatminőség javítására irányuló intézkedések a hulladékgazdálkodási teljesítmény jobb tervezése és nyomon követése érdekében.”
-

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/853 HATÁROZATA

(2018. május 30.)

az 1257/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek, a 94/63/EK és a 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint a 86/278/EGK és a 87/217/EGK tanácsi irányelvnek a környezetvédelmi jelentéstételre vonatkozó eljárási szabályok tekintetében történő módosításáról, valamint a 91/692/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 86/278/EGK ⁽³⁾ és a 87/217/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 100. és 235. cikkein – amelyek jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 115. és 352. cikkei – alapulnak. Ezeknek az irányelveknek a jelen határozatban foglalt módosításai az Unió környezetpolitikájához kapcsolódnak és közvetlenül a 91/692/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezéséből következnek. Ennek megfelelően e módosításoknak az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdésén kell alapulnia.
- (2) A 94/63/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ alapja az Európai Közösséget létrehozó szerződés 100a. cikke, amely jelenleg az EUMSZ 114. cikke. Ezen irányelv jelen határozatban foglalt módosításai az unió környezetpolitikájához kapcsolódnak és közvetlenül a 91/692/EGK irányelv EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezéséből következnek. Ennek megfelelően e módosításoknak az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdésén kell alapulnia.
- (3) A 91/692/EGK irányelvet azzal a céllal fogadták el, hogy ágazati szinten racionalizálja és fejlessze az egyes környezetvédelmi irányelvekkel kapcsolatos információk továbbítására és jelentések közzétételére vonatkozó rendelkezéseket. A 91/692/EGK irányelv ezért az egységes jelentéstételi követelmények bevezetésével több irányelvet is módosított.

⁽¹⁾ HL C 173., 2017.5.31., 82. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2018. április 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. május 14-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 86/278/EGK irányelve (1986. június 12.) a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználása során a környezet és különösen a talaj védelméről (HL L 181., 1986.7.4., 6. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 87/217/EGK irányelve (1987. március 19.) az azbeszt által okozott környezetszennyezés megelőzéséről és csökkentéséről (HL L 85., 1987.3.28., 40. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 91/692/EGK irányelve (1991. december 23.) a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és észszerűsítéséről (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 94/63/EK irányelve (1994. december 20.) az illékony szerves vegyületeknek (VOC) a benzin tárolásából és tárolótelepekről töltőállomások részére történő elosztásából származó kibocsátása csökkentéséről (HL L 365., 1994.12.31., 24. o.).

- (4) A 91/692/EGK irányelv által bevezetett jelentéstételi követelményeknek való megfelelés nehézségeket okozott és nem bizonyult hatékonyak. Továbbá a 91/692/EGK irányelv által módosított számos uniós jogi aktus helyét újak váltották fel, és már nem tartalmazzak az említett irányelv által bevezetett jelentéstételi követelményeket. Például a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hét vízpolitikát érintő uniós jogi aktust helyezett hatályon kívül a 91/692/EGK irányelv által bevezetett jelentéstételi rendszer átvétele nélkül. Ezenfelül, a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ nem tartalmaz hivatkozást a 91/692/EGK irányelvre, hanem egy attól független jelentéstételi rendszert határoz meg.
- (5) A 91/692/EGK irányelv nem szabályozza az elektromos eszközök használatát. Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség Reportnet weboldalának sikeres beindításával és a jelentéstétel egyszerűsítésére vonatkozó ágazati kezdeményezésekkel – mint például az Európai Vízinformációs Rendszer – a jelentéstételre vonatkozó horizontális jogszabály szükségessége és hatékonysága egyre inkább megkérdőjeleződött. Végül a 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ és az ehhez kapcsolódó közös környezeti információs rendszer létrehozása bevezette az uniós környezetvédelmi politikára vonatkozó információkezelés és jelentéstétel modernebb, hatékonyabb horizontális megközelítését.
- (6) A 91/692/EGK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (7) A 91/692/EGK irányelv által módosított irányelvek többsége már nem hatályos. A 86/278/EGK és a 87/217/EGK irányelv azonban továbbra is hatályban van.
- (8) A 86/278/EGK irányelv előírja a tagállamok számára, hogy az irányelv végrehajtásáról szóló jelentést a 91/692/EGK irányelvben meghatározott eljárással összhangban a Bizottság által kidolgozott kérdőív vagy sablon alapján készítsék el. A 91/692/EGK irányelv hatályon kívül helyezése következtében esetlegesen létrejövő joghézag elkerülése érdekében a 91/692/EGK irányelvre való hivatkozást a 86/278/EGK irányelvben meghatározott eljárásra való hivatkozással kell felváltani.
- (9) Az Unió területén a nyers azbeszt és az azbeszttartalmú termékek előállításának és felhasználásának kivezetését szabályozó 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ elfogadását követően a 87/217/EGK irányelvben meghatározott tagállamok általi jelentéstétel a továbbiakban szükségtelen. Ezért helyénvaló elhagyni az említett irányelvben előírt jelentéstételi követelményeket.
- (10) A 91/692/EGK irányelv hatálybalépését követően az alábbi rendeletek és irányelvek tartalmaztak az említett irányelvre való hivatkozást: a 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, a 94/63/EK irányelv, az 1999/31/EK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾, a 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾, a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾, a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾, a 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁰⁾ és az 1257/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹¹⁾.
- (11) A körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv részeként a Bizottság a 94/62/EK, az 1999/31/EK, a 2000/53/EK és a 2008/98/EK irányelvek módosítását javasolta annak érdekében, hogy a 91/692/EGK irányelvre való hivatkozásokat feltváltsa.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve (2007. március 14.) a az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról (HL L 108., 2007.4.25., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EGK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 1999/31/EK irányelve (1999. április 26.) a hulladéklerakókról (HL L 182., 1999.7.16., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasznált járművekről (HL L 269., 2000.10.21., 34. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve (2009. április 23.) a szén-dioxid geológiai tárolásáról, valamint a 85/337/EGK tanácsi irányelv, a 2000/60/EK, a 2001/80/EK, a 2004/35/EK, a 2006/12/EK és a 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1013/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 140., 2009.6.5., 114. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1257/2013/EU rendelete (2013. november 20.) a hajók újrafeldolgozásáról, valamint az 1013/2006/EK rendelet és a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 330., 2013.12.10., 1. o.).

- (12) A 86/278/EGK irányelv mellékleteiben található egyes rendelkezések naprakészen tartása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv rendelkezéseinek a műszaki és tudományos fejlődéshez történő hozzáigazítására vonatkozóan. Hasonlóképpen, a 2009/31/EGK irányelv mellékleteinek naprakészen tartása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e mellékleteknek a műszaki és tudományos fejlődéshez történő hozzáigazítására vonatkozóan. A 2009/31/EK irányelv mellékleteinek kiigazítása nem eredményezheti az e mellékletekben foglalt kritériumoknak megfelelő biztonsági szint csökkenését vagy a monitoringelvek gyengülését. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (13) Az 1257/2013/EU rendelet 21. cikke (2) bekezdésének második albekezdése hivatkozik a 91/692/EGK irányelvre, amelyet hatályon kívül fognak helyezni. E rendelkezés szerint az első jelentéstételi időszak az 1257/2013/EU rendelet alkalmazásának megkezdésekor kezdődik. 2016. december 19-én az (EU) 2016/2323 végrehajtási határozatban ⁽²⁾ a Bizottság létrehozta a hajó-újrafeldolgozó létesítmények európai jegyzékének („az európai jegyzék”) első változatát. Az 1257/2013/EU rendelet 26. cikkével összhangban a tagállamok e rendelet alkalmazása kezdetének időpontját megelőzően is engedélyezhetik a hajók újrafeldolgozását az európai jegyzékben szereplő hajó-újrafeldolgozó létesítményekben. Ilyen körülmények között az 1013/2006/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ nem alkalmazandó. Annak elkerülése érdekében, hogy ne legyen olyan időszak, amikor sem az 1013/2006/EK, sem az 1257/2013/EU rendeletnek megfelelően nem gyűjtik az információkat, helyénvaló átmeneti jelentéstételi időszakot bevezetni az adott tagállamban az 1257/2013/EU rendelet 26. cikke szerinti első várható engedélyezés időpontja és e rendelet alkalmazása kezdetének időpontja között minden egyes olyan tagállamban, amelyik úgy határoz, hogy felhasználja az említett cikkben foglalt átmeneti időszakot. Az ilyen tagállamok kapcsolódó igazgatási terheinek csökkentése érdekében nem szükséges, hogy az átmeneti időszak alatt gyűjtött információk egy külön jelentés alapját képezzék. Ehelyett elegendő, ha ezek az információk bekerülnek az 1257/2013/EU rendelet alkalmazása kezdetének időpontjától kezdődő hároméves időszakra kiterjedő első rendszeres jelentésbe vagy annak részét képezik.
- (14) A 94/63/EK irányelvben meghatározott jelentéstételi követelmény az említett irányelv végrehajtásának nyomom követése céljából a továbbiakban szükségtelen. A vonatkozó rendelkezést tehát el kell hagyni.
- (15) mivel e határozat célját, nevezetesen a környezetvédelmi jelentéstétel terén már nem alkalmazandó vagy nem releváns uniós jogi aktusok módosítását vagy hatályon kívül helyezését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban jellege miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (16) Az 1257/2013/EU rendeletet, valamint a 94/63/EK, a 2009/31/EK, a 86/278/EGK és a 87/217/EGK irányelveket ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2009/31/EK irányelv módosítása

A 2009/31/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 27. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok háromévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról, ideértve a 25. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett nyilvántartást is. Az első jelentést 2011. június 30-ig kell a Bizottság részére megküldeni. A jelentés a Bizottság által végrehajtási aktusok formájában elfogadott kérdőív vagy sablon alapján készül. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 30. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A kérdőívet vagy sablont az első jelentés benyújtási határideje előtt legalább hat hónappal meg kell küldeni a tagállamoknak.”;

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2016/2323 végrehajtási határozata (2016. december 19.) a hajó-újrafeldolgozó létesítmények európai jegyzékének létrehozásáról a hajók újrafeldolgozásáról szóló 1257/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerint (HL L 345., 2016.12.20., 119. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

2. A 29. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„29. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 29a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a mellékleteknek a műszaki és tudományos fejlődéshez történő hozzáigazítására vonatkozóan. Az ilyen hozzáigazítás nem eredményezheti az I. mellékletben foglalt kritériumoknak megfelelő biztonsági szint csökkenését, vagy a II. mellékletben szereplő monitoringelvek gyengülését.”;

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„29a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 29. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2018. július 4-től/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. E jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 29. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 29. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

4. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 26. cikkével (*) létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2. cikk

A 86/278/EGK irányelv módosítása

A 86/278/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 15a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a mellékletek módosításáról a műszaki és tudományos fejlődéshez történő hozzáigazításukra vonatkozóan.

Az első bekezdés nem alkalmazandó az I. A., I. B. és I. C. mellékletben felsorolt paraméterek és értékek, az értékek kiértékelésére valószínűleg hatással lévő bármely tényező és a II. A. és II. B. mellékletben említett elemezendő paraméterek tekintetében.”;

2. A 14. cikket el kell hagyni.

3. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

(1) A Bizottságot a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 39. cikkével (*) létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.);

4. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 13. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. július 4-től/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. E jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 13. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.;

5. A 17. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok három éves időközönként tájékoztatást küldenek a Bizottságnak ennek az irányelvnek a végrehajtásáról ágazati jelentés formájában, amely más, ehhez tartozó közösségi irányelveket is felölel. Az ágazati jelentések a Bizottság által végrehajtási jogi aktus formájában elfogadott kérdőív vagy sablon alapján készülnek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A kérdőívet vagy sablont a jelentés által felölelt időszak kezdete előtt hat hónappal meg kell küldeni a tagállamoknak. A tagállamok a jelentést az általa felölelt három éves időszak végétől számított kilenc hónapon belül megküldik a Bizottságnak.”

3. cikk

A 87/217/EGK irányelv módosítása

A 87/217/EGK irányelv 13. cikkének (1) bekezdését el kell hagyni.

4. cikk

Az 1257/2013/EU rendelet módosítása

Az 1257/2013/EU rendelet 21. cikkének (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A jelentéseknek három naptári évre kell kiterjedniük és azokat az általuk felölelt hároméves időszak végétől számított kilenc hónapon belül elektronikus úton kell továbbítani a Bizottsághoz.

Az első elektronikus jelentésnek a 32. cikk (1) bekezdésével összhangban a rendelet alkalmazása kezdetének időpontjától számított hároméves időszakot kell felölelnie. Amennyiben egy tagállam a 26. cikkel összhangban e rendelet alkalmazása kezdetének időpontját megelőzően engedélyezi a hajók újrafeldolgozását az európai jegyzékben szereplő hajó-újrafeldolgozó létesítményekben, e tagállam első elektronikus jelentésének ki kell terjednie az engedélyezés időpontjától a rendelet alkalmazása kezdetének időpontjáig terjedő időszakra is.

A Bizottság legkésőbb a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül jelentést tesz közzé ennek a rendeletnek a végrehajtásáról.”

5. cikk

A 94/63/EK irányelv módosítása

A 94/63/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (4) bekezdésében a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy milyen tárolótelepeket érintenek az ilyen eltérések.”;

2. A 6. cikk (4) bekezdésében a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azon területek adatairól, amelyen belül ilyen eltérést kívánnak adni és ezt követően az ilyen területtel kapcsolatban bekövetkezett minden változásról.”;

3. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Ellenőrzés és jelentés

A Bizottság felkérést kap arra, hogy adott esetben jelentéseivel együtt az ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslatokat nyújtson be, beleértve, külön hangsúllyal, a hatály kiterjesztését úgy, hogy az magában foglalja a töltőberendezésekhez és hajókhoz használandó gőzellenőrző és -visszanyerő rendszereket.”

6. cikk

A 91/692/EGK irányelv hatályon kívül helyezése

A 91/692/EGK irányelv hatályát veszti.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Strasbourgban, 2018. május 30-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU